Krzysztof Olejnik, Maciej Maciejewski

DYŻURNY JEDNOSTKI ORGANIZACYJNEJ POLICJI

Słupsk 2018
Szkoła Policji w Słupsku

Publikacja stanowi materiał dydaktyczny przeznaczony do użytku wewnętrznego Policji. Materiał może być reprodukowany przez policjantów przygotowujących się do realizacji zadań służbowych. Nie wolno go reprodukować ani wykorzystywać w innych celach lub dla innych podmiotów zewnętrznych bez zgody Wydawcy.

Według stanu prawnego na sierpień 2018 r.

Redakcja tekstu i redakcja techniczna: *Grażyna Szot*
Projekt okładki: *Marcin Jedynak*

Wydanie XII, poprawione

Szkoła Policji w Słupsku
76–200 Słupsk, ul. Kilińskiego 42
www.slupsk.szkolapolicji.gov.pl
e-mail: spslupsk@spslupsk.policja.gov.pl
Słupsk 2018

Spis treści

Wstęp 5
1. Organizacja oraz zadania służby dyżurnej 7
   1.1. Podstawy prawne pełnienia służby na stanowisku kierowania 7
   1.2. Podstawowe pojęcia i określenia związane z organizacją służby dyżurnej 8
   1.3. Organizacja służby na stanowisku kierowania 11
   1.4. Zadania służby dyżurnej 13
   1.5. Kompetencje kierownika jednostki w zakresie organizacji służby dyżurnej 15
   1.6. Wyposażenie stanowiska kierowania 16
   1.7. Przyjęcie i przekazanie służby 18
   1.8. Zasady dokumentowania służby 18
   1.9. Zasady zachowania się policjantów na służbie 19
2. Narzędzia informatyczne na stanowisku kierowania 21
   2.1. EKSD – Elektroniczna Książka Służby Dyżurnego 22
   2.2. SWD – System Wspomagania Dowodzenia 22
   2.3. Ekran Dyżurnego 24
3. Zgłoszenie o zdarzeniu oraz reakcja na nie 24
   3.1. Zgłoszenie o zdarzeniu 24
   3.2. Reakcje na zgłoszone zdarzenie 35
   3.3. Obsługa zgłaszającego 37
4. Algorytmy czynności dyżurnego w przypadku uzyskania informacji o wybranym zdarzeniu 39
5. Zarządzanie, nadzór funkcjonalny oraz inne zadania dyżurnego jednostki Policji 136
6. Dyżurny jednostki organizacyjnej Policji 186
   6.1. Stres w pracy dyżurnego 188
Wykaz tabel 191
Wykaz rycin 191
Bibliografia 192

Wstęp

Niniejszy podręcznik ma być pomocny w przebiegu codziennej służby policjanta, w której bardzo istotną rolę odgrywa dyżurny. W drugim wydaniu zostały uwzględnione zaktualizowane przepisy prawne, resortowe oraz rozwiązania praktyczne w formie gotowych algorytmów dotyczących sposobów postępowania przy wybranych zdarzeniach.

Sprawność działania w zasadzie każdej organizacji zależy od prawidłowej komunikacji między jej częściami, a także między organizacją i otoczeniem. Policja jest powołana do realizacji określonych zadań, które wiążą się z wymianą informacji z otoczeniem. Z punktu widzenia wymiany informacji dyżurny jednostki odgrywa rolę priorytetową, gdyż nierozerwalnie związany jest z obiegiem zarówno informacji przychodzących spoza Policji, jak i informacji wewnętrznych, tzw. resortowych.

W niniejszym podręczniku autorzy przedstawili zasady służby na stanowisku kierowania dotyczące przyjmowania, przetwarzania, rejestrowania i przekazywania informacji.

Opracowanie składa się z sześciu rozdziałów. Pierwszy zawiera podstawowe informacje związane z organizacją oraz zadaniami służby dyżurnej, tzn. przedstawia głównie kwestie „natury technicznej". Zostaną w nim zaprezentowane podstawy prawne pełnienia służby, zadania służby dyżurnej, kwestie związane z niezbędnym wyposażeniem stanowiska kierowania, przyjmowaniem zgłoszeń o zdarzeniu, reakcją na zgłoszone zdarzenie, obiegiem informacji, zasadami dokumentowania służby oraz zasadami zachowania się policjantów na służbie. Drugi rozdział jest poświęcony narzędziom informatycznym na stanowisku kierowania, w tym EKSD, SWD oraz Ekranowi Dyżurnego jako elementowi umożliwiającemu dostęp do KSIP-u. Trzeci rozdział omawia problematykę przyjęcia zgłoszenia oraz reakcji na nie, poruszono w nim m.in. kwestię prawidłowej obsługi petenta. Następny rozdział zawiera m.in. algorytmy czynności dyżurnego w przypadku uzyskania informacji o wybranym zdarzeniu. W piątej części podręcznika znalazły się takie zagadnienia, jak zarządzanie, nadzór oraz inne zadania dyżurnego wynikające z uaktualnionych przepisów. Natomiast ostatni, szósty rozdział, jest poświęcony dyżurnemu jednostki Policji, wymogom formalnym i pozaformalnym oraz stresowi na stanowisku kierowania.

Niniejsze opracowanie jest przeznaczone głównie dla słuchaczy kursów dyżurnych jednostek Policji oraz jako materiał pomocniczy dla dyżurnych jednostek terenowych.

1. Organizacja oraz zadania służby dyżurnej

Służba dyżurna w strukturze jednostki może być umieszczona w następujących komórkach:
- prewencji,
- sztabie Policji,
- stanowisku kierowania,
- zintegrowanym stanowisku kierowania,
- komórkach dyżurnych[1].

Do zakresu działania komendy powiatowej (miejskiej, rejonowej) Policji należy m.in.:
- zapewnienie mieszkańcom możliwości sygnalizowania lub zgłaszania Policji zdarzeń, sytuacji zagrażających bezpieczeństwu ludzi i mienia albo porządkowi publicznemu, a także stworzenie warunków umożliwiających natychmiastową reakcję Policji na takie sygnały lub zgłoszenia,
- organizowanie, koordynowanie i nadzorowanie funkcjonowania służb dyżurnych w jednostkach Policji nadzorowanych przez komendanta powiatowego Policji[2].

Oczywiście to tylko zarys działania komend powiatowych (miejskich, rejonowych) Policji, ale związanych bezpośrednio z funkcjonowaniem i służbą na stanowisku kierowania.

1.1. Podstawy prawne pełnienia służby na stanowisku kierowania

Podstawowym aktem prawnym (wydanym na podstawie art. 7 ust. 1 pkt 2 ustawy o Policji)[3] regulującym kwestię zadań oraz sposobów ich realizacji przez policjantów pełniących służbę na stanowisku kierowania jest *Zarządzenie nr 1173 Komendanta Głównego Policji z dnia 10 listopada 2004 r. w sprawie organizacji służby dyżurnej w jednostkach organizacyjnych Policji*. Zarządzenie określa metody i formy wykonywania przez policjantów zadań dyżurnego w jednostkach organizacyjnych Policji oraz innych funkcjonariuszy wykonujących obowiązki w obsadzie stanowiska kierowania (tj. zastępców dyżurnego, pomocników itp.). Zarządzenie określa:
- zadania służby dyżurnej,
- organizację służby na stanowisku kierowania,

[1] *Zarządzenie nr 1041 Komendanta Głównego Policji z dnia 28 września 2007 r. w sprawie szczegółowych zasad organizacji i zakresu działania komend, komisariatów i innych jednostek organizacyjnych Policji* (Dz.Urz. KGP Nr 18, poz. 135), § 20.

[2] Tamże, § 30.

[3] *Ustawa z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji* (Dz.U. z 2016 r., poz. 147 z późn. zm.).

– sposoby wykonywania zadań służby dyżurnej,
– niezbędne wyposażenie stanowiska kierowania[4].

Stosownie do *Zarządzenia nr 453 Komendanta Głównego Policji z dnia 27 kwietnia 2011 r. w sprawie form i metod przetwarzania informacji wspomagających kierowanie niektórymi działaniami Policji podejmowanymi w celu wykonywania zadań ustawowych* do 31 grudnia 2012 r. wszystkie jednostki organizacyjne Policji wdrożyły System Wspomagania Dowodzenia (SWD).

1.2. Podstawowe pojęcia i określenia związane z organizacją służby dyżurnej

Jednostka organizacyjna Policji – komenda powiatowa Policji, komenda miejska Policji, komenda rejonowa Policji, komisariat Policji, komisariat specjalistyczny Policji.

Stanowisko kierowania (SK) – wyodrębnione, odpowiednio wyposażone i zabezpieczone miejsce pełnienia służby dyżurnego, zastępcy dyżurnego lub pomocnika dyżurnego oraz miejsce wykonywania zadań przez operatora zgłoszeń alarmowych.

Obsada stanowiska kierowania – pełniący służbę lub wykonujący swoje zadania na SK dyżurny, zastępca dyżurnego, pomocnik dyżurnego lub operator zgłoszeń alarmowych.

Dyżurny – policjant kierujący pracą na SK.

Zastępca dyżurnego – policjant wspomagający realizację zadań dyżurnego jednostki Policji.

Pomocnik dyżurnego – wspomagający realizację zadań dyżurnego, w szczególności w zakresie obsługi technicznej SK policjant, pracownik Policji lub inna osoba niebędąca policjantem oraz pracownikiem Policji, pełniąca służbę albo świadcząca pracę na SK na podstawie umowy lub porozumienia.

Operator zgłoszeń alarmowych – osoba niebędąca policjantem lub pracownikiem Policji wyznaczona do przyjmowania, kwalifikowania, przekazywania lub przekierowywania zgłoszeń dokonanych za pośrednictwem numeru alarmowego.

Zdarzenie – przestępstwo, wykroczenie, zagrożenie lub inny fakt istotny dla stanu bezpieczeństwa i porządku publicznego, który nie musi mieć znamion czynu zabronionego.

Zgłoszenie o zdarzeniu – przekazana telefonicznie, drogą elektroniczną, pisemnie, osobiście lub za pośrednictwem innych dostępnych środków komunikacji obsadzie SK informacja o zaistniałym lub mającym nastąpić zdarzeniu.

Rezerwa kadrowa – policjanci lub pracownicy Policji wyznaczeni przez kierownika jednostki Policji, posiadający niezbędne uprawnienia i kwalifikacje, przewidywani do pełnienia służby lub świadczenia pracy na SK w tej jednostce w trakcie absencji obsady SK lub w innych uzasadnionych sytuacjach.

Środki pomocnicze – dokumentacja oraz wyposażenie SK niezbędne do prawidłowego funkcjonowania obsady stanowiska kierowania[5].

[4] *Zarządzenie nr 1173 Komendanta Głównego Policji z dnia 10 listopada 2004 r. w sprawie organizacji służby dyżurnej w jednostkach organizacyjnych Policji* (tekst jednolity: Dz.Urz. KGP z 2018 r., poz. 4), § 1.

System Wspomagania Dowodzenia (SWD) – prowadzony w systemie teleinformatycznym zbiór informacji wspomagających kierowanie działaniami Policji podejmowanymi w celu wykonywania zadań ustawowych na podstawie zgłoszeń otrzymywanych przez dyżurnych jednostek organizacyjnych Policji oraz ustaleń dokonywanych przez poszczególne służby policyjne w związku z tymi zgłoszeniami.

SPP – System Poszukiwawczy Policji w ramach Krajowego Systemu Informacyjnego Policji (KSIP).

Użytkownik SWD – policjant lub pracownik Policji posiadający upoważnienie do przetwarzania w określonym zakresie gromadzonych w SWD danych osobowych i innych informacji.

Przetwarzanie informacji SWD – każda operacja wykonywana na danych osobowych i innych informacjach gromadzonych w SWD.

Zgłoszenie SWD – zdarzenie, o którym powiadomiono Policję.

Zdarzenie SWD – zgłoszenie SWD, które wymaga podjęcia działań przez Policję.

Działanie SWD – czynności służbowe podjęte przez policjantów w związku ze zgłoszeniem SWD, w tym również czynności w formie akcji, operacji lub blokady.

Administrator merytoryczny SWD – osoba odpowiedzialna za ustalanie słowników terminologicznych stosowanych podczas przetwarzania informacji w SWD.

Administrator techniczny SWD – osoba odpowiedzialna za zapewnienie właściwego funkcjonowania SWD pod względem technicznym i pod względem bezpieczeństwa teleinformatycznego.

Administrator bezpieczeństwa informacji SWD – osoba nadzorująca przestrzeganie zasad ochrony przetwarzanych w SWD danych osobowych określonych w art. 36 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych[6].

Upoważnienie – upoważnienie policjanta lub pracownika Policji do przetwarzania danych osobowych gromadzonych w SWD[7].

Interwencja – niezwłoczne włączenie się policjanta lub policjantów w tok zdarzenia będącego przestępstwem, wykroczeniem, zagrożeniem lub innym faktem istotnym dla stanu porządku i bezpieczeństwa publicznego, zmierzające do ustalenia charakteru, rodzaju i okoliczności powstałego zdarzenia oraz przedsięwzięć ukierunkowanych na przywrócenie naruszonego porządku i bezpieczeństwa publicznego.

Akcja policyjna – zespół przedsięwzięć organizacyjnych, taktycznych i materiałowo-technicznych podejmowanych w celu zapobieżenia lub likwidacji zdarzenia kryzysowego, a z jego rodzaju i towarzyszących okoliczności wynika, że nie jest możliwe podjęcie skutecznych działań przy użyciu lub wykorzystaniu sił i środków pozostających aktualnie w dyspozycji jednostki Policji właściwej terytorialnie dla miejsca zdarzenia kryzysowego.

Zabezpieczenie prewencyjne – zespół przedsięwzięć organizacyjnych na poziomie interwencyjnym podejmowanych w celu niedopuszczenia do wystąpienia zdarzeń naruszających normy prawne w sytuacji, kiedy z analizy zagrożeń wynika, że ich

---

[5] Tamże, § 2.

[6] *Ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych* (Dz.U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.).

[7] *Zarządzenie nr 453 Komendanta Głównego Policji z dnia 27 kwietnia 2011 r. w sprawie form i metod przetwarzania informacji wspomagających kierowanie niektórymi działaniami Policji podejmowanymi w celu wykonywania zadań ustawowych* (Dz.Urz. KGP Nr 4, poz. 27), § 1–2.

wystąpienie jest możliwe bądź istnieje duże prawdopodobieństwo wystąpienia zdarzenia kryzysowego.

Zdarzenie kryzysowe – zdarzenie spowodowane bezprawnymi zamachami mogącymi sprowadzić niebezpieczeństwo dla życia lub zdrowia ludzi albo mienia, charakteryzujące się możliwością utraty kontroli przez podmiot odpowiedzialny za stan bezpieczeństwa i porządku publicznego w miejscu zdarzenia albo eskalacji zagrożenia w stopniu wymagającym użycia do ochrony bezpieczeństwa i porządku policjantów zorganizowanych w oddziały lub pododdziały zwarte.

Operacja policyjna – zespół przedsięwzięć organizacyjnych, taktycznych i materiałowo-technicznych podejmowanych w celu zapobieżenia lub likwidacji zdarzenia kryzysowego, w przypadku gdy obejmuje ono swoim zasięgiem obszar więcej niż jednej komendy powiatowej lub wojewódzkiej Policji albo w sytuacji prowadzenia działań przedłużających się w czasie lub do prowadzenia których niezbędne jest wsparcie siłami oddziałów, pododdziałów prewencji Policji lub jednostek lub komórek antyterrorystycznych Policji spoza potencjału jednostki Policji właściwej terytorialnie dla miejsca zdarzenia kryzysowego komendy wojewódzkiej Policji[8].

Formularz odnalezienia osoby – formularz odnalezienia osoby, której dane znajdują się w Systemie Informacyjnym Schengen (SIS).

Alias – tożsamość przybrana, którą posługuje się osoba znana pod innymi tożsamościami.

Tożsamość niepotwierdzona – oznacza, że nie ma wystarczających dowodów potwierdzających tożsamość.

Tożsamość przywłaszczona – szczególny przypadek aliasu występujący wtedy, gdy dana osoba posługuje się tożsamością innej, istniejącej osoby[9].

KSIP – Krajowy System Informacyjny Policji prowadzony w Komendzie Głównej Policji od dnia 1 stycznia 2003 r. jako zestaw zbiorów danych obejmujący zakresem działania terytorium całego kraju[10].

Ekran Dyżurnego – należy przez to rozumieć funkcjonalność systemów teleinformatycznych KSIP, polegającą na możliwości sprawdzania i uzyskiwania na podstawie tożsamych dla każdego zbioru kryteriów zapytania, informacji o osobach lub rzeczach, zawartych w rejestracjach czynnych przetwarzanych w zbiorach danych KSIP (…) a także informacji o naruszeniach przepisów ruchu drogowego dotyczących sprawdzanej osoby lub dokumentu[11].

---

[8] *Zarządzenie nr 23 Komendanta Głównego Policji z dnia 24 września 2014 r. w sprawie metod i form przygotowania i realizacji działań Policji w związku ze zdarzeniami kryzysowymi* (Dz.Urz. KGP Nr 5, poz. 65).

[9] *Decyzja nr 137 Komendanta Głównego Policji z dnia 10 kwietnia 2013 r. w sprawie procedur postępowania w przypadku odnalezienia osoby lub przedmiotu na skutek wglądu do danych SIS* (Dz.Urz. KGP z dnia 10 kwietnia 2013 r., poz. 34).

[10] *Decyzja nr 165 Komendanta Głównego Policji z dnia 25 lipca 2017 r. w sprawie funkcjonowania Krajowego Systemu Informacyjnego Policji* (Dz.Urz. KGP, poz. 51), § 1.

[11] Tamże, § 2 pkt 7.

1.3. Organizacja służby na stanowisku kierowania

Organizacja służby jest oparta na następujących założeniach:

A. Służba na SK jest pełniona w obsadzie minimum dwuosobowej przez dyżurnego i jego zastępcę. W jednostkach Policji, w których normatyw etatowy nie przekracza 60 osób, służba na SK może być pełniona w obsadzie jednoosobowej. W jednostkach innych niż wymienione komendant wojewódzki (stołeczny) Policji może wyrazić zgodę na pełnienie służby na SK w obsadzie jednoosobowej. Podstawą wydania takiej zgody jest złożenie wniosku przez komendanta powiatowego (miejskiego, rejonowego) Policji. Formę oraz treść wniosku określi komendant wojewódzki (stołeczny) Policji. Należy podkreślić, że niedopuszczalne jest pełnienie służby w obsadzie jednoosobowej w jednostkach Policji, w których dyżurny sprawuje bezpośredni nadzór nad pomieszczeniami dla osób zatrzymanych i doprowadzonych w celu wytrzeźwienia[12].

B. Zagadnienie czasu służby jest unormowane *Rozporządzeniem Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 18 października 2001 r. w sprawie rozkładu czasu służby policjantów*. Na SK służba jest pełniona w systemie zmianowym. W zasadzie we wszystkich jednostkach organizacyjnych Policji są służby 12-godzinne. Godziny rozpoczęcia służby mogą być odrębne dla różnych jednostek organizacyjnych Policji.

„W jednostkach organizacyjnych Policji wprowadza się rozkład czasu służby:

– zmianowy – na stanowiskach służbowych, na których wymaga się pełnienia służby w systemie zmianowym lub w sposób ciągły (…). Rozkład czasu służby (…) wprowadza w podległych jednostkach organizacyjnych Policji przełożony właściwy w sprawach osobowych.

Policjant w zmianowym rozkładzie czasu służby pełni służbę na zmiany trwające po 8 godzin (…). W szczególnie uzasadnionych przypadkach przełożony właściwy w sprawach osobowych może wprowadzić pełnienie służby na zmiany trwające po 12 godzin na dobę. Godziny rozpoczęcia i zakończenia służby w zmianowym rozkładzie czasu służby ustala przełożony właściwy w sprawach osobowych. W zmianowym rozkładzie czasu służby (…) po 12 godzinach służby policjantowi udziela się co najmniej 24 godzin czasu wolnego, a jeżeli pełnił on służbę w porze nocnej (pora nocna – czas od godziny 22:00 do 6:00, służba w porze nocnej – służba pełniona co najmniej przez trzy godziny w porze nocnej) policjantowi udziela się co najmniej 48 godzin czasu wolnego.

W zmianowym rozkładzie czasu służby (tzw. dwunastki) policjant nie może pełnić więcej niż ośmiu służb w porze nocnej, chyba że jest to uzasadnione szczególnymi potrzebami służby lub tym, że jego nieobecność mogłaby spo-

[12] *Zarządzenie nr 1173 Komendanta Głównego Policji z dnia 10 listopada 2004 r. w sprawie organizacji służby dyżurnej*..., dz. cyt., § 3.

wodować poważne zakłócenie organizacji służby na stanowiskach, na których jest wymagane pełnienie służby w sposób ciągły (jednostki z całodobową służbą dyżurną).

Policjantowi (m.in. w zmianowym rozkładzie służby) w każdym tygodniu udziela się **czasu wolnego nie krótszego niż 35 godzin**, obejmującego czas wolny po zakończeniu zmiany. W przypadkach wydłużenia czasu służby, z zaznaczeniem, że przedłużenie czasu służby policjanta może nastąpić w szczególności ze względu na konieczność: (…)

– zapewnienia ciągłości służby na stanowiskach, na których wymagane jest utrzymanie pełnienia służby w sposób ciągły,
– realizacji innych spraw niecierpiących zwłoki,

oraz w trakcie realizacji zadań o szczególnym charakterze dla ochrony bezpieczeństwa ludzi oraz utrzymania bezpieczeństwa i porządku publicznego (art. 18 ust. 1 ustawy o Policji) **udzielony czas wolny może obejmować mniejszą liczbę godzin, nie może być jednak krótszy niż 24 godziny**.

Przedłużenie czasu służby następuje na polecenie kierownika komórki organizacyjnej lub **dyżurnego jednostki organizacyjnej Policji**, w której policjant pełni służbę. O wydanym poleceniu kierownik lub **dyżurny zawiadamia kierownika jednostki organizacyjnej Policji** (…).

Do czasu służby (…) trwającej 12 godzin wlicza się 45 minut przerwy."[13]

C. Policjant ma obowiązek nosić broń palną krótką podczas pełnienia służby, jeżeli wymaga tego rodzaj wykonywanych przez niego zadań służbowych[14]. Powyższy obowiązek nie dotyczy zastępców lub pomocników dyżurnego, którzy pełnią równocześnie służbę ochronną w pomieszczeniach dla osób zatrzymanych lub doprowadzonych w celu wytrzeźwienia. Gdy wykonują oni tam zadania, to muszą pozostawić poza pomieszczeniem m.in. odpowiednio zabezpieczoną broń[15].

D. Obsada SK podlega bezpośrednio kierownikowi komórki realizującej zadania sztabowe, który zapewnia prawidłowe funkcjonowanie SK, w szczególności poprzez:
   a) utrzymanie ciągłości służby w systemie zmianowym,
   b) wnioskowanie do kierownika jednostki Policji o powołanie rezerwy kadrowej,

---

[13] *Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 18 października 2001 r. w sprawie rozkładu czasu służby policjantów* (Dz.Urz. z 2014 r., poz. 1286), § 3–4, 8.

[14] *Zarządzenie nr 24 Komendanta Głównego Policji z dnia 21 lipca 2015 r. w sprawie szczegółowych zasad przyznawania i użytkowania broni palnej przez policjantów* (Dz.Urz. KGP z 2015 r., poz. 38), § 8.

[15] *Zarządzenie nr 130 Komendanta Głównego Policji z dnia 7 sierpnia 2012 r. w sprawie metod i form wykonywania zadań w pomieszczeniach przeznaczonych dla osób zatrzymanych lub doprowadzonych w celu wytrzeźwienia* (Dz.Urz. KGP z dnia 6 sierpnia 2012 r., poz. 34), § 8.

c) doskonalenie zawodowe obsady i rezerwy kadrowej SK[16].

Rezerwa kadrowa jest bardzo istotnym elementem w funkcjonowaniu każdej jednostki Policji. Właściwy kierownik jednostki Policji wydaje decyzję o powołaniu rezerwy kadrowej, wyznaczając osoby do realizacji zadań na SK i określając ich zakres. W jednostce Policji, w której służba na SK pełniona jest w obsadzie minimum dwuosobowej przez dyżurnego i zastępcę dyżurnego, w trakcie absencji w służbie dyżurnego, do wykonywania jego zadań w szczególności wyznacza się policjanta z obsady SK lub z rezerwy kadrowej, posiadającego większe doświadczenie w zakresie pełnienia służby na SK. Wyznaczone osoby, o których mowa, w celu utrzymania gotowości lub doskonalenia umiejętności w zakresie pełnienia służby lub świadczenia pracy na SK, powinny pełnić służbę lub świadczyć pracę na tym stanowisku nie rzadziej niż raz na kwartał[17].

1.4. Zadania służby dyżurnej

Obowiązki dyżurnego

Do zadań dyżurnego jednostki Policji należy:

1. Zapewnienie natychmiastowej reakcji Policji na zgłoszone zdarzenie:
   a) bieżące przyjmowanie zgłoszeń o zdarzeniach oraz informacji uzupełniających,
   b) niezwłoczne inicjowanie działań po przyjęciu zgłoszenia lub informacji o zdarzeniu,
   c) bieżące kierowanie będącymi w jego dyspozycji siłami i środkami jednostki Policji,
   d) dokonywanie zmian w dyslokacji służby stosownie do zaistniałych potrzeb,
   e) podejmowanie decyzji i wydawanie poleceń w zakresie kompetencji określonych przez kierownika jednostki Policji oraz wynikających z odrębnych przepisów,
   f) zapewnienie właściwego obiegu informacji o zdarzeniu,
   g) kierowanie siłami policyjnymi do czasu wyznaczenia policjanta odpowiedzialnego za prawidłową realizację zadań w związku z zaistniałym zdarzeniem[18].
2. Realizowanie poleceń dyżurnego jednostki Policji wyższego szczebla poprzez:
   a) wykonywanie czynności zleconych przez dyżurnego wyższego szczebla,

[16] *Zarządzenie nr 1173 Komendanta Głównego Policji z dnia 10 listopada 2004 r. w sprawie organizacji służby dyżurnej*..., dz. cyt., § 4.

[17] Tamże, § 3a ust. 1–3.

[18] Tamże, § 5 ust. 1 pkt 1, § 9 ust. 1.

b) natychmiastowe zlecanie zadań i czynności policjantom będącym w dyspozycji oraz informowanie dyżurnego jednostki Policji wyższego stopnia o stanie ich realizacji, w zakresie i formie przez niego określonej[19].

3. Współdziałanie z dyżurnymi jednostek Policji poprzez:
   a) bieżącą wymianę informacji niezbędnych do prawidłowej realizacji zadań,
   b) udzielanie wsparcia w zakresie posiadanych sił i środków w celu zapewnienia natychmiastowych oraz adekwatnych do zaistniałego zdarzenia działań policyjnych,
   c) zgłaszanie, w zależności od okoliczności zaistniałego zdarzenia, dyżurnemu jednostki Policji wyższego szczebla potrzeby użycia sił i środków będących w wyłącznej jego dyspozycji wraz z określeniem dla nich zakresu przewidywanych zadań,
   d) koordynowanie działań dyżurnych jednostek niższego szczebla,
   e) informowanie dyżurnego jednostki Policji o obecności na jego terenie sił i środków będących w dyspozycji przedmiotowej jednostki[20].
4. Kierowanie pracą obsady SK poprzez:
   a) formułowanie i zlecanie bieżących zadań policjantom i pracownikom stanowiącym obsadę SK,
   b) bieżące egzekwowanie prawidłowej realizacji zleconych zadań,
   c) zgłaszanie uwag i wniosków przełożonemu, których realizacja zapewni prawidłowe funkcjonowanie SK[21].

Są to obowiązki typowe dla dyżurnego każdej jednostki Policji. Natomiast zadania inne niż ww. wynikają z odrębnych przepisów wydanych przez komendanta głównego Policji (zostaną przedstawione w dalszej części podręcznika).

Obowiązki zastępcy dyżurnego jednostki Policji

Do zadań zastępcy dyżurnego jednostki Policji należy wspieranie dyżurnego w realizacji jego zadań. Podczas krótkotrwałej nieobecność dyżurnego na SK, zastępca dyżurnego realizuje jego zadania. W ww. przypadku, oraz niemożności wykonywania zadań przez zastępcę dyżurnego na SK, kierownik jednostki Policji lub kierownik komórki organizacyjnej Policji realizującej zadania sztabowe w tej jednostce, wyznacza podległego policjanta do realizacji zadań na SK w zastępstwie dyżurnego na czas jego nieobecności. W przypadku pełnienia służby na SK w obsadzie jednoosobowej przez dyżurnego kierownik jednostki Policji lub kierownik komórki organizacyjnej Policji realizującej zadania sztabowe w tej jednostce wskazuje policjanta do realizacji zadań na SK w zastępstwie dyżurnego na czas jego nieobecności[22].

[19] Tamże, § 5 ust. 1 pkt 2, § 9 ust. 4.
[20] Tamże, § 5 ust. 1 pkt 3, § 9 ust. 5.
[21] Tamże, § 5 ust. 1 pkt 4, § 9 ust. 7.
[22] Tamże, § 6.

Obowiązki pomocnika dyżurnego

Zadania pomocnika dyżurnego w zakresie realizacji funkcji wymienionych w zarządzeniu nr 1173 określa kierownik komórki realizującej zadania sztabowe. Pomocnik dyżurnego jednostki Policji może pełnić funkcje:

1) dyspozytora służby,
2) radiooperatora,
3) operatora pogotowia policyjnego przyjmującego zgłoszenia,
4) operatora systemów nadzoru i kierowania ruchem drogowym,
5) operatora systemów informatycznych,
6) personelu realizującego zadania związane z obsługą interesanta (funkcja recepcyjna),
7) inne, zapewniające właściwą realizację zadań dyżurnego.

Funkcje powyższe w zależności od potrzeb i warunków organizacyjnych jednostki Policji mogą być łączone lub pełni je zastępca dyżurnego (z wyłączeniem funkcji operatora systemów nadzoru i kierowania ruchem drogowym).

Obowiązki operatora zgłoszeń alarmowych

Operator zgłoszeń alarmowych może pełnić funkcje:

1) operatora pogotowia policyjnego przyjmującego zgłoszenia telefoniczne,
2) operatora systemów informatycznych

w zakresie ustalonym odrębnie dla każdego takiego stanowiska, wynikającym z odrębnych przepisów[23].

1.5. Kompetencje kierownika jednostki w zakresie organizacji służby dyżurnej

Kierownik jednostki organizacyjnej Policji (KMP, KPP, KP) przede wszystkim określa siły i środki będące w dyspozycji dyżurnego, niezbędne do właściwej realizacji jego podstawowych zadań, którymi są:

- zapewnienie natychmiastowej reakcji Policji na zgłoszone zdarzenie,
- realizowanie poleceń dyżurnego jednostki Policji wyższego stopnia,
- współdziałanie z dyżurnymi jednostek Policji,
- inne – wynikające z odrębnych przepisów wydanych przez komendanta głównego Policji[24].

Komendant jednostki organizacyjnej Policji w zakresie organizacji służby dyżurnej powinien przede wszystkim:

1) określić zasady organizacji służby na SK,
2) zorganizować i właściwie wyposażyć SK,
3) zorganizować system obiegu informacji o zdarzeniach,

[23] Tamże, § 8.
[24] Tamże, § 10.

4) ustalić zasady dwustronnej łączności SK i policjantów skierowanych do wykonywania zadań,
5) ustalić czas pełnienia służby dyżurnego w ramach określonych obowiązującymi przepisami,
6) tworzyć w jednostce rezerwę kadrową na stanowisko dyżurnego,
7) wyznaczyć zastępstwa na okres nieobecności dyżurnego spośród rezerwy kadrowej.

Komendanci jednostek organizacyjnych Policji „umieszczą w widocznych miejscach informację słowną oraz graficzną o zakazie używania tytoniu w obiektach i w oznakowanych środkach przewozu osób. Używanie wyrobów tytoniowych w obiektach jest dopuszczalne tylko w miejscach wyznaczonych do tego celu (…), wyznaczonych przez kierowników tych obiektów. Jeżeli w budynku nie można wyodrębnić palarni, miejsca, w których używanie wyrobów tytoniowych jest dozwolone, mogą być wyznaczone na zewnątrz budynku. Miejsca te ustala się w taki sposób, aby nie narażać osób niepalących na skutki dymu tytoniowego”[25].

1.6. Wyposażenie stanowiska kierowania

W celu stworzenia właściwych warunków do realizacji zadań spoczywających na dyżurnych jednostek Policji kierownicy tych jednostek są odpowiedzialni za stworzenie właściwego miejsca pracy, czyli stanowiska kierowania. Jest to wyodrębnione miejsce:
- przeznaczone do pełnienia służby dyżurnego, zastępcy dyżurnego i pomocnika dyżurnego jednostki Policji,
- posiadające łączność z jednostkami Policji wyższego i niższego stopnia oraz innymi podmiotami współdziałającymi z Policją,
- odpowiednio wyposażone w środki oraz urządzenia umożliwiające szybkie porozumiewanie się z policjantami pełniącymi służbę,
- zabezpieczone przed wtargnięciem osób postronnych.

Wyposażenie SK stanowią w szczególności:
1) środki łączności przewodowej z możliwością identyfikacji numeru abonenta i bezprzewodowej, zapewniające obustronną wymianę informacji z policjantami pełniącymi służbę, jednostkami Policji oraz podmiotami pozapolicyjnymi,
2) urządzenia służące do rejestracji korespondencji prowadzonej przy użyciu środków, o których mowa w pkt 1 lub zapewniające dostęp do systemu rejestracji takiej korespondencji z możliwością jej odsłuchu na SK,

[25] *Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 11 maja 2011 r. w sprawie szczegółowych warunków używania wyrobów tytoniowych na terenie obiektów oraz w środkach przewozu osób podlegających ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych* (Dz.U. Nr 97, poz. 564).

3) urządzenia zapewniające dostęp do zbiorów informatycznych Policji, w szczególności urządzenia zapewniające dostęp do SWD Policji,
4) mapy przedstawiające obszar działania jednostki Policji oraz zawierające inne dane niezbędne do realizacji zadań,
5) urządzenia umożliwiające szyfrowanie korespondencji zawierającej informacje niejawne, w przypadku gdy w jednostce Policji brak komórki organizacyjnej Policji właściwej do przekazu ww. informacji,
6) urządzenia umożliwiające dostęp do sieci Internet oraz urządzenia umożliwiające odbiór radiowych i telewizyjnych serwisów informacyjnych,
7) pomieszczenie socjalne[26].

Za wyposażenie SK odpowiada kierownik jednostki Policji[27].

Do podstawowego wyposażenia dokumentacyjnego SK należy zaliczyć:

1) katalog przestępstw, zagrożeń i innych zdarzeń istotnych dla stanu bezpieczeństwa i porządku publicznego, o których informacje podlegają przekazaniu przez dyżurnego operacyjnego komendy wojewódzkiej Policji (dyżurnego Komendy Stołecznej Policji) do dyżurnego operacyjnego Komendy Głównej Policji oraz kategorie informacji o tych przestępstwach, zagrożeniach i innych zdarzeniach,
2) katalogi czynności dyżurnego (algorytmy) oraz plany i dokumenty na wypadek zaistnienia zdarzeń nadzwyczajnych,
3) dokumentację alarmową jednostki,
4) dokumenty określające organizację alarmowania Nieetatowego Pododdziału Policji (NPP) oraz wyciąg z planu organizacji łączności NPP – przechowują je dyżurni jednostek Policji, w których utworzono NPP[28],
5) plany ochrony obiektów jednostki Policji,
6) krajowe i wojewódzkie dane radiowe,
7) zbiorcze zestawienie sił i środków będących w służbie,
8) harmonogram służby zawierający informacje o rozkładzie czasu i miejscu służby policjantów będących w dyspozycji dyżurnego,
9) plan działań pościgowo-blokadowych,
10) aktualne informacje o prowadzonych operacjach i działaniach policyjnych,
11) grafik domowych dyżurów osób z kierownictwa jednostki i innych policjantów,
12) wykaz numerów telefonów służb i instytucji współpracujących z Policją,
13) wykaz numerów telefonów policjantów z danej jednostki.

---

[26] *Zarządzenie nr 1173 Komendanta Głównego Policji z dnia 10 listopada 2004 r. w sprawie organizacji służby dyżurnej…*, dz. cyt., § 12.

[27] Tamże, § 13.

[28] *Zarządzenie nr 715 Komendanta Głównego Policji z dnia 22 grudnia 2003 r. w sprawie szczegółowych zasad organizacji i zakresu działania nieetatowych pododdziałów i oddziałów prewencji Policji* (Dz.Urz. KGP Nr 22, poz. 127), § 31.

1.7. Przyjęcie i przekazanie służby

Policjant wchodzący w skład obsady SK, tak jak każdy funkcjonariusz Policji, dysponuje czasem na bezpośrednie przygotowanie do służby i jej zdanie, a w szczególności na przyjęcie lub zdanie dokumentacji z przebiegu służby, uzbrojenia i wyposażenia. Czas ten wlicza się do czasu służby. Czas ten nie powinien być dłuższy niż 30 minut[29].

Dyżurny w szczególności powinien:

1) sprawdzić liczbę osób zatrzymanych (doprowadzonych) i przyjęte depozyty (dotyczy jednostek, gdzie nie ma etatowej ochrony pomieszczeń przeznaczonych dla osób zatrzymanych),
2) sprawdzić książkę ewidencji osób umieszczonych w pomieszczeniu (…), zapoznając się z terminami zwolnień lub konwojowania (doprowadzania) osób zatrzymanych (…),
3) zweryfikować i ujednolicić godzinę wskazywaną przez zegary znajdujące się w pomieszczeniach SK,
4) sprawdzić stan ilościowy broni i amunicji znajdującej się na stanie SK (w tym również broń znajdującą się w depozycie u dyżurnego), szczegółowo prowadzić dokumentację,
5) sprawdzić, jeżeli służba zaczyna się po godzinach urzędowania, stan bezpieczeństwa przeciwpożarowego oraz fakt zamknięcia pomieszczeń służbowych.

1.8. Zasady dokumentowania służby

Realizacja zadań obsady SK, w szczególności w zakresie wykonanych czynności, podjętych decyzji, wydanych i otrzymanych poleceń, jest na bieżąco dokumentowana w Systemie Wspomagania Dowodzenia Policji, zwanym „SWD Policji", zgodnie z zasadami funkcjonowania tego systemu określonymi w przepisach w sprawie form i metod przetwarzania informacji wspomagających kierowanie niektórymi działaniami Policji podejmowanymi w celu wykonania zadań ustawowych.

W przypadku braku dostępu do SWD Policji, spowodowanego przerwą techniczną lub awarią, dokumentowanie realizacji zadań obsady SK odbywa się w postaci papierowej lub elektronicznie, w zakresie umożliwiającym uzupełnienie przetwarzanych danych poprzez ich niezwłoczne wprowadzenie do SWD Policji, bezpośrednio po ustaniu przyczyny uniemożliwiającej korzystanie z tego systemu[30].

---

[29] *Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 18 października 2001 r. w sprawie rozkładu czasu...*, § 11.

[30] *Zarządzenie nr 1173 Komendanta Głównego Policji z dnia 10 listopada 2004 r. w sprawie organizacji służby dyżurnej…*, dz. cyt., § 11.

1.9. Zasady zachowania się policjantów na służbie

W dniu 1 marca 2013 r. komendant główny Policji wydał zarządzenie nr 7 w sprawie regulaminu musztry w Policji. Regulamin stanowiący załącznik do tego zarządzenia w rozdziale pierwszym zawiera ogólne zasady zachowania się policjantów.

W każdej sytuacji funkcjonariusz powinien mieć na uwadze dbałość o społeczny wizerunek Policji. W kontaktach międzyludzkich jest zobowiązany przestrzegać zasad etyki zawodowej, w tym zasad poprawnego zachowania, kultury osobistej i kultury języka, oraz dbać o schludny wygląd. Umundurowany policjant jest obowiązany przestrzegać zasad noszenia przepisowego: munduru, dystynkcji, znaków identyfikacyjnych oraz orderów, odznaczeń, medali i odznak na zasadach określonych w przepisach o umundurowaniu policjantów. Umundurowanemu policjantowi zabrania się noszenia lub eksponowania elementów naruszających powagę munduru, w szczególności:

1) ozdób, z wyjątkiem niezbędnych rzeczy osobistych (zegarek na pasku w kolorze czarnym albo na bransolecie w kolorze srebrnym lub złotym, obrączka; w przypadku policjantów-kobiet także biżuteria w postaci niedużego pierścionka i małych kolczyków lub klipsów),
2) okularów w jaskrawych oprawkach,
3) reklamówek i siatek na zakupy,
4) ekstrawaganckich fryzur; w przypadku policjantów-mężczyzn włosy powinny być krótko ostrzyżone, dopuszcza się noszenie krótkiego i schludnego zarostu; w przypadku policjantów-kobiet, jeżeli włosy są dłuższe niż do ramion, powinny być one na czas wykonywania zadań służbowych krótko upięte lub związane,
5) intensywnego makijażu,
6) widocznego tatuażu,
7) piercingu,
8) malowanych paznokci.

Noszona przez umundurowanego policjanta teczka (aktówka), przeznaczona do przenoszenia dokumentów, albo torba (walizka), przeznaczona do przenoszenia bagażu w czasie podróży – powinna być koloru czarnego, bez nadruków. Identyfikator noszony przez umundurowanego policjanta powinien być zawieszony na taśmie w kolorze czarnym lub granatowym. W sytuacjach podyktowanych charakterem służby usprawiedliwione jest noszenie identyfikatorów na taśmach w innych kolorach (np. dostarczonych przez organizatora przedsięwzięcia na czas jego trwania), jeżeli nadruki na nich nie naruszają powagi munduru. Futerał na telefon komórkowy noszony przez umundurowanego policjanta powinien być koloru czarnego.

W przypadku gdy wygląd umundurowanego policjanta nie spełnia w ocenie przełożonego wymogów określonych w regulaminie, przełożony wydaje policjantowi polecenie niezwłocznego dostosowania wyglądu do określonych wy-

mogów, a w szczególnie uzasadnionych przypadkach – nie dopuszcza go do służby lub odsuwa od jej pełnienia.

Odmowa wykonania polecenia, o którym mowa powyżej, stanowi przewinienie dyscyplinarne i jest podstawą wszczęcia postępowania dyscyplinarnego w rozumieniu przepisów o odpowiedzialności dyscyplinarnej policjantów. Przełożony może uwzględnić odstępstwo od zasad dotyczących ozdób, fryzur oraz widocznego tatuażu w przypadkach podyktowanych charakterem służby lub względami bezpieczeństwa.

Policjant pełniący służbę na stanowisku kierowania wchodząc do pomieszczenia przełożonego po uzyskaniu jego zgody, nie zdejmuje nakrycia głowy oraz wierzchniego okrycia.

W miejscach pracy (w pomieszczeniach służbowych) honory oddaje się przełożonym lub starszym stopniem przez powstanie, przyjęcie postawy zasadniczej i skłon głowy – tylko podczas ich pierwszego przybycia.

Policjant nie oddaje honorów w czasie wykonywania czynności służbowych wymagających koncentracji uwagi.

Komendy do oddania honorów nie wydaje się na stanowiskach dowodzenia.

Meldunek składa się podczas pełnienia służby dyżurnej – w czasie pierwszego przybycia przełożonego w danym dniu. W meldunku podaje się kolejno: tytuł (pan/pani), stopień policyjny przełożonego lub stanowisko osoby cywilnej, swoje stanowisko, stopień, nazwisko i czynność wykonywaną przez jednostkę organizacyjną Policji (pododdział) lub meldującego albo cel przybycia.

W przypadku gdy składający meldunek jest znany osobie przyjmującej meldunek, można używać skróconej formy meldowania, np. bez podania stopnia, stanowiska, nazwiska. O obowiązującej formie meldunku decyduje najwyższy przełożony w danej jednostce organizacyjnej Policji.

Wszystkim znanym przełożonym składa się meldunek, natomiast osobom nieznanym należy się przedstawić, wymieniając stopień, nazwisko oraz stanowisko. Dotyczy to w szczególności **dyżurnych jednostek Policji.**

Policjant przedstawia się, gdy zwraca się do niego przełożony lub starszy stopniem.

W służbowych rozmowach telefonicznych obowiązuje policjantów obustronne przedstawianie się. Policjant, który otrzymał telefoniczny sygnał wywoławczy, przedstawia się, podając swój stopień i nazwisko, a w razie powiadomienia lub stwierdzenia, że będzie rozmawiał z przełożonym, mówi np. „Melduje się, panie komisarzu" i po zakończeniu rozmowy używa słów „dziękuję", „zrozumiałem", „wykonuję", „odmeldowuję się". Przy przedstawianiu się można podać także stanowisko służbowe, np. „dyżurny operacyjny kraju"[31].

[31] *Zarządzenie nr 7 Komendanta Głównego Policji z dnia 1 marca 2013 r. w sprawie regulaminu musztry w Policji* (Dz.Urz. KGP Nr 1, poz. 18), załącznik, rozdział I.

2. Narzędzia informatyczne na stanowisku kierowania

W celu poprawy bezpieczeństwa poprzez efektywniejsze wykorzystanie sił i środków policyjnych będących w dyspozycji dyżurnego jednostki organizacyjnej Policji są wdrażane systemy informatyczne, których zadaniem jest m.in.:

- skrócenie czasu oczekiwania na przyjęcie zgłoszenia o zdarzeniu wymagającym reakcji Policji,
- przyspieszenie reakcji Policji na zaistniałe zdarzenia,
- umożliwienie szerokiego dostępu policjantów do baz danych,
- skuteczne i efektywne kierowanie siłami jednostki Policji.

Systemy informatyczne zapewniają pełną ochronę danych, przesyłanych i gromadzonych, gwarantując jednocześnie dostęp do nich w czasie rzeczywistym. Ponieważ liczba danych generowanych przez różnego rodzaju systemy oraz pozyskiwanych ze źródeł zewnętrznych szybko wzrasta, w celu sprawnego zarządzania niezbędne staje się wykorzystanie narzędzi służących do analizy danych oraz prezentacji wyników. Narzędzia te ogólnie noszą nazwę systemów raportujących. Umożliwiają one szybką i dokładną ocenę sytuacji, co pozwala podejmować trafne, bardziej świadome decyzje. Systemy raportujące mają istotny wpływ na poprawę bezpieczeństwa. Tylko decyzje poparte odpowiednimi danymi są decyzjami prawidłowymi.

Dwoma systemami raportującymi, funkcjonującymi obecnie w Policji polskiej, są systemy o nazwach: SWD – System Wspomagania Dowodzenia oraz EKSD – Elektroniczna Książka Służby Dyżurnego (wycofywany z użycia).

Zadania stawiane przed tymi systemami dotyczą m.in. możliwości:

- zastąpienia dotychczasowego sposobu dokumentowania przebiegu służby na SK,
- dostarczania informacji zbiorczych na temat ogólnego stanu bezpieczeństwa w mieście, a także zagrożenia w poszczególnych dzielnicach i rejonach dzielnicowych,
- wspomagania podejmowania decyzji kierownictwa na podstawie dostarczanych wskaźników oraz podjęcia szybkiej i trafnej oceny sytuacji,
- wdrażania poprawy efektów pracy,
- zwiększenia szybkości dostępu do danych,
- informowania kierownictwa o nieprawidłowościach w wykonywaniu zadań służbowych, a także monitorowania skali przestępczości,
- dostarczania niezbędnych raportów wykorzystywanych przy dyslokacji służby, pochodzących z dowolnych okresów i dotyczących wybranych kategorii przestępstw.

2.1. EKSD – Elektroniczna Książka Służby Dyżurnego

EKSD jest aplikacją nakierowaną na obsługę dużej liczby krótkich transakcji. System realizuje całość rejestracji wykonywanej na stanowiskach dyżurnych w jednostkach terenowych. Obecnie system ten jest wykorzystywany tylko w części. W różnych jednostkach terenowych Policji na obszarze kraju aktywne są wybrane moduły. Najczęściej wykorzystywany jest moduł o nazwie: Elektroniczna Książka Osób Zatrzymanych (EKOZ) – umożliwia on rejestrowanie przebiegu podejmowanych czynności wobec osób zatrzymanych w PDOZ. Następnym z często wykorzystywanych modułów jest moduł: Dozory – pozwala na rejestrację postanowień o zastosowaniu dozoru oraz rejestrację faktu zgłoszenia się osoby dozorowanej. Istotnym elementem tego modułu jest funkcja kontroli umożliwiająca generowanie listy osób, które nie zgłosiły się do jednostki Policji. Sprawdzenie stawiennictwa następuje w sposób automatyczny dla całego województwa.

Wpisy znajdujące się w bazie danych są źródłem informacji dla wszystkich służb policyjnych i są wykorzystywane przy wykonywaniu codziennych czynności służbowych. Zgodnie z ustawą o ochronie danych osobowych dane dotyczące osób znajdujące się w książce przebiegu służby muszą być zabezpieczone w sposób, jaki określa ustawa.

Każda z osób korzystających z bazy musi mieć uprawnienia, tzn. własny identyfikator i hasło. W momencie logowania system sprawdza, czy identyfikator jest prawidłowy, jeżeli tak – pobiera podane przez użytkownika hasło, które koduje algorytmem MD5, i metodą porównywania haseł sprawdza, czy jest ono prawidłowe. Zgodnie ze standardem RFC1321 tekst szyfrowany zwraca 32--znakową wartość. Hasło użytkownika zmienia się co 30 dni, zgodnie z ustawą. Użytkownik sam wprowadza nowe hasło, które musi mieć osiem znaków, powtarza je, a następnie hasło jest szyfrowane algorytmem MD5. Po prawidłowym zalogowaniu znika formularz logowania, a na ekranie pojawia się okienko z informacją, którą przesyła do użytkowników systemu administrator wojewódzki w celu informowania o zaistniałych zmianach w aplikacji. **Elektroniczna Książka Służby Dyżurnego jest obecnie wycofywana z użycia, a powyższy zapis ma charakter poglądowy.**

2.2. SWD – System Wspomagania Dowodzenia

Zgodnie z *Zarządzeniem nr 453 Komendanta Głównego Policji z dnia 27 kwietnia 2011 r. w sprawie form i metod przetwarzania informacji wspomagających kierowanie niektórymi działaniami Policji podejmowanymi w celu wykonania zadań ustawowych* wszystkie jednostki polskiej Policji w dniu 31 grudnia 2012 r. miały i wdrożyły System Wspomagania Dowodzenia.

Krótko charakteryzując ten system, należy wspomnieć, że został stworzony do ujednolicenia algorytmów postępowania, dokumentacji, analizy i raportowania działań podejmowanych we wszystkich jednostkach Policji w Polsce. System ma na celu kompletną, w znacznej części elektroniczną obsługę zdarzeń od momentu przyjęcia informacji o zdarzeniu, poprzez jego obsługę, do procesu analizowania danych, sporządzania opracowań statystycznych i raportowania.

Zadaniem głównym tego systemu jest dostarczenie służbom dyżurnym oraz policjantom realizującym przedsięwzięcia związane z dyslokacją służby w jednostkach Policji na terenie całego kraju jednolitej informacji, która zapewni standaryzację pracy i usprawni proces podejmowania decyzji związanych z obsługą zdarzeń. Do zadań systemu należy również dostarczenie narzędzi do szybkiej rejestracji czynności i dostępu do danych niezbędnych w wykonywaniu obowiązków służbowych wielu funkcjonariuszy.

Funkcjonalność systemu uwzględnia zadania służb dyżurnych w zakresie rejestracji, przetwarzania i nadzorowania wszystkich czynności podejmowanych przez policjantów w danej jednostce organizacyjnej Policji.

Zabezpieczenia związane z dostępem do SWD zostały określone w dokumencie opublikowanym przez Biuro Łączności i Informatyki Komendy Głównej Policji o nazwie *Polityka bezpieczeństwa Systemu Wspomagania Dowodzenia jednostek organizacyjnych Policji. Poziom Wysoki*, Warszawa 2011. Dokument ten określa procedury, które w pełni odpowiadają ograniczeniom zawartym w ustawie o ochronie danych osobowych.

System pozwala na realizację takich zadań, jak:

- zgłoszenia,
- służba,
- blokady,
- pojazdy usunięte,
- akcje i operacje,
- siły i środki,
- komunikaty,
- raporty,
- narzędzia administracyjne,
- mapa,
- tryb autonomiczny.

Dzięki ujednoliceniu sposobu wprowadzania danych, ich analizowania i prezentowania wyników analiz system ten, stworzony na potrzeby całej polskiej Policji, w pełni odpowiada stawianym mu zadaniom.

Obsługa sprawdzeń w systemach dostępnych na stanowisku kierowania może być prowadzona przez Punkt Sprawdzeń SPP[32].

[32] *Decyzja nr 165 Komendanta Głównego Policji z dnia 25 lipca 2017 r. w sprawie funkcjonowania Krajowego...*, dz. cyt., § 7.

Należy dodać, iż obecnie stworzono interfejs, za pomocą którego SWD został zintegrowany z Systemem Informatycznym Wojewódzkich Centrów Powiadamiania Ratunkowego (SI WCPR). System ten natomiast jest integralną częścią Systemu Informatycznego Powiadamiania Ratunkowego (SI PR) składającego się ze zintegrowanych systemów klasy SWD takich służb, jak Policja, Państwowa Straż Pożarna, Państwowe Ratownictwo Medyczne oraz Platformy Lokalizacyjno-Informacyjnej z Centralną Bazą Danych (PLI CBD) służącej do lokalizacji abonentów dzwoniących na numery alarmowe.

W ramach Wojewódzkich Centrów Powiadamiania Ratunkowego przyjmują zgłoszenia ze wszystkich numerów alarmowych. Wprowadzają je do jednego systemu, z którego są one obsługiwane przez właściwe służby.

2.3. Ekran Dyżurnego

Aplikacja Ekran Dyżurnego umożliwia dostęp na SK do danych zawartych w wielu bazach informatycznych, m.in. i w bazie Krajowego Systemu Informacyjnego Policji (KSIP), funkcjonującego od 1 stycznia 2003 r. jako centralny zbiór informacji uzyskanych przez pracowników lub funkcjonariuszy wszystkich jednostek organizacyjnych Policji w trakcie realizacji zadań służbowych.

Ekran Dyżurnego umożliwia przeprowadzenie sprawdzenia w zakresie osób, pojazdów, dokumentów i rzeczy przez osobę mającą odpowiednie uprawnienia. Wprowadzenie danych może być realizowane przez dyżurnego jednostki Policji przyjmującego zgłoszenie od obywatela np. o utracie pojazdu, dokumentu lub rzeczy. Wypełniony właściwy druk jest następnie podstawą do rejestracji danego zdarzenia w systemie KSIP.

3. Zgłoszenie o zdarzeniu oraz reakcja na nie

3.1. Zgłoszenie o zdarzeniu

Jedną z ważnych umiejętności policjantów wytypowanych do pracy na SK jest prawidłowe przyswajanie, przetwarzanie oraz przekazywanie informacji. Dyżurny jednostki musi właściwie analizować otrzymaną informację i sukcesywnie ją uzupełniać w miarę uzyskiwania nowych danych. Należy także podkreślić, że to uzyskiwanie danych powinno się odbywać w sposób aktywny oraz etyczny. „Postępowanie policjanta w kontaktach z ludźmi powinna cechować życzliwość oraz bezstronność wykluczające uprzedzenia rasowe, narodowościowe, wyznaniowe, polityczne, światopoglądowe lub wynikające z innych

przyczyn."[33] Dyżurny nie może być biernym odbiorcą napływających informacji, powinien zmierzać do uzupełnienia danych w określonym czasie i trybie, ponieważ ich zebranie ułatwi mu właściwe podejmowanie decyzji i poprawne przekazywanie informacji o zdarzeniu dyżurnemu jednostki stopnia wyższego.

W związku z powyższym, aby usprawnić obieg informacji, wprowadzono Katalog zdarzeń podlegających meldowaniu dyżurnemu Komendy Głównej Policji przez dyżurnego komendy wojewódzkiej (Stołecznej) Policji. Podczas tworzenia katalogu i kategoryzacji informacji uwzględniono charakter zdarzenia, jego pilność i wagę.

Katalog zdarzeń podlegających meldowaniu dyżurnemu KGP przez dyżurnego komendy wojewódzkiej (Stołecznej) Policji

Lp.	Kategoria zdarzenia
1.	**Zakłócenie bezpieczeństwa i porządku publicznego**
	1. Napaść lub zamach na: 1) Prezydenta Rzeczypospolitej; 2) osoby, obiekty oraz urządzenia ustawowo ochraniane przez Biuro Ochrony Rządu; 3) przedstawiciela obcego państwa korzystającego z immunitetu dyplomatycznego na terenie Rzeczypospolitej; 4) zwierzchnika: kościoła, związku wyznaniowego, stowarzyszenia lub organizacji mniejszości narodowych i etnicznych; 5) przedstawiciela organizacji międzynarodowej, organów Unii Europejskiej, Organizacji Traktatu Północnoatlantyckiego i członka delegacji zagranicznej przebywających na terytorium Rzeczypospolitej na zaproszenie naczelnych i centralnych organów administracji rządowej; 6) posła na sejm Rzeczypospolitej, senatora Rzeczypospolitej, posła do Parlamentu Europejskiego; 7) przedstawiciela naczelnych i centralnych organów administracji rządowej oraz organów administracji samorządowej.
	2. Szpiegostwo lub ujawnienie faktu wskazującego na działanie obcego wywiadu, organizacji ekstremistycznej lub terrorystycznej.
	3. Sabotaż, wykrycie okrętów wojennych obcych bander, samolotów wojskowych, statków powietrznych lub innych jednostek pływających, które mogą stanowić istotne zagrożenie dla bezpieczeństwa.
	4. Zdarzenia wymienione w załączniku do rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 22 lipca 2016 r. w sprawie katalogu incydentów o charakterze terrorystycznym. (Dz.U. z 2017 r. poz. 1517).
	5. Ujawnienie podłożonego ładunku wybuchowego lub niebezpiecznych środków chemicznych, biologicznych, radiologicznych i nuklearnych zwanych dalej „CBRN".
	6. Zgłoszenie podłożenia urządzenia wybuchowego lub podejrzenia podłożenia urządzenia wybuchowego.
	7. Zagrożenie użyciem lub użycie materiału niebezpiecznego, środków jądrowych, chemicznych, radiologicznych, biologicznych lub innych zagrażających życiu lub zdrowiu.
	8. Katastrofa, wypadek lub zagrożenie w ruchu drogowym, kolejowym, wodnym lub powietrznym w wyniku których: 1) w ruchu drogowym: a) śmierć poniosły 3 osoby lub co najmniej 4 osoby zostały ranne,

[33] *Zarządzenie nr 805 Komendanta Głównego Policji z dnia 31 grudnia 2003 r. w sprawie „Zasad etyki zawodowej policjanta"* (Dz.Urz. KGP Nr 1, poz. 3), załącznik, § 6.

	b) doszło do uszkodzenia co najmniej 8 pojazdów, c) nastąpiła blokada autostrady, drogi krajowej, drogi szybkiego ruchu, mostu lub ważnego szlaku komunikacyjnego, skutkująca przewidywanym wyłączeniem ich z użytkowania na czas co najmniej 2 godzin, d) brał udział przedstawiciel władzy lub administracji państwowej szczebla centralnego, wojewódzkiego, sędzia, prokurator a także akredytowany w Polsce przedstawiciel obcego państwa, e) brał udział funkcjonariusz lub pracownik resortu spraw wewnętrznych którego skutkiem była śmierć, ciężkie uszkodzenie ciała lub straty materialne o wartości co najmniej 200 tys. zł; 2) w ruchu kolejowym: a) śmierć poniosły 2 osoby lub co najmniej 4 osoby zostały ranne, b) doszło do zderzenia pociągów, wykolejenia pociągów lub zniszczenia infrastruktury kolejowej skutkującego przewidywaną blokadą szlaku kolejowego na czas co najmniej 2 godzin, c) brał udział przedstawiciel władzy lub administracji państwowej szczebla centralnego, wojewódzkiego, sędzia, prokurator a także akredytowany w Polsce przedstawiciel obcego państwa; 3) w ruchu wodnym: a) śmierć poniosły 2 osoby lub co najmniej 4 osoby zostały ranne, b) doszło do zderzenia, zatonięcia lub zaginięcia statku, promu, platformy, kutra rybackiego, barki lub innej dużej jednostki pływającej, c) brał udział przedstawiciel władzy lub administracji państwowej szczebla centralnego, wojewódzkiego, sędzia, prokurator a także akredytowany w Polsce przedstawiciel obcego państwa, d) brał udział funkcjonariusz lub pracownik resortu spraw wewnętrznych ze skutkiem, którym była śmierć, ciężkie uszkodzenie ciała lub straty materialne o wartości co najmniej 200 tys. zł; 4) w ruchu lotniczym: a) śmierć poniosła lub została ranna 1 osoba, b) doszło do lądowania statku powietrznego z uruchomieniem procedur przewidzianych dla lądowania awaryjnego (z wyjątkiem lądowania w celach ratowniczych), c) doszło do incydentu lotniczego z udziałem statków powietrznych lotnictwa służb porządku publicznego i wojskowych statków powietrznych, d) brał udział przedstawiciel władzy lub administracji państwowej szczebla centralnego, wojewódzkiego, sędzia, prokurator a także akredytowanego w Polsce przedstawiciela obcego państwa, e) brał udział funkcjonariusz lub pracownik resortu spraw wewnętrznych ze skutkiem, którym była śmierć, ciężkie uszkodzenie ciała lub straty materialne o wartości co najmniej 200 tys. zł.
	9. Pożar: 1) w wyniku którego zginął człowiek lub zostały ranne albo uwięzione co najmniej 3 osoby, lub gdy wstępnie oszacowano straty w mieniu wielkiej wartości; 2) podczas którego zginął lub doznał ciężkich obrażeń ciała ratownik lub funkcjonariusz; 3) podczas którego ewakuowano co najmniej 20 osób; 4) w obiekcie użyteczności publicznej, administracji rządowej, samorządowej, wymiaru sprawiedliwości, organizacji politycznej, sakralnym - bez względu na straty; 5) materiałów chemicznych, toksycznych, promieniotwórczych, którego skutki zagrażają życiu lub zdrowiu ludzi; 6) obiektów ważnych dla bezpieczeństwa i obronności państwa, infrastruktury krytycznej, magazynów rezerw strategicznych; 7) w obiektach użytkowanych przez ambasady, konsulaty lub inne przedstawicielstwa państw obcych.
	10. Awaria lub katastrofa (inna niż komunikacyjna lub pożar) w wyniku której: 1) zginęły co najmniej 2 osoby lub zostały ranne albo uwięzione co najmniej 3 osoby lub ewakuowano co najmniej 20 osób; 2) doszło do zawalenia się lub poważnego uszkodzenia budynku mieszkalnego wielorodzinnego lub zawalenia się lub uszkodzenia w stopniu uniemożliwiającym dalsze użytkowanie ważnego obiektu użyteczności publicznej;

	3) doszło do zanieczyszczenia cieku naturalnego lub kanału na długości co najmniej 5 km, jeziora i zbiornika wodnego na powierzchni co najmniej 2 ha, morskich wód wewnętrznych i morza terytorialnego na powierzchni co najmniej 5 ha, trwałego zniszczenia środowiska na powierzchni co najmniej 1 ha; 4) pozbawionych zostało wody, energii elektrycznej lub gazowej, połączeń telefonicznych co najmniej 10 tys. osób w dużych aglomeracjach miejskich lub na obszarze co najmniej 5 gmin lub 2 powiatów; 5) wyłączono z użytkowania ważny szlak komunikacyjny na co najmniej 2 godziny, wstrzymano ruch pieszy i pojazdów na kilku ulicach lub placach w dużych aglomeracjach miejskich; 6) doszło do wybuchu gazu, materiałów chemicznych lub innej eksplozji, a także nastąpiło skażenie lub uwolnienie substancji niebezpiecznych, w transporcie (drogowym, kolejowym, lotniczym, rurociągowym, żegludze morskiej i śródlądowej), w przemyśle lub w magazynowaniu; 7) powstały skutki wykraczające poza terytorium Rzeczypospolitej; 8) zadysponowano lub przyjęto siły ratownicze lub inne służby (grupy) specjalistyczne do działań w ramach współpracy transgranicznej lub międzynarodowej; 9) na terytorium województwa lub jego części działania sił natury, w szczególności wyładowania atmosferyczne, wstrząsy sejsmiczne, silne wiatry, intensywne opady atmosferyczne, lokalne podtopienia, powodzie, osuwiska ziemi, ekstremalne temperatury, zjawiska lodowe na rzekach i morzu oraz jeziorach i zbiornikach wodnych spowodowały znaczne szkody w mieniu, szkody w środowisku lub potrzebę ewakuacji poszkodowanych i zagrożonych ludzi oraz zwierząt.
	11. Zgrupowanie osób, w szczególności: 1) nielegalne zgromadzenie, wiec, demonstracja, strajk lub uzyskanie informacji o planowaniu takich działań; 2) okupacja części lub całego budynku administracji rządowej i samorządowej, organizacji politycznych, społecznych lub innego ważnego obiektu lub uzyskanie informacji o planowaniu takich działań; 3) blokady dróg, szlaków kolejowych i wodnych, przejść granicznych lub uzyskanie informacji o planowaniu takich działań; 4) w trakcie których doszło do zranienia lub śmierci osoby lub zniszczono mienie znacznej wartości; 5) w trakcie których zatrzymano osoby podejrzewane o popełnienie czynów zabronionych; 6) w zasięgu terytorialnym przejścia granicznego, jeżeli spowodowały wstrzymanie odprawy granicznej lub zagrożenie dla życia i zdrowia.
	12. Bunt lub zbiorowa ucieczka z ośrodka odosobnienia prawnego.
	13. Dezercja z bronią palną.
	14. Ujawnienie, zatrzymanie lub zabezpieczenie: 1) środków (materiałów) jądrowych, chemicznych, radiologicznych, biologicznych lub innych zagrażających życiu lub zdrowiu ludzi i zwierząt; 2) niewybuchu lub niewypału, w szczególności w aglomeracji miejskiej lub innym miejscu, gdy wiąże się to z bezpośrednim zagrożeniem dla życia lub zdrowia, potrzebą ewakuacji osób lub wstrzymaniem ruchu pojazdów; 3) dóbr kultury narodowej będących dziedzictwem narodowym lub mających szczególne znaczenie (wartości) historyczne; 4) nielegalnych składów broni palnej lub amunicji; 5) urządzeń wybuchowych; 6) środków płatniczych w obrocie dewizowym z zagranicą o wartości przekraczającej co najmniej 200 tys. zł ponad ustawowe ograniczenia; 7) towaru pochodzącego z przemytu, niewiadomego pochodzenia lub z nielegalnego źródła, o wartości szacunkowej co najmniej 500 tys. zł.
	15. Utrata w inny sposób niż na skutek przestępstwa: 1) broni palnej, amunicji, materiałów wybuchowych;

	2) materiałów i urządzeń CBRN.
2.	**PRZESTĘPSTWO**
	1. Zabójstwo (w tym usiłowanie zabójstwa).
	2. Bójka lub pobicie ze skutkiem śmiertelnym.
	3. Inne przestępstwo, w wyniku którego zginął człowiek (nie będące katastrofą, zagrożeniem bezpieczeństwa w ruchu drogowym, kolejowym, wodnym lub powietrznym).
	4. Przestępstwo (w tym usiłowanie dokonania przestępstwa):
	1) z użyciem broni palnej (w tym przedmiotu przypominającego broń palną) lub dokonane ze szczególnym okrucieństwem;
	2) z wykorzystaniem elementów umundurowania, wyposażenia, emblematów policyjnych lub innych służb mundurowych;
	3) w celu zawładnięcia mieniem co najmniej znacznej wartości.
	5. Uprowadzenie (usiłowanie uprowadzenia) osoby bez względu na cel i sposób działania sprawcy.”
	6. Przestępstwo lub usiłowanie jego popełnienia w wyniku którego doszło lub mogło dojść do utraty: 1) broni palnej, amunicji, materiałów wybuchowych bez względu na sposób działania sprawców; 2) materiałów CBRN bez względu na sposób działania sprawców.
	7. Przemyt lub nielegalne: 1) posiadanie, wyrób lub handel bronią palnej, amunicją, urządzeniami i materiałami wybuchowymi; 2) posiadanie, wytwarzanie, handel, przewożenie, składowanie lub pozostawienie bez zabezpieczenia urządzeń i materiałów CBRN.
	8. Kradzież z włamaniem do obiektów (w tym usiłowanie dokonania):
	1) centralnych organów władzy, administracji rządowej, samorządowej, partii politycznej, biur poselskich, prokuratury, sądu; 2) przedstawicielstwa dyplomatycznego, urzędu konsularnego, agendy obcego państwa; 3) o których mowa w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 24 czerwca 2003 r. w sprawie obiektów szczególnie ważnych dla bezpieczeństwa i obronności państwa oraz ich szczególnej ochrony (Dz.U. poz. 1090 oraz z 2017 r. poz. 42); 4) objętych ochroną Biura Ochrony Rządu; 5) miejsc zamieszkania lub czasowego pobytu osób objętych ochroną Biura Ochrony Rządu; 6) sakralnych, służących kultowi religijnemu.
	9. Kradzież z włamaniem lub kradzież (w tym usiłowanie dokonania):
	1) w wyniku której dokonano zaboru mienia co najmniej znacznej wartości; 2) w wyniku której dokonano zaboru dzieł sztuki lub dóbr kultury narodowej stanowiących zabytek; 3) w wyniku której dokonano zaboru lub uszkodzenia bankomatu.
	10. Przestępstwa o podłożu seksualnym (w tym usiłowanie dokonania):
	1) zgwałcenie zbiorowe lub ze szczególnym okrucieństwem; 2) obcowanie płciowe oraz inne czynności seksualne z osobą poniżej 15 lat.
	11. Ujawnienie, zatrzymanie, przemyt, nielegalne wytwarzanie, wprowadzanie do obrotu, udzielanie lub posiadanie narkotyków, środków odurzających i substancji psychotropowych (jednorazowo co najmniej 0,3 kg lub 200 sztuk).
	12. Profanacja cmentarzy, miejsc i przedmiotów pamięci narodowej lub kultu religijnego.
	13. Czynna napaść na funkcjonariusza Policji, Państwowej Straży Pożarnej, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu lub osobę przybraną do pomocy.
3.	**INNE ZDARZENIA**
	1. Samobójstwo lub usiłowanie samobójstwa funkcjonariusza lub pracownika jednostek organizacyj-

	nych podległych lub nadzorowanych przez MSWiA.
	2. Zatrzymanie lub zastosowanie środka zapobiegawczego wobec funkcjonariusza lub pracownika jednostek organizacyjnych podległych lub nadzorowanych przez MSWiA.
	3. Zdarzenie związane z: 1) koniecznością prowadzenia akcji albo operacji policyjnej; 2) koniecznością prowadzenia pościgu za niebezpiecznym przestępcą, wobec którego było dopuszczalne użycie broni palnej w przypadkach określonych w art. 45 pkt 3 i 4 ustawy z dnia 24 maja 2013 r. o środkach przymusu bezpośredniego i broni palnej (Dz.U. z 2017 r. poz. 1120); 3) koniecznością prowadzenia pościgu transgranicznego; 4) koniecznością prowadzenia pościgu za kierującym pojazdem w trakcie, którego doszło do zdarzenia drogowego skutkującego śmiercią, zranieniem osoby lub uszkodzeniem mienia; 5) uwolnieniem się niebezpiecznych zwierząt, które stwarzają zagrożenie dla życia i zdrowia; 6) napadem rabunkowym na bank lub konwój; 7) poszukiwaniem osoby szczególnie niebezpiecznej, wobec której było dopuszczalne użycie broni palnej w przypadkach określonych w art. 45 pkt 3 i 4 ustawy z dnia 24 maja 2013 r. o środkach przymusu bezpośredniego i broni palnej (Dz.U. z 2017 r. poz. 1120), lub osoby zaginionej kat. I; 8) zaborem mienia wielkiej wartości.
	4. Zdarzenie (nie będące wypadkiem, katastrofą, zagrożeniem bezpieczeństwa w ruchu drogowym, kolejowym, wodnym lub powietrznym) z udziałem obywatela obcego państwa, posiadającego immunitet dyplomatyczny lub konsularny.
	5. Zdarzenie w obiektach resortu spraw wewnętrznych zagrażające życiu, zdrowiu lub mieniu.
	6. Użycie broni palnej przez uprawnionego (w rozumieniu przepisów o środkach przymusu bezpośredniego i broni palnej) w trakcie służby lub poza nią bez względu na skutki.
	8. Użycie środków przymusu bezpośredniego w tym amunicji niepenetracyjnej przez oddziały i pododdziały Policji bez względu na skutki.
	9. Utrata, udostępnienie osobie nieuprawnionej lub nieostrożne obchodzenie się z bronią służbową, amunicją, urządzeniami wybuchowymi, środkami radioaktywnymi, środkami zapalającymi lub bojowymi środkami chemicznymi, skutkujące śmiercią, zranieniem osób lub zniszczeniem mienia.
	11. Zdarzenie w trakcie konwoju lub doprowadzenia, skutkujące w szczególności: 1) zabójstwem lub usiłowaniem zabójstwa; 2) samobójstwem (usiłowaniem samobójstwa) osoby konwojowanej lub doprowadzanej lub jej zgonem z innych przyczyn; 3) ucieczką lub próbą ucieczki osoby konwojowanej lub doprowadzanej; 4) zamachem na życie lub zdrowie człowieka, w wyniku którego konieczna była jego hospitalizacja lub zamachem na konwojowane wartości pieniężne, przedmioty wartościowe, niebezpieczne lub muzealia; 5) poważnym zagrożeniem dla konwojentów (doprowadzających), konwojowanego (doprowadzanego) lub ochranianego mienia.
	12. Zdarzenie w pomieszczeniu dla osób zatrzymanych lub doprowadzonych w celu wytrzeźwienia, pokoju przejściowym, tymczasowym pomieszczeniu przejściowym lub policyjnej izbie dziecka (PID), skutkujące w szczególności: 1) samobójstwem (usiłowaniem samobójstwa); 2) zgonem; 3) usiłowaniem ucieczki (ucieczką); 4) zamachem na życie lub zdrowie człowieka, w tym w celu jego uwolnienia, w wyniku którego konieczna była jego hospitalizacja; 5) poważnym zagrożeniem dla osób przebywających w tych pomieszczeniach.
	13. Utrata lub kradzież pojazdów służbowych oraz mienia służbowego o wartości co najmniej 10 tys. zł.

	14. Utrata, udostępnienie osobie nieuprawnionej urządzeń łączności radiowej i łączności niejawnej używanych w resorcie spraw wewnętrznych lub jednostkach podległych lub nadzorowanych przez MSWiA.
	15. Zaginięcie osoby kategorii I.
	16. Ujawnienie w przesyłkach urządzeń i środków zagrażających życiu lub zdrowiu.
	17. Atak (cyberatak) na własną infrastrukturę teleinformatyczną oraz infrastrukturę teleinformatyczną administracji publicznej.
	18. Nastąpiła co najmniej 2 godzinna przerwa w dostawie energii elektrycznej w obiektach podległych lub nadzorowanych przez MSWiA oraz doszło do zakłócenia w funkcjonowaniu systemów łączności.
	19. Ewakuacja jednostki Policji.
	20. Strajk personelu w obiekcie MSWiA.
	21. Inne czynniki uniemożliwiające lub utrudniające prawidłowe funkcjonowanie, np. demonstracja przed jednostką Policji.
	22. Zarządzenie alarmu (w tym ćwiczebnego) dla całego stanu jednostki szczebla Komendy Wojewódzkiej Policji.
	23. Podjęcie czynności procesowych wobec policjanta lub pracownika Policji w związku z podejrzeniem popełnienia przestępstwa umyślnego ściganego z urzędu.
	24. Spowodowanie lub podejrzenie spowodowania przez policjanta lub pracownika Policji kolizji lub wypadku drogowego w stanie po użyciu alkoholu lub podobnie działającego środka.
	25. Zdarzenie nadzwyczajne mające istotny wpływ na mobilność jednostki Policji lub gotowość policjantów do wykonywania zadań służbowych.
	26. Nakłanianie do buntu lub zbiorowej ucieczki z miejsca prawnej izolacji[34].

Dyżurny jednostki (KPP, KMP, KRP), otrzymujący zgłoszenie o zdarzeniu zawartym w przedmiotowym katalogu, bez zwłoki informuje o tym fakcie dyżurnego komendy wojewódzkiej Policji.

W przypadku zdarzenia wymienionego w ww. katalogu zdarzeń dyżurny komendy wojewódzkiej Policji lub Komendy Stołecznej Policji po otrzymywaniu informacji o tym zdarzeniu od dyżurnego podległej jednostki Policji przekazuje ją dyżurnemu Komendy Głównej Policji. Przekazanie informacji związanych ze zdarzeniami katalogowymi odbywa się za pośrednictwem SWD Policji.

Podczas awarii lub przerw technicznych SWD Policji albo konieczności uzupełniania szczegółów zdarzenia przekazanie ww. informacji odbywa się telefonicznie. W przypadku braku łączności telefonicznej należy wykorzystać łączność radiową lub inne narzędzia wymiany informacji funkcjonujące w Policji.

Dyżurny Komendy Głównej Policji jest informowany o zdarzeniach ujętych w załączniku nr 1 do zarządzenia w czasie do 60 minut od momentu ich potwierdzenia.

Opis zdarzenia wprowadza się do KSIP w zbiorze danych Fakt/Zdarzenie w czasie nie dłuższym niż 8 godzin od potwierdzenia informacji uzyskanej

[34] *Zarządzenie nr 1173 Komendanta Głównego Policji z dnia 10 listopada 2004 r. w sprawie organizacji służby dyżurnej*..., załącznik nr 1.

przez Policję. W przypadku, gdy czynności związane z ustaleniem rodzaju i okoliczności zdarzenia trwają dłużej niż 8 godzin, w KSIP w zbiorze danych Fakt/Zdarzenie, w czasie do 8 godzin, należy wprowadzić informację częściową, z przeprowadzonych ustaleń, z adnotacją, że czynności trwają. Po zakończeniu czynności należy uzupełnić informację.

Za jakość zapisów wprowadzanych do KSIP w zbiorze danych Fakt/Zdarzenie odpowiada dyżurny, który w ramach wykonywanych czynności ma prawo żądać stosownych informacji od policjantów obsługujących zdarzenie[35].

Poniżej zostanie przedstawiony sposób przyjmowania zgłoszeń przez służby dyżurne jednostki organizacyjnej Policji. Należy zaznaczyć, że z racji charakteru służby dyżurny w przeważającej części przypadków ma do czynienia ze zgłoszeniami telefonicznymi. Na początek należy przypomnieć, czym jest zgłoszenie o zdarzeniu – „jest to przekazana telefonicznie, drogą elektroniczną, pisemnie, osobiście lub za pośrednictwem innych dostępnych środków komunikacji obsadzie SK informacja o zaistniałym lub mającym nastąpić zdarzeniu”[36].

Podczas przyjmowania zgłoszenia o zdarzeniu obowiązują pewne zasady postępowania.

„Przyjmując ustne zgłoszenie o zdarzeniu, poprzez zadawanie pytań należy dążyć do ustalenia w kolejności:

- rodzaju zdarzenia, jego okoliczności, czasu, miejsca, uczestników i skutków;
- danych osobowych sprawcy, jego cech charakterystycznych, miejsca przebywania oraz w przypadku ucieczki, kierunku i sposobu przemieszczania się (nie dot. operatora zgłoszeń alarmowych);
- danych osoby zgłaszającej.

Osobę zgłaszającą informuje się w niezbędnym zakresie o przewidywanych działaniach policyjnych oraz w razie potrzeby udziela się wskazówek co do dalszego postępowania w związku ze zdarzeniem (nie dot. operatora zgłoszeń alarmowych).

Obsada Stanowiska Kierowania przyjmując telefoniczne zgłoszenie, zobowiązana jest przedstawić się, podając stanowisko i nazwę jednostki Policji, a na żądanie telefonującego podać stopień, imię i nazwisko.”[37]

Jeżeli podczas przyjmowania zgłoszenia o zdarzeniu zostanie stwierdzona właściwość rzeczowa lub terytorialna innej jednostki Policji, należy:

1) w przypadku zgłoszenia telefonicznego:
   a) poinformować osobę zgłaszającą o przyjęciu zgłoszenia oraz pouczyć ją o konieczności osobistego zgłoszenia się do najbliższej jednostki Policji w celu przeprowadzenia z jej udziałem czynności procesowych lub administracyjnych,

[35] Tamże, załącznik nr 2, rozdział III, § 4–5.
[36] Tamże, załącznik nr 2, § 2.
[37] Tamże, załącznik nr 2, § 1.

b) przyjąć zgłoszenie w SWD Policji, a następnie przekazać je do właściwej jednostki Policji i w razie konieczności powiadomić dyżurnego tej jednostki telefonicznie,
c) na żądanie dyżurnego właściwej jednostki Policji, w szczególności w przypadku możliwości popełnienia przestępstwa lub wykroczenia, sporządzić i przekazać mu notatkę urzędową,
d) odnotować fakt wykonanych czynności, o których mowa w ppkt a–c, w dokumentacji przebiegu służby,

2) w przypadku zgłoszenia poprzez osobiste stawiennictwo w jednostce Policji:
a) wyznaczyć policjanta do przyjęcia zgłoszenia,
b) powiadomić telefonicznie właściwą jednostkę Policji,
c) odnotować fakt wykonanych czynności, o których mowa w ppkt a–b, w dokumentacji przebiegu służby.

1a. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, operator zgłoszeń alarmowych informuje osobę zgłaszającą o przyjęciu zgłoszenia, a pozostałe czynności wykonuje dyżurny lub zastępca dyżurnego[38].

ELEMENTY DO USTALENIA PODCZAS PRZYJĘCIA USTNEGO ZGŁOSZENIA O ZDARZENIU:

– rodzaj zdarzenia,
– okoliczności zdarzenia,
– czas zdarzenia,
– miejsce zdarzenia,
– uczestnicy zdarzenia,
– skutki zdarzenia,
– dane osobowe sprawcy,
– kierunek przemieszczania się sprawcy,
– dane osoby zgłaszającej,
– rodzaj i zakres przewidywanych działań.

Jeżeli ustalenie danych i okoliczności związanych ze zdarzeniem (rodzaj zdarzenia, okoliczności, dane sprawcy itp.) jest niemożliwe z powodu zerwania kontaktu telefonicznego lub utrudnione ze względu na stan psychofizyczny osoby zgłaszającej, a w szczególności jej nietrzeźwość, stan pod wpływem środków odurzających lub psychotropowych, szok lub obrażenia ciała, dyżurny jednostki niezwłocznie poleca sprawdzić informacje uzyskane podczas zgłoszenia, określając jednocześnie policjantom zakres czynności i sposób informowania go o wynikach sprawdzenia. Sprawdzenie takie przeprowadza się także w przypadku, gdy informacja pisemna lub ustna o zdarzeniu została przekazana anonimowo, a jej treść uzasadnia przypuszczenie, że zdarzenie już zaistniało lub nastąpi. Do przeprowadzenia sprawdzenia dyżurny jednostki kieruje:
– policjantów będących w jego dyspozycji,

[38] Tamże, załącznik 2, rozdział I, § 2, ust. 1–1a.

– w razie konieczności dodatkowo policjantów wyznaczonych przez kierowników odpowiednich komórek organizacyjnych[39].

Przyjęcie zgłoszenia należy do bardzo ważnej czynności dyżurnego. Może się zdarzyć – szczególnie podczas telefonicznego zgłoszenia – że dyżurny zapomni zapytać o pewne szczegóły, co może skutkować błędną interpretacją charakteru zdarzenia i spowoduje podjęcie błędnych kroków (np. wysłanie zbyt późno patrolu lub niewysłanie go wcale).

W celu ułatwienia pracy na SK poniżej przedstawiono czynności związane z obsługą zdarzeń – są to elementy podstawowe i konieczne do ustalenia podczas przyjęcia zgłoszenia o zdarzeniu.

Powyższe elementy stanowią najbardziej podstawową formę przyjęcia zgłoszenia o zdarzeniu. Pominięcie któregoś z nich może znacznie pogorszyć jakość obsługi zdarzenia. W codziennej służbie na SK powyższy schemat umieszczony w widocznym miejscu znacznie ułatwiłby obsługę przyjęcia zawiadomienia (szczególnie telefonicznego).

Podczas zajęć praktycznych na kursach specjalistycznych dla dyżurnych jednostek Policji jest stosowana tabela, w której (w rubrykach tak/nie/nie dotyczy) zaznacza się, czy słuchacz prawidłowo ustalił niezbędne elementy celem prawidłowej kwalifikacji i poprawności dalszych decyzji związanych ze zdarzeniem. Elementy niezbędne do ustalenia są tutaj znacznie rozbudowane. Należy zaznaczyć, że nie jest to katalog zamknięty i przy określonym zdarzeniu może zaistnieć konieczność ustalenia jeszcze innych elementów.

Tabela 1. Praktyczne ustalenie informacji o zdarzeniu

Elementy ustalone przez dyżurnego przy przyjęciu zgłoszenia	Tak	Nie	Nie dotyczy
Rodzaj zdarzenia (kwalifikacja prawna)			
Okoliczności zdarzenia: • Co się stało? • Ile osób jest na miejscu? • Czy jest zagrożenie? • Dlaczego doszło do zdarzenia? • Czy są świadkowie?			
Czas zdarzenia (minuta, godzina, dzień, miesiąc, rok)			
Miejsce zdarzenia: • Kraj • Miasto • Ulica • Numer domu/mieszkania • Rodzaj obiektu (instytucji) • Osoba odpowiedzialna za bezpieczeństwo obiektu • Sposób dojścia (dojazdu)			

[39] Tamże, załącznik nr 1, § 2.

• Czy są zwierzęta (psy)? • Domofon • Zagrożenia			
Uczestnicy zdarzenia: • Pokrzywdzony: ◦ Czy potrzebna karetka? ◦ Co zginęło? ◦ Czy pokrzywdzony jest ustalony (jeśli nie, to, kto nim jest?) ◦ Wniosek lub żądanie ◦ Psycholog (zdarzenia traumatyczne)			
Skutki zdarzenia: • Osoby ranne • Zagrożenia komunikacyjne • Wycieki, plamy na drodze • Wyciek gazu, wody, spięcia instalacji elektrycznej • Przekazanie miejsca po wykonaniu czynności (komu?) • Dzieci bez opieki dorosłych			
Sprawca: • Ich liczba • Ustalone personalia • Cechy charakterystyczne: ◦ Rysopis ◦ Narodowość ◦ Język, jakim się posługują ◦ Zamaskowanie ◦ Uzbrojenie • Miejsce przebywania sprawcy • Sposób działania sprawcy • W przypadku ucieczki sprawcy: ◦ Kierunek oddalenia się ◦ Środek transportu (kolor, marka, uszkodzenia, liczba osób w pojeździe, numer rejestracyjny) ◦ Ewentualnie współsprawcy			
Osoba zgłaszająca: • Dorosły czy dziecko? • Osoba niedołężna? • Osoba najbliższa? • Immunitety?			
Rodzaj i zakres przewidywanych działań policyjnych: • Wstępna kwalifikacja prawna czynu • Czy i kiedy zostanie skierowany patrol (grupa)? • Czy zgłoszenie osobiste? • Ślady (wejście do mieszkania, przestawienie pojazdów itp.)			

Źródło: Opracowanie własne.

3.2. Reakcje na zgłoszone zdarzenie

W przypadku gdy wiarygodność zgłoszenia o zdarzeniu nie budzi wątpliwości lub zostanie ono potwierdzone poprzez sprawdzenie, o którym była mowa w poprzednim podrozdziale, dyżurny jednostki niezwłocznie inicjuje podjęcie działań przez będące w jego dyspozycji siły i środki policyjne, określając jednocześnie zakres czynności oraz sposób informowania go o ich wynikach.

W zależności od rodzaju zdarzenia dyżurny:

1) zawiadamia o zdarzeniu właściwe służby ratownicze o konieczności podjęcia przez nie działań,
2) informuje dyżurnego jednostki Policji wyższego stopnia o zdarzeniu oraz w razie konieczności zgłasza potrzebę włączenia do działań policjantów z innych jednostek Policji,
3) melduje kierownikowi jednostki Policji o zdarzeniu i podjętych działaniach, na bieżąco informuje o innych istotnych ustaleniach,
4) realizuje polecenia wydane przez kierownika jednostki Policji i dyżurnego jednostki Policji wyższego stopnia,
5) zawiadamia podmioty zobowiązane lub uprawnione na podstawie odrębnych przepisów do udziału w czynnościach związanych ze zdarzeniem,
6) utrzymuje bieżący kontakt z kierownikiem grupy prowadzącej czynności na miejscu zdarzenia, któremu w razie potrzeby organizuje niezbędne wsparcie,
7) wskazuje sposób i termin przekazania przez policjantów dokumentacji sporządzonej z czynności realizowanych w związku ze zgłoszeniem o zdarzeniu,
8) na bieżąco dokumentuje wykonywane czynności,
9) Wyznacza policjanta dowodzącego interwencją w przypadku skierowania do działań więcej niż jednego patrolu, a w przypadku wyznaczenia takiego policjanta przez kierownika jednostki Policji zawiadamia o tym wyznaczonego policjanta oraz pozostałych policjantów będących na miejscu zdarzenia i kierowanych do jego obsługi[40].

Poniżej przedstawiono tabelę wykorzystywaną podczas zajęć praktycznych na SK na kursach specjalistycznych dyżurnych jednostek Policji. Na jej podstawie można sprawdzić, czy dyżurny prawidłowo zareagował na zdarzenie i wykonał niezbędne czynności (koordynowanie działaniami oraz powiadamianie). Oczywiście, przedstawiony katalog pytań nie jest zamknięty i przy pewnych zdarzeniach może zawierać inne elementy.

[40] Tamże, załącznik nr 2, rozdział II, § 3.

Tabela 2. Praktyczny sposób realizacji zadania przez dyżurnego

Dyżurny zapewnił	Tak	Nie	Nie dotyczy
Patrol Policji (RD, dzielnicowy, grupa operacyjno-procesowa)			
Izolację miejsca zdarzenia (zabezpieczenie materiału dowodowego)			
System objazdów dla ruchu kołowego			
Informowanie społeczeństwa o zagrożeniu			
Bezkolizyjny przejazd dla sił porządkowych i ratowniczych			
Pomoc podmiotom prowadzącym ewakuację			
Ochronę mienia na miejscu zdarzenia			
Organizację działań pościgowych			
Nawiązanie kontaktu z administratorem obiektu, właścicielem lub instytucją			
Informacje o poszkodowanych: • Dane personalne • Miejsce hospitalizacji, pobytu, przewiezienia zwłok • Poinformowanie osób najbliższych ofiar i poszkodowanych			
Jak najdłuższe prowadzenie rozmowy (z potencjalnym samobójcą, sprawcą zamachu terrorystycznego, pokrzywdzonym w zdarzeniu traumatycznym, osobą przejawiającą zaburzenia psychiczne itd.)			

Źródło: Opracowanie własne.

Tabela 3. Praktyczny sposób realizacji zadania przez dyżurnego w zakresie powiadamiania

Dyżurny powiadomił	Tak	Nie	Nie dotyczy
Dyżurnego Policji wyższego szczebla			
Kierownictwo jednostki			
Kierowników komórek organizacyjnych			
Oficera prasowego			
Inne osoby (wynika to z decyzji lub rozwiązań organizacyjnych jednostki)			
Sąsiednie i (lub) podległe jednostki Policji			
Powiatowe/Miejskie Centrum Zarządzania Kryzysowego (w braku całodobowego funkcjonowania Centrum całość czynności dotyczących obiegu informacji przejmuje dyżurny jednostki)			
Służby ratownicze i podmioty współdziałające: • Pogotowie ratunkowe • Jednostki ratowniczo-gaśnicze Państwowej Straży Pożarnej • Pogotowie energetyczne • Pogotowie gazowe • Pogotowie wodnokanalizacyjne • Pogotowie telekomunikacyjne • Inne służby w zależności od zagrożeń i potrzeb			
Administratora (właściciela, użytkownika) obiektu			
Służby inne: • Straż miejską/gminną • Służbę Ochrony Kolei			

• Agencję Bezpieczeństwa Wewnętrznego • Straż Graniczną • Straż Leśną/Straż Rybacką/Straż Parku Narodowego • Inne			
Prokuratora			
Psychologa			
Negocjatora policyjnego			
Sąd			
Patomorfologa			
Zarządcę drogi			
Patrol rozminowania			

Źródło: Opracowanie własne.

3.3. Obsługa zgłaszającego

Policja pełni funkcję usługową wobec społeczeństwa, a z tym nierozerwalnie związana jest prawidłowa i rzetelna obsługa osoby zgłaszającej, którą można nazwać petentem. Znacznym ułatwieniem służby dyżurnej jest organizacja punktu recepcyjnego, obsługiwanego przez pracowników cywilnych. Jednak nie w każdej jednostce takie stanowisko zostało utworzone i tam, gdzie go nie ma, cały ciężar bezpośredniej obsługi petenta spoczywa na służbie dyżurnej.

Petent, przychodząc lub dzwoniąc do recepcji (albo pojawiając się w pomieszczeniu SK), uzyska wszystkie podstawowe informacje (np. gdzie ma zawiadomić o popełnieniu czynu zabronionego, kiedy i jak może się zobaczyć z dzielnicowym, do kogo i kiedy może przyjść z własnym problemem, co należy zrobić w konkretnej sprawie, jakie dokumenty są potrzebne do uzyskania zezwoleń itp.). Informacji udzieli – w przypadku punktu recepcyjnego – pracownik cywilny albo funkcjonariusz SK.

Każdy z nas chciałby być obsłużony w urzędzie miło, kompetentnie i szybko. Punkty recepcyjne na pewno są w tym bardzo pomocne (ważny jest ich wystrój, położenie itp.). Na właściwą obsługę interesantów przez służby dyżurne zwraca się dużą uwagę w trakcie prowadzonych przez szkoły policyjne szkoleń specjalistycznych dyżurnych jednostek Policji.

Zasady prawidłowej obsługi petenta

Przed wskazaniem czynników mających istotny wpływ na obsługę petentów należy najpierw zdefiniować pojęcie „petent", a więc podmiot bezpośrednio obsługiwany przez recepcjonistę, a w braku recepcji – przez dyżurnego jednostki Policji.

Interesant – petent:

1) jest najważniejszym gościem,
2) nie jest od nas zależny, to my jesteśmy zależni od niego,
3) nie przeszkadza nam w pracy.

Na właściwą obsługę interesantów wpływa szereg czynników. Do najważniejszych zaliczamy:

1) odnoszenie się do petentów,
2) poszanowanie ich prywatności,
3) czas oczekiwania,
4) wygląd poczekalni,
5) dostępność jednostki (np. jej oznakowanie),
6) pokoje zgłoszeń.

Oprócz wymienionych czynników niezwykle ważne znaczenie mają elementarne zasady obowiązujące obsługujących punkt recepcyjny (recepcjonistę albo obsługę SK).

Aby petent był zadowolony, a tym samym, by kształtować właściwy wizerunek Policji w społeczeństwie, należy:

1) przyjmując zgłoszenie, być widocznym w punkcie recepcyjnym (na SK),
2) powitać petenta,
3) utrzymywać kontakt wzrokowy z petentem,
4) zapewnić swobodę wypowiedzi,
5) zachowywać się przyjaźnie i grzecznie,
6) udzielać fachowej pomocy,
7) pożegnać petenta.

W wielu jednostkach Policji, które mają możliwości architektoniczne i techniczne, tworzy się tzw. pokoje zgłoszeniowe (pokoje wyciszeń), umożliwiające łatwiejszy kontakt z petentem, a przede wszystkim z ofiarą przestępstwa. Jeżeli dyżurny uzna, że osoba zgłaszająca padła ofiarą traumatycznego zdarzenia, to może od razu skierować ją (w towarzystwie odpowiedniego funkcjonariusza) do takiego pokoju. Znacznie ułatwi to wstępną rozmowę np. z ofiarą zgwałcenia. Pomieszczenia te w pełni odbiegają od typowych pomieszczeń służbowych jednostki Policji. Zapewniają większe poczucie bezpieczeństwa, a tym samym pozytywnie wpływają na psychikę petenta.

Bardzo ważny jest czas oczekiwania petenta na obsługę. Należy dążyć, by był on jak najkrótszy, do zaakceptowania przez petenta. Na czas oczekiwania należy zapewnić miejsce siedzące.

Na jakość obsługi petenta wpływają także zachowania werbalne i niewerbalne oraz pożądany zestaw cech dyżurnego (lub pracownika recepcji).

Tabela 4. Zachowania werbalne i niewerbalne dyżurnego

ZACHOWANIA	
WERBALNE	**NIEWERBALNE**
– używanie form grzecznościowych – umiejętność prowadzenia rozmowy – sposób konstruowania wypowiedzi – używanie zwrotów potwierdzających słuchanie	– życzliwe spojrzenie i uśmiech – utrzymywanie kontaktu wzrokowego – wyraźny i spokojny sposób mówienia – łagodny ton głosu, wolne tempo mówienia – potakiwanie głową – zachowanie odpowiedniego dystansu

Źródło: Opracowanie własne.

4. Algorytmy czynności dyżurnego w przypadku uzyskania informacji o wybranym zdarzeniu

Pojęcie „algorytm" może być rozumiane jako „zbiór reguł postępowania określających sposób rozwiązania postawionego problemu w skończonej liczbie kroków"[41]. Inną interesującą definicją pojęcia „algorytm" jest stwierdzenie, że jest on „niezawodnym przepisem postępowania umożliwiającym rozwiązanie wszystkich zadań danego typu"[42].

Poniżej przedstawiono wybrane algorytmy czynności dyżurnego zmodyfikowane dla potrzeb zajęć programowych prowadzonych na kursie doskonalenia dyżurnych realizowanym w Szkole Policji w Słupsku. Przy modyfikacji posłużono się algorytmami z *Pisma Komendanta Głównego Policji z dnia 22 stycznia 2007 r. nr GS-d-60/2007 na temat wdrożenia algorytmów postępowania dyżurnych jednostek organizacyjnych Policji* oraz pisma komendanta głównego Policji z dnia 31 stycznia 2012 r. nr GS-d-265/12 KGP do KWP/KSP dotyczącego postępowania w przypadku uzyskania informacji o okrutnym traktowaniu zwierząt, *Decyzją nr 137 Komendanta Głównego Policji z dnia 10 kwietnia 2013 r. w sprawie procedur postępowania w przypadku odnalezienia osoby lub przedmiotu na skutek wglądu do danych SIS.*

WYKAZ ALGORYTMÓW

Algorytm nr 4. Bójka lub pobicie ze skutkiem śmiertelnym.
Algorytm nr 6. Dezercja (żołnierza) z bronią palną.
Algorytm nr 7. Działania pościgowe.

[41] *Encyklopedia organizacji i zarządzania*, L. Pasieczny (red.), Warszawa 1982, s. 25.
[42] W. Okoń, *Nowy słownik pedagogiczny*, Warszawa 2004, s. 25.

Algorytm nr 8. Katastrofa komunikacyjna.
Algorytm nr 10. Kradzież.
Algorytm nr 11. Kradzież z włamaniem.
Algorytm nr 14. Podejrzenie zakażenia się policjanta wirusem HIV, HBV, HCV.
Algorytm nr 16. Postępowanie wobec uczestników ruchu drogowego korzystających z immunitetów i przywilejów dyplomatycznych lub konsularnych.
Algorytm nr 17. Postępowanie wobec uczestników ruchu drogowego korzystających z immunitetów krajowych.
Algorytm nr 20. Przejazd zorganizowanych grup uczestników imprez, uroczystości i zgromadzeń.
Algorytm nr 21. Przemyt, nielegalne wytwarzanie, wprowadzanie do obrotu, udzielanie lub posiadanie środków odurzających lub substancji psychotropowych.
Algorytm nr 22. Przestępstwa na tle seksualnym.
Algorytm nr 23. Rozbój, kradzież rozbójnicza, wymuszenie rozbójnicze.
Algorytm nr 26. Utrata lub udostępnienie broni osobie nieuprawnionej, nieostrożne obchodzenie się z bronią i materiałami wybuchowymi skutkujące ofiarami śmiertelnymi, rannymi lub zniszczeniem mienia.
Algorytm nr 27. Utrata w inny sposób niż na skutek przestępstwa: broni palnej, amunicji, materiałów wybuchowych, promieniotwórczych lub toksycznych.
Algorytm nr 28. Użycie lub wykorzystanie broni palnej lub środka przymusu bezpośredniego, w trakcie służby lub poza nią, w wyniku którego nastąpiła śmierć lub ciężki uszczerbek na zdrowiu.
Algorytm nr 29. Zdarzenie nadzwyczajne podczas wykonywania konwojów lub doprowadzeń osób.
Algorytm nr 30. Zdarzenie nadzwyczajne w pomieszczeniu dla osób zatrzymanych lub doprowadzonych w celu wytrzeźwienia.
Algorytm nr 31. Zdarzenie z udziałem obywatela obcego państwa, w tym posiadającego immunitet dyplomatyczny lub konsularny.
Algorytm nr 32. Wypadek.
Algorytm nr 33. Zabójstwo.
Algorytm nr 34. Zabór broni palnej, amunicji, materiałów wybuchowych, promieniotwórczych lub toksycznych bez względu na sposób działania sprawców.
Algorytm nr 36. Zapowiedź popełnienia samobójstwa.
Algorytm nr 38. Podejmowanie i przeprowadzanie interwencji wobec osób, których zachowanie wskazuje na zaburzenia psychiczne.
Algorytm nr 39. Postępowanie w przypadku uzyskania informacji o okrutnym traktowaniu zwierząt.
Algorytm nr 40. Postępowanie dyżurnego w przypadku odnalezienia osoby lub przedmiotu na skutek wglądu do danych SIS.

WYKAZ PROCEDUR[43]

Procedura nr 1. Działanie Policji w przypadku groźby zaistnienia lub zaistnienia zdarzenia o charakterze terrorystycznym.
Procedura nr 2. Działania Policji w przypadku uzyskania informacji o podłożeniu urządzenia wybuchowego.
Procedura nr 3. Działania Policji w przypadku zajęcia obiektu z przetrzymywaniem zakładników.
Procedura nr 4. Działania Policji w przypadku porwania środka transportu z przetrzymywaniem zakładników.
Procedura nr 5. Działania Policji w przypadku uzyskania informacji o osobie posiadającej broń lub inne niebezpieczne narzędzie, której działanie zmierza do pozbawienia życia lub zdrowia wielu osób w miejscu publicznym (aktywny strzelec, amok).
Procedura nr 6. Działania Policji w przypadku ujawnienia niezidentyfikowanej przesyłki.
Procedura nr 7. Działania Policji w przypadku ujawnienia materiałów, urządzeń wybuchowych w tym z zastosowaniem środków chemicznych, biologicznych, radiologicznych, nuklearnych (CBRN) oraz amunicji szczególnie niebezpiecznej.
Procedura nr 8. Działania Policji w przypadku okupacji i blokady obiektów.
Procedura nr 9. Działania Policji w przypadku blokady szlaku komunikacyjnego – drogowego.
Procedura nr 10. Działania Policji w przypadku blokady szlaku komunikacyjnego – kolejowego.
Procedura nr 11. Działania Policji w przypadku przedłużającego się braku dostaw paliw i energii elektrycznej.
Procedura nr 12. Działania Policji w przypadku zakłócenia w funkcjonowaniu użytkowanych systemów teleinformatycznych.
Procedura nr 13. Działania Policji w przypadku wystąpienia pożaru.
Procedura nr 14. Działania Policji w przypadku wystąpienia powodzi.
Procedura nr 15. Działania Policji w przypadku katastrofy budowlanej.
Procedura nr 16. Działania Policji w przypadku katastrofy statku powietrznego.
Procedura nr 17. Działania Policji w przypadku uwolnienia niebezpiecznej substancji chemicznej.
Procedura nr 18. Działania Policji w przypadku wystąpienia niebezpiecznych zjawisk atmosferycznych (m.in.: intensywne opady, silne mrozy, susze, huragany).
Procedura nr 19. Działania Policji w przypadku wystąpienia osuwiska.
Procedura nr 20. Działania Policji w przypadku nasilonego nielegalnego przekraczania granicy Polski.
Procedura nr 21. Działania Policji w przypadku masowej migracji cudzoziemców na teren Polski.
Procedura nr 22. Działania Policji w przypadku zagrożenia lub naruszenia bezpieczeństwa jednostki organizacyjnej Służby Więziennej.
Procedura nr 23. Działania Policji w warunkach zagrożenia wystąpienia lub zwalczania choroby zakaźnej ludzi, zwierząt lub roślin.

[43] *Zarządzenie nr 36 Komendanta Głównego Policji z dnia 14 listopada 2017 r. w sprawie zadań realizowanych przez Policję w sytuacjach kryzysowych* (Dz.U. z 2017 r., poz. 2067)

Procedura nr 24. Działania Policji w przypadku skażenia biologicznego.
Procedura nr 25. Działania Policji w przypadku zdarzenia radiacyjnego.

PROCEDURY POMOCNICZE:

Procedura pomocnicza nr 1. Wykorzystanie statków powietrznych Lotnictwa Policji.
Procedura pomocnicza nr 2. Działania Policji w przypadku przedłużających się działań.

Uwaga! Jeżeli zaistniały nowe okoliczności w trakcie wykorzystywania algorytmu właściwego dla danego zdarzenia, należy skorzystać z innego lub innych algorytmów, zgodnie z nowo powstałą sytuacją.

SŁOWNIK POJĘĆ

Sytuacja kryzysowa – sytuacja wpływająca negatywnie na poziom bezpieczeństwa ludzi, mienia w znacznych rozmiarach lub środowiska, wywołująca znaczne ograniczenia w działaniu właściwych organów administracji publicznej ze względu na nieadekwatność posiadanych sił i środków.

Zagrożenie – możliwość wystąpienia sytuacji kryzysowej.

Mienie wielkiej wartości – mieniem wielkiej wartości jest mienie, którego wartość w czasie popełnienia czynu zabronionego przekracza 1 000 000 zł[44].

Mienie znacznej wartości – mieniem znacznej wartości jest mienie, którego wartość w czasie popełnienia czynu zabronionego przekracza 200 000 zł[45].

Awaria techniczna – sytuacja powstała w wyniku gwałtownego zdarzenia zakłócającego przebieg procesów technologicznych lub też w wyniku celowego albo niewłaściwego wykorzystania tych technologii w procesie produkcji, transportu albo przechowywania, w wyniku czego nastąpiło zagrożenie życia i zdrowia ludzi, ich niezbędnego zaopatrzenia lub mienia.

Katastrofa naturalna – sytuacja spowodowana przez działanie sił natury, w szczególności powodzie, susze, pożary, wyładowania atmosferyczne, wstrząsy sejsmiczne, huragany, intensywne opady atmosferyczne, osuwiska, zjawiska lodowe na rzekach i zbiornikach wodnych, masowe występowanie szkodników, chorób roślin i zwierząt albo ognisk chorób zakaźnych ludzi, do której opanowania nie wystarczają rutynowe działania odpowiednich służb i niezbędne jest uruchomienie dodatkowych sił i środków.

Broń palna – w rozumieniu ustawy bronią palną jest każda przenośna broń lufowa, która miota, jest przeznaczona do miotania lub może być przystosowana do miotania jednego lub większej liczby pocisków lub substancji w wyniku działania materiału miotającego. W rozumieniu ustawy za dający się przystosować do miotania jednego lub większej liczby pocisków lub substancji w wyniku działania materiału miotającego uznaje się przedmiot, który ze względu na swoją budowę lub materiał, z którego jest wykonany, może być łatwo przerobiony w celu miotania[46].

---

[44] *Ustawa z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks karny* (Dz.U. Nr 88, poz. 553 z późn. zm.), art. 115 § 6.

[45] Tamże, art. 115 § 5.

[46] *Ustawa z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji* (Dz.U. z 2012 r., poz. 576 z późn. zm.), art. 7.

Szczególne okrucieństwo – sposób działania sprawcy, wykraczający poza granice wystarczające dla osiągnięcia celu, charakteryzujący się wyjątkową gwałtownością i brutalnością, połączony z udręczeniem fizycznym lub ewidentnie skutkujący ciężkim uszkodzeniem ciała.

Zabytek – nieruchomość lub rzecz ruchoma, ich części lub zespołu, będące dziełem człowieka lub związane z jego działalnością i stanowiące świadectwo minionej epoki bądź zdarzenia, których zachowanie leży w interesie społecznym ze względu na posiadaną wartość historyczną, artystyczną lub naukową, w szczególności: dzieła sztuk plastycznych, rzemiosła artystycznego i sztuki użytkowej, numizmaty oraz pamiątki historyczne, a zwłaszcza militaria, sztandary, pieczęcie, odznaki, medale i ordery, wytwory sztuki ludowej i rękodzieła.

Protest społeczny – nielegalne zgromadzenie, wiec, demonstracja, okupowanie budynków administracji rządowej, samorządowej, organizacji politycznej, społecznej użyteczności publicznej:

a) blokada drogi, szlaku kolejowego lub wodnego, przejścia granicznego, mająca wpływ na prawidłowe funkcjonowanie komunikacji,
b) okupacja lub inna forma blokowania obiektu mającego strategiczne znaczenie dla funkcjonowania państwa,
c) strajk.

Ośrodek odosobnienia prawnego – zakład karny, areszt śledczy, policyjna izba dziecka, pomieszczenie dla osób zatrzymanych, zakład poprawczy, areszt w celu wydalenia, strzeżony ośrodek dla cudzoziemców.

Wypadek – zdarzenie, które pociągnęło za sobą ofiary w ludziach, w tym także sprawcy.

Ofiara śmiertelna – osoba, która wskutek doznanych obrażeń ciała zmarła na miejscu wypadku lub przed upływem doby, w czasie której zarejestrowano zdarzenie w aplikacji Biuletyn KSIP.

Katastrofa komunikacyjna – zdarzenie zakłócające w sposób nagły i groźny ruch lądowy, wodny, powietrzny, sprowadzające konkretne, rozległe i dotkliwe skutki obejmujące większą liczbę ludzi lub mienie w znacznych rozmiarach oraz niosące za sobą zagrożenie bezpieczeństwa powszechnego.

Zdarzenie nadzwyczajne – wyjątkowa sytuacja zaistniała z udziałem policjanta w służbie lub poza nią, spowodowana umyślnym bądź nieumyślnym naruszeniem ustaw i przepisów służbowych.

Doprowadzenie – czynności podejmowane w celu przemieszczenia:

- osoby zatrzymanej, ujętej lub przymusowo doprowadzanej do właściwych organów lub instytucji w trybie i w przypadkach określonych w przepisach odrębnych,
- cudzoziemca pobranego ze strzeżonego ośrodka lub aresztu w celu wydalenia,
- cudzoziemca do granicy Rzeczypospolitej Polskiej albo od tej granicy do portu lotniczego albo morskiego państwa, do którego zostaje wydalony, lub państwa, w którym następuje przekazanie tego cudzoziemca do innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, na podstawie decyzji właściwego organu,
- cudzoziemca, któremu odmówiono wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w przypadku gdy z wnioskiem o zapewnienie doprowadzenia tego cudzoziemca wystąpił przewoźnik.

Konwój – przemieszczenie osób lub mienia, w tym:

- osób pobranych z zakładu karnego, aresztu śledczego, zakładu poprawczego, schroniska dla nieletnich, młodzieżowego ośrodka wychowawczego lub policyjnej izby dziecka,

- osób skazanych lub tymczasowo aresztowanych przekazywanych na podstawie umów międzynarodowych,
- wartości pieniężnych lub innych przedmiotów wartościowych,
- broni, amunicji, materiałów lub środków niebezpiecznych, w tym materiałów wybuchowych, chemicznych lub radioaktywnych,
- uzbrojenia, urządzeń i sprzętu wojskowego,
- środków odurzających lub substancji psychotropowych,
- dokumentów lub materiałów zawierających informacje niejawne,

oraz zespół czynności realizowanych w związku z tym przemieszczaniem przez policjanta do używania lub wykorzystywania środków przymusu bezpośredniego lub broni palnej.

Zdarzenie nadzwyczajne – wyjątkowa sytuacja zaistniała z udziałem policjanta w służbie lub poza nią, spowodowana umyślnym bądź nieumyślnym naruszeniem ustaw i przepisów służbowych.

Zdarzenia nadzwyczajne w czasie konwoju:

a) zamach na konwój,
b) czynna napaść na konwojentów,
c) próba ucieczki (ucieczka konwojowanego),
d) zgon konwojowanego,
e) samouszkodzenie ciała przez konwojowanego,
f) inne zdarzenie powodujące poważne zagrożenie dla konwojentów, konwojowanego lub ochranianego mienia.

Zdarzenia nadzwyczajne w pomieszczeniach dla osób zatrzymanych i doprowadzonych w celu wytrzeźwienia:

a) usiłowanie targnięcia się na życie lub zdrowie własne zatrzymanego lub innych osób,
b) zagrożenie porządku lub bezpieczeństwa PDOZ,
c) usiłowanie ucieczki (ucieczka) zatrzymanego,
d) niszczenie wyposażenia PDOZ,
e) nakłanianie do buntu,
f) nakłanianie do zbiorowej ucieczki.

Obezwładnienie – pozbawienie swobody ruchów lub spowodowanie odwracalnej, krótkotrwałej dysfunkcji kończyn lub zmysłów w celu wyeliminowania zagrożenia ze strony osoby lub zwierzęcia lub przełamania oporu osoby niepodporządkowującej się poleceniom wydawanym na podstawie prawa.

Wykorzystanie środka przymusu bezpośredniego – zastosowanie środka przymusu bezpośredniego wobec zwierzęcia albo zastosowanie go w celu zatrzymania, zablokowania lub unieruchomienia pojazdu lub pokonania przeszkody.

Użycie środka przymusu bezpośredniego – zastosowanie środka przymusu bezpośredniego wobec osoby.

Wykorzystanie broni palnej – oddanie strzału z zastosowaniem amunicji penetracyjnej w kierunku zwierzęcia, przedmiotu lub w innym kierunku niestwarzającym zagrożenia dla osoby.

Użycie broni palnej – oddanie strzału w kierunku osoby z zastosowaniem amunicji penetracyjnej.

Ważne obiekty, urządzenia lub obszary – podlegające ochronie:

- obiekty, urządzenia lub obszary:
  - istotne dla bezpieczeństwa lub obronności państwa, nienaruszalności granicy państwowej, bezpieczeństwa ruchu kolejowego, gospodarki lub kultury narodowej,

  - centralnych organów państwowych, wymiaru sprawiedliwości, kontroli skarbowej, przedstawicielstw dyplomatycznych i urzędów konsularnych państw obcych albo organizacji międzynarodowych,
  - podlegające ochronie na podstawie przepisów *Ustawy z dnia 16 marca 2001 r. o Biurze Ochrony Rządu* lub *Ustawy z dnia 22 sierpnia 1997 r. o ochronie osób i mienia*,
- obiekty ujęte w jednolitym wykazie obiektów, instalacji, urządzeń i usług wchodzących w skład infrastruktury krytycznej, sporządzonym na podstawie art. 5b ust. 7 pkt 1 *Ustawy z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym*, oraz wchodzące w ich skład i powiązane z nimi systemy.

Akt terrorystyczny – czyn zabroniony, zagrożony karą pozbawienia wolności, popełniony w celu wywołania paniki wielu osób lub zmuszenia organu administracji publicznej, innego organu państwowego lub samorządu terytorialnego Rzeczypospolitej Polskiej lub innego państwa albo organu organizacji międzynarodowej do podjęcia lub zaniechania określonych czynności albo w celu wywołania poważnych zakłóceń w ustroju lub gospodarce Rzeczypospolitej Polskiej, innego państwa lub organizacji międzynarodowej, a także bezprawna groźba popełnienia takiego czynu.

Miejsce zdarzenia o charakterze terrorystycznym – przestrzeń otwarta lub zamknięta, w której nastąpiło zdarzenie o charakterze terrorystycznym lub w której wystąpił lub miał wystąpić jego skutek, oraz przestrzeń, w której występują zagrożenia związane ze zdarzeniem o charakterze terrorystycznym[47].

Infrastruktura administracji publicznej – systemy oraz obiekty niezbędne dla zapewnienia bezpiecznego i ciągłego funkcjonowania organów administracji publicznej.

Infrastruktura krytyczna – systemy oraz wchodzące w ich skład powiązane ze sobą funkcjonalnie obiekty, w tym obiekty budowlane, urządzenia, instalacje, usługi kluczowe dla bezpieczeństwa państwa i jego obywateli oraz służące zapewnieniu sprawnego funkcjonowania organów administracji publicznej, a także instytucji i przedsiębiorstw. Obejmuje ona systemy: zaopatrzenia w energię; surowce energetyczne i paliwa; łączności, sieci teleinformatycznych; finansowe; zaopatrzenia w żywność; zaopatrzenia w wodę; ochrony zdrowia; transportowe; ratownicze; zapewniające ciągłość działania administracji publicznej; produkcji, składowania, przechowywania i stosowania substancji chemicznych i promieniotwórczych, w tym rurociągi substancji niebezpiecznych[48].

ALGORYTMY

ALGORYTM NR 4 **Bójka lub pobicie ze skutkiem śmiertelnym**
Dążyć do ustalenia: • danych osoby zgłaszającej, • rodzaju zdarzenia, • okoliczności zdarzenia, • czasu zaistnienia zdarzenia,

[47] *Ustawa z dnia 10 czerwca 2016 r. o działaniach antyterrorystycznych* (Dz.U., poz. 904 oraz 1948).

[48] *Ustawa z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym* (tekst jednolity: Dz.U. z 2017 r., poz. 209), art. 3 pkt 2.

- miejsca zdarzenia,
- świadków zdarzenia,
- osoby poszkodowanej,
- skutków zdarzenia,
- danych o sprawcach z uwzględnieniem ich liczby, ustalonych personaliów, cech charakterystycznych (rysopis, narodowość, język, jakim się posługują, ubiór), innych danych (czy są zamaskowani, uzbrojeni itp.),
- miejsca przebywania sprawców, a w przypadku ich ucieczki kierunku, w jakim się udali, i sposobu przemieszczania się – rodzaj i cechy środka transportu,
- sposobu działania sprawców,
- podjętych działań, a także rodzaju i zakresu czynności planowanych do wykonania,
- kierującego czynnościami na miejscu zdarzenia,
- jakiej pomocy oczekuje kierujący czynnościami.

W książce przebiegu służby odnotować dokładny czas zgłoszenia. Na bieżąco dokumentować wydane i otrzymane polecenia, podejmowane decyzje i sposób ich realizacji oraz przebieg działań z podaniem czasu.

W przypadku otrzymania informacji przekazać ją dyżurnemu właściwej miejscowo jednostki organizacyjnej Policji.

Zainicjować:
- podjęcie działań adekwatnych do okoliczności zdarzenia, a także rodzaju i zakresu niezbędnych czynności procesowych, operacyjnych i prewencyjnych,
- wyznaczenie kierującego czynnościami na miejscu zdarzenia do czasu przybycia kierownika grupy operacyjno-procesowej,
- przeprowadzenie wstępnej analizy i weryfikacji informacji.

Zapewnić:
- zabezpieczenie miejsca zdarzenia oraz niedopuszczenie do zatarcia śladów i dowodów do czasu przybycia grupy operacyjno-procesowej,
- izolację miejsca zdarzenia,
- działania pościgowe oraz penetrację i rozpoznanie terenowe,
- poinformowanie osób najbliższych ofiary.

Skierować na miejsce zdarzenia (w zależności od potrzeb):
- patrol celem potwierdzenia i uzupełnienia informacji,
- grupę operacyjno-procesową,
- policjantów do zabezpieczenia rejonu przyległego do miejsca zdarzenia,
- przewodnika z psem służbowym.

Jeżeli zaistniały nowe okoliczności w trakcie wykorzystywania algorytmu, należy skorzystać z innego lub innych algorytmów, zgodnie z nowo powstałą sytuacją.

Zapewnić stały dopływ informacji z miejsca zdarzenia oraz sprawować nadzór nad prowadzonymi czynnościami. Utrzymywać stały kontakt z kierującym działaniami.

Zameldować o zdarzeniu i podjętych działaniach:
- komendantowi jednostki organizacyjnej Policji lub jego zastępcy pełniącemu dyżur oraz dyżurnemu komendy nadrzędnej jednostki Policji.

Powiadomić:
- kierowników komórek organizacyjnych w zakresie zdarzeń związanych z posiadaną właściwością rzeczową,
- oficera prasowego,
- pogotowie ratunkowe (zespół ratownictwa medycznego),
- inne osoby wynikające z decyzji lub rozwiązań organizacyjnych jednostki Policji,

w zależności od charakteru zdarzenia:

• służby i podmioty współdziałające, w zależności od zagrożeń i potrzeb, • administratora (właściciela, użytkownika) obiektu, • dyżurującego prokuratora (prokuratora wojskowego) oraz utrzymywać z nimi stały kontakt.
Na polecenie dyżurnego jednostki wyższego stopnia opracować i przesłać pisemną informację o zdarzeniu według obowiązującego wzoru telegramu.
Wprowadzić lub sprawdzić prawidłowość wprowadzenia zdarzenia do aplikacji Biuletyn KSIP.

ALGORYTM NR 6 **Dezercja (żołnierza) z bronią palną**
Dążyć do ustalenia: • danych osoby zgłaszającej, • rodzaju zdarzenia, • okoliczności zdarzenia, • czasu zaistnienia zdarzenia, • miejsca zdarzenia, • uczestników zdarzenia (ewentualnych pokrzywdzonych), • przyczyn i skutków zdarzenia, • danych personalnych dezertera, w tym miejsca jego zamieszkania, kontaktów, cech charakterystycznych (rysopis, ubiór, cechy charakterystyczne), innych danych (uzbrojenie itp.), • miejsca przebywania dezertera, a w przypadku jego ucieczki, kierunku, w jakim się udał, i sposobu przemieszczania się – rodzaj i cechy środka transportu, • jaką broń posiada broń (cechy broni), • ile i jaką amunicję posiada (ilość amunicji), • podjętych działań, a także rodzaju i zakresu czynności planowanych do wykonania, • kierującego czynnościami na miejscu zdarzenia, • jakiej pomocy oczekuje kierujący czynnościami.
W książce przebiegu służby odnotować dokładny czas zgłoszenia. Na bieżąco dokumentować wydane i otrzymane polecenia, podejmowane decyzje i sposób ich realizacji oraz przebieg działań z podaniem czasu.
W przypadku otrzymania informacji przekazać ją dyżurnemu właściwej miejscowo jednostki organizacyjnej Policji.
W przypadku uzyskania lub potwierdzenia informacji o posiadaniu przez dezertera broni palnej polecić wyposażenie policjantów w hełmy, kamizelki kuloodporne i broń maszynową.
W każdym przypadku użycia broni palnej przez dezertera niezwłocznie powiadomić naczelnika wydziału kryminalnego KWP lub wydziału ds. terroru kryminalnego KWP.
W przypadku dezercji nadać komunikat dla jednostek podległych.
Zainicjować: • podjęcie działań adekwatnych do okoliczności zdarzenia, a także rodzaju i zakresu niezbędnych czynności procesowych, operacyjnych i prewencyjnych, • wyznaczenie kierującego czynnościami na miejscu zdarzenia do czasu przybycia kierownika grupy operacyjno-procesowej, • przeprowadzenie wstępnej analizy i weryfikacji informacji.
Zapewnić: • bieżące współdziałanie z Żandarmerią Wojskową, • izolację miejsca zdarzenia, • działania pościgowe, • zorganizowanie i zabezpieczenie lądowiska dla statku powietrznego, jeżeli zajdzie taka potrzeba.

Skierować na miejsce zdarzenia (w zależności od potrzeb):
- patrol celem potwierdzenia i uzupełnienia informacji (odpowiednio uzbrojony i wyposażony),
- policjantów do zabezpieczenia rejonu przyległego do miejsca zdarzenia,
- przewodnika z psem służbowym.

Jeżeli zaistniały nowe okoliczności w trakcie wykorzystywania algorytmu, należy skorzystać z innego lub innych algorytmów, zgodnie z nowo powstałą sytuacją.

Zapewnić stały dopływ informacji z miejsca zdarzenia oraz sprawować nadzór nad prowadzonymi czynnościami. Utrzymywać stały kontakt z kierującym działaniami.

Zameldować o zdarzeniu i podjętych działaniach:
- komendantowi jednostki organizacyjnej Policji lub jego zastępcy pełniącemu dyżur oraz dyżurnemu komendy nadrzędnej jednostki Policji.

Powiadomić:
- kierowników komórek organizacyjnych w zakresie zdarzeń związanych z posiadaną właściwością rzeczową,
- oficera prasowego,
- inne osoby wynikające z decyzji lub rozwiązań organizacyjnych jednostki Policji,

w zależności od charakteru zdarzenia:
- straż miejską (gminną)

oraz utrzymywać z nimi stały kontakt.

W zależności od istniejących i przewidywanych zagrożeń ogłosić alarm dla:
- stanów osobowych wybranych jednostek i/lub komórek organizacyjnych Policji.

W przypadku ustalenia miejsca przebywania dezertera spowodować zorganizowanie i skierowanie grupy pościgowej z udziałem Żandarmerii Wojskowej i policjantów będących aktualnie w służbie. W zależności od sytuacji podjąć próbę negocjacji z wykorzystaniem negocjatorów.

Na polecenie dyżurnego jednostki wyższego stopnia opracować i przesłać pisemną informację o zdarzeniu według obowiązującego wzoru telegramu.

Wprowadzić lub sprawdzić prawidłowość wprowadzenia zdarzenia do aplikacji Biuletyn KSIP.

ALGORYTM NR 7

Działania pościgowe

W książce przebiegu służby odnotować dokładny czas zgłoszenia. Na bieżąco dokumentować wydane |i otrzymane polecenia, podejmowane decyzje i sposób ich realizacji oraz przebieg działań z podaniem czasu. Dokonać wstępnej analizy i weryfikacji informacji oraz ocenić skuteczność prowadzonych działań. Jeżeli prowadzone działania nie rokują osiągnięcia celu, należy włączyć do pościgu inne jednostki Policji.

Powiadomić drogą radiową wszystkich policjantów pełniących służbę w rejonie prowadzonych działań pościgowych o zaistniałym zdarzeniu.

Skierować na miejsce zdarzenia lub do dyspozycji właściwych jednostek organizacyjnych Policji (w zależności od potrzeb) na wniosek podległej jednostki organizacyjnej Policji lub z własnej inicjatywy, za zgodą lub na polecenie komendanta powiatowego/miejskiego/rejonowego Policji, siły i środki:
- pozostające w dyspozycji w celu wsparcia prowadzących pościg oraz wystawienia posterunków blokadowych,
- służby ruchu drogowego,
- policjantów do zabezpieczenia miejsca zdarzenia,
- grupę operacyjno-procesową na miejsce zdarzenia lub rozpoczęcia pościgu w celu:
  - zebrania dodatkowych informacji o osobie ściganej oraz środku lokomocji, którym się porusza, i kierunku ucieczki,
  - ustalenia świadków zdarzenia,

• niedopuszczenia do zatarcia śladów na miejscu zdarzenia, • procesowego udokumentowania zdarzenia, • jeżeli zachodzi taka konieczność, wnioskować do dyżurnego KWP/KSP o wykorzystanie: • pododdziału prewencji Policji, • pododdziału antyterrorystycznego Policji, • statku powietrznego Lotnictwa Policji, • pogotowie ratunkowe (zespół ratownictwa medycznego) lub inne wyspecjalizowane służby, jeżeli charakter zdarzenia tego wymaga, • przewodnika z psem służbowym.
Jeżeli zaistniały nowe okoliczności w trakcie wykorzystywania algorytmu, należy skorzystać z innego lub innych algorytmów, zgodnie z nowo powstałą sytuacją.
Koordynować oraz kierować działaniami podległych jednostek Policji do czasu wyznaczenia dowodzącego działaniami.
W przypadku użycia statku powietrznego, jeżeli istnieje taka potrzeba, zapewnić zorganizowanie i zabezpieczenie lądowiska.
Zapewnić stały dopływ informacji z miejsca zdarzenia, utrzymywać stały kontakt z prowadzącymi pościg, kierującymi działaniami oraz dyżurnymi służb współdziałających.
O przebiegu i podjętych działaniach na bieżąco meldować: • komendantowi jednostki organizacyjnej Policji lub jego zastępcy pełniącemu dyżur oraz dyżurnemu komendy nadrzędnej jednostki Policji.
Powiadomić: • sąsiednie lub podległe jednostki organizacyjne Policji o potrzebie wystawienia posterunków blokadowych na prawdopodobnych kierunkach ucieczki, informować o rodzaju i liczbie zaangażowanych sił oraz rozwoju prowadzonych działań. Przekazać dane umożliwiające jednoznaczną identyfikację pojazdów prowadzących pościg (kryptonimy radiowe, numery rejestracyjne, znaki taktyczne radiowozów), jeżeli istnieje prawdopodobieństwo, że osoby ścigane mogłyby opuścić rejon podległy jednostce Policji, • kierowników komórek organizacyjnych w zakresie zdarzeń związanych z posiadaną właściwością rzeczową, • oficera prasowego, • inne osoby wynikające z decyzji lub rozwiązań organizacyjnych jednostki Policji, • pogotowie ratunkowe (zespół ratownictwa medycznego) lub inne wyspecjalizowane służby, w zależności od charakteru zdarzenia: • straż miejską (gminną), • właściwy terytorialnie Oddział Straży Granicznej (jeżeli działania są prowadzone w obszarze przygranicznym), • właściwy terytorialnie Oddział Żandarmerii Wojskowej, • Straż Ochrony Kolei, • Inspekcję Transportu Drogowego oraz utrzymywać z nimi stały kontakt.
W zależności od istniejących i przewidywanych zagrożeń ogłosić alarm dla: • stanów osobowych wybranych jednostek i/lub komórek organizacyjnych Policji.
Na polecenie dyżurnego jednostki wyższego stopnia opracować i przesłać pisemną informację o zdarzeniu według obowiązującego wzoru telegramu.
Wprowadzić lub sprawdzić prawidłowość wprowadzenia zdarzenia do aplikacji Biuletyn KSIP.

ALGORYTM NR 8

Katastrofa komunikacyjna

Dążyć do ustalenia:

- danych osoby zgłaszającej,
- rozmiaru katastrofy,
- okoliczności katastrofy,
- czasu zaistnienia katastrofy,
- miejsca katastrofy,
- uczestników katastrofy (liczba uczestniczących pojazdów i ich rodzaj),
- skutków katastrofy (liczba ofiar i wielkość strat w mieniu),
- danych o sprawcach z uwzględnieniem ich liczby, ustalonych personaliów, cech charakterystycznych (rysopis, narodowość, język, jakim się posługują, ubiór), innych danych,
- miejsca przebywania sprawcy, a w przypadku jego ucieczki, kierunku, w jakim się udał, i sposobu przemieszczania się – rodzaj i cechy środka transportu,
- przewidywanego zagrożenia,
- rodzaju środka transportu odpowiedzialnego za zaistniałą sytuację i do kogo on należy,
- przyczyn katastrofy i stopnia zakłócenia ruchu w komunikacji,
- podjętych działań, a także rodzaju i zakresu czynności planowanych do wykonania,
- kierującego czynnościami na miejscu zdarzenia,
- jakiej pomocy oczekuje kierujący czynnościami.

W książce przebiegu służby odnotować dokładny czas zgłoszenia. Na bieżąco dokumentować wydane i otrzymane polecenia, podejmowane decyzje i sposób ich realizacji oraz przebieg działań z podaniem czasu.

W przypadku otrzymania informacji przekazać ją dyżurnemu właściwej miejscowo jednostki organizacyjnej Policji.

Zainicjować:

- podjęcie działań adekwatnych do okoliczności zdarzenia, a także rodzaju i zakresu niezbędnych czynności procesowych, operacyjnych i prewencyjnych,
- wyznaczenie kierującego czynnościami na miejscu zdarzenia do czasu przybycia kierownika grupy operacyjno-procesowej,
- przeprowadzenie wstępnej analizy i weryfikacji informacji.

Zapewnić:

- system objazdów dla ruchu kołowego,
- bezkolizyjny przejazd dla sił porządkowych i ratowniczych,
- izolację miejsca zdarzenia,
- pomoc podmiotom prowadzącym ewakuację,
- ochronę mienia pozostawionego przez ewakuowanych,
- informowanie społeczeństwa o zagrożeniu,
- zebranie informacji o poszkodowanych (miejscu ich hospitalizacji, pobytu, przewiezienia zwłok),
- poinformowanie osób najbliższych ofiar i poszkodowanych,
- zorganizowanie i zabezpieczenie lądowiska dla statku powietrznego, jeżeli zajdzie taka potrzeba.

Skierować na miejsce zdarzenia (w zależności od potrzeb):

- patrol celem potwierdzenia i uzupełnienia informacji,
- grupę operacyjno-procesową,
- policjantów do zabezpieczenia miejsca zdarzenia,
- przewodnika z psem służbowym (do poszukiwania zaginionych, zwłok ludzkich).

Jeżeli zaistniały nowe okoliczności w trakcie wykorzystywania algorytmu, należy skorzystać z innego lub innych algorytmów, zgodnie z nowo powstałą sytuacją.

Zapewnić stały dopływ informacji z miejsca zdarzenia, od dyżurnych jednostek współdziałających oraz sprawować nadzór nad prowadzonymi czynnościami. Utrzymywać stały kontakt z kierującym działaniami.

Zameldować o zdarzeniu i podjętych działaniach:
- komendantowi jednostki organizacyjnej Policji lub jego zastępcy pełniącemu dyżur oraz dyżurnemu komendy nadrzędnej jednostki Policji.

Powiadomić:
- kierowników komórek organizacyjnych w zakresie zdarzeń związanych z posiadaną właściwością rzeczową,
- oficera prasowego,
- inne osoby, wynikające z decyzji lub rozwiązań organizacyjnych jednostki Policji,

w zależności od charakteru zdarzenia:
- Powiatowe/Miejskie Centrum Zarządzania Kryzysowego (w braku całodobowego funkcjonowania Centrum całość czynności dotyczących obiegu informacji przejmuje dyżurny jednostki Policji),
- służby i podmioty współdziałające:
  - pogotowie ratunkowe (zespół ratownictwa medycznego),
  - jednostki ratowniczo-gaśnicze Państwowej Straży Pożarnej,
  - inne, w zależności od zagrożeń i potrzeb,
- straż miejską (gminną),
- właściwy organ nadzoru budowlanego,
- administratora (właściciela, użytkownika) obiektu lub terenu,
- podmioty dysponujące ciężkim sprzętem budowlanym i samobieżnymi dźwigami,
- dyżurującego prokuratora (prokuratora wojskowego),
- zarządców dróg

oraz utrzymywać z nimi stały kontakt.

W zależności od istniejących i przewidywanych zagrożeń ogłosić alarm dla:
- stanów osobowych wybranych jednostek i/lub komórek organizacyjnych Policji.

Spowodować zebranie informacji i prowadzenie ewidencji w zakresie:
- ofiar, rannych i zaginionych,
- adresów szpitali, w których przebywają poszkodowani,
- adresów instytucji, w których przechowywane są zwłoki,
- miejsc deponowania mienia.

Na polecenie dyżurnego jednostki wyższego stopnia opracować i przesłać pisemną informację o zdarzeniu według obowiązującego wzoru telegramu.

Wprowadzić lub sprawdzić prawidłowość wprowadzenia zdarzenia do aplikacji Biuletyn KSIP.

ALGORYTM NR 10

Kradzież

Dążyć do ustalenia:
- danych osoby zgłaszającej,
- czasu zaistnienia zdarzenia,
- miejsca zdarzenia,
- uczestników zdarzenia,
- skutków zdarzenia (straty i opis skradzionych przedmiotów),
- ewentualnych danych o sprawcach z uwzględnieniem ich liczby, ustalonych personaliów, cech charakterystycznych (rysopis, ubiór, narodowość, język, jakim się posługują), innych danych (czy są zamaskowani, uzbrojeni itp.),
- miejsca przebywania sprawców, a w przypadku ich ucieczki kierunku, w jakim się udali, i sposobu

przemieszczania się – rodzaj i cechy środka transportu,
- danych pokrzywdzonego,
- sposobu działania sprawców,
- osoby odpowiedzialnej za zapewnienie bezpieczeństwa obiektu lub terenu, z którego dokonano kradzieży, oraz nawiązania z nią kontaktu w celu określenia stanu zabezpieczenia obiektu lub terenu i uzgodnienia sposobu powiadamiania,
- osób odpowiedzialnych w danym dniu za ochronę obiektu lub terenu,
- podjętych działań, a także rodzaju i zakresu czynności planowanych do wykonania,
- kierującego czynnościami na miejscu zdarzenia,
- jakiej pomocy oczekuje kierujący czynnościami.

W książce przebiegu służby odnotować dokładny czas zgłoszenia. Na bieżąco dokumentować wydane i otrzymane polecenia, podejmowane decyzje i sposób ich realizacji oraz przebieg działań z podaniem czasu.

W przypadku otrzymania informacji przekazać ją dyżurnemu właściwej miejscowo jednostki organizacyjnej Policji.

W przypadku kradzieży pojazdów niezwłocznie przekazać informację drogą telefoniczną lub radiową do dyżurnych podległych i/lub ościennych jednostek organizacyjnych Policji, zlecając zadania, a następnie potwierdzić telegramem.

Zainicjować:
- podjęcie działań adekwatnych do okoliczności zdarzenia, a także rodzaju i zakresu niezbędnych czynności procesowych, operacyjnych i prewencyjnych,
- wyznaczenie kierującego czynnościami na miejscu zdarzenia do czasu przybycia kierownika grupy operacyjno-procesowej,
- przeprowadzenie wstępnej analizy i weryfikacji informacji.

Zapewnić:
- izolację miejsca zdarzenia,
- organizację działań pościgowych,
- nawiązanie kontaktu z administratorem, właścicielem obiektu lub instytucją w celu uzyskania niezbędnych informacji dotyczących:
  - rozmieszczenia pomieszczeń w obiekcie,
  - danych o osobach mających dostęp do skradzionych przedmiotów,
  - funkcjonowania na terenie systemów fizycznej i technicznej ochrony obiektów.

Skierować na miejsce zdarzenia (w zależności od potrzeb):
- patrol celem potwierdzenia i uzupełnienia informacji,
- grupę operacyjno-procesową,
- policjantów do zabezpieczenia miejsca zdarzenia,
- przewodnika z psem służbowym.

Jeżeli zaistniały nowe okoliczności w trakcie wykorzystywania algorytmu, należy skorzystać z innego lub innych algorytmów, zgodnie z nowo powstałą sytuacją.

Zapewnić stały dopływ informacji z miejsca zdarzenia oraz sprawować nadzór nad prowadzonymi czynnościami. Utrzymywać stały kontakt z kierującym działaniami.

Zameldować o zdarzeniu i podjętych działaniach (w zależności od charakteru zdarzenia):
- komendantowi jednostki organizacyjnej Policji lub jego zastępcy pełniącemu dyżur oraz dyżurnemu komendy nadrzędnej jednostki Policji.

Powiadomić (w zależności od charakteru zdarzenia):
- kierowników komórek organizacyjnych w zakresie zdarzeń związanych z posiadaną właściwością rzeczową,
- oficera prasowego,
- inne osoby wynikające z decyzji lub rozwiązań organizacyjnych jednostki Policji,
- właściwy organ administracji państwowej, rządowej, samorządowej, prokuratury, sądu,

- służby i podmioty współdziałające, w zależności od zagrożeń i potrzeb,
- administratora (właściciela, użytkownika) obiektu lub terenu,
- straż miejską (gminną),
- dyżurującego prokuratora (prokuratora wojskowego),
- inne zainteresowane podmioty

oraz utrzymywać z nimi stały kontakt.

Na polecenie dyżurnego jednostki wyższego stopnia opracować i przesłać pisemną informację o zdarzeniu według obowiązującego wzoru telegramu.

Wprowadzić lub sprawdzić prawidłowość wprowadzenia zdarzenia do aplikacji Biuletyn KSIP.

ALGORYTM NR 11

Kradzież z włamaniem

Dążyć do ustalenia:

- danych osoby zgłaszającej,
- czasu zaistnienia zdarzenia,
- miejsca zdarzenia,
- uczestników zdarzenia,
- skutków zdarzenia (straty i opis skradzionych przedmiotów),
- ewentualnych danych o sprawcach z uwzględnieniem ich liczby, ustalonych personaliów, cech charakterystycznych (rysopis, narodowość, język, jakim się posługują), innych danych (czy są zamaskowani itp.),
- miejsca przebywania sprawców, a w przypadku ich ucieczki kierunku, w jakim się udali, i sposobu przemieszczania się – rodzaju i cech środka transportu,
- sposobu działania sprawców,
- rodzaju obiektu/instytucji, do którego dokonano włamania,
- administratora (właściciela, użytkownika) obiektu,
- osoby odpowiedzialnej za zapewnienie bezpieczeństwa obiektu lub terenu, z którego dokonano kradzieży, oraz nawiązania z nią kontaktu w celu określenia stanu zabezpieczenia obiektu lub terenu i uzgodnienia sposobu powiadamiania,
- osób odpowiedzialnych w danym dniu za ochronę obiektu lub terenu,
- podjętych działań, a także rodzaju i zakresu czynności planowanych do wykonania,
- kierującego czynnościami na miejscu zdarzenia,
- jakiej pomocy oczekuje kierujący czynnościami.

W książce przebiegu służby odnotować dokładny czas zgłoszenia. Na bieżąco dokumentować wydane i otrzymane polecenia, podejmowane decyzje i sposób ich realizacji oraz przebieg działań z podaniem czasu.

W przypadku otrzymania informacji przekazać ją dyżurnemu właściwej miejscowo jednostki organizacyjnej Policji.

Zainicjować:

- podjęcie działań adekwatnych do okoliczności zdarzenia, a także rodzaju i zakresu niezbędnych czynności procesowych, operacyjnych i prewencyjnych,
- wyznaczenie kierującego czynnościami na miejscu zdarzenia do czasu przybycia kierownika grupy operacyjno-procesowej,
- przeprowadzenie wstępnej analizy i weryfikacji informacji.

Zapewnić:

- izolację miejsca zdarzenia,
- ochronę mienia pozostawionego przez sprawców,
- organizację działań pościgowych,

- nawiązanie kontaktu z administratorem, właścicielem obiektu lub instytucją w celu uzyskania niezbędnych informacji dotyczących:
  - rozmieszczenia pomieszczeń w obiekcie,
  - danych o osobach mających dostęp do skradzionych przedmiotów,
  - funkcjonowania na terenie systemów fizycznej i technicznej ochrony obiektów.

Skierować na miejsce zdarzenia (w zależności od potrzeb):
- patrol celem potwierdzenia i uzupełnienia informacji,
- grupę operacyjno-procesową,
- policjantów do zabezpieczenia miejsca zdarzenia,
- przewodnika z psem służbowym.

Jeżeli zaistniały nowe okoliczności w trakcie wykorzystywania algorytmu, należy skorzystać z innego lub innych algorytmów, zgodnie z nowo powstałą sytuacją.

W przypadku, gdy sprawcy pozostają w obiekcie, zlecić:
- działania blokadowe terenu przyległego z wykorzystaniem optymalnych sił i środków,
- skierowanie na miejsce grupy negocjacyjnej,
- skierowanie na miejsce służb medycznych,
- skierowanie na miejsce w zależności od potrzeb pogotowia gazowego, energetycznego, innych służb współdziałających,
- dokonanie penetracji i rozpoznania terenowego.

Zapewnić stały dopływ informacji z miejsca zdarzenia oraz sprawować nadzór nad prowadzonymi czynnościami. Utrzymywać stały kontakt z kierującym działaniami.

Zameldować o zdarzeniu i podjętych działaniach (w zależności od charakteru zdarzenia):
- komendantowi jednostki organizacyjnej Policji lub jego zastępcy pełniącemu dyżur oraz dyżurnemu komendy nadrzędnej jednostki Policji.

Powiadomić (w zależności od charakteru zdarzenia):
- kierowników komórek organizacyjnych w zakresie zdarzeń związanych z posiadaną właściwością rzeczową,
- oficera prasowego,
- inne osoby wynikające z decyzji lub rozwiązań organizacyjnych jednostki Policji,
- właściwy organ administracji państwowej, rządowej, samorządowej, prokuratury, sądu,
- służby ratownicze i podmioty współdziałające, w zależności od zagrożeń i potrzeb,
- administratora (właściciela, użytkownika) obiektu,
- straż miejską (gminną),
- dyżurującego prokuratora (prokuratora wojskowego),
- inne zainteresowane podmioty

oraz utrzymywać z nimi stały kontakt.

Na polecenie dyżurnego jednostki wyższego stopnia opracować i przesłać pisemną informację o zdarzeniu według obowiązującego wzoru telegramu.

Wprowadzić lub sprawdzić prawidłowość wprowadzenia zdarzenia do aplikacji Biuletyn KSIP.

ALGORYTM NR 14

Podejrzenie zakażenia się policjanta wirusem HIV, HBV, HCV

Dążyć do ustalenia:
- danych osoby zgłaszającej,
- czasu zaistnienia zdarzenia,
- miejsca zdarzenia,
- okoliczności zdarzenia:

- zakłucie się używaną igłą lub innym przedmiotem podczas przeszukiwania miejsc lub osoby podejrzewanej o nosicielstwo,
- celowe zakłucie używaną igłą, zranienie innym przedmiotem albo ugryzienie funkcjonariusza Policji przez nosiciela lub osobę podejrzewaną,
- bezpośredni kontakt uszkodzonego ciała funkcjonariusza Policji z krwią osoby podejrzewanej,

- sposobu działania sprawcy,
- danych osoby podejrzewanej o nosicielstwo,
- danych funkcjonariusza Policji.

W książce przebiegu służby odnotować dokładny czas zgłoszenia. Na bieżąco dokumentować wydane i otrzymane polecenia, podejmowane decyzje i sposób ich realizacji oraz przebieg działań z podaniem czasu. Dokonać wstępnej analizy i weryfikacji informacji.

Dyżurny spowoduje:

- powiadomienie kierownictwa jednostki Policji oraz dyżurnego KWP/KSP,
- przewiezienie poszkodowanego funkcjonariusza Policji i osoby podejrzewanej o nosicielstwo wirusa HIV, HBV, HCV do właściwej placówki służby zdrowia (ustalić i wpisać adres),
- w przypadku zanieczyszczenia odzieży, tapicerki pojazdu służbowego i innych przedmiotów przez potencjalnego nosiciela materiałem biologicznym (krew, mocz, wymiociny) zabezpieczenie przed dostępem osób trzecich,
- rozpytanie osób w miejscu zamieszkania osoby podejrzewanej o nosicielstwo pod kątem rodzaju używanych narkotyków i ewentualnego ujawnienia faktu nosicielstwa wirusa HIV, HBV, HCV,
- sporządzenie szczegółowej dokumentacji z zdarzenia.

Na polecenie dyżurnego jednostki wyższego stopnia opracować i przesłać pisemną informację o zdarzeniu według obowiązującego wzoru telegramu.

Wprowadzić lub sprawdzić prawidłowość wprowadzenia zdarzenia do aplikacji Biuletyn KSIP (zdarzenie nadzwyczajne z udziałem policjanta).

ALGORYTM NR 16

Postępowanie wobec uczestników ruchu drogowego korzystających z immunitetów i przywilejów dyplomatycznych lub konsularnych

- Policjant ma prawo zatrzymać do kontroli każdy pojazd, również gdy oznakowany jest tablicami dyplomatycznymi. Po zatrzymaniu takiego pojazdu do kontroli policjant informuje dyżurnego jednostki Policji.
- W każdym przypadku uzasadnionego podejrzenia popełnienia wykroczenia przez kierującego pojazdem wyposażonym w dyplomatyczne tablice rejestracyjne policjant powinien zatrzymać pojazd i przeprowadzić kontrolę wymaganych dokumentów pojazdu oraz dokumentów osoby kierującej.
- Jeżeli kierujący pojazdem jest osobą korzystającą z przywilejów i immunitetów dyplomatycznych lub konsularnych policjant nie jest uprawniony do nałożenia grzywny w drodze mandatu karnego, skierowania sprawy do sądu, jak również wpisania tej osoby do ewidencji kierowców naruszających przepisy ruchu drogowego. Policjant poprzestaje na zwróceniu uwagi oraz sporządzeniu karty informacyjnej.
- Jeżeli istnieje uzasadnione podejrzenie, że kierujący pojazdem korzystający z immunitetu zakrajowego znajduje się w stanie nietrzeźwości lub w stanie po użyciu alkoholu albo środka działającego podobnie do alkoholu (np. wyczuwalna woń alkoholu z ust, trudności z zachowaniem równowagi po wyjściu z pojazdu, bełkotliwa mowa), policjant:
  a) nie może żądać poddania się przez kierującego badaniu w celu ustalenia zawartości w organizmie alkoholu lub środka działającego podobnie do alkoholu,
  b) jest obowiązany zaproponować kierującemu poddanie się badaniu,
  c) uniemożliwia dalsze kierowanie pojazdem (w razie odmowy poddania się badaniu lub w przypadku pozytywnego wyniku badania). W przypadku uniemożliwienia dalszego kierowania pojazdem policjant przekazuje pojazd osobie wskazanej przez kontrolowanego.

Uniemożliwienie kierowania, powinno trwać do czasu przekazania kierującego do dyspozycji szefa misji lub urzędu, lub otrzymania innych, wyraźnych dyspozycji przekazanych przez dyżurnego, a otrzymanych od dyżurnego Ministerstwa Spraw Zagranicznych.
Po zakończeniu kontroli drogowej policjant sporządza, a następnie przekazuje dyżurnemu jednostki Policji notatkę służbową oraz „Kartę informacyjną o uzasadnionym podejrzeniu popełnienia wykroczenia/przestępstwa drogowego przez kierującego korzystającego z immunitetu".
W stosunku do osób korzystających z przywilejów i immunitetów zakrajowych niedopuszczalne jest sprawdzanie stanu technicznego, wyposażenia, ładunku, wymiarów, masy lub nacisku osi pojazdu znajdującego się na drodze oraz zatrzymanie dokumentów stwierdzających uprawnienie do kierowania pojazdem lub jego używania. Do pojazdu oznaczonego tablicami dyplomatycznymi nie należy wsiadać, nawet w celu wyjęcia kluczyków ze stacyjki.

W książce przebiegu służby odnotować dokładny czas zgłoszenia. Na bieżąco dokumentować wydane i otrzymane polecenia, podejmowane decyzje i sposób ich realizacji oraz przebieg działań z podaniem czasu. Dokonać wstępnej analizy i weryfikacji informacji.

Jeżeli zaistniały nowe okoliczności w trakcie wykorzystywania algorytmu, należy skorzystać z innego lub innych algorytmów, zgodnie z nowo powstałą sytuacją.

Zameldować o zdarzeniu i podjętych działaniach:

- komendantowi jednostki organizacyjnej Policji lub jego zastępcy pełniącemu dyżur oraz dyżurnemu komendy nadrzędnej jednostki Policji.

Wdrożyć tryb powiadamiania i przekazywania „Karty informacyjnej o uzasadnionym podejrzeniu popełnienia wykroczenia/przestępstwa drogowego przez kierującego korzystającego z immunitetu".
Dyżurny jednostki organizacyjnej Policji właściwej dla miejsca zdarzenia:

- powiadamia o zdarzeniu dyżurnego komendy wojewódzkiej Policji oraz niezwłocznie przesyła kartę informacyjną po uprzednim jej potwierdzeniu,
- jeżeli sytuacja tego wymaga, udziela policjantom na miejscu zdarzenia wszechstronnej pomocy, m.in. zapewnia tłumacza, wsparcie innymi siłami i środkami będącymi w jego dyspozycji, przybycie straży miejskiej celem zablokowania kontrolowanego pojazdu przy użyciu blokady na koła itp.

ALGORYTM NR 17

Postępowanie wobec uczestników ruchu drogowego korzystających z immunitetów krajowych

- Jeżeli wobec osoby korzystającej z immunitetu krajowego zachodzi uzasadnione podejrzenie popełnienia wykroczenia, a okoliczności nie uzasadniają skierowania do właściwego organu wniosku o wyrażenie zgody na pociągnięcie jej do odpowiedzialności, należy poprzestać na zwróceniu uwagi.
- Jeżeli istnieje uzasadnione podejrzenie, że kierujący pojazdem będący osobą korzystającą z immunitetu krajowego znajduje się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego (np. wyczuwalna woń alkoholu z ust, trudności z zachowaniem równowagi po wyjściu z pojazdu, bełkotliwa mowa), policjant jest obowiązany do żądania poddania się przez tę osobę badaniu w celu ustalenia zawartości w organizmie alkoholu lub środka działającego podobnie do alkoholu, które jest czynnością nie cierpiącą zwłoki podejmowaną w trybie art. 17 § 2 k.p.k.
- W razie odmowy poddania się badaniu policjant realizując uprawnienia wynikające z przepisów prawa powszechnie obowiązującego, może zastosować środki przymusu bezpośredniego w celu doprowadzenia do badania, a także zatrzymać osobę ujętą na gorącym uczynku przestępstwa z uwagi na niezbędność tej czynności dla zapewnienia prawidłowego toku postępowania karnego.
- W przypadku zatrzymania do kontroli drogowej osoby korzystającej z immunitetu krajowego, wobec której istnieje uzasadnione podejrzenie, że znajduje się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego, policjant prowadzący kontrolę niezwłocznie zawiadamia o jej rozpoczęciu dyżurnego jednostki organizacyjnej Policji właściwej dla miejsca przeprowadzania kontroli.

- Po zakończeniu kontroli drogowej spowodowanej naruszeniem prawa przez osobę korzystającą z immunitetu krajowego policjant sporządza notatkę służbową zawierającą szczegółowy opis zdarzenia oraz dane tej osoby.

W książce przebiegu służby odnotować dokładny czas zgłoszenia. Na bieżąco dokumentować wydane i otrzymane polecenia, podejmowane decyzje i sposób ich realizacji oraz przebieg działań z podaniem czasu. Dokonać wstępnej analizy i weryfikacji informacji.

Zameldować o zdarzeniu i podjętych działaniach komendantowi jednostki organizacyjnej Policji lub jego zastępcy pełniącemu dyżur oraz dyżurnemu komendy nadrzędnej jednostki Policji.

Jeżeli istnieje uzasadnione podejrzenie, że kierujący pojazdem znajduje się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego i jest osobą korzystającą **z immunitetu parlamentarnego** (poseł, senator, poseł do Parlamentu Europejskiego), dyżurny jednostki organizacyjnej Policji właściwej dla miejsca zdarzenia:

- ustala okoliczności zdarzenia, czas zaistnienia, miejsce, pełne dane personalne, numer dokumentu oraz organ wydający,
- powiadamia o zdarzeniu dyżurnego komendy wojewódzkiej Policji,
- niezwłocznie powiadamia właściwego miejscowo prokuratora o podjęciu wobec takiej osoby czynności zmierzających do poddania się przez tę osobę badaniu w celu ustalenia zawartości w organizmie alkoholu lub środka działającego podobnie do alkoholu. Odstępuje się od dokonania powyższych czynności na żądanie Marszałka Sejmu lub Marszałka Senatu, albo gdy takie polecenie wyda właściwy miejscowo prokurator,
- notatkę służbową policjanta dokonującego kontroli drogowej po osobistym potwierdzeniu niezwłocznie przesyła do dyżurnego komendy wojewódzkiej Policji.

Wspomnianych czynności nie wykonuje się, jeżeli policjant poprzestał na zwróceniu uwagi sprawcy wykroczenia.

Jeżeli istnieje uzasadnione podejrzenie, że kierujący pojazdem znajduje się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego i jest osobą korzystającą **z immunitetu sędziowskiego**, dyżurny jednostki organizacyjnej Policji właściwej dla miejsca zdarzenia:

- ustala okoliczności zdarzenia, czas zaistnienia, miejsce, pełne dane personalne, numer dokumentu oraz organ wydający,
- powiadamia o zdarzeniu dyżurnego komendy wojewódzkiej (Stołecznej) Policji,
- niezwłocznie powiadamia właściwego miejscowo prokuratora o podjęciu wobec takiej osoby czynności zmierzających do poddania się przez tę osobę badaniu w celu ustalenia zawartości w organizmie alkoholu lub środka działającego podobnie do alkoholu. Odstępuje się od dokonania powyższych czynności na żądanie prezesa właściwego miejscowo sądu lub prezesa sądu apelacyjnego właściwego ze względu na miejsce dokonywania czynności,
- notatkę służbową policjanta dokonującego kontroli drogowej po osobistym potwierdzeniu niezwłocznie przesyła do dyżurnego komendy wojewódzkiej Policji.

Wspomnianych czynności nie wykonuje się, jeżeli policjant poprzestał na zwróceniu uwagi sprawcy wykroczenia.

Jeżeli istnieje uzasadnione podejrzenie, że kierujący pojazdem znajduje się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego i jest osobą korzystającą **z immunitetu prokuratorskiego**, dyżurny jednostki organizacyjnej Policji właściwej dla miejsca zdarzenia:

- ustala okoliczności zdarzenia, czas zaistnienia, miejsce, pełne dane personalne, numer dokumentu oraz organ wydający,
- powiadamia o zdarzeniu dyżurnego komendy wojewódzkiej Policji,
- niezwłocznie powiadamia właściwego miejscowo prokuratora o podjęciu wobec takiej osoby czynności zmierzających do poddania się przez tę osobę badaniu w celu ustalenia zawartości w organizmie alkoholu lub środka działającego podobnie do alkoholu. Odstępuje się od dokonania powyższych czynności na żądanie prokuratora przełożonego, albo jeżeli takie polecenie wyda właściwy miejsco-

wo prokurator,
- notatkę służbową policjanta dokonującego kontroli drogowej po osobistym potwierdzeniu niezwłocznie przesyła do dyżurnego komendy wojewódzkiej Policji.

Wspomnianych czynności nie wykonuje się, gdy policjant poprzestał na zwróceniu uwagi sprawcy wykroczenia.

Jeżeli zaistniały nowe okoliczności w trakcie wykorzystywania algorytmu, należy skorzystać z innego lub innych algorytmów, zgodnie z nowo powstałą sytuacją.

W razie wypadku drogowego, w którym osoba posiadająca immunitet zginęła lub odniosła obrażenia, egzekwuje od dyżurnego jednostki niższego stopnia pisemną informację zawierającą okoliczności zdarzenia, czas zaistnienia, miejsce, pełne dane personalne, numer dokumentu i organ wydający oraz ustala miejsce przebywania osoby rannej lub miejsce umieszczenia zwłok.

Na polecenie dyżurnego jednostki wyższego stopnia opracować i przesłać pisemną informację o zdarzeniu, według obowiązującego wzoru telegramu.

Wprowadzić lub sprawdzić prawidłowość wprowadzenia zdarzenia do aplikacji Biuletyn KSIP.

ALGORYTM NR 20

Przejazd zorganizowanych grup uczestników imprez, uroczystości i zgromadzeń

Zapoznać się z planami, telegramami, pismami zawierającymi informacje na temat organizacji imprez, uroczystości i zgromadzeń na terenie województwa oraz przejazdów grup uczestników (informacje powinny być zawarte i modyfikowane m.in. w Policyjnym Rejestrze Imprez Masowych).

W książce przebiegu służby odnotować dokładny czas zgłoszenia. Na bieżąco dokumentować wydane i otrzymane polecenia, podejmowane decyzje i sposób ich realizacji oraz przebieg działań z podaniem czasu. Dokonać wstępnej analizy i weryfikacji informacji.

Dyżurny zobowiązany jest do:
- niezwłocznego przekazywania informacji dyżurnym właściwych jednostek Policji o przejeździe uczestników imprez, uroczystości i zgromadzenia, którzy mogą być źródłem potencjalnych zagrożeń, ich liczebności, zachowaniu oraz sposobie zabezpieczenia trasy przejazdu, a także innych danych istotnych z punktu widzenia zagrożenia porządku i bezpieczeństwa,
- utrzymywania bieżącego kontaktu z dowódcą patrolu realizującego zabezpieczenie przejazdu,
- przekazywania informacji związanych z naruszeniem bezpieczeństwa i porządku publicznego lub mogących mieć wpływ na bezpieczeństwo przemieszczających się uczestników imprez, uroczystości i zgromadzenia do dyżurnego KWP,
- prowadzenia bieżącej konsultacji z dyżurnymi jednostek Policji właściwych dla trasy przejazdu, dotyczącej skrócenia lub wydłużenia czasu realizacji zadań przez patrol zabezpieczający przejazd uczestników imprez, uroczystości i zgromadzenia,
- pozyskiwania informacji od dyżurnego jednostki organizacyjnej Policji, z którego terenu uczestnicy mają przemieszczać się na imprezę, uroczystość, zgromadzenie, oraz od dyżurnego jednostki organizacyjnej Policji właściwego dla miejsca odbywania się imprezy, uroczystości i zgromadzenia po ich zakończeniu, które zawierają następujące dane:
  - liczbę wyjeżdżających uczestników, ich nastawienie, oznakowanie, w tym barwy klubowe,
  - planowaną trasę przejazdu,
  - ustalony sposób kontaktowania się z kierownikiem grupy uczestników lub kierującym środkiem transportu,
  - środki transportu samochodowego, ich cechy identyfikacyjne (rodzaje i marki pojazdów, numery rejestracyjne, kolory nadwozia i charakterystyczne napisy),
  - środki kolejowego transportu publicznego, rodzaj pociągu, liczbę policjantów biorących udział w patrolu zabezpieczającym przejazd, liczbę kolejowych służb porządkowych,
- pozyskiwania informacji od dyżurnego sąsiadującej jednostki organizacyjnej Policji, wzdłuż trasy

przejazdu uczestników na imprezę, uroczystości i zgromadzenie oraz w drodze powrotnej o:
- środkach transportu samochodowego, ich cechach identyfikacyjnych (rodzaje i marki pojazdów, numery rejestracyjne, kolory nadwozia i charakterystyczne napisy),
- objęciu przejazdu uczestników imprezy, uroczystości i zgromadzenia środkami kolejowego transportu publicznego nadzorem patrolu zabezpieczającego przejazd, a w przypadku przejazdu środkami transportu samochodowego nadzorem prewencyjnym,
- planowanym miejscu i czasie przekazania uczestników imprezy, uroczystości i zgromadzenia pod nadzór sił prewencyjnych podległych jednostek organizacyjnych Policji,

- przekazywania informacji o przemieszczających się uczestnikach imprez, uroczystości i zgromadzenia służbom dyżurnym podległych jednostek Policji znajdującym się na trasie ich przejazdu celem:
  - ustalenia pomiędzy tymi jednostkami miejsca i czasu objęcia przejazdu uczestników imprezy, uroczystości i zgromadzenia nadzorem prewencyjnym na terenie podległości służbowej,
  - objęcia przejazdu uczestników imprezy, uroczystości i zgromadzenia środkami kolejowego transportu publicznego nadzorem patrolu zabezpieczającego przejazd – w razie zaistnienia takiej konieczności,
  - skierowania sił policyjnych zdolnych do podjęcia skutecznych działań w przypadku naruszenia porządku prawnego,
- po uzyskaniu informacji ze Sztabu Policji lub od dyżurnego innej jednostki organizacyjnej Policji dotyczącej liczby uczestników, zachowań, antagonistycznych nastawień, środków komunikacji, przypuszczalnych tras przejazdu, siłach konwojujących grupy – powiadomienia właściwej jednostki Policji, na której terenie ma odbyć się impreza, uroczystość i zgromadzenie, oraz jednostki, przez której teren przejadą grupy uczestników imprezy, uroczystości i zgromadzenia,
- w przypadku przemieszczania się uczestników imprez, uroczystości i zgromadzenia środkami transportu samochodowego oraz środkami kolejowego transportu publicznego – współdziałania ze sztabem Policji, kolejowymi służbami porządkowymi, innymi podmiotami realizującymi zadania porządkowe na rzecz przewoźnika i innymi jednostkami Policji,
- monitorowania przebiegu policyjnego zabezpieczenia imprezy – poprzez utrzymanie stałego kontaktu z dowódcą operacji i dyżurnym jednostki organizacyjnej Policji, na której terenie odbywa się impreza, celem uzyskania informacji zawierających w szczególności dane o:
  - przebiegu policyjnego zabezpieczenia imprezy, uroczystości i zgromadzenia oraz zaistniałych zdarzeniach skutkujących naruszeniem porządku prawnego,
  - nastrojach uczestników imprezy, uroczystości i zgromadzenia oraz ich nastawieniu do grup antagonizujących,
  - środkach transportu samochodowego i ich cechach identyfikacyjnych (rodzaje i marki pojazdów, numery rejestracyjne, kolory, charakterystyczne napisy), którymi uczestnicy imprezy udają się w drogę powrotną,
  - wyjeździe, planowanej trasie przejazdu, miejscach i czasie postoju,
  - ustalonym sposobie kontaktowania się z kierownikiem grupy uczestników lub kierującym środkiem transportu,
  - fakcie objęcia przejazdu uczestników środkami kolejowego transportu publicznego nadzorem patrolu zabezpieczającego przejazd lub nadzorem prewencyjnym, w przypadku przejazdu środkami transportu samochodowego,
- przekazania służbie dyżurnej podległych jednostek Policji oraz dyżurnym innych jednostek organizacyjnych Policji (jeśli były informowane) wzdłuż trasy przejazdu uczestników imprez, uroczystości i zgromadzenia po ich zakończeniu, istotnych informacji uzyskanych od dowódcy operacji i dyżurnego właściwego dla miejsca przeprowadzania imprezy, uroczystości i zgromadzenia.

Wystąpić z wnioskiem do dyżurnego KWP (w zależności od potrzeb):
- o skierowanie dodatkowych sił i środków innych jednostek Policji do dyspozycji dowódcy zabezpieczenia lub sztabu Policji.

Jeżeli zaistniały nowe okoliczności w trakcie wykorzystywania algorytmu, należy skorzystać

z innego lub innych algorytmów, zgodnie z nowo powstałą sytuacją.
Zapewnić stały dopływ informacji poprzez utrzymywanie łączności z dyżurnymi podległych jednostek Policji oraz właściwych jednostek organizacyjnych Policji, z których terenu uczestnicy imprez, uroczystości i zgromadzenia wyjechali i przez które będą jechali.
W zależności od istniejących i przewidywanych zagrożeń zlecić lub ogłosić alarm dla: • stanów osobowych wybranych jednostek i/lub komórek organizacyjnych Policji.
Na polecenie dyżurnego jednostki wyższego stopnia opracować i przesłać pisemną informację o zdarzeniu według obowiązującego wzoru telegramu.
Wprowadzić lub sprawdzić prawidłowość wprowadzenia zdarzenia do aplikacji Biuletyn KSIP, a w przypadku gdy zdarzenie ma związek z imprezą zarejestrowaną w Policyjnym Rejestrze Imprez Masowych, dokonać powiązania tego zdarzenia.

ALGORYTM NR 21 **Przemyt, nielegalne wytwarzanie, wprowadzanie do obrotu, udzielanie lub posiadanie środków odurzających lub substancji psychotropowych**
Dążyć do ustalenia: • sposobu uzyskania informacji o zdarzeniu, • danych osoby zgłaszającej, • rodzaju zdarzenia, • czasu i miejsca ujawnienia zdarzenia, • świadków zdarzenia, • skutków zdarzenia, • ewentualnych danych o sprawcach z uwzględnieniem ich liczby, ustalonych personaliów, cech charakterystycznych (rysopis, narodowość, język, jakim się posługują), innych danych (czy są zamaskowani, uzbrojeni itp.), • miejsca przebywania sprawców, a w przypadku ich ucieczki kierunku, w jakim się udali, i sposobu przemieszczania się – rodzaj i cechy środka transportu, • sposobu działania sprawców, • ilości lub wagi ujawnionych środków, • rodzaju ujawnionych środków, • podjętych działań, a także rodzaju i zakresu czynności planowanych do wykonania, • kierującego czynnościami na miejscu zdarzenia, • jakiej pomocy oczekuje kierujący czynnościami.
W książce przebiegu służby odnotować dokładny czas zgłoszenia. Na bieżąco dokumentować wydane i otrzymane polecenia, podejmowane decyzje i sposób ich realizacji oraz przebieg działań z podaniem czasu.
W przypadku otrzymania informacji przekazać ją dyżurnemu właściwej miejscowo jednostki organizacyjnej Policji.
Zainicjować: • podjęcie działań adekwatnych do okoliczności zdarzenia, a także rodzaju i zakresu niezbędnych czynności procesowych, operacyjnych i prewencyjnych, • wyznaczenie kierującego czynnościami na miejscu zdarzenia do czasu przybycia kierownika grupy operacyjno-procesowej, • przeprowadzenie wstępnej analizy i weryfikacji informacji.
Zapewnić: • odpowiednią pomoc osobom znajdującym się pod wpływem środków odurzających lub substancji psychotropowych, • izolację i penetrację miejsca zdarzenia,

- zabezpieczenie materiału dowodowego,
- organizację działań pościgowych, jeżeli zajdzie taka potrzeba,
- zorganizowanie i zabezpieczenie lądowiska dla statku powietrznego, jeżeli zajdzie taka potrzeba.

Skierować na miejsce zdarzenia (w zależności od potrzeb):
- patrol celem potwierdzenia i uzupełnienia informacji,
- grupę operacyjno-procesową,
- policjantów do zabezpieczenia miejsca zdarzenia,
- przewodnika z psem służbowym.

Jeżeli zaistniały nowe okoliczności w trakcie wykorzystywania algorytmu, należy skorzystać z innego lub innych algorytmów, zgodnie z nowo powstałą sytuacją.

W przypadku uzyskania lub potwierdzenia informacji o posiadaniu przez sprawców broni palnej polecić wyposażenie policjantów w hełmy, kamizelki kuloodporne i broń maszynową.

W każdym przypadku użycia broni palnej przez sprawców niezwłocznie powiadomić naczelnika wydziału kryminalnego KWP lub wydziału ds. terroru kryminalnego KWP.

Zapewnić stały dopływ informacji z miejsca zdarzenia oraz sprawować nadzór nad prowadzonymi czynnościami. Utrzymywać stały kontakt z kierującym działaniami.

Zameldować o zdarzeniu i podjętych działaniach (w zależności od rodzaju i charakteru zdarzenia):
- komendantowi jednostki organizacyjnej Policji lub jego zastępcy pełniącemu dyżur oraz dyżurnemu komendy nadrzędnej jednostki Policji.

Wystąpić z wnioskiem do dyżurnego KWP o skierowanie na miejsce zdarzenia sił i środków (w przypadku zaistnienia konieczności):
- grupy operacyjno-procesowej,
- eksperta z Laboratorium Kryminalistycznego,
- pododdziału prewencji Policji,
- pododdziału antyterrorystycznego Policji,
- statku powietrznego Lotnictwa Policji,
- przewodnika z psem służbowym,
- innych sił i środków pozostających w jego dyspozycji.

Powiadomić (w zależności od rodzaju i charakteru zdarzenia):
- kierowników komórek organizacyjnych w zakresie zdarzeń związanych z posiadaną właściwością rzeczową,
- oficera prasowego,
- inne osoby, wynikające z decyzji lub rozwiązań organizacyjnych jednostki Policji,
- dyżurującego prokuratora (prokuratora wojskowego),
- inne zainteresowane podmioty

oraz utrzymywać z nimi stały kontakt.

Na polecenie dyżurnego jednostki wyższego stopnia opracować i przesłać pisemną informację o zdarzeniu według obowiązującego wzoru telegramu.

Wprowadzić lub sprawdzić prawidłowość wprowadzenia zdarzenia do aplikacji Biuletyn KSIP.

ALGORYTM NR 22

Przestępstwa na tle seksualnym

Dążyć do ustalenia:
- sposobu i czasu uzyskania informacji o zdarzeniu,
- danych osoby zgłaszającej,
- rodzaju zdarzenia,
- czasu zaistnienia zdarzenia,

- miejsca zdarzenia,
- danych uczestników zdarzenia,
- danych świadków zdarzenia,
- skutków zdarzenia z uwzględnieniem sposobu działania sprawcy,
- ewentualnych danych o sprawcach z uwzględnieniem ich liczby, ustalonych personaliów, cech charakterystycznych (rysopis, narodowość, język, jakim się posługują), innych danych (czy są zamaskowani, uzbrojeni itp.),
- miejsca przebywania sprawców, a w przypadku ich ucieczki kierunku, w jakim się udali, i sposobu przemieszczania się – rodzaju i cech środka transportu,
- podjętych działań, a także rodzaju i zakresu czynności planowanych do wykonania,
- kierującego czynnościami na miejscu zdarzenia,
- jakiej pomocy oczekuje kierujący czynnościami.

W książce przebiegu służby odnotować dokładny czas zgłoszenia. Na bieżąco dokumentować wydane i otrzymane polecenia, podejmowane decyzje oraz sposób ich realizacji i przebieg działań z podaniem czasu. Dokonać wstępnej analizy i weryfikacji informacji.

W przypadku otrzymania informacji przekazać ją dyżurnemu właściwej miejscowo jednostki organizacyjnej Policji.

Zapewnić, jeżeli istnieje taka możliwość lub potrzeba:
- odpowiednią pomoc medyczną oraz psychologiczną,
- zabezpieczenie miejsca zdarzenia i niedopuszczenie do zatarcia śladów i dowodów do czasu przybycia grupy operacyjno-procesowej,
- izolację miejsca zdarzenia,
- działania pościgowe oraz penetrację i rozpoznanie terenowe,
- poinformowanie osób najbliższych ofiary w przypadku jej hospitalizacji,
- zorganizowanie i zabezpieczenie lądowiska dla statku powietrznego.

Skierować na miejsce zdarzenia (w zależności od potrzeb):
- patrol celem potwierdzenia i uzupełnienia informacji,
- przewodnika z psem służbowym,
- grupę operacyjno-procesową,
- policjantów do zabezpieczenia rejonu przyległego do miejsca zdarzenia.

Jeżeli zaistniały nowe okoliczności w trakcie wykorzystywania algorytmu, należy skorzystać z innego lub innych algorytmów, zgodnie z nowo powstałą sytuacją.

Zapewnić stały dopływ informacji z miejsca zdarzenia oraz sprawować nadzór nad prowadzonymi czynnościami. Utrzymywać stały kontakt z kierującym działaniami.

Zameldować o zdarzeniu i podjętych działaniach (w zależności od rodzaju i charakteru zdarzenia):
- komendantowi jednostki organizacyjnej Policji lub jego zastępcy pełniącemu dyżur oraz dyżurnemu komendy nadrzędnej jednostki Policji.

Wystąpić z wnioskiem do dyżurnego o skierowanie na miejsce zdarzenia sił i środków (w przypadku zaistnienia konieczności):
- grupy operacyjno-procesowej KWP,
- policyjnego psychologa, jeżeli sytuacja tego wymaga,
- przewodnika z psem służbowym,
- statku powietrznego Lotnictwa Policji,
- innych sił i środków pozostających w jego dyspozycji.

Powiadomić (w zależności od rodzaju i charakteru zdarzenia):
- kierowników komórek organizacyjnych w zakresie zdarzeń związanych z posiadaną właściwością rzeczową,
- oficera prasowego,

- inne osoby, wynikające z decyzji lub rozwiązań organizacyjnych jednostki Policji,
- służby ratownicze i podmioty współdziałające:
  - pogotowie ratunkowe (zespół ratownictwa medycznego),
  - inne, w zależności od zagrożeń i potrzeb,
- dyżurującego prokuratora (prokuratora wojskowego)

oraz utrzymywać z nimi stały kontakt.

Na polecenie dyżurnego jednostki wyższego stopnia opracować i przesłać pisemną informację o zdarzeniu według obowiązującego wzoru telegramu.

Wprowadzić lub sprawdzić prawidłowość wprowadzenia zdarzenia do aplikacji Biuletyn KSIP.

ALGORYTM NR 23

Rozbój, kradzież rozbójnicza, wymuszenie rozbójnicze

Dążyć do ustalenia:

- sposobu i czasu uzyskania informacji o zdarzeniu,
- danych osoby zgłaszającej,
- rodzaju zdarzenia,
- czasu zaistnienia zdarzenia,
- miejsca zdarzenia,
- danych uczestników zdarzenia,
- świadków zdarzenia,
- skutków zdarzenia z uwzględnieniem sposobu działania sprawcy,
- ewentualnych danych o sprawcach z uwzględnieniem ich liczby, ustalonych personaliów, cech charakterystycznych (rysopis, narodowość, język, jakim się posługują), innych danych (czy są zamaskowani, uzbrojeni itp.),
- miejsca przebywania sprawców, a w przypadku ich ucieczki kierunku, w jakim się udali, i sposobu przemieszczania się – rodzaju i cech środka transportu,
- wartości strat i opisu skradzionych przedmiotów,
- podjętych działań, a także rodzaju i zakresu czynności planowanych do wykonania,
- kierującego czynnościami na miejscu zdarzenia,
- jakiej pomocy oczekuje kierujący czynnościami.

W książce przebiegu służby odnotować dokładny czas zgłoszenia. Na bieżąco dokumentować wydane i otrzymane polecenia, podejmowane decyzje i sposób ich realizacji oraz przebieg działań z podaniem czasu.

W przypadku otrzymania informacji przekazać ją dyżurnemu właściwej miejscowo jednostki organizacyjnej Policji.

Zainicjować:

- podjęcie działań adekwatnych do okoliczności zdarzenia, a także rodzaju i zakresu niezbędnych czynności procesowych, operacyjnych i prewencyjnych,
- wyznaczenie kierującego czynnościami na miejscu zdarzenia do czasu przybycia kierownika grupy operacyjno-procesowej,
- przeprowadzenie wstępnej analizy i weryfikacji informacji.

Zapewnić:

- zabezpieczenie miejsca zdarzenia i niedopuszczenie do zatarcia śladów i dowodów do czasu przybycia grupy operacyjno-procesowej,
- izolację miejsca zdarzenia,
- działania pościgowe oraz penetrację i rozpoznanie terenowe,
- poinformowanie osób najbliższych ofiary w przypadku jej hospitalizacji,
- zorganizowanie i zabezpieczenie lądowiska dla statku powietrznego, jeżeli zajdzie taka potrzeba.

Skierować na miejsce zdarzenia (w zależności od potrzeb):
- patrol celem potwierdzenia i uzupełnienia informacji,
- przewodnika z psem służbowym,
- grupę operacyjno-procesową,
- policjantów do zabezpieczenia rejonu przyległego do miejsca zdarzenia.

Jeżeli zaistniały nowe okoliczności w trakcie wykorzystywania algorytmu, należy skorzystać z innego lub innych algorytmów, zgodnie z nowo powstałą sytuacją.

W przypadku rozboju bądź napadu rabunkowego z użyciem broni palnej polecić wyposażenie policjantów w hełmy, kamizelki kuloodporne i broń maszynową.

W każdym przypadku użycia broni palnej przez sprawców niezwłocznie powiadomić naczelnika wydziału kryminalnego KWP lub wydziału ds. terroru kryminalnego KWP.

Zapewnić stały dopływ informacji z miejsca zdarzenia oraz sprawować nadzór nad prowadzonymi czynnościami. Utrzymywać stały kontakt z kierującym działaniami.

Zameldować o zdarzeniu i podjętych działaniach (w zależności od rodzaju i charakteru zdarzenia):
- komendantowi jednostki organizacyjnej Policji lub jego zastępcy pełniącemu dyżur oraz dyżurnemu komendy nadrzędnej jednostki Policji.

Wystąpić z wnioskiem do dyżurnego KWP o skierowanie na miejsce zdarzenia sił i środków (w przypadku zaistnienia konieczności):
- grupy operacyjno-procesowej,
- eksperta z laboratorium kryminalistycznego,
- policyjnego psychologa, jeżeli sytuacja tego wymaga,
- przewodnika z psem służbowym,
- statku powietrznego Lotnictwa Policji,
- innych sił i środków pozostających w jego dyspozycji.

Powiadomić (w zależności od rodzaju i charakteru zdarzenia):
- kierowników komórek organizacyjnych w zakresie zdarzeń związanych z posiadaną właściwością rzeczową,
- oficera prasowego,
- inne osoby wynikające z decyzji lub rozwiązań organizacyjnych jednostki Policji,
- służby ratownicze i podmioty współdziałające:
  - pogotowie ratunkowe (zespół ratownictwa medycznego),
  - inne, w zależności od zagrożeń i potrzeb,
- administratora (właściciela, użytkownika) obiektu lub terenu,
- dyżurującego prokuratora (prokuratora wojskowego)

oraz utrzymywać z nimi stały kontakt.

W zależności od istniejących i przewidywanych zagrożeń ogłosić alarm dla:
- stanów osobowych wybranych jednostek i/lub komórek organizacyjnych Policji.

Na polecenie dyżurnego jednostki wyższego stopnia opracować i przesłać pisemną informację o zdarzeniu, według obowiązującego wzoru telegramu.

Wprowadzić lub sprawdzić prawidłowość wprowadzenia zdarzenia do aplikacji Biuletyn KSIP.

ALGORYTM NR 26

Utrata lub udostępnienie broni osobie nieuprawnionej, nieostrożne obchodzenie się z bronią i materiałami wybuchowymi skutkujące ofiarami śmiertelnymi, rannymi lub zniszczeniem mienia

Dążyć do ustalenia:
- sposobu uzyskania informacji o zdarzeniu,

• danych osoby zgłaszającej, • rodzaju zdarzenia, • okoliczności ujawnienia zdarzenia, • czasu ujawnienia zdarzenia, • miejsca zdarzenia, • czasu zdarzenia, • uczestników zdarzenia, • skutków zdarzenia (liczba ofiar, straty w mieniu), • zakresu i rozmiaru zagrożenia, • rodzaju utraconej lub udostępnionej broni oraz ilości amunicji, • opisu i cech charakterystycznych utraconej broni, • danych osoby, która utraciła lub udostępniła broń, • danych osoby, której udostępniono broń, • rodzaju, ilości i wagi materiałów wybuchowych, • osoby odpowiedzialnej za sprawowanie nadzoru nad utraconym mieniem, • podjętych działań, a także rodzaju i zakresu czynności planowanych do wykonania, • kierującego czynnościami na miejscu zdarzenia, • jakiej pomocy oczekuje kierujący czynnościami.
W książce przebiegu służby odnotować dokładny czas zgłoszenia. Na bieżąco dokumentować wydane i otrzymane polecenia, podejmowane decyzje i sposób ich realizacji oraz przebieg działań z podaniem czasu.
W przypadku otrzymania informacji przekazać ją dyżurnemu właściwej miejscowo jednostki organizacyjnej Policji.
W każdym przypadku udziału policjanta w zdarzeniu poinformować kierownika jednostki organizacyjnej Policji zgodnie z miejscem pełnienia służby policjanta.
W przypadku uzyskania lub potwierdzenia informacji o posiadaniu przez sprawców broni palnej polecić wyposażenie policjantów w hełmy, kamizelki kuloodporne i broń maszynową.
W każdym przypadku użycia broni palnej przez sprawców niezwłocznie powiadomić naczelnika wydziału kryminalnego KWP lub wydziału ds. terroru kryminalnego KWP.
Zainicjować: • podjęcie działań adekwatnych do okoliczności zdarzenia, a także rodzaju i zakresu niezbędnych czynności procesowych, operacyjnych i prewencyjnych, • wyznaczenie kierującego czynnościami na miejscu zdarzenia do czasu przybycia kierownika grupy operacyjno-procesowej, • przeprowadzenie wstępnej analizy i weryfikacji informacji.
Zapewnić: • odpowiednią pomoc medyczną, psychologiczną, • izolację i penetrację miejsca zdarzenia, • zabezpieczenie miejsca zdarzenia przed utratą śladów, • informowanie społeczeństwa o zagrożeniu, • zebranie informacji o poszkodowanych, jeśli były takie osoby (miejscu ich hospitalizacji, pobytu, przewiezienia zwłok), • poinformowanie osób najbliższych ofiar i poszkodowanych, • pomoc podmiotom prowadzącym ewakuację, • ochronę mienia pozostawionego przez ewakuowanych, • miejsce neutralizacji (za zgodą prokuratora) materiałów wybuchowych, • zorganizowanie i zabezpieczenie lądowiska dla statku powietrznego, jeżeli zajdzie taka potrzeba.
Skierować na miejsce zdarzenia (w zależności od potrzeb): • patrol celem potwierdzenia i uzupełnienia informacji (odpowiednio uzbrojony i wyposażony),

- grupę operacyjno-procesową,
- policjantów do zabezpieczenia miejsca zdarzenia,
- nieetatową grupę rozpoznania minersko-pirotechnicznego lub policjanta przeszkolonego w zakresie rozpoznania minersko-pirotechnicznego.

Jeżeli zaistniały nowe okoliczności w trakcie wykorzystywania algorytmu właściwego dla danego zdarzenia, należy skorzystać z innego lub innych algorytmów, zgodnie z nowo powstałą sytuacją.

Zapewnić stały dopływ informacji z miejsca zdarzenia oraz sprawować nadzór nad prowadzonymi czynnościami. Utrzymywać stały kontakt z kierującym działaniami.

Zameldować o zdarzeniu i podjętych działaniach:
- komendantowi jednostki organizacyjnej Policji lub jego zastępcy pełniącemu dyżur oraz dyżurnemu komendy nadrzędnej jednostki Policji.

Wystąpić z wnioskiem do dyżurnego KWP o skierowanie na miejsce zdarzenia sił i środków (w przypadku zaistnienia konieczności):
- pododdziału antyterrorystycznego Policji,
- pododdziału prewencji Policji,
- grupy operacyjno-procesowej KWP,
- zespołu psychologów (jeżeli były ofiary śmiertelne lub ranne),
- statku powietrznego Lotnictwa Policji,
- etatowej grupy rozpoznania minersko-pirotechnicznego,
- innych sił i środków pozostających w jego dyspozycji.

Powiadomić:
- kierowników komórek organizacyjnych w zakresie zdarzeń związanych z posiadaną właściwością rzeczową,
- oficera prasowego,
- inne osoby, wynikające z decyzji lub rozwiązań organizacyjnych jednostki Policji,

w zależności od charakteru zdarzenia:
- służby ratownicze w zależności od zagrożeń i potrzeb,
- administratora (właściciela, użytkownika) obiektu lub terenu,
- straż miejską (gminną),
- dyżurującego prokuratora (prokuratora wojskowego),
- inne zainteresowane podmioty

oraz utrzymywać z nimi stały kontakt.

W zależności od istniejących i przewidywanych zagrożeń ogłosić alarm dla:
- stanów osobowych wybranych jednostek i/lub komórek organizacyjnych Policji.

Na polecenie dyżurnego jednostki wyższego stopnia opracować i przesłać pisemną informację o zdarzeniu według obowiązującego wzoru telegramu.

Wprowadzić lub sprawdzić prawidłowość wprowadzenia zdarzenia do aplikacji Biuletyn KSIP.

ALGORYTM NR 27

Utrata w inny sposób niż na skutek przestępstwa: broni palnej, amunicji, materiałów wybuchowych, promieniotwórczych lub toksycznych

Dążyć do ustalenia:
- sposobu uzyskania informacji o zdarzeniu,
- danych osoby zgłaszającej,
- rodzaju zdarzenia,

• okoliczności ujawnienia zdarzenia, • czasu ujawnienia zdarzenia, • miejsca zdarzenia, • czasu zdarzenia, • zakresu i rozmiaru zagrożenia, • rodzaju i ilości utraconych przedmiotów, • przewidywanego zagrożenia, • opisu i cech charakterystycznych utraconych przedmiotów, • danych osoby lub instytucji, która utraciła przedmioty, • osoby odpowiedzialnej za sprawowanie nadzoru nad utraconym mieniem, • podjętych działań, a także rodzaju i zakresu czynności planowanych do wykonania, • kierującego czynnościami na miejscu zdarzenia, • jakiej pomocy oczekuje kierujący czynnościami.
W książce przebiegu służby odnotować dokładny czas zgłoszenia. Na bieżąco dokumentować wydane i otrzymane polecenia, podejmowane decyzje i sposób ich realizacji oraz przebieg działań z podaniem czasu.
W przypadku otrzymania informacji przekazać ją dyżurnemu właściwej miejscowo jednostki organizacyjnej Policji.
W każdym przypadku udziału policjanta w zdarzeniu poinformować kierownika jednostki organizacyjnej Policji zgodnie z miejscem pełnienia służby policjanta.
Zainicjować: • podjęcie działań adekwatnych do okoliczności zdarzenia, a także rodzaju i zakresu niezbędnych czynności procesowych, operacyjnych i prewencyjnych, • wyznaczenie kierującego czynnościami na miejscu zdarzenia do czasu przybycia kierownika grupy operacyjno-procesowej, • przeprowadzenie wstępnej analizy i weryfikacji informacji.
Zapewnić: • izolację i penetrację miejsca zdarzenia, • zabezpieczenie miejsca zdarzenia przed utratą śladów, • informowanie społeczeństwa o zagrożeniu, • zebranie informacji o poszkodowanych, jeśli były takie osoby, • miejsce neutralizacji (za zgodą prokuratora) materiałów wybuchowych, • zorganizowanie i zabezpieczenie lądowiska dla statku powietrznego, jeżeli zajdzie taka potrzeba.
Skierować na miejsce zdarzenia (w zależności od potrzeb): • patrol celem potwierdzenia i uzupełnienia informacji, • policjantów do zabezpieczenia miejsca zdarzenia, • grupę operacyjno-procesową.
Jeżeli zaistniały nowe okoliczności w trakcie wykorzystywania algorytmu, należy skorzystać z innego lub innych algorytmów, zgodnie z nowo powstałą sytuacją.
Zapewnić stały dopływ informacji z miejsca zdarzenia oraz sprawować nadzór nad prowadzonymi czynnościami. Utrzymywać stały kontakt z kierującym działaniami.
Zameldować o zdarzeniu i podjętych działaniach: • komendantowi jednostki organizacyjnej Policji lub jego zastępcy pełniącemu dyżur oraz dyżurnemu komendy nadrzędnej jednostki Policji.
Wystąpić z wnioskiem do dyżurnego KWP o skierowanie na miejsce zdarzenia sił i środków (w przypadku zaistnienia konieczności): • grupy operacyjno-procesowej KGP, • pododdziału antyterrorystycznego Policji, • pododdziału prewencji Policji,

- statku powietrznego Lotnictwa Policji,
- innych sił i środków pozostających w jego dyspozycji.

Powiadomić:
- kierowników komórek organizacyjnych w zakresie zdarzeń związanych z posiadaną właściwością rzeczową,
- oficera prasowego,
- inne osoby wynikające z decyzji lub rozwiązań organizacyjnych jednostki Policji,

w zależności od charakteru zdarzenia:
- właściwy organ administracji państwowej, rządowej, samorządowej,
- służby ratownicze w zależności od zagrożeń i potrzeb,
- Powiatowe/Miejskie Centrum Zarządzania Kryzysowego (w braku całodobowego funkcjonowania Centrum całość czynności dotyczących obiegu informacji przejmuje dyżurny jednostki Policji),
- administratora (właściciela, użytkownika) obiektu lub terenu,
- straż miejską (gminną),
- dyżurującego prokuratora (prokuratora wojskowego),
- zarządców dróg,
- inne zainteresowane podmioty

oraz utrzymywać z nimi stały kontakt.

W zależności od istniejących i przewidywanych zagrożeń ogłosić alarm dla:
- stanów osobowych wybranych jednostek i/lub komórek organizacyjnych Policji.

Na polecenie dyżurnego jednostki wyższego stopnia opracować i przesłać pisemną informację o zdarzeniu według obowiązującego wzoru telegramu.

Wprowadzić lub sprawdzić prawidłowość wprowadzenia zdarzenia do aplikacji Biuletyn KSIP.

ALGORYTM NR 28

Użycie lub wykorzystanie broni palnej lub środka przymusu bezpośredniego, w trakcie służby lub poza nią, w wyniku którego nastąpiła śmierć lub ciężki uszczerbek na zdrowiu

Dążyć do ustalenia:
- sposobu uzyskania informacji o zdarzeniu,
- danych osoby zgłaszającej,
- rodzaju zdarzenia (użycie czy wykorzystanie),
- okoliczności ujawnienia zdarzenia,
- czasu ujawnienia zdarzenia,
- miejsca i czasu zdarzenia,
- przyczyn i skutków zdarzenia,
- danych personalnych świadków zdarzenia,
- danych personalnych osoby, w stosunku do której użyto lub wykorzystano broń palną lub środek przymusu bezpośredniego, oraz jej danych osobopoznawczych (czy była wcześniej notowana lub karana, z jakiego środowiska się wywodzi itp.),
- rodzaju i cech broni,
- rodzaju użytego lub wykorzystanego środka przymusu bezpośredniego,
- stopnia, imienia i nazwiska, wieku oraz stażu służby policjanta, który użył lub wykorzystał broń lub środek przymusu bezpośredniego,
- nazwy jednostki Policji oraz przydziału służbowego, w którym ww. policjant pełni służbę,
- stanu trzeźwości ww. policjanta,

- danych bezpośredniego przełożonego ww. policjanta,
- podjętych działań, a także rodzaju i zakresu czynności planowanych do wykonania,
- kierującego czynnościami na miejscu zdarzenia,
- jakiej pomocy oczekuje kierujący czynnościami.

W książce przebiegu służby odnotować dokładny czas zgłoszenia. Na bieżąco dokumentować wydane i otrzymane polecenia, podejmowane decyzje i sposób ich realizacji oraz przebieg działań z podaniem czasu.

W przypadku otrzymania informacji przekazać ją dyżurnemu właściwej miejscowo jednostki organizacyjnej Policji.

Zainicjować:
- podjęcie działań adekwatnych do okoliczności zdarzenia, a także rodzaju i zakresu niezbędnych czynności procesowych, operacyjnych i prewencyjnych,
- wyznaczenie kierującego czynnościami na miejscu zdarzenia do czasu przybycia kierownika grupy operacyjno-procesowej,
- przeprowadzenie wstępnej analizy i weryfikacji informacji.

Zapewnić:
- w razie potrzeby wezwanie kwalifikowanej pierwszej pomocy lub podmiotów świadczących medyczne czynności ratunkowe osobom poszkodowanym,
- policjantowi niezbędną pomoc, w szczególności psychologiczną lub prawną,
- zabezpieczenie miejsca zdarzenia i niedopuszczenie do zatarcia śladów i dowodów do czasu przybycia grupy operacyjno-procesowej,
- izolację miejsca zdarzenia,
- udział prokuratora.

Skierować na miejsce zdarzenia (w zależności od potrzeb):
- patrol celem potwierdzenia i uzupełnienia informacji,
- policjantów do zabezpieczenia rejonu przyległego do miejsca zdarzenia,
- grupę operacyjno-procesową,
- przewodnika z psem służbowym.

Jeżeli zaistniały nowe okoliczności w trakcie wykorzystywania algorytmu, należy skorzystać z innego lub innych algorytmów, zgodnie z nowo powstałą sytuacją.

Zapewnić stały dopływ informacji z miejsca zdarzenia oraz sprawować nadzór nad prowadzonymi czynnościami. Utrzymywać stały kontakt z kierującym działaniami.

Zameldować o zdarzeniu i podjętych działaniach: komendantowi jednostki organizacyjnej Policji lub jego zastępcy pełniącemu dyżur oraz dyżurnemu komendy nadrzędnej jednostki Policji.

Wystąpić z wnioskiem do dyżurnego KWP o skierowanie na miejsce zdarzenia sił i środków (w przypadku zaistnienia konieczności):
- grupy operacyjno-procesowej KWP,
- eksperta z laboratorium kryminalistycznego,
- policyjnego psychologa,
- przewodnika z psem służbowym,
- innych sił i środków pozostających w jego dyspozycji.

Powiadomić:
- kierowników komórek organizacyjnych w zakresie zdarzeń związanych z posiadaną właściwością rzeczową,
- oficera prasowego,
- inne osoby wynikające z decyzji lub rozwiązań organizacyjnych jednostki Policji

oraz utrzymywać z nimi stały kontakt.

W zależności od istniejących i przewidywanych zagrożeń ogłosić alarm dla:
- stanów osobowych wybranych jednostek i/lub komórek organizacyjnych Policji,

Na polecenie dyżurnego jednostki wyższego stopnia opracować i przesłać pisemną informację o zdarzeniu według obowiązującego wzoru telegramu.
Wprowadzić lub sprawdzić prawidłowość wprowadzenia zdarzenia do aplikacji Biuletyn KSIP.

ALGORYTM NR 29

Zdarzenie nadzwyczajne podczas wykonywania konwojów lub doprowadzeń osób

Dążyć do ustalenia:

- danych osoby zgłaszającej,
- czasu, miejsca oraz rodzaju zdarzenia nadzwyczajnego,
- okoliczności zdarzenia nadzwyczajnego,
- uczestników zdarzenia,
- przyczyny i skutków zdarzenia (ewentualnych pokrzywdzonych),
- danych personalnych osoby konwojowanej lub doprowadzanej (rysopis, ubiór, cechy charakterystyczne) i jego kontaktów, w tym miejsca zamieszkania,
- faktu posiadania niebezpiecznych przedmiotów, w tym broni i amunicji – cechy broni,
- przypuszczalnego kierunku ucieczki,
- danych dotyczących dotychczasowej działalności przestępczej osoby konwojowanej lub doprowadzanej,
- sposobu działania sprawców,
- stopnia, imienia i nazwiska dowódcy konwoju oraz konwojentów, ich przydziału służbowego, stażu pracy oraz danych z zakresu ich przeszkolenia zawodowego,
- danych dotyczących użytego do konwoju środka transportu,
- nazwy jednostki Policji, której policjanci wykonywali konwój,
- na czyje polecenie konwój był wykonywany oraz do jakiej sprawy,
- trasy konwoju,
- podjętych działań, a także rodzaju i zakresu czynności planowanych do wykonania,
- kierującego czynnościami na miejscu zdarzenia,
- jakiej pomocy oczekuje kierujący czynnościami.

W książce przebiegu służby odnotować dokładny czas zgłoszenia. Na bieżąco dokumentować wydane i otrzymane polecenia, podejmowane decyzje oraz sposób ich realizacji i przebieg działań z podaniem czasu.

W przypadku otrzymania informacji przekazać ją dyżurnemu właściwej miejscowo jednostki organizacyjnej Policji.

Zainicjować:

- podjęcie działań adekwatnych do okoliczności zdarzenia, a także rodzaju i zakresu niezbędnych czynności procesowych, operacyjnych i prewencyjnych,
- wyznaczenie kierującego czynnościami na miejscu zdarzenia do czasu przybycia kierownika grupy operacyjno-procesowej,
- przeprowadzenie wstępnej analizy i weryfikacji informacji.

Zapewnić:

- zabezpieczenie miejsca zdarzenia i niedopuszczenie do zatarcia śladów i dowodów do czasu przybycia grupy operacyjno-procesowej,
- izolację miejsca zdarzenia,
- udział prokuratora,
- udział lekarza (zespół ratownictwa medycznego),
- zorganizowanie i zabezpieczenie lądowiska dla statku powietrznego, jeżeli zajdzie taka potrzeba.

Skierować na miejsce zdarzenia (w zależności od potrzeb):
- patrol celem potwierdzenia i uzupełnienia informacji,
- policjantów do zabezpieczenia rejonu przyległego do miejsca zdarzenia,
- grupę operacyjno-procesową,
- przewodnika z psem służbowym.

Jeżeli zaistniały nowe okoliczności w trakcie wykorzystywania algorytmu, należy skorzystać z innego lub innych algorytmów, zgodnie z nowo powstałą sytuacją.

W wypadku, kiedy znane są elementy wyglądu sprawców (rysopisy, ubrania, inne cechy charakterystyczne) i kierunek ich ucieczki, zarządzić w zależności od wstępnych ustaleń działania pościgowe oraz dokonanie penetracji i rozpoznania terenowego.

Zapewnić stały dopływ informacji z miejsca zdarzenia oraz sprawować nadzór nad prowadzonymi czynnościami. Utrzymywać stały kontakt z kierującym działaniami.

Zameldować o zdarzeniu i podjętych działaniach:
- komendantowi jednostki organizacyjnej Policji lub jego zastępcy pełniącemu dyżur oraz dyżurnemu komendy nadrzędnej jednostki Policji.

Wystąpić z wnioskiem do dyżurnego KWP o skierowanie na miejsce zdarzenia sił i środków (w przypadku zaistnienia konieczności):
- grupy operacyjno-procesowej KWP,
- eksperta z laboratorium kryminalistycznego,
- policyjnego psychologa,
- przewodnika z psem służbowym,
- statku powietrznego Lotnictwa Policji,
- innych sił i środków pozostających w jego dyspozycji.

Powiadomić:
- kierowników komórek organizacyjnych w zakresie zdarzeń związanych z posiadaną właściwością rzeczową,
- oficera prasowego,
- inne osoby wynikające z decyzji lub rozwiązań organizacyjnych jednostki Policji,

w zależności od charakteru zdarzenia:
- straż miejską (gminną)

oraz utrzymywać z nimi stały kontakt.

W zależności od istniejących i przewidywanych zagrożeń ogłosić alarm dla:
- stanów osobowych wybranych jednostek i/lub komórek organizacyjnych Policji.

Na polecenie dyżurnego jednostki wyższego stopnia opracować i przesłać pisemną informację o zdarzeniu według obowiązującego wzoru telegramu.

Wprowadzić lub sprawdzić prawidłowość wprowadzenia zdarzenia do aplikacji Biuletyn KSIP.

ALGORYTM NR 30

Zdarzenie nadzwyczajne w pomieszczeniu dla osób zatrzymanych lub doprowadzonych w celu wytrzeźwienia

Dążyć do ustalenia:
- danych osoby zgłaszającej,
- czasu, miejsca oraz rodzaju zdarzenia nadzwyczajnego,
- okoliczności zdarzenia nadzwyczajnego,
- uczestników zdarzenia,
- przyczyn i skutków zdarzenia,
- danych personalnych osoby, której dotyczy zdarzenie (rysopis, ubiór, cechy charakterystyczne) i jej

kontaktów, w tym miejsca zamieszkania,
- faktu posiadania niebezpiecznych przedmiotów, w tym broni i amunicji – cechy broni,
- przypuszczalnego kierunku ucieczki,
- sposobu działania sprawców,
- podstawy zatrzymania osoby,
- sposobu sprawowania nadzoru nad zatrzymanymi lub doprowadzonymi w celu wytrzeźwienia,
- stanu trzeźwości policjanta uczestniczącego bezpośrednio w zdarzeniu nadzwyczajnym,
- liczby osób umieszczonych w pomieszczeniu,
- stopnia, imienia i nazwiska policjantów pełniących służbę w PDOZ, ich przydziału służbowego, stażu pracy oraz danych z zakresu przeszkolenia zawodowego,
- podjętych działań, a także rodzaju i zakresu czynności planowanych do wykonania,
- kierującego czynnościami na miejscu zdarzenia,
- jakiej pomocy oczekuje kierujący czynnościami.

W książce przebiegu służby odnotować dokładny czas zgłoszenia. Na bieżąco dokumentować wydane i otrzymane polecenia, podejmowane decyzje i sposób ich realizacji oraz przebieg działań z podaniem czasu.

W przypadku otrzymania informacji przekazać ją dyżurnemu właściwej miejscowo jednostki organizacyjnej Policji.

Zainicjować:
- podjęcie działań adekwatnych do okoliczności zdarzenia, a także rodzaju i zakresu niezbędnych czynności procesowych, operacyjnych i prewencyjnych,
- wyznaczenie kierującego czynnościami na miejscu zdarzenia do czasu przybycia kierownika grupy operacyjno-procesowej,
- przeprowadzenie wstępnej analizy i weryfikacji informacji.

Zapewnić (w zależności od potrzeb):
- zabezpieczenie miejsca zdarzenia oraz niedopuszczenie do zatarcia śladów i dowodów do czasu przybycia grupy operacyjno-procesowej,
- izolację miejsca zdarzenia,
- udział prokuratora,
- udział lekarza (zespół ratownictwa medycznego),
- działania pościgowe,
- zorganizowanie i zabezpieczenie lądowiska dla statku powietrznego, jeżeli zajdzie taka potrzeba.

Skierować na miejsce zdarzenia (w zależności od potrzeb):
- policjantów do zabezpieczenia miejsca zdarzenia,
- grupę operacyjno-procesową,
- przewodnika z psem służbowym (w przypadku ucieczki).

Jeżeli zaistniały nowe okoliczności w trakcie wykorzystywania algorytmu, należy skorzystać z innego lub innych algorytmów, zgodnie z nowo powstałą sytuacją.

W wypadku, kiedy znane są elementy wyglądu uciekinierów (rysopisy, ubrania, inne cechy charakterystyczne) i kierunek ich ucieczki, zarządzić w zależności od wstępnych ustaleń działania pościgowe oraz dokonanie penetracji i rozpoznania terenowego.

Zapewnić stały dopływ informacji z miejsca zdarzenia oraz sprawować nadzór nad prowadzonymi czynnościami. Utrzymywać stały kontakt z kierującym działaniami.

Zameldować o zdarzeniu i podjętych działaniach:
- komendantowi jednostki organizacyjnej Policji lub jego zastępcy pełniącemu dyżur oraz dyżurnemu komendy nadrzędnej jednostki Policji.

Wystąpić z wnioskiem do dyżurnego KWP o skierowanie na miejsce zdarzenia sił i środków (w przypadku zaistnienia konieczności):

- eksperta z laboratorium kryminalistycznego,
- grupy operacyjno-procesowej KWP,
- zespołu negocjatorów,
- przewodnika z psem służbowym,
- statku powietrznego Lotnictwa Policji,
- innych sił i środków pozostających w jego dyspozycji.

Powiadomić:
- kierowników komórek organizacyjnych w zakresie zdarzeń związanych z posiadaną właściwością rzeczową,
- oficera prasowego,
- inne osoby wynikające z decyzji lub rozwiązań organizacyjnych jednostki Policji,

w zależności od charakteru zdarzenia:
- straż miejską (gminną)

oraz utrzymywać z nimi stały kontakt.

W zależności od istniejących i przewidywanych zagrożeń ogłosić alarm dla:
- stanów osobowych wybranych jednostek i/lub komórek organizacyjnych Policji.

Na polecenie dyżurnego jednostki wyższego stopnia opracować i przesłać pisemną informację o zdarzeniu według obowiązującego wzoru telegramu.

Wprowadzić lub sprawdzić prawidłowość wprowadzenia zdarzenia do aplikacji Biuletyn KSIP.

ALGORYTM NR 31

Zdarzenie z udziałem obywatela obcego państwa, w tym posiadającego immunitet dyplomatyczny lub konsularny

I. Postępowanie w przypadku zaistnienia zdarzenia z udziałem cudzoziemca.

Dążyć do ustalenia:
- sposobu uzyskania informacji o zdarzeniu,
- danych osoby zgłaszającej,
- rodzaju zdarzenia,
- okoliczności ujawnienia zdarzenia,
- czasu ujawnienia zdarzenia,
- miejsca i czasu zdarzenia,
- danych personalnych świadków zdarzenia,
- danych personalnych cudzoziemca, jego numeru paszportu i miejsca jego wystawienia,
- podjętych działań, a także rodzaju i zakresu czynności planowanych do wykonania,
- kierującego czynnościami na miejscu zdarzenia,
- przyczyn i skutków zdarzenia,
- jakiej pomocy oczekuje kierujący czynnościami.

W książce przebiegu służby odnotować dokładny czas zgłoszenia. Na bieżąco dokumentować wydane i otrzymane polecenia, podejmowane decyzje i sposób ich realizacji oraz przebieg działań z podaniem czasu. Dokonać wstępnej analizy i weryfikacji informacji.

Na polecenie dyżurnego wyższego stopnia opracować i przesłać pisemną informację o zdarzeniu, zawierającą dane jak w pkt 1, według obowiązującego wzoru telegramu. W przypadku zaistnienia wypadku drogowego, w którym zginęli lub odnieśli obrażenia cudzoziemcy, w informacji należy uwzględnić miejsce przebywania osób rannych lub umieszczenia zwłok.

Jeżeli zaistniały nowe okoliczności w trakcie wykorzystywania algorytmu, należy skorzystać z innego lub innych algorytmów, zgodnie z nowo powstałą sytuacją.

Zameldować o zdarzeniu i podjętych działaniach:

- komendantowi jednostki organizacyjnej Policji lub jego zastępcy pełniącemu dyżur oraz dyżurnemu komendy wojewódzkiej Policji.

Powiadomić, w zależności od charakteru zdarzenia (dyżurny jednostki organizacyjnej Policji właściwej dla miejsca zdarzenia):

- dyżurnego komendy wojewódzkiej Policji.

Zapewnić:

- jeżeli sytuacja tego wymaga, udzielenie policjantom na miejscu zdarzenia wszechstronnej pomocy, m.in. zapewnić tłumacza, wsparcie innymi siłami i środkami będącymi w jego dyspozycji,
- spowodowanie wykonania czynności wynikających z ustawowego obowiązku Policji dotyczącego sprawowania kontroli legalności pobytu cudzoziemców na terytorium RP,
- w razie dokonania przestępstwa lub wykroczenia, którego sprawcą jest cudzoziemiec nie posiadający immunitetu, spowodowanie wykonania wszystkich czynności – tak jak w przypadku obywatela polskiego,
- w razie dokonania przestępstwa przez cudzoziemca korzystającego z immunitetu dyplomatycznego (art. 578 k.p.k.), konsularnego (art. 579 k.p.k.) lub wynikającego z umów międzynarodowych spowodowanie zebrania śladów i dowodów nie, dopuszczając do zatrzymania,
- w braku możliwości skutecznej realizacji zadań na miejscu zdarzenia zwrócenie się o pomoc do dyżurnego KWP/KPP/KMP w zakresie zapewnienia wszechstronnej pomocy, m.in. tłumacza, powiadomienia przedstawicielstwa państwa obcego oraz spowodowania przybycia kompetentnej osoby państwa obcego na miejsce zdarzenia, wsparcia innymi siłami i środkami będącymi w jego dyspozycji.

Kierownik urzędu konsularnego oraz inni urzędnicy konsularni państw obcych podlegają zatrzymaniu lub tymczasowemu aresztowaniu **jedynie w razie zarzutu popełnienia zbrodni (immunitet względny)**. O ich zatrzymaniu należy natychmiast powiadomić dyżurnego KWP, który powiadamia dyżurnego KGP celem powiadomienia ministra spraw zagranicznych. **Decyzję o tymczasowym aresztowaniu** podejmuje sąd po uzyskaniu zgody ministra spraw zagranicznych. Immunitet dyplomatyczny jest ujemną przesłanką procesową wyłączającą postępowanie karne **(immunitet bezwzględny)**.

Z prawa tego korzystają:

- uwierzytelnieni w RP szefowie przedstawicielstw dyplomatycznych państw obcych,
- osoby należące do personelu dyplomatycznego tych przedstawicielstw,
- osoby należące do personelu administracyjnego i technicznego tych przedstawicielstw,
- członkowie rodzin ww. osób pozostający we wspólnocie domowej,
- inne osoby korzystające z immunitetów dyplomatycznych na podstawie ustaw, umów lub powszechnie uznanych zwyczajów międzynarodowych.

Policjant **nie ma prawa zatrzymać** wymienionych osób ani wykonywać wobec nich żadnych czynności procesowych. **Nie wyłącza to jednak prawa do czynności wyjaśniających zmierzających do ustalenia prawa do immunitetu**. Tak więc policjant po wylegitymowaniu cudzoziemca **sporządza z tej czynności dokumentację i przekazuje przełożonemu** (dyżurnemu jednostki Policji).

Uwzględnić podczas realizowanych czynności, że nie podlegają orzecznictwu polskich sądów karnych w zakresie czynności pełnionych podczas i w związku z wykonywaniem ich funkcji urzędowych, a na zasadzie wzajemności w pozostałym zakresie:

- kierownicy urzędów konsularnych i inni urzędnicy konsularni państw obcych,
- osoby zrównane z nimi na podstawie umów lub powszechnie uznanych zwyczajów międzynarodowych.

Wprowadzić lub sprawdzić prawidłowość wprowadzenia zdarzenia do aplikacji Biuletyn KSIP.

II. Postępowanie w przypadku ujawnienia obywatela obcego państwa bez ważnych dokumentów zezwalających do przebywania na terytorium RP.

Dążyć do ustalenia:

- okoliczności zdarzenia,

- czasu,
- miejsca,
- pełnych danych personalnych cudzoziemca,
- rodzaju i numeru dokumentu podróży albo innego dokumentu potwierdzającego jego tożsamość, obywatelstwo oraz miejsce jego wystawienia.

W książce przebiegu służby dokładnie odnotować powyższe dane. Na bieżąco dokumentować wydane i otrzymane polecenia, podejmowane decyzje i sposób ich realizacji oraz przebieg działań z podaniem czasu. Dokonać wstępnej analizy i weryfikacji informacji.

Dyżurny powinien:

- zameldować komendantowi powiatowemu/miejskiemu/komisariatu Policji lub jego zastępcy pełniącemu dyżur oraz dyżurnemu komendy wojewódzkiej/powiatowej/miejskiej Policji o zdarzeniu i podjętych działaniach oraz powiadomić dyżurnego komendy wojewódzkiej Policji,
- w przypadku zatrzymania cudzoziemca uzgodnić w trybie pilnym dalszy tok postępowania z kierownikiem komórki organizacyjnej KWP właściwej w sprawach wydalania,
- jeżeli sytuacja tego wymaga, udzielić policjantom na miejscu zdarzenia wszechstronnej pomocy, m.in. zapewnić tłumacza, wsparcie innymi siłami i środkami będącymi w jego dyspozycji,
- w braku możliwości skutecznej realizacji zadań na miejscu zdarzenia zwrócić się o pomoc do dyżurnego KWP/KPP/KMP w zakresie zapewnienia wszechstronnej pomocy m.in. tłumacza, powiadomić przedstawicielstwo państwa obcego, o wsparcie innymi siłami i środkami będącymi w dyspozycji dyżurnego.

Na polecenie dyżurnego wyższego stopnia opracować i przesłać pisemną informację o zdarzeniu, zawierającą dane osoby, według obowiązującego wzoru telegramu

Wprowadzić lub sprawdzić prawidłowość wprowadzenia zdarzenia do aplikacji Biuletyn KSIP.

ALGORYTM NR 32

Wypadek

Dążyć do ustalenia:

- sposobu uzyskania informacji o zdarzeniu,
- danych osoby zgłaszającej,
- rodzaju zdarzenia,
- okoliczności zdarzenia,
- czasu zaistnienia zdarzenia,
- miejsca zdarzenia,
- uczestników zdarzenia (liczba i rodzaj pojazdów),
- skutków zdarzenia (liczba ofiar i wielkość strat w mieniu),
- ewentualnych danych o sprawcach z uwzględnieniem ich liczby, ustalonych personaliów, cech charakterystycznych (rysopis, narodowość, język, jakim się posługują), innych danych,
- miejsca przebywania sprawców, a w przypadku ich ucieczki kierunku, w jakim się udali, i sposobu przemieszczania się – rodzaj i cechy środka transportu,
- sposobu działania sprawców,
- zakresu i rozmiaru zagrożenia,
- podjętych działań, a także rodzaju i zakresu czynności planowanych do wykonania,
- kierującego czynnościami na miejscu zdarzenia,
- jakiej pomocy oczekuje kierujący czynnościami.

W książce przebiegu służby odnotować dokładny czas zgłoszenia. Na bieżąco dokumentować wydane i otrzymane polecenia, podejmowane decyzje oraz sposób ich realizacji i przebieg działań z podaniem czasu.

W przypadku otrzymania informacji przekazać ją dyżurnemu właściwej miejscowo jednostki organizacyjnej Policji.

Zainicjować:
- podjęcie działań adekwatnych do okoliczności zdarzenia, a także rodzaju i zakresu niezbędnych czynności procesowych, operacyjnych i prewencyjnych,
- wyznaczenie kierującego czynnościami na miejscu zdarzenia do czasu przybycia kierownika grupy operacyjno-procesowej,
- przeprowadzenie wstępnej analizy i weryfikacji informacji.

Zapewnić:
- system objazdów dla ruchu kołowego,
- bezkolizyjny przejazd dla sił porządkowych i ratowniczych,
- izolację miejsca zdarzenia,
- pomoc podmiotom prowadzącym ewakuację,
- ochronę mienia pozostawionego przez ewakuowanych,
- informowanie społeczeństwa o zagrożeniu,
- zebranie informacji o stanie zdrowia uczestników zdarzenia (miejscu ich hospitalizacji, pobytu, przewiezienia zwłok),
- zabezpieczenie dowodów od uczestników zdarzenia,
- poinformowanie osób najbliższych ofiar i poszkodowanych,
- zorganizowanie i zabezpieczenie lądowiska dla statku powietrznego, jeżeli zajdzie taka potrzeba.

Skierować na miejsce zdarzenia (w zależności od potrzeb):
- patrol celem potwierdzenia i uzupełnienia informacji,
- grupę operacyjno-procesową,
- policjantów do zabezpieczenia miejsca zdarzenia.

Jeżeli zaistniały nowe okoliczności w trakcie wykorzystywania algorytmu, należy skorzystać z innego lub innych algorytmów, zgodnie z nowo powstałą sytuacją.

Zapewnić stały dopływ informacji z miejsca zdarzenia, od dyżurnych jednostek współdziałających oraz sprawować nadzór nad prowadzonymi czynnościami. Utrzymywać stały kontakt z kierującym działaniami.

Zameldować o zdarzeniu i podjętych działaniach (w zależności od rodzaju i charakteru zdarzenia):
- komendantowi powiatowemu/miejskiemu/komisariatu Policji lub jego zastępcy pełniącemu dyżur oraz dyżurnemu komendy wojewódzkiej/powiatowej/miejskiej Policji.

Wystąpić z wnioskiem do dyżurnego KWP o skierowanie na miejsce zdarzenia sił i środków (w przypadku zaistnienia konieczności):
- służby ruchu drogowego,
- grupy operacyjno-procesowej KWP,
- pododdziału prewencji Policji,
- zespołu psychologów, jeżeli były ofiary śmiertelne lub ranne,
- statku powietrznego Lotnictwa Policji,
- innych sił i środków pozostających w dyspozycji dyżurnego KWP.

Powiadomić (w zależności od rodzaju i charakteru zdarzenia):
- kierowników komórek organizacyjnych w zakresie zdarzeń związanych z posiadaną właściwością rzeczową,
- oficera prasowego,
- inne osoby wynikające z decyzji lub rozwiązań organizacyjnych jednostki Policji,
- służby ratownicze i podmioty współdziałające:
  - pogotowie ratunkowe (zespół ratownictwa medycznego),
  - jednostki ratowniczo-gaśnicze Państwowej Straży Pożarnej,
  - inne, w zależności od zagrożeń i potrzeb,
- straż miejską (gminną),
- właściwy organ nadzoru budowlanego,

- administratora (właściciela, użytkownika) obiektu lub terenu,
- podmioty dysponujące ciężkim sprzętem budowlanym i samobieżnymi dźwigami,
- dyżurującego prokuratora (prokuratora wojskowego),
- zarządców dróg

oraz utrzymywać z nimi stały kontakt.

Na polecenie dyżurnego jednostki wyższego stopnia opracować i przesłać pisemną informację o zdarzeniu według obowiązującego wzoru telegramu.

Wprowadzić lub sprawdzić prawidłowość wprowadzenia zdarzenia do aplikacji Biuletyn KSIP.

ALGORYTM NR 33

Zabójstwo

Dążyć do ustalenia:

- sposobu uzyskania informacji o zdarzeniu,
- danych osoby zgłaszającej,
- rodzaju zdarzenia,
- okoliczności zdarzenia,
- czasu zaistnienia zdarzenia,
- miejsca zdarzenia,
- uczestników zdarzenia,
- skutków zdarzenia (liczba ofiar i wielkość strat w mieniu),
- ewentualnych danych o sprawcach z uwzględnieniem ich liczby, ustalonych personaliów, cech charakterystycznych (rysopis, narodowość, język, jakim się posługują), innych danych (czy są zamaskowani, uzbrojeni itp.),
- miejsca przebywania sprawców, a w przypadku ich ucieczki kierunku, w jakim się udali, i sposobu przemieszczania się – rodzaj i cechy środka transportu,
- sposobu działania sprawców,
- podjętych działań, a także rodzaju i zakresu czynności planowanych do wykonania,
- kierującego czynnościami na miejscu zdarzenia,
- jakiej pomocy oczekuje kierujący czynnościami.

W książce przebiegu służby odnotować dokładny czas zgłoszenia. Na bieżąco dokumentować wydane i otrzymane polecenia, podejmowane decyzje i sposób ich realizacji oraz przebieg działań z podaniem czasu.

W przypadku otrzymania informacji przekazać ją dyżurnemu właściwej miejscowo jednostki organizacyjnej Policji.

W przypadku uzyskania lub potwierdzenia informacji o posiadaniu przez sprawców broni palnej polecić wyposażenie policjantów w hełmy, kamizelki kuloodporne i broń maszynową.

W każdym przypadku użycia broni palnej przez sprawców niezwłocznie powiadomić naczelnika wydziału kryminalnego KWP lub wydziału ds. terroru kryminalnego KWP.

Zainicjować:

- podjęcie działań adekwatnych do okoliczności zdarzenia, a także rodzaju i zakresu niezbędnych czynności procesowych, operacyjnych i prewencyjnych,
- wyznaczenie kierującego czynnościami na miejscu zdarzenia do czasu przybycia kierownika grupy operacyjno-procesowej,
- przeprowadzenie wstępnej analizy i weryfikacji informacji.

Zapewnić:

- zabezpieczenie miejsca zdarzenia i niedopuszczenie do zatarcia śladów i dowodów do czasu przybycia grupy operacyjno-procesowej,
- izolację miejsca zdarzenia,

• udział lekarza medycyny sądowej, • udział prokuratora, • poinformowanie osób najbliższych ofiary, • zorganizowanie i zabezpieczenie lądowiska dla statku powietrznego, jeżeli zajdzie taka potrzeba.
Skierować na miejsce zdarzenia (w zależności od potrzeb): • patrol celem potwierdzenia i uzupełnienia informacji (odpowiednio uzbrojony i wyposażony), • policjantów do zabezpieczenia rejonu przyległego do miejsca zdarzenia, • grupę operacyjno-procesową, • przewodnika z psem służbowym.
Jeżeli zaistniały nowe okoliczności w trakcie wykorzystywania algorytmu, należy skorzystać z innego lub innych algorytmów, zgodnie z nowo powstałą sytuacją.
Jeżeli znane są elementy wyglądu sprawców (rysopisy, ubrania, inne cechy charakterystyczne) i kierunek ich ucieczki, zarządzić w zależności od wstępnych ustaleń działania pościgowe oraz dokonanie penetracji i rozpoznania terenowego.
Zapewnić stały dopływ informacji z miejsca zdarzenia oraz sprawować nadzór nad prowadzonymi czynnościami. Utrzymywać stały kontakt z kierującym działaniami.
Zameldować o zdarzeniu i podjętych działaniach: • komendantowi powiatowemu/miejskiemu/komisariatu Policji lub jego zastępcy pełniącemu dyżur oraz dyżurnemu komendy wojewódzkiej/powiatowej/miejskiej Policji.
Wystąpić z wnioskiem do dyżurnego KWP o skierowanie na miejsce zdarzenia sił i środków (w przypadku zaistnienia konieczności): • grupy operacyjno-procesowej KWP, • eksperta z laboratorium kryminalistycznego KWP, • policyjnego psychologa, • przewodnika z psem służbowym, • statku powietrznego Lotnictwa Policji, • innych sił i środków pozostających w dyspozycji dyżurnego KWP.

Powiadomić:
• kierowników komórek organizacyjnych w zakresie zdarzeń związanych z posiadaną właściwością rzeczową,
• oficera prasowego,
• inne osoby wynikające z decyzji lub rozwiązań organizacyjnych jednostki Policji,
w zależności od charakteru zdarzenia:
• służby ratownicze:
  • pogotowie ratunkowe (zespół ratownictwa medycznego),
  • inne, w zależności od zagrożeń i potrzeb,
• administratora (właściciela, użytkownika) obiektu lub terenu,
• dyżurującego prokuratora (prokuratora wojskowego)
oraz utrzymywać z nimi stały kontakt.

Na polecenie dyżurnego jednostki wyższego stopnia opracować i przesłać pisemną informację o zdarzeniu według obowiązującego wzoru telegramu.
Wprowadzić lub sprawdzić prawidłowość wprowadzenia zdarzenia do aplikacji Biuletyn KSIP.

ALGORYTM NR 34

Zabór broni palnej, amunicji, materiałów wybuchowych, promieniotwórczych lub toksycznych bez względu na sposób działania sprawców

Dążyć do ustalenia:

- sposobu uzyskania informacji o zdarzeniu,
- danych osoby zgłaszającej,
- rodzaju zdarzenia,
- przebiegu zdarzenia,
- okoliczności zdarzenia,
- czasu zaistnienia zdarzenia,
- miejsca zdarzenia,
- uczestników zdarzenia,
- danych pokrzywdzonego lub instytucji,
- skutków zdarzenia,
- ewentualnych danych o sprawcach z uwzględnieniem ich liczby, ustalonych personaliów, cech charakterystycznych (rysopis, narodowość, język, jakim się posługują), innych danych (czy są zamaskowani, uzbrojeni itp.),
- miejsca przebywania sprawców, a w przypadku ich ucieczki kierunku, w jakim się udali, i sposobu przemieszczania się – rodzaj i cechy środka transportu,
- sposobu działania sprawców,
- osoby odpowiedzialnej za zapewnienie bezpieczeństwa obiektu oraz nawiązać z nią kontakt w celu określenia stanu zabezpieczenia obiektu i uzgodnienia sposobu powiadamiania w przypadku zagrożenia,
- osób odpowiedzialnych w danym dniu za ochronę obiektu,
- przewidywanego zagrożenia,
- opisu i cech charakterystycznych zagarniętego mienia,
- ilości lub wagi zagarniętych przedmiotów,
- zakresu i rozmiaru zagrożenia,
- podjętych działań, a także rodzaju i zakresu czynności planowanych do wykonania,
- kierującego czynnościami na miejscu zdarzenia,
- jakiej pomocy oczekuje kierujący czynnościami.

W książce przebiegu służby odnotować dokładny czas zgłoszenia. Na bieżąco dokumentować wydane i otrzymane polecenia, podejmowane decyzje i sposób ich realizacji oraz przebieg działań z podaniem czasu.

W przypadku otrzymania informacji przekazać ją dyżurnemu właściwej miejscowo jednostki organizacyjnej Policji.

W każdym przypadku udziału policjanta w zdarzeniu poinformować kierownika jednostki organizacyjnej Policji zgodnie z miejscem pełnienia służby policjanta.

W przypadku uzyskania lub potwierdzenia informacji o posiadaniu przez sprawców broni palnej polecić wyposażenie policjantów w hełmy, kamizelki kuloodporne i broń maszynową.

W każdym przypadku użycia broni palnej przez sprawców, niezwłocznie powiadomić naczelnika wydziału kryminalnego KWP lub wydziału ds. terroru kryminalnego KWP.

Zainicjować:

- podjęcie działań adekwatnych do okoliczności zdarzenia, a także rodzaju i zakresu niezbędnych czynności procesowych, operacyjnych i prewencyjnych,
- wyznaczenie kierującego czynnościami na miejscu zdarzenia do czasu przybycia kierownika grupy operacyjno-procesowej,
- przeprowadzenie wstępnej analizy i weryfikacji informacji.

Zapewnić:

- izolację miejsca zdarzenia,

- zabezpieczenie miejsca zdarzenia przed utratą śladów,
- organizację działań pościgowych,
- informowanie społeczeństwa o zagrożeniu,
- zebranie informacji o poszkodowanych, jeśli były takie osoby,
- miejsce neutralizacji (za zgodą prokuratora) materiałów wybuchowych,
- zorganizowanie i zabezpieczenie lądowiska dla statku powietrznego, jeżeli zajdzie taka potrzeba,
- nawiązanie kontaktu z administratorem, właścicielem obiektu lub instytucją w celu uzyskania niezbędnych informacji dotyczących:
  • rozmieszczenia pomieszczeń w obiekcie, z których dokonano zaboru,
  • danych o osobach mających dostęp do zagarniętych materiałów niebezpiecznych,
  • funkcjonowania na terenie systemów fizycznej i technicznej ochrony obiektów.

Skierować na miejsce zdarzenia (w zależności od potrzeb):
- patrol celem potwierdzenia i uzupełnienia informacji (odpowiednio uzbrojony i wyposażony),
- grupę operacyjno-procesową,
- policjantów do zabezpieczenia miejsca zdarzenia,
- nieetatową grupę rozpoznania minersko-pirotechnicznego lub policjanta przeszkolonego w zakresie rozpoznania minersko-pirotechnicznego,
- przewodnika z psem służbowym.

Jeżeli zaistniały nowe okoliczności w trakcie wykorzystywania algorytmu, należy skorzystać z innego lub innych algorytmów, zgodnie z nowo powstałą sytuacją.

Zapewnić stały dopływ informacji z miejsca zdarzenia oraz sprawować nadzór nad prowadzonymi czynnościami. Utrzymywać stały kontakt z kierującym działaniami.

Zameldować o zdarzeniu i podjętych działaniach:
- komendantowi jednostki organizacyjnej Policji lub jego zastępcy pełniącemu dyżur oraz dyżurnemu komendy nadrzędnej jednostki Policji.

Wystąpić z wnioskiem do dyżurnego KWP o skierowanie na miejsce zdarzenia sił i środków (w przypadku zaistnienia konieczności):
- pododdziału antyterrorystycznego Policji,
- pododdziału prewencji Policji,
- etatowej grupy rozpoznania minersko-pirotechnicznego,
- służby ruchu drogowego,
- grupy operacyjno-procesowej KWP,
- statku powietrznego Lotnictwa Policji,
- przewodnika z psem służbowym,
- innych sił i środków pozostających w dyspozycji dyżurnego KWP.

Powiadomić:
- kierowników komórek organizacyjnych w zakresie zdarzeń związanych z posiadaną właściwością rzeczową,
- oficera prasowego,
- inne osoby wynikające z decyzji lub rozwiązań organizacyjnych jednostki Policji,

w zależności od charakteru zdarzenia:
- właściwy organ administracji państwowej, rządowej, samorządowej,
- Powiatowe/Miejskie Centrum Zarządzania Kryzysowego (w całodobowego funkcjonowania Centrum całość czynności dotyczących obiegu informacji przejmuje dyżurny jednostki Policji),
- służby ratownicze w zależności od zagrożeń i potrzeb,
- administratora (właściciela, użytkownika) obiektu lub terenu,
- straż miejską (gminną),
- dyżurującego prokuratora (prokuratora wojskowego),

- zarządców dróg,
- inne zainteresowane podmioty

oraz utrzymywać z nimi stały kontakt.

W zależności od istniejących i przewidywanych zagrożeń ogłosić alarm dla:
- stanów osobowych wybranych jednostek i/lub komórek organizacyjnych Policji,
- nieetatowej grupy rozpoznania minersko-pirotechnicznego lub policjanta przeszkolonego w zakresie rozpoznania minersko-pirotechnicznego.

Na polecenie dyżurnego jednostki wyższego stopnia opracować i przesłać pisemną informację o zdarzeniu według obowiązującego wzoru telegramu.

Wprowadzić lub sprawdzić prawidłowość wprowadzenia zdarzenia do aplikacji Biuletyn KSIP.

ALGORYTM NR 36

Zapowiedź popełnienia samobójstwa

Dążyć do ustalenia:
- sposobu uzyskania informacji o zdarzeniu,
- danych osoby zgłaszającej,
- rodzaju zdarzenia,
- okoliczności zdarzenia,
- czasu zaistnienia zdarzenia,
- miejsca zdarzenia,
- uczestników zdarzenia,
- skutków zdarzenia,
- danych o sprawcy, personaliów, cech charakterystycznych (rysopis, narodowość, język, jakim się posługuje), innych danych (czy jest uzbrojony itp.),
- sposobu działania sprawcy,
- zakresu i rozmiaru zagrożenia,
- świadków zdarzenia,
- podjętych działań, a także rodzaju i zakresu czynności planowanych do wykonania,
- kierującego czynnościami na miejscu zdarzenia,
- jakiej pomocy oczekuje kierujący czynnościami.

W książce przebiegu służby odnotować dokładny czas zgłoszenia. Na bieżąco dokumentować wydane i otrzymane polecenia, podejmowane decyzje i sposób ich realizacji oraz przebieg działań z podaniem czasu. Dokonać wstępnej analizy i weryfikacji informacji.

W przypadku otrzymania informacji przekazać ją dyżurnemu właściwej miejscowo jednostki organizacyjnej Policji.

Zainicjować:
- podjęcie działań adekwatnych do okoliczności zdarzenia, a także rodzaju i zakresu niezbędnych czynności procesowych, operacyjnych i prewencyjnych,
- wyznaczenie kierującego czynnościami na miejscu zdarzenia do czasu przybycia kierownika grupy operacyjno-procesowej,
- przeprowadzenie wstępnej analizy i weryfikacji informacji.

Zapewnić:
- izolację miejsca zdarzenia,
- bezkolizyjny przejazd dla sił porządkowych i ratowniczych,
- pomoc podmiotom prowadzącym ewakuację,
- ochronę mienia pozostawionego przez ewakuowanych,

- informowanie społeczeństwa o zagrożeniu,
- transport dla negocjatorów w miejsce wskazane przez dowódcę akcji lub operacji policyjnej,
- nawiązanie kontaktu z administratorem, właścicielem lub użytkownikiem obiektu lub terenu.

Skierować na miejsce zdarzenia (w zależności od potrzeb):
- patrol celem potwierdzenia i uzupełnienia informacji,
- grupę operacyjno-procesową,
- policjantów do zabezpieczenia miejsca zdarzenia oraz występować z wnioskiem do dyżurnego KWP o skierowanie zespołu negocjatorów policyjnych.

Jeżeli zaistniały nowe okoliczności w trakcie wykorzystywania algorytmu, należy skorzystać z innego lub innych algorytmów, zgodnie z nowo powstałą sytuacją.

Zapewnić stały dopływ informacji z miejsca zdarzenia oraz sprawować nadzór nad prowadzonymi czynnościami. Utrzymywać stały kontakt z kierującym działaniami.

Zameldować o zdarzeniu i podjętych działaniach (w zależności od zdarzenia):
- komendantowi jednostki organizacyjnej Policji lub jego zastępcy pełniącemu dyżur oraz dyżurnemu komendy nadrzędnej jednostki Policji.

Wystąpić z wnioskiem do dyżurnego KWP o skierowanie na miejsce zdarzenia sił i środków (w przypadku zaistnienia konieczności):
- zespołu negocjatorów policyjnych,
- pododdziału antyterrorystycznego Policji,
- pododdziału prewencji Policji,
- służby ruchu drogowego,
- grupy operacyjno-procesowej KWP,
- innych sił i środków pozostających w dyspozycji dyżurnego KWP.

Powiadomić (w zależności od zdarzenia):
- kierowników komórek organizacyjnych w zakresie zdarzeń związanych z posiadaną właściwością rzeczową,
- oficera prasowego,
- inne osoby wynikające z decyzji lub rozwiązań organizacyjnych jednostki Policji,
- pogotowie ratunkowe (zespół ratownictwa medycznego),
- jednostki ratowniczo-gaśnicze Państwowej Straży Pożarnej,
- inne służby ratownicze w zależności od zagrożeń i potrzeb,
- straż miejską (gminną),
- administratora (właściciela, użytkownika) obiektu lub terenu,
- dyżurującego prokuratora (prokuratora wojskowego)

oraz utrzymywać z nimi stały kontakt.

Na polecenie dyżurnego jednostki wyższego stopnia opracować i przesłać pisemną informację o zdarzeniu według obowiązującego wzoru telegramu.

Wprowadzić lub sprawdzić prawidłowość wprowadzenia zdarzenia do aplikacji Biuletyn KSIP.

ALGORYTM NR 38

Podejmowanie i przeprowadzanie interwencji wobec osób, których zachowanie wskazuje na zaburzenia psychiczne

Dążyć do ustalenia:
- danych osoby zgłaszającej,
- rodzaju zdarzenia,
- okoliczności zdarzenia,

- czasu zaistnienia zdarzenia,
- miejsca zdarzenia,
- świadków zdarzenia,
- osoby poszkodowanej,
- skutków zdarzenia (sposób zachowania, czym objawiają się zaburzenia),
- danych o sprawcy z uwzględnieniem jego personaliów, cech charakterystycznych (rysopis, ubiór), innych danych (rodzaju zaburzeń, stopnia potencjalnego zagrożenia itp.),
- miejsca przebywania sprawcy, a w przypadku jego ucieczki kierunku, w jakim się udał, i sposobu przemieszczania się – rodzaj i cechy środka transportu,
- podjętych działań, a także rodzaju i zakresu czynności planowanych do wykonania,
- kierującego czynnościami na miejscu zdarzenia,
- jakiej pomocy oczekuje kierujący czynnościami.

W książce przebiegu służby odnotować dokładny czas zgłoszenia. Na bieżąco dokumentować wydane i otrzymane polecenia, podejmowane decyzje oraz sposób ich realizacji i przebieg działań z podaniem czasu.

W przypadku otrzymania informacji przekazać ją dyżurnemu właściwej miejscowo jednostki organizacyjnej Policji.

Zainicjować:

- podjęcie działań adekwatnych do okoliczności zdarzenia, a także rodzaju i zakresu niezbędnych czynności procesowych, operacyjnych i prewencyjnych,
- wyznaczenie kierującego czynnościami na miejscu zdarzenia do czasu przybycia kierownika grupy operacyjno-procesowej,
- przeprowadzenie wstępnej analizy i weryfikacji informacji.

Zapewnić:

- przekazanie policjantom na miejscu zdarzenia jak największej ilości informacji o osobie z zaburzeniami psychicznymi,
- gdy wiarygodność zgłoszenia o stanie psychicznym osoby nie budzi wątpliwości, wyposażenie policjantów w siatkowy zestaw obezwładniający, paralizator lub kaftan bezpieczeństwa i wezwanie karetki pogotowia,
- prawidłowość stosowania przymusu bezpośredniego (ustawa o ochronie zdrowia psychicznego wymaga, aby przed zastosowaniem przymusu bezpośredniego uprzedzić o tym osobę, wobec której środek ten ma być podjęty, a w wyborze środka kierować się jak najmniejszą jego uciążliwością i dbałością o dobro tej osoby),
- postępowanie zgodnie z art. 18 pkt 9 ustawy o Państwowym Ratownictwie Medycznym, w której określono, iż Policja oraz Państwowa Straż Pożarna są obowiązane do udzielania lekarzowi, pielęgniarce lub kierującemu akcją prowadzenia medycznych czynności ratunkowych pomocy na ich żądanie (przymus bezpośredni wobec osób z zaburzeniami psychicznymi można stosować tylko wtedy, gdy przepis ustawy o ochronie zdrowia psychicznego do tego upoważnia albo osoby te dopuszczają się zamachu przeciwko zdrowiu własnemu lub innej osoby, bezpieczeństwu powszechnemu, niszczą lub uszkadzają przedmioty znajdujące się w ich otoczeniu, poważnie zakłócają lub uniemożliwiają funkcjonowanie zakładu psychiatrycznej opieki zdrowotnej lub jednostki organizacyjnej pomocy społecznej. O zastosowaniu przymusu bezpośredniego decyduje lekarz, który określa rodzaj zastosowanego środka przymusu oraz osobiście nadzoruje jego wykonanie),
- pomoc i asystę lekarzowi przeprowadzającemu badania, który decyduje o przewiezieniu chorego do szpitala (ustawa o ochronie zdrowia psychicznego określa, że przymus bezpośredni wobec osoby chorej psychicznie polega na przytrzymaniu, przymusowym podaniu leków, unieruchomieniu lub izolacji),
- stosowanie przymusu bezpośredniego nie dłużej niż przez czas niezbędny do uzyskania pomocy lekarskiej, a w przypadku, gdy jej uzyskanie jest utrudnione, na czas niezbędny do przewiezienia osoby do zakładu psychiatrycznej opieki zdrowotnej lub szpitala wskazanego przez dyspozytora medycznego (przewiezienie osoby z zastosowaniem przymusu bezpośredniego następuje w obec-

ności zespołu ratownictwa medycznego),
- zabezpieczenie miejsca zdarzenia oraz niedopuszczenie do zatarcia śladów i dowodów do czasu przybycia grupy operacyjno-procesowej,
- izolację miejsca zdarzenia,
- działania pościgowe oraz penetrację i rozpoznanie terenowe.

Skierować na miejsce zdarzenia (w zależności od potrzeb):
- patrol celem potwierdzenia i uzupełnienia informacji (policjanci przeszkoleni w zakresie negocjacji),
- grupę operacyjno-procesową,
- policjantów do zabezpieczenia rejonu przyległego do miejsca zdarzenia.

Jeżeli zaistniały nowe okoliczności w trakcie wykorzystywania algorytmu, należy skorzystać z innego lub innych algorytmów, zgodnie z nowo powstałą sytuacją.

Zapewnić stały dopływ informacji z miejsca zdarzenia oraz sprawować nadzór nad prowadzonymi czynnościami. Utrzymywać stały kontakt z kierującym działaniami.

Zameldować o zdarzeniu i podjętych działaniach:
- komendantowi jednostki organizacyjnej Policji lub jego zastępcy pełniącemu dyżur oraz dyżurnemu komendy nadrzędnej jednostki Policji.

Prowadzący interwencję powinni:
- po przyjeździe na miejsce ustalić przede wszystkim, czy osoba, która wykazuje zaburzenia psychiczne, zagraża życiu i zdrowiu własnemu i innych osób, niszczy przedmioty, zagraża bezpieczeństwu powszechnemu,
- informacje o ustaleniach przekazać niezwłocznie dyżurnemu jednostki i jeśli potwierdzi się, że zachowanie osoby wskazuje na zaburzenia psychiczne, zwrócić się o przysłanie karetki pogotowia z lekarzem,
- jeśli osoba z podejrzeniem choroby psychicznej zachowuje się agresywnie, zwrócić się do dyżurnego o skierowanie na miejsce sił wsparcia,
- dążyć do zapewnienia bezpieczeństwa domowników i osób postronnych,
- wezwać osobę z objawami choroby psychicznej do podporządkowania się poleceniom i uprzedzić ją o zamiarze użycia środków przymusu bezpośredniego,
- jeżeli występuje bezpośrednie zagrożenia dla życia, zdrowia lub wolności policjanta lub innej osoby, policjant może odstąpić od wezwania i uprzedzenia o zamiarze użycia środków przymusu bezpośredniego,
- rozważyć użycie środka najmniej dolegliwego, tj. w zależności od miejsca prowadzonej interwencji: chwytów obezwładniających, ręcznego miotacza gazu, pałki służbowej, kaftana bezpieczeństwa, paralizatora elektrycznego, siatkowego zestawu obezwładniającego,
- jeżeli użycie lub wykorzystanie środków przymusu bezpośredniego okazało się niewystarczające do osiągnięcia celów tego użycia lub wykorzystania lub jest niemożliwe ze względu na okoliczności zdarzenia, możliwe jest użycie lub wykorzystanie broni palnej zgodnie z art. 45 *Ustawy z dnia 24 maja 2013 r. o środkach przymusu bezpośredniego i broni palnej,*
- po przybyciu na miejsce interwencji karetki pogotowia decyzję o przewiezieniu chorego do szpitala podejmuje lekarz. Zgodnie z ustawą o ochronie zdrowia psychicznego Policja jest zobowiązana udzielić lekarzowi pomocy na jego żądanie,
- w przypadku podjęcia przez lekarza decyzji o przewiezieniu chorego do szpitala przewóz odbywa się karetką pogotowia,
- policjanci utrzymują stałą łączność z dyżurnym, informując go o rozwoju sytuacji,
- przebieg interwencji policjanci dokumentują w notatnikach służbowych,
- w przypadku podjęcia przez policjantów interwencji własnej natychmiast meldują oni o tym fakcie dyżurnemu, a dalej postępują jak wyżej,
- utrzymywać z nimi stały kontakt.

Powiadomić:
- kierowników komórek organizacyjnych w zakresie zdarzeń związanych z posiadaną właściwością rzeczową,
- oficera prasowego,
- pogotowie ratunkowe (zespół ratownictwa medycznego),
- inne osoby wynikające z decyzji lub rozwiązań organizacyjnych jednostki Policji w zależności od charakteru zdarzenia,
- służby i podmioty współdziałające, w zależności od zagrożeń i potrzeb

oraz utrzymywać z nimi stały kontakt.

Na polecenie dyżurnego jednostki wyższego stopnia opracować i przesłać pisemną informację o zdarzeniu według obowiązującego wzoru telegramu.

Wprowadzić lub sprawdzić prawidłowość wprowadzenia zdarzenia do aplikacji Biuletyn KSIP.

ALGORYTM NR 39

Postępowanie w przypadku uzyskania informacji o okrutnym traktowaniu zwierząt

Dążyć do ustalenia:
- sposobu uzyskania informacji o zdarzeniu,
- danych osoby zgłaszającej,
- rodzaju zdarzenia,
- okoliczności zdarzenia,
- czasu zaistnienia zdarzenia,
- miejsca zdarzenia,
- danych świadków zdarzenia,
- danych właściciela lub osoby sprawującej opiekę nad zwierzęciem,
- gatunku lub rasy zwierzęcia,
- skutków zdarzenia (rodzaju okrutnego traktowania zwierzęcia, ewentualnych obrażeń zwierzęcia),
- podjętych działań, a także rodzaju i zakresu czynności planowanych do wykonania,
- kierującego czynnościami na miejscu zdarzenia,
- jakiej pomocy oczekuje kierujący czynnościami.

W książce przebiegu służby odnotować dokładny czas zgłoszenia oraz numer telefonu kontaktowego osoby zgłaszającej. Na bieżąco dokumentować wydane i otrzymane polecenia, podejmowane decyzje i sposób ich realizacji oraz przebieg działań z podaniem czasu.

W przypadku otrzymania informacji przekazać ją dyżurnemu właściwej miejscowo jednostki organizacyjnej Policji.

Zainicjować:
- podjęcie działań adekwatnych do okoliczności zdarzenia, a także rodzaju i zakresu niezbędnych czynności procesowych, operacyjnych i prewencyjnych,
- wyznaczenie kierującego czynnościami na miejscu zdarzenia do czasu przybycia kierownika grupy operacyjno-procesowej,
- przeprowadzenie wstępnej analizy i weryfikacji informacji.

Zgodnie z postanowieniami ustawy o ochronie zwierząt z dnia 21 sierpnia 1997 r. z późn. zm. zwierzę poddawane okrutnemu traktowaniu może być czasowo odebrane właścicielowi lub opiekunowi na podstawie decyzji wójta (burmistrza, prezydenta miasta) właściwego ze względu na miejsce pobytu zwierzęcia i przekazane:
- schronisku dla zwierząt, jeżeli jest to zwierzę domowe lub laboratoryjne,
- gospodarstwu rolnemu wskazanemu przez wójta (burmistrza, prezydenta miasta), jeżeli jest to zwierzę gospodarskie,

- ogrodowi zoologicznemu lub schronisku dla zwierząt, jeżeli jest to zwierzę wykorzystywane do celów rozrywkowych, widowiskowych, filmowych, sportowych lub utrzymywane w ogrodach zoologicznych.

Powyższa decyzja podejmowana jest z urzędu po uzyskaniu informacji od Policji, straży gminnej (miejskiej), lekarza weterynarii lub upoważnionego przedstawiciela organizacji społecznej, której statutowym celem działania jest ochrona zwierząt. Przekazanie zwierzęcia następuje za zgodą podmiotu, któremu zwierzę ma być przekazane. W przypadku braku zgody lub wystąpienia innych okoliczności uniemożliwiających przekazanie zwierzęcia wyżej wymienionym podmiotom zwierzę może zostać nieodpłatnie przekazane innej osobie prawnej lub jednostce organizacyjnej nie posiadającej osobowości prawnej albo osobie fizycznej, która zapewni mu właściwą opiekę. W przypadkach niecierpiących zwłoki, gdy dalsze pozostawienie zwierzęcia u dotychczasowego właściciela lub opiekuna zagraża jego życiu lub zdrowiu, policjant, strażnik gminny (miejski) lub upoważniony przedstawiciel organizacji społecznej, której statutowym celem działania jest ochrona zwierząt, odbiera mu zwierzę, zawiadamiając o tym niezwłocznie wójta (burmistrza, prezydenta miasta), celem podjęcia decyzji w przedmiocie odebrania zwierzęcia. W przypadku pozostawienia zwierzęcia u właściciela lub opiekuna organizacje społeczne, których statutowym celem działania jest ochrona zwierząt, lub Policja w ramach realizowanych działań prewencyjnych dokonują kontroli właściwych warunków bytowania zwierzęcia. W razie stwierdzenia, że warunki bytowania zwierzęcia nie uległy poprawie, uprawnione podmioty wnioskują do wójta (burmistrza, prezydenta miasta) o podjęcie przez ten organ decyzji w przedmiocie odebrania zwierzęcia. Czynności związane z wykonaniem decyzji o odebraniu zwierzęcia realizowane są przez właściwe podmioty we własnym zakresie. Podmiot wykonujący postanowienie o odebraniu zwierzęcia może współdziałać w tym zakresie z Policją.

Zapewnić izolację miejsca zdarzenia.

Skierować na miejsce zdarzenia (w zależności od potrzeb):
- patrol celem potwierdzenia i uzupełnienia informacji,
- grupę operacyjno-procesową,
- policjantów do zabezpieczenia miejsca zdarzenia.

Jeżeli zaistniały nowe okoliczności w trakcie wykorzystywania algorytmu, należy skorzystać z innego lub innych algorytmów, zgodnie z nowo powstałą sytuacją.

Zapewnić stały dopływ informacji z miejsca zdarzenia oraz sprawować nadzór nad prowadzonymi czynnościami. Utrzymywać stały kontakt z kierującym działaniami.

Zameldować o zdarzeniu i podjętych działaniach:
- komendantowi jednostki organizacyjnej Policji lub jego zastępcy pełniącemu dyżur,
- jeżeli zdarzenie ze względu na specyfikę może mieć charakter medialny, należy niezwłocznie zameldować o zdarzeniu dyżurnemu komendy wojewódzkiej (Stołecznej) Policji, który podejmuje decyzję o poinformowaniu dyżurnego KGP.

Powiadomić: (w zależności od potrzeb, zaistniałych skutków, rodzaju okrutnego traktowania zwierzęcia oraz gatunku zwierzęcia):
- oficera prasowego,
- Państwową Straż Pożarną,
- Powiatowy Inspektorat Weterynarii,
- służby weterynaryjne,
- Państwową lub Społeczną Straż Rybacką,
- Straż Leśną,
- Straż Parkową,
- Polski Związek Wędkarski,
- Polski Związek Łowiecki,
- przedstawiciela organizacji społecznej, której statutowym celem działania jest ochrona zwierząt (np. schronisko dla zwierząt, straż dla zwierząt, Polski Związek Kynologiczny, Towarzystwo Opieki nad Zwierzętami),

• Straż Ochrony Kolei, • straż gminną (miejską), • dyżurującego prokuratora oraz utrzymywać z nimi stały kontakt.
W zależności od potrzeb, rodzaju okrutnego traktowania zwierzęcia, gatunku zwierzęcia, istniejących i przewidywanych zagrożeń zabezpieczyć wsparcie podmiotom działającym na rzecz ochrony zwierząt w trakcie realizowanych czynności na miejscu zdarzenia.
Na polecenie dyżurnego jednostki wyższego stopnia opracować i przesłać pisemną informację o zdarzeniu według obowiązującego wzoru telegramu.
Wprowadzić lub sprawdzić prawidłowość wprowadzenia zdarzenia do aplikacji Biuletyn KSIP.

ALGORYTM NR 40

Postępowanie dyżurnego w przypadku odnalezienia osoby lub przedmiotu na skutek wglądu do danych SIS

PROCEDURA POSTĘPOWANIA W PRZYPADKU ODNALEZIENIA NA SKUTEK WGLĄDU DO DANYCH SIS:		ZADANIA DLA DYŻURNEGO
I	OSOBY POSZUKIWANEJ DO TYMCZASOWEGO ARESZTOWANIA W CELU EKSTRADYCJI LUB PRZEKAZANIA[49]	ZADANIA 1), 2), 3), 4), 5), 6)
II	OSOBY, KTÓREJ DANE ZOSTAŁY WPROWADZONE DO SIS JAKO ALIAS LUB TOŻSAMOŚĆ NIEPOTWIERDZONA LUB TOŻSAMOŚĆ PRZYWŁASZCZONA	BRAK ZADAŃ
III	CUDZOZIEMCA, KTÓREGO DANE ZOSTAŁY WPROWADZONE DO SIS DLA CELÓW ODMOWY WJAZDU NA OBSZAR SCHENGEN[50]	ZADANIA 1), 2), 3), 4), 6)
IV	OSOBY POSZUKIWANEJ JAKO ZAGINIONA[51]	ZADANIA 1), 2), 3), 4)
V	OSOBY POSZUKIWANEJ W CELU USTALENIA MIEJSCA POBYTU[52]	ZADANIA 1), 2), 3), 4)
VI	OSOBY LUB PRZEDMIOTU, KTÓRYCH DANE ZOSTAŁY WPROWADZONE DO SIS W CELU NIEJAWNEJ KONTROLI LUB SZCZEGÓLNEJ KONTROLI[53]	ZADANIA 1), 2), 3), 4)
VII	PRZEDMIOTU POSZUKIWANEGO W CELU ZAJĘCIA LUB WYKORZYSTANIA JAKO DOWÓD W POSTĘPOWANIU KARNYM[54]	ZADANIA 1), 2), 3), 4)
ZADANIA:		
1) zweryfikować poprawność wypełnienia formularza odnalezienia osoby lub formularz odnalezienia przedmiotu oraz zgodność zawartych w nim treści z danymi SIS;		

[49] *Decyzja Rady 2007/533/WSiSW z dnia 12 czerwca 2007 r. w sprawie utworzenia, funkcjonowania i użytkowania Systemu Informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II)*. (Dz.Urz. UE L 205 z 07.08.2007), art. 26.

[50] *Rozporządzenie nr 1987/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie utworzenia, funkcjonowania i użytkowania Systemu Informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II)* (Dz.Urz. UE L 381 z 28.12.2006), art. 24.

[51] *Decyzja Rady 2007/533/WSiSW z dnia 12 czerwca 2007 r. w sprawie utworzenia, funkcjonowania i użytkowania*..., dz. cyt., art. 32.

[52] Tamże, art. 34.

[53] Tamże, art. 36.

[54] Tamże, art. 38.

2) potwierdzić wyżej wskazaną weryfikację poprzez złożenie podpisu na formularzu odnalezienia osoby lub formularzu odnalezienia przedmiotu;
3) poinformować niezwłocznie Biuro SIRENE o przypadku odnalezienia osoby lub przedmiotu na skutek wglądu do danych SIS poprzez przesłanie, za pośrednictwem poczty elektronicznej lub faksu, formularza odnalezienia osoby lub formularza odnalezienia przedmiotu;
4) skontaktować się z Biurem SIRENE i potwierdzić otrzymanie wypełnionego formularza odnalezienia osoby lub formularza odnalezienia przedmiotu;
5) poinformować niezwłocznie o zatrzymaniu osoby poszukiwanej dyżurującego prokuratora właściwej Prokuratury Okręgowej z podaniem w szczególności danych osobowych osoby zatrzymanej, czasu, miejsca i okoliczności zatrzymania;
6) zgodnie z art. 612 § 2 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks postępowania karnego (Dz.U. Nr 89, poz. 555 z późn. zm.), zwanej dalej KPK, na ewentualną prośbę osoby zatrzymanej będącej obywatelem państwa obcego należy umożliwić jej nawiązanie w dostępnej formie kontaktu z właściwym urzędem konsularnym lub przedstawicielstwem dyplomatycznym, a jeżeli osoba zatrzymana nie posiada żadnego obywatelstwa – umożliwia się kontakt z przedstawicielem państwa, w którym osoba zatrzymana ma stałe miejsce zamieszkania. Prośbę cudzoziemca należy udokumentować w protokole zatrzymania osoby.

PROCEDURY

PROCEDURA NR 1 (POLICJA)

Działania Policji w przypadku groźby zaistnienia lub zaistnienia zdarzenia o charakterze terrorystycznym

Cel działań: Neutralizacja zagrożenia, przywrócenie bezpieczeństwa i porządku publicznego, zatrzymanie sprawców

możliwe zagrożenia	podstawowe przedsięwzięcia, czynności do wykonania przez Policję
1. Zagrożenie życia i zdrowia osób. 2. Ataki na miejsca przebywania dużej liczby osób w szczególności: a) na dworcach kolejowych oraz autobusowych, b) w portach lotniczych lub morskich, c) sklepach wielko powierzchniowych, d) obiektach metra, e) miejscach organizacji imprez masowych i zgromadzeń publicznych. 3. Spowodowanie poważnych zakłóceń w ustroju lub gospodarce Rzeczypospolitej Polskiej, innego państwa lub organizacji międzynarodowej. 4. Spowodowanie poważnego zastraszenia wielu osób. 5. Zniszczenie i kradzież mienia. 6. Zakłócenie bezpieczeństwa i porządku publicznego. 7. Powstanie paniki w miejscu zdarzenia. 8. Wzięcie i przetrzymywanie zakładników. 9. Spowodowanie pożaru lub wybuchu. 10. Utrudnienia na szlakach komunikacyjnych. 11. Zmuszenie organu władzy publicznej Rzeczpospolitej Polskiej lub innego państwa albo organu organizacji międzynarodowej do podjęcia lub zaniechania określonych czynności.	1. Pozyskiwanie informacji o zdarzeniu, w tym przede wszystkim o stopniu nasilenia zjawiska i potencjalnych kierunkach działania sprawców. 2. Zabezpieczenie i izolacja zagrożonego terenu. 3. Zapewnienie bezpieczeństwa i porządku publicznego w rejonie prowadzenia działań. 4. Izolacja zagrożonego terenu. 5. Zabezpieczenie materiału dowodowego i dokumentowanie prowadzonych działań. 6. Zapewnienie bezpieczeństwa i porządku w ruchu drogowym w re-

12. Brak zgody osób przebywających w strefie zagrożonej na ewakuację. 13. Skażenie terenu z możliwością rozprzestrzeniania się tego zagrożenia. 14. Zakłócenie funkcjonowania obiektów, systemów infrastruktury krytycznej oraz obiektów szczególnie ważnych dla bezpieczeństwa i obronności kraju. 15. Zakłócenie funkcjonowania obiektów administracji państwowej i samorządowej.	jonie prowadzonych działań. 7. Ograniczenie skutków zdarzenia. 8. Uwolnienie zakładników.

etapy działania	
etap wstępny	**etap realizacji**
1. Skierowanie na miejsce zdarzenia patrolu (m.in.: potwierdzenie, zebranie dodatkowych informacji, ocena sytuacji). 2. Przekazanie informacji przez dyżurnego jednostki o bieżącej sytuacji właściwemu kierownikowi jednostki organizacyjnej Policji (lub osobie przez niego wyznaczonej) oraz dyżurnemu jednostki nadrzędnej. 3. Powiadomienie służb dyżurnych sąsiadujących jednostek organizacyjnych Policji oraz zapewnienie bieżącej współpracy i wymiany informacji z właściwymi służbami i instytucjami. 4. Lokalizacja miejsca działania sprawców. 5. Izolacja miejsca zdarzenia oraz terenu przyległego. 6. Skierowanie na miejsce zdarzenia sił i środków Policji zgodnie z bieżącą analizą. 7. Przekazanie informacji patrolom skierowanym do działania o bezpośrednim zagrożeniu życia i zdrowia. 8. Powiadomienie dowódcy właściwego miejscowo samodzielnego pododdziału antyterrorystycznego Policji. 9. Powiadomienie zespołu negocjacyjnego. 10. W razie potrzeby podjęcie działań ukierunkowanych na odcięcie mediów, w szczególności gazu i prądu. 11. Prowadzenie działań prasowo-informacyjnych w zakresie realizowanych czynności.	1. Wyznaczenie kierującego działaniami antyterrorystycznymi na miejscu zdarzenia o charakterze terrorystycznym. 2. Ustalenie i przekazanie przez dowodzącego haseł współdziałania sił policyjnych. 3. Skierowanie do działań właściwego miejscowo samodzielnego pododdziału antyterrorystycznego Policji. 4. W razie potrzeby uruchomienie centralnego odwodu antyterrorystycznego Komendanta Głównego Policji. 5. Przeprowadzenie ewakuacji osób. 6. Skierowanie do działań zespołu negocjacyjnego. 7. Stosownie od potrzeb, zarzucenie alarmu dla funkcjonariuszy wybranych jednostek organizacyjnych Policji lub komórek organizacyjnych tych jednostek. 8. Stosownie do potrzeb wykorzystanie lotnictwa policyjnego, bezzałogowych statków powietrznych, w działaniach obejmujących w szczególności rozpoznanie i monitorowanie zagrożeń. 9. Ograniczenie ruchu pojazdów w rejonie zdarzenia. 10. Zapewnienie drożności dróg dojazdowych dla podmiotów uczestniczących w działaniach. 11. Rozważenie możliwości zastosowania urządzeń uniemożliwiających telekomunikację na określonym obszarze osobom postronnym. 12. Wystąpienie o siły i środki innych służb i instytucji na potrzeby prowadzonych działań. 13. Skierowanie w rejon zdarzenia grupy operacyjno-procesowej.

współdziałanie z:	**informacje dodatkowe**
• Organami administracji publicznej. • Agencją Bezpieczeństwa Wewnętrznego. • Państwową Strażą Pożarną. • Właściwymi inspekcjami (w tym Państwową Inspekcją Sanitarną MSWiA – w sytua-	• Rozważyć wsparcie działań prewencyjnych i kontr terrorystycznych Policji przez Żandarmerię Wojskową, pododdziały Sił Zbrojnych RP oraz zagranicznych funkcjonariuszy lub pracowników. • W przypadku zdarzenia o charakterze terrorystycznym na obszarach lub w obiektach należących do komórek i jednostek organizacyjnych podległych Ministrowi Obrony Narodowej lub przez niego nadzorowanych albo administrowanych przez te komórki podmiotem właściwym jest Żandarmeria Wojskowa.

cji odnalezienia urządzenia wybuchowego połączonego z niebezpieczną substancją biologiczną). • Służbami medycznymi. • Strażą gminną (miejską), • Zarządcami dróg, obiektów, terenów. • Strażą Graniczną. • Służbami komunalnymi (m.in.: energetyczne, gazownicze, wodociągowe). • Państwową Agencją Atomistyki. • Prokuraturą. • Siłami Zbrojnymi RP.	• W prowadzonych działaniach należy stosować *„Metodykę oględzin przestępstw o charakterze terrorystycznym i katastrof oraz identyfikacji ciał ofiar”* opracowaną przez Zespół Zadaniowy ds. wypracowania metodologii oględzin miejsc przestępstw o charakterze terrorystycznym i katastrof oraz identyfikacji ciał. • W ramach współpracy na miejscu zdarzenia należy dążyć do prowadzenia łączności z pozostałymi służbami, wykorzystując kanał współdziałania B112. • W przypadku przedłużających się działań, w celu zabezpieczenia logistycznego zaangażowanych sił Policji, należy zastosować procedurę *„Działania Policji w przypadku przedłużających się działań*”. • Dowodzący działaniami powiadamia kierownika komórki właściwej do spraw psychologii odpowiedniej KWP (KSP) o udziale policjantów w działaniach związanych z reagowaniem na sytuacje kryzysowe.

PROCEDURA NR 2 (POLICJA)

Działania Policji w przypadku uzyskania informacji o podłożeniu urządzenia wybuchowego

Cel działań: Zapewnienie bezpieczeństwa i porządku publicznego. Dokonanie oceny wiarygodności informacji o podłożeniu urządzenia wybuchowego.

możliwe zagrożenia	podstawowe przedsięwzięcia, czynności do wykonania przez policję
1. Zagrożenie życia i zdrowia ludzi. 2. Utrudnienia na szlakach komunikacyjnych drogowych, kolejowych, lotniczych. 3. Próba wymuszenia określonego działania na organach administracji publicznej. 4. Brak zgody osób przebywających w strefie zagrożenia na ewakuację. 5. Kradzież i zniszczenie mienia. 6. Powstanie paniki w miejscu prowadzonych działań.	1. Weryfikacja uzyskanej informacji. 2. Zabezpieczenie i izolacja miejsca zagrożonego. 3. Wyznaczenie strefy bezpieczeństwa. 4. Zapewnienie bezpieczeństwa i porządku publicznego w rejonie prowadzonych działań. 5. Neutralizacja zagrożenia. 6. Zabezpieczenie materiału dowodowego i dokumentowanie prowadzonych działań. 7. Zatrzymanie sprawcy.

etapy działania

etap wstępny	etap realizacji
1. Skierowanie na miejsce zdarzenia patrolu (m.in.: potwierdzenie, zebranie dodatkowych informacji, ocena sytuacji). 2. Przekazanie informacji przez dyżurnego jednostki o bieżącej sytuacji właściwemu kierownikowi jed-	1. Dyżurny Komendy Głównej Policji (KGP) informacje o: powiadomieniu o podłożeniu materiałów, urządzeń wybuchowych, kaskadowym podłożeniu urządzeń wybuchowych niezwłocznie przekazuje koordynatorowi CBŚP. 2. Sprawdzenie przez policjantów z NGRM-P miejsca/obiektu celem ujawnienia urządzenia wybuchowego. 3. Rozważenie możliwości zastosowania urządzeń uniemożliwiających telekomunikację na określonym obszarze osobom postronnym. 4. Koordynator CBŚP dokonuje analizy otrzymanej informacji o podłożeniu urządzenia wybuchowego i na jej podstawie dokonuje oceny wiarygodności informacji (według załączonego wzoru), w której: a) **informacja bez możliwości weryfikacji** – oznacza, że koordynator CBŚP, po dokonaniu oceny wiarygodności informacji, nie odnalazł powiązań i potwierdzenia poszczególnych cząstkowych danych,

nostki organizacyjnej Policji (lub osobie przez niego wyznaczonej) oraz dyżurnemu jednostki nadrzędnej. 3. Powiadomienie służb dyżurnych sąsiadujących jednostek organizacyjnych Policji oraz zapewnienie bieżącej współpracy i wymiany informacji z właściwymi służbami i instytucjami. 4. Skierowanie na miejsce zdarzenia policjantów z nieetatowej grupy rozpoznania minersko-pirotechnicznego (NGRM-P). 5. Pozyskanie informacji o: ujawnionych numerach telefonów, adresach mailowych, numerach IP, adresach pocztowych, pseudonimach, którymi posługiwał się sprawca zdarzenia. 6. Przekazanie informacji o zdarzeniu do koordynatora Centralnego Biura Śledczego Policji (CBŚP). 7. Prowadzenie działań prasowo-informacyjnych w zakresie realizowanych czynności.	b) **informacja o niskiej wiarygodności** – oznacza, że koordynator CBŚP, po dokonaniu oceny wiarygodności informacji, znalazł potwierdzenie szczątkowych danych zawartych w informacji w zdarzeniach będących fałszywymi powiadomieniami, c) **informacja wiarygodna** – oznacza, że koordynator CBŚP, po dokonaniu oceny wiarygodności informacji, znalazł potwierdzenie wiarygodności groźby użycia urządzenia wybuchowego, uzyskał informację o wskazaniu przedmiotu mogącego być urządzeniem wybuchowym lub stwierdzeniu zagrożenia. 5. Koordynator CBŚP zobowiązany jest do: a) sprawdzenia w dostępnych zbiorach informacji dotyczących zawiadomień o podłożeniu ładunku wybuchowego, a następnie przeanalizowania zgłoszenia i ustalenia powiązań z wcześniej uzyskanymi informacjami, b) dokonania oceny wiarygodności informacji na podstawie danych otrzymanych od dyżurnego KGP lub dyżurnego KWP (KSP) i KPP (KRP, KMP) przesłanych za pośrednictwem Systemu Wspomagania Dowodzenia Policji (SWD Policji), c) przekazania oceny wiarygodności informacji: – dyżurnemu KGP, który kieruje ocenę wiarygodności informacji do właściwego miejscowo dyżurnego KWP lub KSP – jeżeli zgłoszenie dotyczy obiektu lub terenu cywilnego, użyteczności publicznej lub obiektu administrowanego lub ochranianego przez Policję, – dyżurnemu Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego (ABW) – jeżeli zgłoszenie dotyczy obiektu lub terenu administrowanego przez ABW, – dyżurnemu Biura Ochrony Rządu (BOR) – jeżeli zgłoszenie dotyczy obiektu lub terenu administrowanego lub ochranianego przez BOR, – dyżurnemu Komendy Głównej Państwowej Straży Pożarnej (KG PSP) – jeżeli zgłoszenie dotyczy obiektu lub terenu administrowanego przez PSP albo innych obiektów lub terenów, gdzie na miejscu czynności prowadzone są przez funkcjonariuszy PSP, – dyżurnemu Komendy Głównej Straży Granicznej (KG SG) – jeżeli zgłoszenie dotyczy obiektu lub terenu administrowanego lub ochranianego przez SG, – dyżurnemu Komendy Głównej Żandarmerii Wojskowej (KG ŻW) – jeżeli zgłoszenie dotyczy obiektu lub terenu administrowanego albo ochranianego przez Siły Zbrojne RP, – Krajowej Administracji Skarbowej (KAS) – jeżeli zgłoszenie dotyczy obiektu lub terenu administrowanego lub użytkowanego przez KAS, – każdorazowo, w celach analitycznych i dystrybucji informacji do dyżurnych Centrum Antyterrorystycznego ABW i Rządowego Centrum Bezpieczeństwa (RCB). 6. Koordynator CBŚP przekazuje dyżurnemu KWP (KSP) ocenę wiarygodności informacji wraz z posiadanymi informacjami dotyczącymi zagrożenia, rysopisu sprawcy, opisu urządzenia wybuchowego lub atrapy takiego urządzenia, potwierdzonych informacji dotyczących fałszywego powiadomienia i inne informacje mogące mieć wpływ na bezpieczeństwo lub decyzję administratora w zakresie ewakuacji obiektu lub terenu. 7. Koordynator CBŚP przekazuje informacje o ujawnieniu lub powiadomieniu o podłożeniu materiałów, urządzeń wybuchowych, kaskadowym podłożeniu urządzeń wybuchowych kierownikowi komórki organizacyjnej CBŚP właściwej do zwalczania aktów terroru.

	8. Koordynator CBŚP dokonuje nowej oceny wiarygodności informacji – w przypadku uzyskania istotnych informacji mogących mieć wpływ na podjęcie przez administratora obiektu albo terenu decyzji o ewakuacji lub braku jej zasadności, 9. Koordynator CBŚP na ocenie wiarygodności informacji umieszcza adnotację o przeprowadzonych czynnościach przez funkcjonariuszy Policji lub innych służb z komórek rozpoznania minersko-pirotechnicznego w obiekcie lub na terenie, którego dotyczy zgłoszenie o podłożeniu urządzenia wybuchowego, 10. W przypadku, gdy w obiekcie lub na terenie, którego dotyczy zgłoszenie o podłożeniu urządzenia wybuchowego ujawniono urządzenie, pakunek lub inny przedmiot przypominający urządzenie wybuchowe, koordynator CBŚP w ocenie wiarygodności informacji ocenia informację jako wiarygodną. 11. Dyżurny KWP (KSP) za pośrednictwem dyżurnego KPP (KRP, KMP) przekazuje administratorowi obiektu lub terenu ocenę wiarygodności informacji, a następnie przekazuje za pośrednictwem dyżurnego KGP koordynatorowi CBŚP informacje dotyczące decyzji podjętej przez administratora obiektu lub terenu w zakresie ewakuacji oraz użytych sił i środków. 12. W przypadku otrzymania telefonicznego lub za pośrednictwem sieci teleinformatycznej powiadomienia o kaskadowym podłożeniu urządzeń wybuchowych koordynator CBŚP: a) powiadamia za pośrednictwem SWD Policji w formie komunikatu lub innych środków łączności dyżurnego KGP, b) powiadamia za pośrednictwem SWD Policji w formie komunikatu lub innych środków łączności dyżurnego KWP (KSP), na terenie działania którego wystąpiło zagrożenie związane z informacją o podłożeniu urządzenia wybuchowego, c) powiadamia koordynatora Biura do Walki z Cyberprzestępczością KGP (BdWC) – drogą elektroniczną na adres: cyber-kgp@policja.gov.pl, d) powiadamia jednostkę organizacyjną Policji prowadzącą czynności wykrywacze o konieczności zatrzymania sprawcy, gdy znane jest jego miejsce pobytu lub adres, z którego dokonano powiadomienia o podłożeniu urządzenia wybuchowego, e) przekazuje otrzymaną informację do komórki organizacyjnej CBŚP właściwej do zwalczania aktów terroru, celem wprowadzenia jej do właściwego zbioru danych. 13. W przypadku uzyskania informacji o elektronicznych danych identyfikujących nadawcę wiadomości o podłożeniu urządzenia wybuchowego przekazanej drogą elektroniczną, w szczególności: adresu poczty elektronicznej, numeru i rodzaju komunikatora, konta portalu społecznościowego lub innych, koordynator BdWC KGP powiadamia właściwą miejscowo komórkę do walki z cyberprzestępczością KWP (KSP) oraz koordynuje i wspiera czynności przez nią wykonywane. 14. W przypadku uzyskania od koordynatora BdWC KGP informacji, o których mowa w lit. m, komórka do walki z cyberprzestępczością KWP (KSP) jest obowiązana dążyć do uzyskania i zabezpieczenia wyeksportowanej pierwotnej wiadomości e-mail u bezpośredniego adresata, którą można edytować w programie „klient poczty elektronicznej" w postaci pojedynczego pliku. 15. W przypadku braku możliwości wyeksportowania całej wiadomości do osobnego pliku, komórka do walki z cyberprzestępczością KWP (KSP) jest obowiązana zabezpieczyć – bezpośrednio lub za pośrednictwem właściwej miejscowo terenowej jednostki organizacyjnej Policji – wiadomość, w szczególności „nagłówek

	rozszerzony wiadomości", w tym jego właściwości i informacje dotyczące drogi przebytej przez e-mail, złożone z adresów IP serwerów pocztowych wraz z określonymi datami i czasami, z uwzględnieniem stref czasowych. 16. W przypadku wykorzystania komunikatora do powiadomienia – komórka do walki z cyberprzestępczością KWP (KSP) ustala w szczególności: a) dane administratora użytkowanego komunikatora, b) dane niezbędne do weryfikacji użytkownika, w szczególności numer i nazwę użytkownika, c) dane logowania wraz z formularzem rejestracyjnym użytkownika komunikatora.

współdziałanie z:	**informacje dodatkowe**
• Organami administracji publicznej. • Agencją Bezpieczeństwa Wewnętrznego. • Państwową Strażą Pożarną. • Służbami medycznymi. • Strażą gminną (miejską). • Zarządcami dróg, obiektów, terenów, • służbami komunalnymi (m.in.: energetyczne, gazownicze, wodociągowe) na żądanie dowodzącego działaniami minersko-pirotechnicznymi.	• Wsparcie przez NGRMP z innych jednostek organizacyjnych Policji na wniosek kierownika jednostki organizacyjnej Policji realizującej działania. • W prowadzonych działaniach należy stosować „*Metodykę oględzin miejsc przestępstw o charakterze terrorystycznym i katastrof oraz identyfikacji ciał ofiar*" opracowaną przez Zespół Zadaniowy ds. wypracowania metodologii oględzin miejsc przestępstw o charakterze terrorystycznym i katastrof oraz identyfikacji ciał. • W ramach współpracy na miejscu zdarzenia należy dążyć do prowadzenia łączności z pozostałymi służbami, wykorzystując kanał współdziałania B112. • Dowodzący działaniami powiadamia kierownika komórki właściwej do spraw psychologii odpowiedniej KWP (KSP) o udziale policjantów w działaniach związanych z reagowaniem na sytuacje kryzysowe.

L.dz. ……. ……
(miejscowość, data)

BARDZO PILNE

Dyżurny KWP/KSP

_____
(jednostka organizacyjna Policji – adresat oceny weryfikacji informacji)

do wiadomości:

Centrum Antyterrorystyczne
Agencja Bezpieczeństwa Wewnętrznego

Rządowe Centrum Bezpieczeństwa

OCENA WIARYGODNOŚCI INFORMACJI

Informuję, że w dniu ……. o godz. ……. koordynator CBŚP otrzymał informację o podłożeniu urządzenia wybuchowego o treści:
……
……
……...

Po dokonaniu analizy i sprawdzenia w dostępnych bazach informacyjnych informuję,
że dokonano następującej oceny wiarygodności informacji:

INFORMACJA BEZ MOŻLIWOŚCI WERYFIKACJI
INFORMACJA O NISKIEJ WIARYGODNOŚCI
INFORMACJA WIARYGODNA

_____
(policjant po dokonanej ocenie wiarygodności informacji wpisuje jedną z trzech ocen)

Godzina wydania oceny wiarygodności informacji*:
……..
Adresat:
……..……..…
Informuję, że
…….…….…….
……..……...
(policjant zawiera dane otrzymane podczas przyjęcia zgłoszenia lub pochodzące z wykonanych sprawdzeń i innych czynności mające proces wykrywczy oraz bezpieczeństwo dla osób i mienia)

Jednocześnie zwracam się z prośbą o podanie informacji zwrotnej potwierdzającej otrzymanie powyższej oceny wiarygodności informacji (data i godzina) wraz z wyszczególnieniem czynności, które zostały podjęte po otrzymaniu ww. informacji.

…….
(podpis policjanta)

PROCEDURA NR 3 (POLICJA)

Działania Policji w przypadku zajęcia obiektu z przetrzymywaniem zakładników

Cel działań: Uwolnienie zakładników, neutralizacja zagrożenia, zatrzymanie sprawców, przywrócenie bezpieczeństwa i porządku publicznego.

możliwe zagrożenia	podstawowe przedsięwzięcia, czynności do wykonania przez policję
1. Zagrożenie życia i zdrowia osób. 2. Ziszczenie i kradzież mienia. 3. Zakłócenie bezpieczeństwa i porządku publicznego. 4. Spowodowanie pożaru lub wybuchu. 5. Zakłócenia funkcjonowania obiektów administracji państwowej i samorządowej. 6. Utrudnienia na szlakach komunikacyjnych. 7. Wymuszenie określonego działania na organach władzy państwowej i samorządowej. 8. Skażenie środowiska środkami chemicznymi, biologicznymi i radiologicznymi.	1. Izolacja zagrożonego terenu. 2. Zapewnienie bezpieczeństwa i porządku publicznego w rejonie prowadzonych działań. 3. Podjęcie działań zmierzających do uwolnienia zakładników i odblokowania obiektów. 4. Zapewnienie bezpieczeństwa i porządku w ruchu drogowym w rejonie prowadzonych działań. 5. Ustalenie i nawiązanie współpracy z administratorem obiektu, w tym pozyskanie planu obiektu. 6. Zatrzymanie sprawców. 7. Zabezpieczenie materiału dowodowego i dokumentowanie prowadzonych działań.

etapy działania

etap wstępny	etap realizacji
1. Skierowanie na miejsce zdarzenia patrolu (m.in.: potwierdzenie, zebranie dodatkowych informacji, ocena sytuacji). 2. Przekazanie informacji przez dyżurnego jednostki o bieżącej sytuacji właściwemu kierownikowi jednostki organizacyjnej Policji (lub osobie przez niego wyznaczonej) oraz dyżurnemu jednostki nadrzędnej. 3. Powiadomienie służb dyżurnych sąsiadujących jednostek organizacyjnych Policji oraz zapewnienie bieżącej współpracy i wymiany informacji z właściwymi służbami i instytucjami. 4. Izolacja miejsca zdarzenia oraz terenu przyległego. 5. Powiadomienie zespołu negocjacyjnego. 6. W razie potrzeby podjęcie działań ukierunkowanych na odcięcie mediów, w szczególności gazu i prądu. 7. Powiadomienie właściwego miejscowo samodzielnego pododdziału antyterrorystycznego Policji. 8. Skierowanie na miejsce zdarzenia dostępnych sił i środków Policji. 9. Prowadzenie działań prasowo-informacyjnych w zakresie realizowanych czynności.	1. W razie konieczności przeprowadzenie ewakuacji osób. 2. Ustalenie i przekazanie przez dowodzącego haseł współdziałania sił policyjnych. 3. Skierowanie do działań zespołu negocjacyjnego, 4. Zebranie wszelkich informacji na temat miejsca zdarzenia m.in.: specyfika terenu, trasy dojazdu i wyjazdu, infrastruktura mediów miejskich – wodociągi, energetyka, gazownictwo, aktywne systemy monitoringu wizyjnego, pozyskanie schematów graficznych, planów budynków, map topograficznych, materiałów wideo, 5. Zapewnienie drożności dróg dojazdowych dla podmiotów uczestniczących w działaniach, 6. Skierowanie do działań właściwego miejscowo samodzielnego pododdziału antyterrorystycznego Policji, 7. Stosownie do potrzeb, zarządzenie alarmu dla funkcjonariuszy wybranych jednostek organizacyjnych Policji lub komórek organizacyjnych tych jednostek, 8. Wystąpienie o siły i środki innych służb i instytucji na potrzeby prowadzonych działań, 9. Zapewnienie bezpieczeństwa i porządku publicznego, 10. Ograniczenie ruchu pojazdów w rejonie zdarzenia, 11. W razie potrzeby uruchomienie centralnego odwodu antyterrorystycznego Komendanta Głównego Policji (COAT KGP), 12. Rozważenie możliwości zastosowania urządzeń uniemożliwiających telekomunikację na określonym obszarze osobom postronnym,

	13. Skierowanie w rejon zdarzenia grupy operacyjno-procesowej.
współdziałanie z:	**informacje dodatkowe**
• Państwową Strażą Pożarną, • Agencją Bezpieczeństwa Wewnętrznego, • służbami medycznymi, • strażą gminną (miejską), • służbami komunalnymi (m.in.: energetyczne, gazownicze, wodociągowe), • zarządcami dróg, obiektów, terenów, • prokuraturą, • organami administracji publicznej.	• W ramach współpracy na miejscu zdarzenia należy dążyć do prowadzenia łączności z pozostałymi służbami, wykorzystując kanał współdziałania B112. • Dowodzący działaniami powiadamia kierownika komórki właściwej do spraw psychologii odpowiedniej KWP (KSP) o udziale policjantów w działaniach związanych z reagowaniem na sytuacje kryzysowe.

PROCEDURA NR 4 (POLICJA) **Działania Policji w przypadku porwania środka transportu z przetrzymywaniem zakładników**	
Cel działań: Uwolnienie zakładników, zatrzymanie sprawców, neutralizacja zagrożenia.	
możliwe zagrożenia	**podstawowe przedsięwzięcia, czynności do wykonania przez policję**
1. Zagrożenie życia i zdrowia osób. 2. Zniszczenie mienia. 3. Zakłócenie bezpieczeństwa i porządku publicznego. 4. Spowodowanie pożaru lub wybuchu. 5. Utrudnienia na szlakach komunikacyjnych. 6. Zakłócenia funkcjonowania obiektów administracji państwowej i samorządowej. 7. Wymuszenie określonego działania na organach władzy państwowej i samorządowej. 8. Nielegalne przekroczenie granicy. 9. Skażenie środowiska.	1. Rozwiązanie sytuacji kryzysowej. 2. Izolacja zagrożonego terenu. 3. Unieruchomienie środka transportu. 4. Zapewnienie bezpieczeństwa i porządku publicznego w rejonie prowadzonych działań. 5. Uwolnienie zakładników. 6. Zatrzymanie sprawców. 7. Zabezpieczenie materiału dowodowego i dokumentowanie prowadzonych działań.
etapy działania	
etap wstępny	**etap realizacji**
1. Skierowanie na miejsce zdarzenia patrolu (m.in.: potwierdzenie, zebranie dodatkowych informacji, ocena sytuacji). 2. Przekazanie informacji przez dyżurnego jednostki o bieżącej sytuacji właściwemu kierownikowi jednostki organizacyjnej Policji (lub osobie przez niego wyznaczonej) oraz dyżurnemu jednostki nadrzędnej. 3. Powiadomienie służb dyżurnych sąsiednich jednostek organizacyjnych Policji oraz zapewnienie bieżącej współpracy i wymiany informacji z właściwymi służbami i instytucjami, 4. Zebranie informacji na temat miejsca zdarzenia, w tym: osób, środka transportu,	1. W razie konieczności przeprowadzenie ewakuacji osób, 2. Ustalenie i przekazanie przez dowodzącego haseł współdziałania sił policyjnych, 3. Skierowanie do działań właściwego miejscowo samodzielnego pododdziału antyterrorystycznego Policji, 4. Stosownie do potrzeb, zarządzenie alarmu dla funkcjonariuszy wybranych jednostek organizacyjnych Policji lub komórek organizacyjnych tych jednostek, 5. W przypadku przemieszczania się środka transportu skierowanie sił monitorujących, 6. Stosownie do potrzeb, wykorzystanie lotnictwa policyjnego, bezzałogowych statków powietrznych

5. Izolacja miejsca zdarzenia oraz terenu przyległego, 6. Powiadomienie zespołu negocjacyjnego, 7. W razie potrzeby podjęcie działań ukierunkowanych na odcięcie mediów, w szczególności gazu i prądu, 8. Powiadomienie właściwego miejscowo samodzielnego pododdziału antyterrorystycznego Policji, 9. Skierowanie na miejsce zdarzenia dostępnych sił i środków Policji, 10. Zabezpieczenie trasy przemieszczania się oraz miejsca zatrzymania porwanego środka transportu, 11. Prowadzenie działań prasowo-informacyjnych w zakresie realizowanych czynności.	w działaniach obejmujących w szczególności rozpoznanie i monitorowanie zagrożeń, 7. Wystąpienie o siły i środki innych służb i instytucji na potrzeby prowadzonych działań, 8. Zapewnienie bezpieczeństwa i porządku publicznego, 9. Zapewnienie drożności dróg dojazdowych dla podmiotów uczestniczących w działaniach, 10. Ograniczenie ruchu pojazdów w rejonie zdarzenia, 11. W razie potrzeby uruchomienie centralnego odwodu antyterrorystycznego Komendanta Głównego Policji (COAT KGP), 12. Rozważenie możliwości zastosowania urządzeń uniemożliwiających telekomunikację na określonym obszarze osobom postronnym, 13. Skierowanie w rejon zdarzenia grupy operacyjno-procesowej.

współdziałanie z:	**informacje dodatkowe**
• Agencją Bezpieczeństwa Wewnętrznego, • Państwową Strażą Pożarną, • organami administracji publicznej, • inspekcją właściwą do spraw transportu drogowego, • służbami medycznymi, • strażą gminną (miejską), • zarządcami dróg, szlaków kolejowych, obiektów, terenów, • Strażą Ochrony Kolei, • Strażą Graniczną, • służbami komunalnymi (m.in.: energetyczne, gazownicze, wodociągowe), • właścicielem lub użytkownikiem porwanego środka transportu. **Uwzględniając zakres współdziałania z podmiotami odpowiedzialnymi za komunikację na szlakach innych niż lądowe, współpraca:** a) na szlakach wodnych: • Urząd Morski, • Morska Służba Poszukiwania i Ratownictwa, • Urząd Żeglugi Śródlądowej, • Kapitanat Portu, • Urząd Celny, • Siły Zbrojne RP; b) na szlakach komunikacji powietrznej: • Prezes Urzędu Lotnictwa Cywilnego, • zarządzający lotniskiem, • przewoźnik lotniczy, • Państwowa Agencja Żeglugi Powietrznej, • Żandarmeria Wojskowa, • Siły Zbrojne RP, • Służba Ochrony Lotniska; **w przypadku nadania statusu zdarzeniu Renegate lub Maritime:** • Żandarmeria Wojskowa,	• Należy rozważyć możliwość wsparcia działań Policji przez żołnierzy Żandarmerii Wojskowej do działań prewencyjnych. • W ramach współpracy na miejscu zdarzenia należy dążyć do prowadzenia łączności z pozostałymi służbami, wykorzystując kanał współdziałania B112. • Dowodzący działaniami powiadamia kierownika komórki właściwej do spraw psychologii odpowiedniej KWP (KSP) o udziale policjantów w działaniach związanych z reagowaniem na sytuacje kryzysowe.

• Siły Zbrojne RP, • Straż Graniczna.	

PROCEDURA NR 5 (POLICJA)

Działania Policji w przypadku uzyskania informacji o osobie posiadającej broń lub inne niebezpieczne narzędzie, której działanie zmierza do pozbawienia życia lub zdrowia wielu osób w miejscu publicznym (aktywny strzelec, amok)

Cel działań: Odizolowanie miejsca zdarzenia, neutralizacja zagrożenia, ochrona życia i zdrowia osób przebywających w rejonie działania sprawcy, zatrzymanie sprawcy

możliwe zagrożenia	podstawowe przedsięwzięcia, czynności do wykonania przez policję
1. Zagrożenie życia i zdrowia osób. 2. Powstanie paniki w miejscu zdarzenia. 3. Zniszczenie mienia. 4. Możliwość przemieszczenia się sprawcy. 5. Zakłócenie bezpieczeństwa i porządku publicznego. 6. Spowodowanie pożaru lub wybuchu. 7. Zakłócenia funkcjonowania obiektów administracji państwowej i samorządowej. 8. Utrudnienia na szlakach komunikacyjnych.	1. Lokalizacja miejsca działania sprawcy. 2. Potwierdzenie zdarzenia z udziałem aktywnego strzelca. 3. Zebranie informacji w niezbędnym zakresie i przekazanie ich odpowiednim służbom. 4. Przerwanie procesu zabijania. 5. Umożliwienie opuszczenia rejonu zagrożonego przez osoby postronne. 6. Izolacja zagrożonego terenu. 7. Zapewnienie bezpieczeństwa i porządku publicznego. 8. Ograniczenie skutków zdarzenia. 9. Zatrzymanie sprawcy. 10. Zabezpieczenie materiału dowodowego i dokumentowanie prowadzonych działań. 11. Prowadzenie działań prasowo-informacyjnych w zakresie realizowanych czynności.

etapy działania

etap wstępny	etap realizacji
1. Skierowanie na miejsce zdarzenia patrolu z poleceniem zachowania szczególnych zasad bezpieczeństwa (m.in.: potwierdzenie, zebranie informacji w niezbędnym zakresie, ocena sytuacji), 2. Przekazanie informacji o bieżącej sytuacji właściwemu kierownikowi jednostki organizacyjnej Policji (lub osobie przez niego wyznaczonej) oraz dyżurnemu jednostki nadrzędnej, 3. Powiadomienie służb dyżurnych sąsiednich jednostek organizacyjnych Policji oraz zapewnienie bieżącej współpracy i wymiany informacji z właściwymi służbami i instytucjami, 4. W przypadku potwierdzenia zdarzenia – lokalizacja miejsca działania sprawcy i próba neutralizacji zagrożenia z zachowaniem bezpieczeństwa własnego policjantów, 5. Izolacja miejsca zdarzenia oraz terenu przyległego,	1. Przerwanie procesu zabijania przez sprawcę, 2. Ewakuacja osób, 3. Ustalenie i przekazanie przez dowodzącego haseł współdziałania sił policyjnych, 4. Neutralizacja materiałów lub urządzeń wybuchowych, 5. Zapewnienie bezpieczeństwa i porządku publicznego, 6. Skierowanie do działań właściwego miejscowo samodzielnego pododdziału antyterrorystycznego Policji, 7. Skierowanie do działań zespołu negocjacyjnego, 8. Stosownie do potrzeb, zarządzenie alarmu dla funkcjonariuszy wybranych jednostek organizacyjnych Policji lub komórek organizacyjnych tych jednostek, 9. Stosownie do potrzeb wykorzystanie lotnictwa policyjnego, bezzałogowych statków powietrznych w działaniach obejmujących w szczególności roz-

6. Skierowanie dostępnych sił policyjnych w rejon zdarzenia, przekazanie informacji o możliwości bezpośredniego zagrożenia ich życia i zdrowia, 7. Powiadomienie dowódcy właściwego miejscowo samodzielnego pododdziału antyterrorystycznego Policji, 8. Powiadomienie zespołu negocjacyjnego, 9. Zebranie wszelkich informacji na temat sprawcy, miejsca zdarzenia, uczestników zdarzenia, 10. W razie potrzeby podjęcie działań ukierunkowanych na odcięcie mediów, w szczególności gazu i prądu, 11. Prowadzenie działań prasowo-informacyjnych w zakresie prowadzonych czynności.	poznanie i monitorowanie zagrożeń, 10. Ograniczenie ruchu pojazdów w rejonie zdarzenia, 11. Zapewnienie drożności dróg dojazdowych dla podmiotów uczestniczących w działaniach, 12. W razie potrzeby uruchomienie centralnego odwodu antyterrorystycznego Komendanta Głównego Policji (COAT KGP), 13. Powiadomienie i przygotowanie do działań zespołu wsparcia psychologicznego, 14. Rozważenie możliwości zastosowania urządzeń uniemożliwiających telekomunikację na określonym obszarze osobom postronnym, 15. Wystąpienie o siły i środki innych służb i instytucji na potrzeby prowadzonych działań, 16. Skierowanie w rejon zdarzenia grupy operacyjno-procesowej.
współdziałanie z:	**informacje dodatkowe**
• organami administracji publicznej, • Agencją Bezpieczeństwa Wewnętrznego, • Państwową Strażą Pożarną, • służbami medycznymi, • strażą gminną (miejską), • zarządcami dróg, obiektów, terenów, • prokuraturą, • służbami komunalnymi (m.in.: energetyczne, gazownicze, wodociągowe).	• Aktywny strzelec, to osoba która w jednym czasie i w jednym miejscu działa z zamiarem zabicia jak największej ilości osób przy użyciu najczęściej broni palnej, broni białej, materiałów wybuchowych lub innych środków, w tym środków komunikacji (samochody osobowe, ciężarowe, statki powietrzne). • Motywem działania sprawcy może być m.in.: poczucie krzywdy, choroba psychiczna lub pobudki ideologiczne, religijne, polityczne. • Możliwość wsparcia przez inne jednostki lub komórki antyterrorystyczne Policji w ramach uruchomionego COAT KGP. • Zapewnienie dostępności znacznych sił medycznych uwzględniając możliwość wystąpienia dużej liczby poszkodowanych. • Wyznaczenie miejsca i strefy segregacji rannych. • W ramach współpracy na miejscu zdarzenia należy dążyć do prowadzenia łączności z pozostałymi służbami, wykorzystując kanał współdziałania B112. • Dowodzący działaniami powiadamia kierownika komórki właściwej do spraw psychologii odpowiedniej KWP (KSP) o udziale policjantów w działaniach związanych z reagowaniem na sytuacje kryzysowe.

PROCEDURA NR 6 (POLICJA)

Działania Policji w przypadku ujawnienia niezidentyfikowanej przesyłki

Cel działań: Zapewnienie bezpieczeństwa i porządku publicznego

możliwe zagrożenia	**podstawowe przedsięwzięcia, czynności do wykonania przez policję**
1. Zagrożenie życia i zdrowia. 2. Utrudnienia w funkcjonowaniu obiektów użyteczności publicznej. 3. Utrudnienia na szlakach komunikacyjnych drogowych, kolejowych, lotniczych, wodnych. 4. Próba wymuszenia określonego działania na organach administracji publicznej. 5. Niestosowanie się ludności do poleceń, zarządzeń wydanych przez organy administracji publicznej oraz służby ratownicze i porządkowe. 6. Powstanie paniki w miejscu prowadzonych działań oraz zakłócenie bezpieczeństwa i porządku publicznego.	1. Potwierdzenie zdarzenia. 2. Określenie charakteru zagrożenia (wybuchowe, chemiczne, biologiczne, radiologiczne). 3. Współpraca i wymiana informacji z organami administracji publicznej i innymi instytucjami właściwymi do działań w sytuacjach ujawnienia niezidentyfikowanej przesyłki. 4. Zapewnienie bezpieczeństwa i porządku w ruchu drogowym w rejonie prowadzonych działań, w tym wyznaczenie objazdów. 5. Izolacja zagrożonego terenu. 6. Realizacja zadań procesowych związanych z zaistniałym zdarzeniem

etapy działania

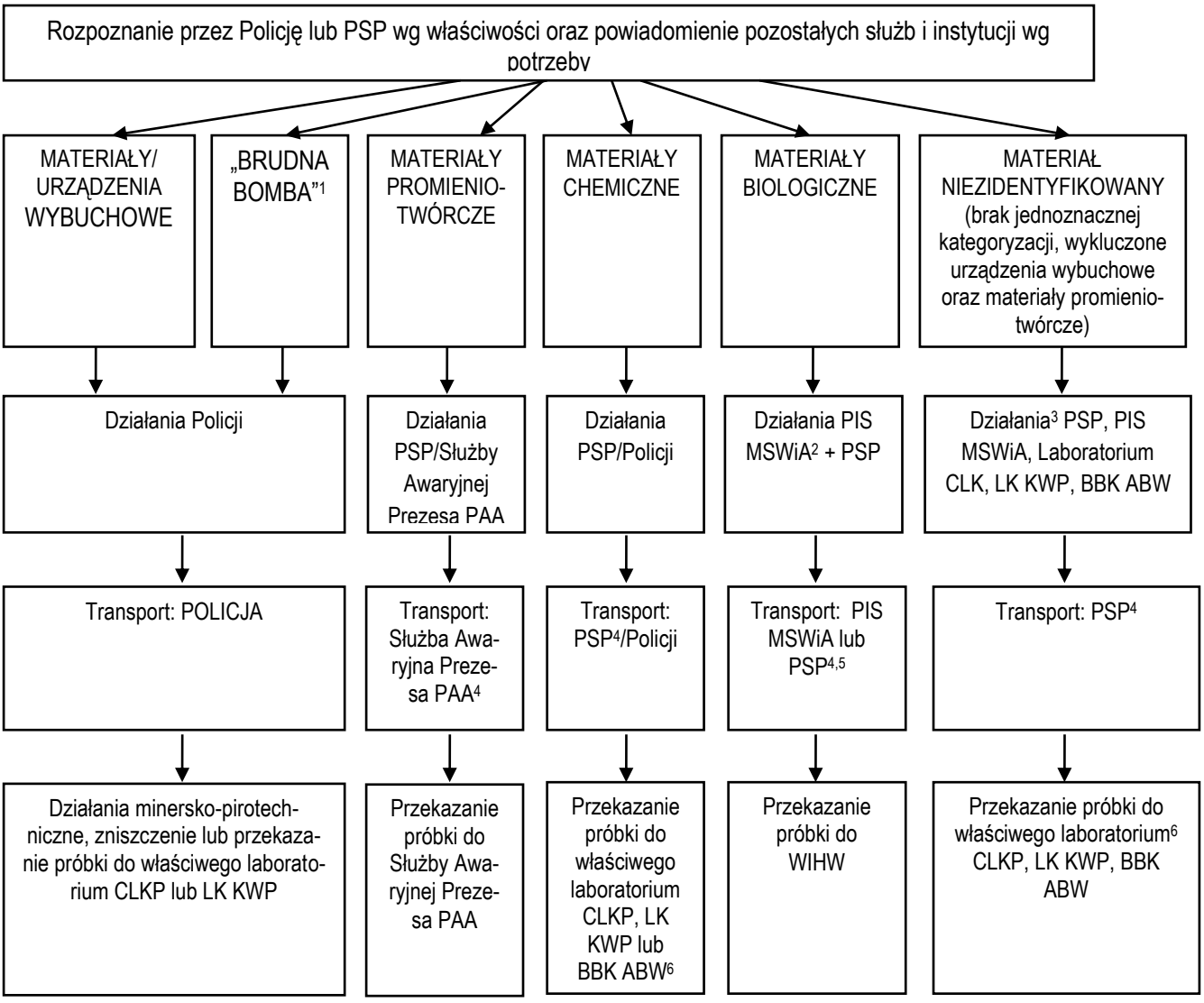
etap wstępny	**etap realizacji**
1. Skierowanie na miejsce zdarzenia patrolu policyjnego (potwierdzenie, zebranie dodatkowych informacji, ocena sytuacji), 2. Przekazanie informacji o bieżącej sytuacji właściwemu kierownikowi jednostki organizacyjnej Policji (lub osobie przez niego wyznaczonej) oraz dyżurnemu jednostki nadrzędnej, 3. Powiadomienie służb dyżurnych sąsiednich jednostek organizacyjnych Policji oraz zapewnienie bieżącej współpracy i wymiany informacji z właściwymi służbami i instytucjami, 4. Skierowanie na miejsce zdarzenia policjantów z nieetatowej grupy rozpoznania minersko-pirotechnicznego (NGRM-P), pozyskanie informacji o ujawnionych numerach telefonów, adresach mailowych, numerach IP, adresach pocztowych, pseudonimach, którymi posługiwał się sprawca zdarzenia, 5. Przekazanie informacji o zdarzeniu do koordynatora Centralnego Biura Śledczego Policji (koordynator CBŚP), 6. W razie potrzeby podjęcie działań ukierunkowanych na odcięcie mediów, w szczególności gazu i prądu, 7. Prowadzenie działań prasowo-informacyjnych w zakresie realizowanych czynności.	1. Zapewnienie drożności dróg dojazdowych dla podmiotów uczestniczących w działaniach, 2. Współpraca z Państwową Strażą Pożarną w zakresie identyfikacji rodzaju zagrożenia, 3. Działania minersko-pirotechniczne oraz w odniesieniu do zagrożenia radiologicznego, biologicznego, chemicznego (konieczność i kolejność działań w zależności od zaistniałej sytuacji) podejmowane wspólnie z odpowiednimi służbami i instytucjami zależnie od ujawnionego zagrożenia (zakres odpowiedzialności określa poniższy schemat), 4. Czynności dochodzeniowo-śledcze w niezbędnym zakresie (w tym dochodzenie epidemiologiczne) – jeśli zawartość przesyłki może stanowić materiał dowodowy w postępowaniu karnym – sposób działania powinien zagwarantować nienaruszalność śladów kryminalistycznych z zastrzeżeniem, że życie i zdrowie ludzkie jest wartością nadrzędną, 5. Zabezpieczenie przesyłki do transportu lub neutralizacja na miejscu akcji, 6. Transport do właściwego laboratorium w celu przeprowadzenia stosownych badań, 7. Sprawdzenie przez policjantów z NGRM-P miejsca, obiektu w celu ujawnienia urządzenia wybuchowego lub przesyłki zawierającej substancje niebezpieczne.

współdziałanie z:	**informacje dodatkowe**
• organami administracji publicznej,	• Wsparcie przez NGRM-P z innych jednostek organi-

• Agencją Bezpieczeństwa Wewnętrznego, • Państwową Strażą Pożarną, • inspekcją właściwą do spraw sanitarnych, • Państwową Agencją Atomistyki – Centrum Zdarzeń Radiacyjnych CeZaR, • służbami medycznymi, • strażą gminną (miejską), • zarządcami dróg, obiektów, terenów, • służbami komunalnymi (m.in.: energetyczne, gazownicze, wodociągowe) na żądanie dowodzącego działaniami minersko-pirotechnicznymi.	zacyjnych Policji – na wniosek kierownika jednostki organizacyjnej Policji realizującej działania. • W ramach współpracy na miejscu zdarzenia należy dążyć do prowadzenia łączności z pozostałymi służbami, wykorzystując kanał współdziałania B112. • W razie konieczności doposażenia policjantów w środki ochrony osobistej należy pozyskać je od właściwego podmiotu. • Dowodzący działaniami powiadamia kierownika komórki właściwej do spraw psychologii odpowiedniej KWP (KSP) o udziale policjantów w działaniach związanych z reagowaniem na sytuacje kryzysowe.

Schemat

POSTĘPOWANIE W PRZYPADKU OTRZYMANIA NIEZIDENTYFIKOWANEJ PRZESYŁKI

[1] „Brudna bomba" – połączenie urządzenia wybuchowego (jako czynnika rozprzestrzeniającego) z materiałem chemicznym/biologicznym/promieniotwórczym;

[2] W przypadku, gdy siły PIS MSWiA są niewystarczające przedstawiciel PIS MSWiA angażuje do działań Państwową Inspekcję Sanitarną lub Wojskową Inspekcję Sanitarną, której czynności na miejscu zdarzenia koordynuje;
[3] Możliwe jest wykorzystanie zasobów CLKP, LK KWP, BBK ABW – w przypadku realizowanych działań na miejscu akcji;
[4] Możliwe jest wykorzystanie Policji do pilotowania pojazdów przewożących przesyłkę. Decyzję podejmuje na miejscu kierownik (dowódca) działań z udziałem PSP, Policji, Służby Awaryjnej Prezesa PAA lub PIS MSWiA według rodzaju zapotrzebowania;
[5] Gdy transport przesyłki do badania nie jest możliwy przez PIS MSWiA to jego realizacja następuje przez PSP;
[6] BBK ABW: przeprowadzenie badań w odniesieniu do urzędów centralnych w obrębie m. st. Warszawy oraz obiektów służb specjalnych, CLKP – pozostałe obiekty w obrębie m. st. Warszawy, LK KWP poszczególne województwa, z wyłączeniem Warszawy,

UWAGA:

* W przypadku masowego powiadomienia o otrzymaniu podejrzanej przesyłki, w pierwszej kolejności podejmowane będą działania na rzecz służb i instytucji o kluczowym znaczeniu dla funkcjonowania i bezpieczeństwa państwa.
* Działania poza miejscem zdarzenia realizowane są w przypadku konieczności przeprowadzenia dalszych szczegółowych badań lub zniszczenia przesyłki.

<table>
<tr><td colspan="3">Procedura nr 7 (policja)
Działania Policji w przypadku ujawnienia materiałów, urządzeń wybuchowych, w tym z zastosowaniem środków chemicznych, biologicznych, radiologicznych, nuklearnych (cbrn) oraz amunicji szczególnie niebezpiecznej</td></tr>
<tr><td colspan="3">Cel działań: Neutralizacja i likwidacja zagrożenia, transport materiałów lub urządzeń wybuchowych, zabezpieczenie dowodów na potrzeby prowadzonych czynności procesowych, ustalenie i zatrzymanie sprawców</td></tr>
<tr><td colspan="2">możliwe zagrożenia</td><td>podstawowe przedsięwzięcia, czynności do wykonania przez policję</td></tr>
<tr><td colspan="2">1. Zagrożenie życia i zdrowia osób.
2. Zniszczenie i kradzież mienia.
3. Powstanie paniki w miejscu zdarzenia.
4. Zakłócenie bezpieczeństwa i porządku publicznego.
5. Spowodowanie pożaru lub wybuchu.
6. Utrudnienia na szlakach komunikacyjnych.
7. Próba wymuszenia określonego działania na organach władzy państwowej i samorządowej.
8. Brak zgody osób przebywających w strefie zagrożonej na ewakuację.
9. Zakłócenia funkcjonowania obiektów administracji państwowej i samorządowej.
10. Skażenie terenu i rozprzestrzenianie się zagrożenia.</td><td>1. Zabezpieczenie i izolacja zagrożonego terenu.
2. Wyznaczenie strefy bezpieczeństwa.
3. Zapewnienie bezpieczeństwa i porządku publicznego w rejonie prowadzonych działań.
4. Zapewnienie bezpiecznego transportu materiałów lub urządzeń wybuchowych.
5. Ograniczenie skutków zdarzenia.
6. Zabezpieczenie materiału dowodowego i dokumentowanie prowadzonych działań.</td></tr>
<tr><td colspan="3">etapy działania</td></tr>
<tr><td>etap wstępny</td><td colspan="2">etap realizacji</td></tr>
<tr><td>1. Skierowanie na miejsce zdarzenia patrolu (m.in.: potwierdzenie, zebranie do-</td><td colspan="2">1. W przypadku potwierdzenia informacji o zagrożeniu podjęcie decyzji przez komendanta wojewódzkiego Policji (Komendanta Stołecznego Policji) o użyciu komórki minersko-pirotechnicznej Policji.</td></tr>
</table>

datkowych informacji, ocena sytuacji). 2. Przekazanie informacji przez dyżurnego jednostki o bieżącej sytuacji właściwemu kierownikowi jednostki organizacyjnej Policji (lub osobie przez niego wyznaczonej) oraz dyżurnemu jednostki nadrzędnej. 3. Powiadomienie służb dyżurnych sąsiadujących jednostek organizacyjnych Policji oraz zapewnienie bieżącej współpracy i wymiany informacji z właściwymi służbami i instytucjami. 4. Izolacja miejsca zdarzenia oraz terenu przyległego. 5. Niedopuszczenie do wchodzenia w strefę zagrożenia osób postronnych. 6. Skierowanie na miejsce zdarzenia policjantów z nieetatowej grupy rozpoznania minersko-pirotechnicznego (NGRM-P). 7. W razie potrzeby podjęcie działań ukierunkowanych na odcięcie mediów, w szczególności gazu i prądu. 8. Prowadzenie działań prasowo-informacyjnych w zakresie realizowanych czynności.	2. W przypadku odnalezienia materiałów i urządzeń wybuchowych przeznaczenia wojskowego bez znamion wskazujących na popełnienie przestępstwa, funkcjonariusze NGRM-P wyznaczają strefę bezpieczeństwa i wnioskują o wezwanie Patrolu Rozminowania Sił Zbrojnych RP oraz odpowiednich sił Policji do zabezpieczenia miejsca zagrożonego. 3. Zebranie informacji na temat miejsca zdarzenia m.in.: specyfika terenu, trasy dojazdu i wyjazdu, infrastruktura mediów miejskich – wodociągi, energetyka, gazownictwo, aktywne systemy „monitoringu wizyjnego", pozyskanie schematów graficznych, planów budynków, map topograficznych, materiałów wideo. 4. Alarmowanie ludności o występującym zagrożeniu. 5. Pomoc w ewakuacji osób poszkodowanych. 6. Organizowanie objazdów rejonów zagrożonych oraz informowanie o objazdach. 7. Zapewnienie drożności dróg dojazdowych dla podmiotów uczestniczących w działaniach 8. Zapewnienie porządku publicznego w rejonie prowadzonych działań. 9. Egzekwowanie przestrzegania przepisów i poleceń kierujących działaniami. 10. Informowanie ludności o kierunkach, odległościach, sposobie dojścia lub dojazdu do miejsc zbiórek do ewakuacji. 11. Neutralizacja materiałów lub urządzeń wybuchowych – z zachowaniem zasad oraz środków bezpieczeństwa właściwych dla zidentyfikowanych materiałów niebezpiecznych. 12. Zapewnienie bezpieczeństwa podczas transportu materiałów lub urządzeń wybuchowych do miejsca neutralizacji. 13. Rozważenie możliwości zastosowania urządzeń uniemożliwiających telekomunikację na określonym obszarze osobom postronnym. 14. Skierowanie w rejon zdarzenia grupy operacyjno-procesowej (realizacja czynności z zachowaniem zasad bezpieczeństwa niezbędnych dla ochrony zdrowia).

współdziałanie z:	**informacje dodatkowe**
• organami administracji publicznej, • Agencją Bezpieczeństwa Wewnętrznego, • prokuraturą, • Państwową Strażą Pożarną, • właściwymi inspekcjami (w tym Państwową Inspekcją Sanitarną MSWiA w sytuacji odnalezienia urządzenia wybuchowego połączonego z niebezpieczną substancją biologiczną), • służbami medycznymi, • strażą gminną (miejską), • zarządcami dróg, obiektów, terenów, • Strażą Graniczną, • służbami komunalnymi (m.in.: energe-	• Środki CBRN - chemiczne, biologiczne, radiologiczne i nuklearne. • Amunicja szczególnie niebezpieczna – amunicja w rozumieniu art. 10 ust. 5 ustawy z dnia 21 maja 1999 o broni i amunicji (Dz. U. z 2012 r. poz. 576, z późn. zm.), • Należy rozważyć możliwość wsparcia działań Policji przez żołnierzy Żandarmerii Wojskowej. • W prowadzonych działaniach należy stosować *„Metodykę oględzin miejsc przestępstw o charakterze terrorystycznym i katastrof oraz identyfikacji ciał ofiar"* opracowaną przez Zespół Zadaniowy ds. wypracowania metodologii oględzin miejsc przestępstw o charakterze terrorystycznym i katastrof oraz identyfikacji ciał.

tyczne, gazownicze, wodociągowe), • Państwową Agencją Atomistyki w sytuacji odnalezienia urządzenia wybuchowego połączonego z substancją radioaktywną, • Siłami Zbrojnymi RP w przypadku odnalezienia materiałów i urządzeń wybuchowych przeznaczenia wojskowego bez znamion wskazujących na popełnienie przestępstwa.	• W ramach współpracy na miejscu zdarzenia należy dążyć do prowadzenia łączności z pozostałymi służbami, wykorzystując kanał współdziałania B112. • W razie konieczności doposażenia policjantów w środki ochrony osobistej należy pozyskać je od właściwego podmiotu. • Dowodzący działaniami powiadamia kierownika komórki właściwej do spraw psychologii odpowiedniej KWP (KSP) o udziale policjantów w działaniach związanych z reagowaniem na sytuacje kryzysowe.

PROCEDURA NR 8 (POLICJA)

Działania Policji w przypadku okupacji i blokady obiektów

Cel działań: Przywrócenie funkcjonowania obiektu zgodnie z przeznaczeniem

możliwe zagrożenia	podstawowe przedsięwzięcia, czynności do wykonania przez policję
1. Zagrożenie życia i zdrowia osób. 2. Wystąpienie znacznych strat materialnych. 3. Wymuszenie określonego działania na organach władzy państwowej i samorządowej. 4. Zakłócenie, bądź uniemożliwienie prawidłowego funkcjonowania obiektów. 5. Spowodowanie pożaru lub wybuchu. 6. Naruszenie bezpieczeństwa i porządku publicznego.	1. Uzyskanie informacji o liczbie uczestników oraz nastrojach panujących wśród protestujących. 2. Izolacja zagrożonego obiektu oraz terenu przyległego. 3. Nawiązanie współpracy z administratorem obiektu, w tym pozyskanie planu obiektu. 4. Prowadzenie działań zmierzających do odblokowania obiektu. 5. Zorganizowanie objazdów w rejonie prowadzonych działań. 6. Zapewnienie dojazdu dla podmiotów współdziałających. 7. Prowadzenie działań prasowo-informacyjnych w zakresie realizowanych czynności.

etapy działania

etap wstępny	etap realizacji
1. Skierowanie na miejsce zdarzenia patrolu (ustalenie organizatora okupacji lub blokady obiektu, celu, skali i charakteru zdarzenia oraz panujących nastrojów). 2. Przekazanie informacji o bieżącej sytuacji właściwemu kierownikowi jednostki organizacyjnej Policji (lub osobie przez niego wyznaczonej) oraz dyżurnemu jednostki nadrzędnej. 3. Powiadomienie służb dyżurnych sąsiednich jednostek organizacyjnych Policji oraz zapewnienie bieżącej współpracy i wymiany informacji z właściwymi służbami i instytucjami. 4. Nawiązanie kontaktu z administratorem obiektu w celu uzyskania niezbędnych informacji dotyczących: • rozmieszczenia wyjść ewakuacyjnych z uwzględnieniem rozkładu pomieszczeń, • danych o liczbie osób przebywających na terenie	1. Zapewnienie sił i środków niezbędnych do przywrócenia naruszonego porządku publicznego. 2. Skierowanie na miejsce zdarzenia zespołu negocjacyjnego, zespołu antykonfliktowego. 3. Zapewnienie drożności dróg dojazdowych dla podmiotów uczestniczących w działaniach. 4. Organizowanie objazdów rejonu prowadzonych działań oraz informowanie o objazdach. 5. Prowadzenie działań zmierzających do odblokowania obiektu, zgodnie z wypracowanymi wariantami. 6. Rejestracja wideo zachowań osób naruszających porządek prawny.

obiektu (w tym o pracownikach), • systemów fizycznej i technicznej ochrony obiektu. 5. Skierowanie na miejsce zdarzenia dostępnych sił i środków Policji zgodnie z bieżącą analizą. 6. W razie potrzeby podjęcie działań ukierunkowanych na odcięcie mediów, w szczególności gazu i prądu. 7. Prowadzenie działań prasowo-informacyjnych w zakresie realizowanych czynności.	7. Przygotowanie środków transportu dla osób zatrzymanych. 8. Stosownie do potrzeb wykorzystanie lotnictwa policyjnego, bezzałogowych statków powietrznych w działaniach obejmujących w szczególności rozpoznanie i monitorowanie zagrożeń. 9. Skierowanie w rejon zdarzenia grupy operacyjno-procesowej.

współdziałanie z:	**informacje dodatkowe**
• organami administracji publicznej, • służbami medycznymi, • Państwową Strażą Pożarną, • prokuraturą, • strażą gminną (miejską), • służbami komunalnymi (m.in.: energetyczne, gazownicze, wodociągowe), • zarządcami dróg, obiektów, terenów.	• W przypadku konieczności zastosowania wariantu siłowego rozwiązania zaistniałej sytuacji, należy wezwać osoby do zaprzestania działań niezgodnych z prawem oraz poinformować o możliwości podjęcia przez Policję działań odblokowujących, a osoby posiadające immunitet o konieczności opuszczenia przez nich rejonu działań, Przykładowe komunikaty: *– „Uwaga! Uwaga! Tu Policja.* *Zajęcie obiektu jest bezprawne.* *Wzywam do opuszczenia obiektu w czasie ... (czas określa dowodzący działaniami).* *Wobec osób okupujących obiekt zostaną wyciągnięte konsekwencje prawne.",* *– „Uwaga! Uwaga! Tu Policja.* *Wzywam do zachowania zgodnego z prawem.* *Wzywam osoby okupujące do opuszczenia obiektu w czasie...* (czas określa dowodzący działaniami). *W razie niewykonania polecenia zostaną użyte środki przymusu bezpośredniego. W trakcie działań Policja nie gwarantuje bezpieczeństwa przedstawicielom mediów oraz osobom posiadającym immunitety.* *Policja nie ponosi odpowiedzialności za szkody powstałe w trakcie działań.",* • W ramach współpracy na miejscu zdarzenia należy dążyć do prowadzenia łączności z pozostałymi służbami, wykorzystując kanał współdziałania B112. • W przypadku przedłużających się działań, w celu zabezpieczenia logistycznego zaangażowanych sił Policji, należy zastosować procedurę Działania Policji w przypadku przedłużających się działań. • Dowodzący działaniami powiadamia kierownika komórki właściwej do spraw psychologii odpowiedniej KWP (KSP) o udziale policjantów w działaniach związanych z reagowaniem na sytuacje kryzysowe.

PROCEDURA NR 9 (POLICJA)

Działania Policji w przypadku blokady szlaku komunikacyjnego – drogowego

Cel działań: Udrożnienie szlaku komunikacyjnego

możliwe zagrożenia	podstawowe przedsięwzięcia, czynności do wykonania przez policję
1. Zagrożenie dla zdrowia i życia osób. 2. Utrudnienia w ruchu drogowym związane z: • gromadzeniem się osób na drodze, • blokowaniem trasy przejazdu pojazdami, przeszkodami, • wzrostem zdarzeń drogowych na wyznaczonych trasach objazdowych, • przemieszczaniem się służb ratowniczych. 3. Niestosowanie się ludności do poleceń, zarządzeń wydanych przez służby ratownicze i porządkowe.	1. Uzyskanie informacji o liczbie uczestników oraz nastrojach panujących wśród protestujących. 2. Nawiązanie współpracy z właściwymi zarządcami dróg w celu zorganizowania i oznakowania objazdów. 3. Odblokowanie szlaku komunikacyjnego. 4. Realizacja zadań procesowych związanych z zaistniałym zdarzeniem (m.in. ustalanie danych ofiar, osób poszkodowanych, sprawców, świadków).

etapy działania

etap wstępny	etap realizacji
1. Skierowanie na miejsce zdarzenia patrolu (ustalenie organizatora protestu, celu, skali i charakteru blokady oraz panujących nastrojów). 2. Przekazanie informacji przez dyżurnego jednostki o bieżącej sytuacji właściwemu kierownikowi jednostki organizacyjnej Policji (lub osobie przez niego wyznaczonej) oraz dyżurnemu jednostki nadrzędnej. 3. Powiadomienie służb dyżurnych sąsiednich jednostek organizacyjnych Policji oraz zapewnienie bieżącej współpracy i wymiany informacji z właściwymi służbami i instytucjami. 4. Skierowanie na miejsce zdarzenia sił i środków Policji zgodnie z bieżącą analizą. 5. W razie konieczności podjęcie działań ukierunkowanych na odcięcie mediów, w szczególności gazu i prądu. 6. Prowadzenie działań prasowo-informacyjnych w zakresie realizowanych czynności.	1. Wystąpienie do zarządcy drogi o oznakowanie objazdów. 2. Skierowanie na miejsce zespołu negocjacyjnego, zespołu antykonfliktowego. 3. Zapewnienie drożności dróg dojazdowych dla podmiotów uczestniczących w działaniach. 4. Rejestracja wideo zachowań osób naruszających porządek prawny. 5. Kierowanie w rejon zdarzenia grupy operacyjno-procesowej.

współdziałanie z:	informacje dodatkowe
• organami administracji publicznej, • zarządcami dróg, obiektów, terenów, • służbami medycznymi, • Państwową Strażą Pożarną, • Strażą Graniczną w przypadku blokowania dróg w pobliżu przejść granicznych, • inspekcją właściwą	• W przypadku konieczności zastosowania wariantu siłowego rozwiązania zaistniałej sytuacji, należy nakazać protestującym udrożnienie szlaku drogowego oraz poinformować: ○ o konieczności zaprzestania działań niezgodnych z prawem, ○ o możliwości podjęcia przez Policję działań odblokowujących, ○ osoby posiadające immunitet o konieczności opuszczenia przez nich rejonu działań, Przykładowe komunikaty – blokowanie drogi przez pieszych: – *„Uwaga! Uwaga! Tu Policja.* *Blokując drogę łamiesz prawo.* *Wzywam do odblokowania drogi w czasie ...* (czas określa dowodzący działaniami). *W razie niewykonania polecenia zostaną użyte środki przymusu bezpośred-*

do spraw transportu drogowego, • służbami komunalnymi (m.in.: energetyczne, gazownicze, wodociągowe).	*niego.",* *– „Uwaga! Uwaga!* *Policja nie ponosi odpowiedzialności za szkody powstałe w trakcie działań.* *Twoje bezprawne zachowania są filmowane.* *Policja przystępuje do działań przywracających naruszony porządek prawny.".* Przykładowe komunikaty – blokowanie drogi pojazdami: *– „Uwaga! Uwaga! Tu Policja.* *Wzywam użytkowników pojazdów blokujących drogę do ich usunięcia w czasie ...* (czas określa dowodzący działaniami). *W przypadku niewykonania polecenia pojazdy zostaną usunięte na koszt właścicieli.* *Twoje bezprawne zachowania są filmowane.* *Policja nie ponosi odpowiedzialności za szkody powstałe w trakcie działań.",* *– „Uwaga! Uwaga! Tu Policja.* *Wzywam wszystkich do zachowania zgodnego z prawem.* *Wzywam wszystkie osoby do natychmiastowego opuszczenia miejsc działań policyjnych.* *W trakcie działań Policja nie gwarantuje bezpieczeństwa przedstawicielom mediów oraz osobom posiadającym immunitet.",* • W ramach współpracy na miejscu zdarzenia należy dążyć do prowadzenia łączności z pozostałymi służbami, wykorzystując kanał współdziałania B112, • W przypadku przedłużających się działań, w celu zabezpieczenia logistycznego zaangażowanych sił Policji, należy zastosować procedurę Działania Policji w przypadku przedłużających się działań, • Dowodzący działaniami powiadamia kierownika komórki właściwej do spraw psychologii odpowiedniej KWP (KSP) o udziale policjantów w działaniach związanych z reagowaniem na sytuacje kryzysowe.

PROCEDURA NR 10 (POLICJA)

Działania Policji w przypadku blokady szlaku komunikacyjnego – kolejowego

Cel działań: Udrożnienie szlaku komunikacyjnego

możliwe zagrożenia	podstawowe przedsięwzięcia, czynności do wykonania przez policję
1. Zagrożenie dla zdrowia i życia osób. 2. Utrudnienia w ruchu kolejowym związane z: • gromadzeniem się osób na szlaku kolejowym, • blokowaniem trasy przejazdu pojazdami, przeszkodami. 3. Zagrożenie dla środowiska związane z zatrzymaniem transportów z materiałami niebezpiecznymi, łatwo psującymi się. 4. Niestosowanie się ludności do poleceń, zarządzeń wydanych przez służby ratownicze i porządkowe, a także dewastacja infrastruktury kolejowej i kradzieże przewożonego towaru.	1. Przekazanie informacji do właściwego dyżurnego ruchu kolejowego o konieczności wstrzymania ruchu w rejonie zdarzenia. 2. Uzyskanie informacji o liczbie uczestników oraz nastrojach panujących wśród protestujących. 3. Odblokowanie szlaku kolejowego. 4. Nawiązanie współpracy ze Strażą Ochrony Kolei oraz właściwymi zarządcami infrastruktury kolejowej. 5. Realizacja zadań procesowych związanych z zaistniałym zdarzeniem (m.in.: ustalanie danych ofiar, osób poszkodowanych, sprawców, świadków).

<table>
<tr><th colspan="2">etapy działania</th></tr>
<tr><th colspan="2">etap wstępny</th><th>etap realizacji</th></tr>
<tr><td colspan="2">1. Skierowanie na miejsce zdarzenia patrolu (ustalenie organizatora protestu, celu, skali i charakteru blokady oraz panujących nastrojów).
2. Przekazanie informacji o bieżącej sytuacji właściwemu kierownikowi jednostki organizacyjnej Policji (lub osobie przez niego wyznaczonej) oraz dyżurnemu jednostki nadrzędnej.
3. Powiadomienie służb dyżurnych sąsiednich jednostek organizacyjnych Policji oraz zapewnienie bieżącej współpracy i wymiany informacji z właściwymi służbami i instytucjami.
4. Skierowanie na miejsce zdarzenia sił i środków Policji zgodnie z bieżącą analizą.
5. Prowadzenie działań prasowo-informacyjnych w zakresie realizowanych czynności.</td><td>1. Skierowanie na miejsce zespołu negocjacyjnego, zespołu antykonfliktowego.
2. Zabezpieczenie dróg dojazdowych dla podmiotów uczestniczących w działaniach.
3. Rejestracja wideo zachowań osób naruszających porządek prawny.
4. Skierowanie w rejon zdarzenia grupy operacyjno-procesowej.</td></tr>
<tr><th>współdziałanie z:</th><th colspan="2">informacje dodatkowe</th></tr>
<tr><td>• organami administracji publicznej,
• Strażą Ochrony Kolei,
• służbami medycznymi,
• Państwową Strażą Pożarną,
• Strażą Graniczną,
• zarządcami dróg, infrastruktury kolejowej, obiektów, terenów.</td><td colspan="2">• W przypadku konieczności zastosowania wariantu siłowego rozwiązania zaistniałej sytuacji, należy nakazać protestującym udrożnienie szlaku kolejowego oraz poinformować:
o o konieczności zaprzestania działań niezgodnych z prawem,
o o możliwości podjęcia przez Policję działań odblokowujących,
o osoby posiadające immunitet o konieczności opuszczenia przez nich rejonu działań,
Przykładowe komunikaty:
– „Uwaga! Uwaga! Tu Policja.
Blokując torowisko łamiesz prawo.
Wzywam do odblokowania torowiska w czasie ... (czas określa dowodzący działaniami).
W razie niewykonania polecenia zostaną użyte środki przymusu bezpośredniego.”,
– „Uwaga! Uwaga!
Policja nie ponosi odpowiedzialności za szkody powstałe w trakcie działań.
Twoje bezprawne zachowania są filmowane.
Policja przystępuje do działań przywracających naruszony porządek prawny.”,
• W ramach współpracy na miejscu zdarzenia należy dążyć do prowadzenia łączności z pozostałymi służbami, wykorzystując kanał współdziałania B112,
• W przypadku przedłużających się działań, w celu zabezpieczenia logistycznego zaangażowanych sił Policji, należy zastosować procedurę Działania Policji w przypadku przedłużających się działań,
• Dowodzący działaniami powiadamia kierownika komórki właściwej do spraw psychologii odpowiedniej KWP (KSP) o udziale policjantów w działaniach związanych z reagowaniem na sytuacje kryzysowe.</td></tr>
</table>

PROCEDURA NR 11 (POLICJA)

Działania Policji w przypadku przedłużającego się braku dostaw paliw i energii elektrycznej

Cel działań: Zapewnienie bezpieczeństwa i porządku publicznego na terenie objętym skutkami zdarzenia.

możliwe zagrożenia	podstawowe przedsięwzięcia, czynności do wykonania przez policję
1. Zagrożenie dla życia i zdrowia osób przebywających na terenie objętym skutkami zdarzenia, m.in.: w wyniku wychłodzenia. 2. Wystąpienie zdarzeń wynikających z zakłóceń w dostawach energii m.in.: związanych z przechowywaniem i produkcją niebezpiecznych substancji. 3. Zniszczenia m.in.: w infrastrukturze wytwarzania, przesyłu lub dystrybucji energii elektrycznej, gazu ziemnego. 4. Ograniczenie bądź utrata łączności radiowej i telefonicznej. 5. Wystąpienie niepokojów społecznych na skutek długotrwałych przerw w dostawach energii elektrycznej i paliw. 6. Zakłócenia w dostawach żywności, wody i innych niezbędnych artykułów. 7. Niestosowanie się ludności do poleceń, zarządzeń wydanych przez organy administracji publicznej oraz służby ratownicze i porządkowe. 8. Wybuch lub pożar. 9. Niszczenie i kradzieże mienia. 10. Utrudnienia na szlakach komunikacyjnych na terenie objętym skutkami zdarzenia.	1. Współpraca i wymiana informacji z organami administracji publicznej, instytucjami i służbami właściwymi do działań w sytuacjach przedłużającego się braku dostaw paliw i energii elektrycznej. 2. zapewnienie bezpieczeństwa i porządku publicznego m.in. w punktach: dystrybucji środków pomocy humanitarnej, medycznych. 3. Zapewnienie bezpieczeństwa i porządku w ruchu drogowym w rejonie prowadzonych działań, w tym umożliwienie swobodnego przejazdu dla służb ratowniczych i technicznych. 4. Zapewnienie bezpieczeństwa publicznego w rejonach dotkniętych zakłóceniami w dostawach energii elektrycznej i paliw. 5. Zapewnienie pomocy przy ewakuacji osób. 6. Zabezpieczenie pozostawionego mienia.

etapy działania

etap wstępny	etap realizacji
1. skierowanie w rejon zdarzenia sił i środków Policji, 2. powiadomienie służb dyżurnych sąsiednich jednostek organizacyjnych Policji oraz zapewnienie bieżącej współpracy i wymiany informacji z właściwymi służbami i instytucjami, 3. zabezpieczenie logistyczne własnych jednostek i obiektów przed skutkami awarii, 4. prowadzenie działań prasowo-informacyjnych w zakresie realizowanych czynności.	1. pomoc w ewakuacji osób poszkodowanych, 2. informowanie ludności o występującym niebezpieczeństwie, 3. zapewnienie drożności dróg dojazdowych dla podmiotów uczestniczących w działaniach, 4. zapewnienie bezpieczeństwa i porządku publicznego m.in.: w rejonie działania służb ratowniczych, punktach dystrybucji środków pomocy humanitarnej, medycznych, 5. egzekwowanie przestrzegania przepisów i poleceń kierujących działaniami ratowniczymi, 6. udzielanie informacji o miejscach pobytu osób poszkodowanych, udzielanej pomocy medycznej, humanitarnej oraz aktualnym stanie zagrożenia, 7. ochrona pozostawionego mienia, 8. w razie potrzeby przygotowanie posiadanego sprzętu logistycznego, który mógłby zostać dodatkowo wykorzystany w niesieniu pomocy poprzez udostępnienie znajdujących się na stanie Policji m.in.: agregatów prądotwórczych, namiotów, termosów, koców, śpiworów oraz dodatkowych środków transportu, 9. stosownie do potrzeb wykorzystanie lotnictwa policyjnego w działa-

	niach obejmujących transport pomocy medycznej oraz dostarczanie żywności i lekarstw potrzebującym i poszkodowanym.

współdziałanie z:	**informacje dodatkowe**
• organami administracji publicznej, • Państwową Strażą Pożarną, • służbami medycznymi, • właściwymi inspekcjami, • służbami komunalnymi (m.in.: energetyczne, gazownicze, wodociągowe), • operatorami sieci elektroenergetycznych i ich dostawcami, • zarządcami dróg, obiektów, terenów, • Siłami Zbrojnymi RP, • Strażą Graniczną, • podmiotami przewidzianymi do działań w sytuacjach przywrócenia dostaw energii i paliw, • strażami gminnymi (miejskimi).	• w ramach współpracy na miejscu zdarzenia należy dążyć do prowadzenia łączności z pozostałymi służbami, wykorzystując kanał współdziałania B112, • w przypadku przedłużających się działań, w celu zabezpieczenia logistycznego zaangażowanych sił Policji, należy zastosować procedurę *Działania Policji w przypadku przedłużających się działań*.

PROCEDURA NR 12 (POLICJA)

Działania Policji w przypadku zakłócenia w funkcjonowaniu użytkowanych ststemów teleinformatycznych

Cel działań: Przywrócenie funkcjonowania użytkowanych przez policję systemów teleinformatycznych

możliwe zagrożenia	**podstawowe przedsięwzięcia, czynności do wykonania przez policję**
1. Utrudnienia w funkcjonowaniu jednostek organizacyjnych Policji spowodowane brakiem łączności przewodowej i bezprzewodowej, brakiem dostępu do systemów i baz danych. 2. Zagrożenia dla życia i zdrowia wynikające z awarii systemów bezpieczeństwa i systemów ratujących życie (Ogólnopolska Sieć Teleinformatyczna OST-112). 3. Zagrożenia dla bezpieczeństwa państwa związane z brakiem dostępu do systemów lub pozyskaniem danych przez osoby nieuprawnione.	1. Podjęcie działań mających na celu określenie przyczyny zakłócenia w funkcjonowaniu użytkowanych systemów teleinformatycznych. 2. Przywrócenie funkcjonowania systemów teleinformatycznych we współdziałaniu z ich administratorami. 3. Zabezpieczenie materiału dowodowego i dokumentowanie prowadzonych działań.

etapy działania

etap wstępny	**etap realizacji**
1. Skierowanie na miejsce zdarzenia patrolu (m.in.: nawiązanie bezpośredniego kontaktu z przedstawicielem instytucji, zebranie dodatkowych informacji, ocena sytuacji), 2. Przekazanie informacji o bieżącej sytuacji właściwemu kierownikowi jednostki organizacyjnej Policji (lub osobie przez niego wyznaczonej) oraz dyżurnemu jednostki nadrzędnej, 3. Powiadomienie służb dyżurnych sąsiednich jednostek organizacyjnych Policji oraz zapewnienie bieżącej współpracy i wymiany informacji z właściwymi służbami i instytucjami, 4. Zaangażowanie do działań komórki organizacyjnej właściwej w sprawach zwalczania cyberprzestępczości,	1. Prowadzenie czynności przez komórki właściwe w sprawach zwalczania cyberprzestępczości oraz łączności i informatyki, 2. Prowadzenie czynności dochodzeniowo-śledczych, 3. Prowadzenie czyn-

5. Zaangażowanie do działań komórki organizacyjnej właściwej w sprawach łączności i informatyki, 6. Na podstawie zebranych informacji podjęcie działań adekwatnych do istniejącego zagrożenia, 7. Prowadzenie działań prasowo-informacyjnych w zakresie realizowanych czynności.	ności mających na celu przywrócenie funkcjonowania systemów teleinformatycznych.
współdziałanie z:	**informacje dodatkowe**
• Agencją Bezpieczeństwa Wewnętrznego, • Ministerstwem właściwym w sprawach cyfryzacji, • Instytucjami niepublicznymi, • Organami administracji publicznej, samorządowej, • Dyżurnym technicznym miasta, • Zarządcami obiektów, terenów lub infrastruktury.	• Rozważenie możliwości wsparcia przez dodatkowe zespoły właściwe w sprawach zwalczania cyberprzestępczości oraz łączności i informatyki, • Przekazanie informacji osobom administrującym systemami teleinformatycznymi o zaistniałej sytuacji, • Podjęcie działań operacyjno-rozpoznawczych ukierunkowanych na weryfikowanie informacji o zdarzeniu, • Uwzględnienie dokumentu „Proces zarządzania ciągłością świadczenia usług informatycznych przez Biuro Łączności i Informatyki KGP (Plan Ciągłości działania i Analiza Wpływu na Biznes)”, • W przypadkach wymagających natychmiastowej analizy i oceny zagrożenia oraz koordynacji działań realizowanych przez gminny, miejski, powiatowy, • Wojewódzki zespół reagowania kryzysowego, po zarządzeniu przez jego szefa posiedzenia w trybie natychmiastowym, należy oddelegować wyznaczonych funkcjonariuszy Policji do prac w odpowiednich grupach roboczych tych zespołów, • W ramach współpracy na miejscu zdarzenia należy dążyć do prowadzenia łączności z pozostałymi służbami, wykorzystując kanał współdziałania B112, • W przypadku przedłużających się działań, w celu zabezpieczenia logistycznego zaangażowanych sił Policji, należy zastosować procedurę Działania Policji w przypadku przedłużających się działań.

PROCEDURA NR 13 (PAŃSTWOWA STRAŻ POŻARNA) **Działania Policji w przypadku wystąpienia pożaru**	
Cel działań: Przywrócenie funkcjonowania użytkowanych przez policję systemów teleinformatycznych	
możliwe zagrożenia	**podstawowe przedsięwzięcia, czynności do wykonania przez policję**
1. Zagrożenie dla życia i zdrowia ludzi oraz dla środowiska w związku z wystąpieniem pożaru. 2. Spowodowanie znacznych strat materialnych, uszkodzenie obiektów mieszkalnych, gospodarczych i użyteczności publicznej, niebezpieczeństwo wystąpienia katastrofy budowlanej. 3. Wystąpienie naruszeń porządku publicznego, w tym w miejscach przebywania osób ewakuowanych oraz w miejscach dystrybucji pomocy humanitarnej. 4. Uszkodzenie infrastruktury drogowej, kolejowej, lotniczej lub transportu śródlądowego powodujące ograniczenia, dezorganizację lub całkowity paraliż trans-	1. Zapewnienie bezpieczeństwa i porządku publicznego w rejonie prowadzonych działań, w tym wyznaczenie objazdów. 2. Izolacja zagrożonego terenu. 3. Współpraca i wymiana informacji z organami administracji publicznej i innymi instytucjami właściwymi do walki z pożarami, wchodzącymi w skład krajowego systemu ratowniczogaśniczego. 4. Uzyskanie informacji o miejscu i skali zdarzenia. 5. Udrożnienie dróg ewakuacyjnych celem

portu. 5. Niestosowanie się ludności do poleceń, zarządzeń wydanych przez służby ratownicze i porządkowe. 6. Dewastacja lub kradzież mienia prywatnego i publicznego pozostawionego na czas ewakuacji ludności z terenu ewakuowanego lub potencjalnie narażonego na wystąpienie niebezpieczeństwa. 7. Powstanie paniki w miejscu prowadzonych działań ratowniczych oraz zakłócenie bezpieczeństwa i porządku publicznego. 8. Utrudnienia na szlakach komunikacyjnych (drogowych, kolejowych, lotniczych lub wodnych) spowodowane masowym, niekontrolowanym przemieszczaniem się ludności na tereny nie objęte pożarem.	zapewnienia bezkolizyjnego przejazdu dla służb ratowniczych, kierowanie ruchem w rejonie zdarzenia, udrożnienie newralgicznych skrzyżowań. 6. Zapewnienie pomocy w ewakuacji osób i mienia. 7. Zabezpieczenie mienia pozostawionego przez osoby ewakuowane. 8. Realizacja zadań procesowych związanych z zaistniałym zdarzeniem (m.in: ustalanie danych ofiar, osób poszkodowanych, sprawców, świadków).

etapy działania	
etap wstępny	**etap realizacji**
1. Skierowanie na miejsce zdarzenia patrolu (m.in.: potwierdzenie, zebranie dodatkowych informacji, ocena sytuacji), 2. Przekazanie informacji o bieżącej sytuacji właściwemu kierownikowi jednostki organizacyjnej Policji (lub osobie przez niego wyznaczonej) oraz do dyżurnego jednostki nadrzędnej, 3. Powiadomienie służb dyżurnych sąsiednich jednostek organizacyjnych Policji oraz zapewnienie bieżącej współpracy i wymiany informacji z właściwymi służbami i instytucjami, 4. Skierowanie na miejsce zdarzenia dostępnych sił i środków Policji zgodnie z bieżącą analizą, 5. Podjęcie działań ukierunkowanych na odcięcie mediów, w szczególności gazu i prądu, 6. Stosownie do potrzeb, wykorzystanie lotnictwa policyjnego, bezzałogowych statków powietrznych w działaniach obejmujących w szczególności rozpoznanie i monitorowanie zagrożeń.	1. Ustalenie zakresu współpracy ze służbą wiodącą na miejscu zdarzenia, 2. Izolacja rejonu zdarzenia lub zagrożenia w uzgodnieniu z dowodzącym działaniami, 3. Informowanie ludności o występującym zagrożeniu – pożarze, uwolnieniu niebezpiecznej substancji, 4. Pomoc w ewakuacji osób poszkodowanych, 5. Zapewnienie drożności dróg dojazdowych dla podmiotów uczestniczących w działaniach, 6. Organizowanie objazdów rejonów zagrożonych oraz informowanie o objazdach, 7. Egzekwowanie przestrzegania przepisów i poleceń kierujących działaniami ratowniczymi, 8. Informowanie ludności o kierunkach, odległościach, sposobie dojścia lub dojazdu do miejsc zbiórek do ewakuacji, 9. Zapewnienie bezpieczeństwa i porządku publicznego m.in.: w rejonie działania służb ratowniczych, miejscach pracy punktów medycznych, punktów zbiórek poszkodowanych, w miejscach dystrybucji środków pomocy humanitarnej, 10. Ochrona pozostawionego mienia, 11. Przygotowanie i zabezpieczenie własnych obiektów i sprzętu na wypadek wystąpienia zagrożenia spowodowanego pożarem, 12. W razie potrzeby przygotowanie posiadanego sprzętu logistycznego, który mógłby zostać dodatkowo wykorzystany w niesieniu pomocy poprzez udostępnienie znajdujących się na stanie Policji m.in.: agregatów prądotwórczych, namiotów, termosów, koców, śpiworów oraz dodatkowych środków transportu, 13. Skierowanie w rejon zdarzenia grupy operacyjno-procesowej, 14. Prowadzenie działań prasowo-informacyjnych w zakresie realizowanych czynności.

współdziałanie z:	**informacje dodatkowe**
• Organami administracji publicznej,	• Kierujący działaniami ratowniczymi wyznacza strefy działania i zadania dla poszczególnych służb,

• Państwową Strażą Pożarną, • Służbami medycznymi, • Nadzorem budowlanym, • Siłami Zbrojnymi RP, • Strażą Graniczną, • Strażą gminną (miejską), • Górskim Ochotniczym Pogotowiem Ratunkowym, Tatrzańskim Ochotniczym Pogotowiem Ratunkowym, • Służbami komunalnymi (m.in.: energetyczne, gazownicze, wodociągowe), • Zarządcami dróg, obiektów, terenów, • Prokuraturą.	• W prowadzonych działaniach należy stosować „Metodykę oględzin miejsc przestępstw o charakterze terrorystycznym i katastrof oraz identyfikacji ciał ofiar" opracowaną przez Zespół Zadaniowy ds. wypracowania metodologii oględzin miejsc przestępstw o charakterze terrorystycznym i katastrof oraz identyfikacji ciał, • W ramach współpracy na miejscu zdarzenia należy dążyć do prowadzenia łączności z pozostałymi służbami, wykorzystując kanał współdziałania B112, • W przypadku przedłużających się działań, w celu zabezpieczenia logistycznego zaangażowanych sił Policji, należy zastosować procedurę Działania Policji w przypadku przedłużających się działań, • W razie konieczności doposażenia policjantów w środki ochrony osobistej należy pozyskać je od właściwego podmiotu, • Dowodzący działaniami powiadamia kierownika komórki właściwej do spraw psychologii odpowiedniej KWP (KSP) o udziale policjantów w działaniach związanych z reagowaniem na sytuacje kryzysowe.

PROCEDURA NR 14 (PAŃSTWOWA STRAŻ POŻARNA)

Działania Policji w przypadku wystąpienia powodzi

Cel działań: Zapewnienie bezpieczeństwa i porządku publicznego w rejonie prowadzonych działań

możliwe zagrożenia	podstawowe przedsięwzięcia, czynności do wykonania przez policję
1. Zagrożenie dla życia i zdrowia ludzi oraz dla środowiska w związku z wystąpieniem powodzi. 2. Spowodowanie znacznych strat materialnych, uszkodzenie obiektów mieszkalnych, gospodarczych i użyteczności publicznej. 3. Wystąpienie naruszeń porządku publicznego, w tym w miejscach przebywania osób ewakuowanych oraz w miejscach dystrybucji pomocy humanitarnej. 4. Uszkodzenie infrastruktury drogowej, kolejowej, lotniczej lub wodnej powodujące ograniczenia, dezorganizację lub całkowity paraliż transportu. 5. Niestosowanie się ludności do poleceń, zarządzeń wydanych przez służby ratownicze i porządkowe. 6. Dewastacja lub kradzież mienia prywatnego i publicznego pozostawionego na czas ewakuacji ludności z terenu ewakuowanego lub potencjalnie narażonego na wystąpienie niebezpieczeństwa. 7. Panika w miejscu prowadzonych działań ratowniczych oraz zakłócenie bezpieczeństwa i porządku publicznego. 8. Utrudnienia na szlakach komunikacyjnych (drogowych, kolejowych, lotniczych lub wodnych) spowodowane masowym, niekontrolowanym przemieszczaniem się ludności na tereny nie objęte powodzią.	1. Zapewnienie bezpieczeństwa i porządku publicznego w rejonie prowadzonych działań, w tym wyznaczenie objazdów. 2. Współpraca i wymiana informacji z organami administracji publicznej i innymi instytucjami właściwymi do usuwania skutków powodzi. 3. Uzyskanie informacji o miejscu i skali zdarzenia. 4. Zapewnienie pomocy w ewakuacji osób i mienia. 5. Zabezpieczenie mienia ewakuowanej ludności w punktach jego składowania. 6. Realizacja zadań procesowych związanych z zaistniałym zdarzeniem (m.in: ustalanie danych ofiar, osób poszkodowanych). 7. Informowanie środków masowego przekazu o występujących zagrożeniach i utrudnieniach w przemieszczaniu.

<table>
<tr><th colspan="2">etapy działania</th></tr>
<tr><th>etap wstępny</th><th>etap realizacji</th></tr>
<tr><td>1. Skierowanie na miejsce zdarzenia patrolu (m. in.: potwierdzenie, zebranie dodatkowych informacji, ocena sytuacji),
2. Przekazanie informacji o bieżącej sytuacji właściwemu kierownikowi jednostki organizacyjnej Policji (lub osobie przez niego wyznaczonej) oraz dyżurnemu jednostki nadrzędnej,
3. Powiadomienie służb dyżurnych sąsiednich jednostek organizacyjnych Policji oraz zapewnienie bieżącej współpracy i wymiany informacji z właściwymi służbami i instytucjami,
4. Skierowanie na miejsce zdarzenia dostępnych sił i środków Policji zgodnie z bieżącą analizą,
5. W razie potrzeby podjęcie działań ukierunkowanych na odcięcie mediów, w szczególności gazu i prądu,
6. Stosownie do potrzeb wykorzystanie lotnictwa policyjnego, bezzałogowych statków powietrznych, w działaniach obejmujących w szczególności rozpoznanie i monitorowanie zagrożeń,
7. W razie potrzeby przygotowanie posiadanego sprzętu logistycznego, który mógłby zostać dodatkowo wykorzystany w niesieniu pomocy potrzebującym m.in.: poprzez udostępnienie znajdujących się na stanie Policji agregatów prądotwórczych, termosów, koców, śpiworów oraz środków transportu.</td><td>1. Ustalenie zakresu współpracy ze służbą wiodącą na miejscu zdarzenia,
2. Informowanie ludności o występującym niebezpieczeństwie,
3. Pomoc w ewakuacji osób poszkodowanych,
4. Organizowanie objazdów rejonów zagrożonych oraz informowanie o objazdach,
5. Zapewnienie drożności dróg dojazdowych dla podmiotów uczestniczących w działaniach,
6. Egzekwowanie przestrzegania przepisów i poleceń kierującego działaniami ratowniczymi,
7. Informowanie ludności o kierunkach, odległościach, sposobie dojścia lub dojazdu do miejsc zbiórek do ewakuacji,
8. Zapewnienie bezpieczeństwa i porządku publicznego, m.in.: w rejonie działania służb ratowniczych, miejscach pracy punktów medycznych, punktów zbiórek poszkodowanych, w miejscach dystrybucji środków pomocy humanitarnej,
9. Ochrona pozostawionego mienia,
10. Przygotowanie i zabezpieczenie własnych obiektów i sprzętu na wypadek wystąpienia zagrożeń spowodowanych powodzią,
11. Skierowanie w rejon zdarzenia grupy operacyjno-procesowej,
12. Prowadzenie działań prasowo-informacyjnych w zakresie realizowanych czynności.</td></tr>
<tr><th>współdziałanie z:</th><th>informacje dodatkowe</th></tr>
<tr><td>• Organami administracji publicznej,
• Państwową Strażą Pożarną,
• Służbami medycznymi,
• Inspekcjami właściwymi do spraw sanitarnych i weterynaryjnych,
• Nadzorem budowlanym,
• Siłami Zbrojnymi RP,
• Strażą Graniczną,
• Strażą gminną (miejską),
• Służbami komunalnymi (m.in.: energetyczne, gazownicze, wodociągowe),
• Zarządcami dróg, obiektów, terenów,
• Prokuraturą.</td><td>• Kierujący działaniami ratowniczymi wyznacza strefy działania i zadania dla poszczególnych służb,
• W ramach współpracy na miejscu zdarzenia należy dążyć do prowadzenia łączności z pozostałymi służbami, wykorzystując kanał współdziałania B112,
• W razie konieczności doposażenia policjantów w środki ochrony osobistej należy pozyskać je od właściwego podmiotu,
• W przypadku przedłużających się działań, w celu zabezpieczenia logistycznego zaangażowanych sił Policji, należy zastosować procedurę Działania Policji w przypadku przedłużających się działań,
• Dowodzący działaniami powiadamia kierownika komórki właściwej do spraw psychologii odpowiedniej KWP (KSP) o udziale policjantów w działaniach związanych z reagowaniem na sytuacje kryzysowe.</td></tr>
</table>

PROCEDURA NR 15 (PAŃSTWOWA STRAŻ POŻARNA)

Działania Policji w przypadku katastrofy budowlanej

Cel działań: Zabezpieczenie miejsca katastrofy i działań ratowniczych

możliwe zagrożenia	podstawowe przedsięwzięcia, czynności do wykonania przez policję
1. Zagrożenie dla życia i zdrowia ludzi oraz dla środowiska w związku z katastrofą budowlaną. 2. Spowodowanie znacznych strat materialnych, uszkodzenie obiektów mieszkalnych, gospodarczych i użyteczności publicznej. 3. Uszkodzenie infrastruktury drogowej, kolejowej lub lotniczej powodujące ograniczenia, dezorganizację lub całkowity paraliż transportu. 4. Wystąpienie przerw w dostawach energii elektrycznej, cieplnej, a także ograniczenie bądź utrata łączności radiowej i telefonicznej. 5. Niestosowanie się ludności do poleceń, zarządzeń wydanych przez służby ratownicze i porządkowe. 6. Dewastacja lub kradzież mienia pozostawionego na czas ewakuacji ludności z terenu ewakuowanego lub potencjalnie narażonego na wystąpienie niebezpieczeństwa. 7. Powstanie paniki w miejscu prowadzonych działań ratowniczych oraz zakłócenie bezpieczeństwa i porządku publicznego. 8. Utrudnienia na szlakach komunikacyjnych w pobliżu miejsca zdarzenia.	1. Uzyskanie informacji o miejscu i skali zdarzenia. 2. Zapewnienie bezpieczeństwa i porządku publicznego w rejonie prowadzonych działań, w tym wyznaczenie objazdów. 3. Izolacja i zabezpieczenie rejonu katastrofy budowlanej. 4. Współpraca i wymiana informacji z organami administracji publicznej, instytucjami i służbami właściwymi do działań w sytuacjach zwalczania skutków katastrof budowlanych. 5. Udrożnienie dróg ewakuacyjnych, celem zapewnienia bezkolizyjnego przejazdu dla służb ratowniczych, kierowanie ruchem w rejonie zdarzenia, udrożnienie newralgicznych skrzyżowań. 6. Zapewnienie pomocy w ewakuacji osób i mienia. 7. Zabezpieczanie mienia pozostawionego przez osoby ewakuowane. 8. Realizacja zadań procesowych związanych z zaistniałym zdarzeniem (m.in: ustalanie danych ofiar, osób poszkodowanych, sprawców, świadków).

etapy działania

etap wstępny	etap realizacji
1. Skierowanie na miejsce zdarzenia patrolu (m.in.: potwierdzenie, zebranie dodatkowych informacji, ocena sytuacji), 2. Przekazanie informacji o bieżącej sytuacji właściwemu kierownikowi jednostki organizacyjnej Policji (lub osobie przez niego wyznaczonej) oraz dyżurnemu jednostki nadrzędnej, 3. Powiadomienie służb dyżurnych sąsiednich	1. Ustalenie zakresu współpracy ze służbą wiodącą na miejscu zdarzenia, 2. Izolacja rejonu zdarzenia lub zagrożenia w uzgodnieniu z dowodzącym działaniami, 3. Organizowanie objazdów rejonów zagrożonych, informowanie o objazdach, 4. Zapewnienie drożności dróg dojazdowych dla podmiotów uczestniczących w działaniach, 5. Informowanie ludności o występujących zagrożeniach, 6. Pomoc w ewakuacji osób poszkodowanych, 7. Zapewnienie bezpieczeństwa porządku publicznego w rejonie działania służb ratowniczych, 8. Egzekwowanie przestrzegania przepisów i poleceń kierującego działaniami ratowniczymi, 9. Informowanie ludności o kierunkach, odległościach, sposobie dojścia lub dojazdu do miejsc zbiórek do ewakuacji, 10. Zapewnienie bezpieczeństwa i porządku publicznego m.in.: w miejscach pracy punktów medycznych, punktów zbiórek poszkodowanych,

jednostek organizacyjnych Policji oraz zapewnienie bieżącej współpracy i wymiany informacji z właściwymi służbami i instytucjami, 4. Skierowanie na miejsce zdarzenia dostępnych sił i środków Policji zgodnie z bieżącą analizą.	11. Ochrona pozostawionego mienia, 12. Przygotowanie posiadanego sprzętu logistycznego, który mógłby zostać dodatkowo wykorzystany w niesieniu pomocy poprzez udostępnienie znajdujących się na stanie Policji m.in. agregatów prądotwórczych, namiotów, termosów, koców, śpiworów oraz dodatkowych środków transportu) wsparcie działań ratowniczo-poszukiwawczych (m.in.: za osobami, które mogły oddalić się z miejsca katastrofy). 13. Ustalenie administratora obiektu, terenu oraz pozyskanie listy osób tam przebywających. 14. Skierowanie w rejon zdarzenia grupy operacyjno-procesowej (realizacja czynności z zachowaniem zasad bezpieczeństwa niezbędnych dla ochrony zdrowia), 15. Prowadzenie działań prasowo-informacyjnych w zakresie realizowanych czynności.

współdziałanie z:	**informacje dodatkowe**
• Organami administracji publicznej, • Państwową Strażą Pożarną, • Służbami medycznymi, • Nadzorem budowlanym, • Górskim Ochotniczym Pogotowiem Ratunkowym, Tatrzańskim Ochotniczym Pogotowiem Ratunkowym, Wodnym Ochotniczym Pogotowiem Ratunkowym, • Siłami Zbrojnymi RP, • Służbami komunalnymi (m.in.: energetyczne, gazownicze, wodociągowe), • Zarządcami dróg, obiektów, terenów, • Strażą Graniczną, • Prokuraturą.	• Podmiotem odpowiedzialnym za wyznaczenie stref w rejonie prowadzenia działań, w tym działań ratowniczych jest Państwowa Straż Pożarna, odpowiedzialna za organizację, prowadzenie i koordynację tych działań zgodnie z ustawowymi obowiązkami, • W prowadzonych działaniach należy stosować „Metodykę oględzin miejsc przestępstw o charakterze terrorystycznym i katastrof oraz identyfikacji ciał ofiar" opracowaną przez Zespół Zadaniowy ds. wypracowania metodologii oględzin miejsc przestępstw o charakterze terrorystycznym i katastrof oraz identyfikacji ciał, • W ramach współpracy na miejscu zdarzenia należy dążyć do prowadzenia łączności z pozostałymi służbami, wykorzystując kanał współdziałania B112, • W przypadku przedłużających się działań, w celu zabezpieczenia logistycznego zaangażowanych sił Policji, należy zastosować procedurę Działania Policji w przypadku przedłużających się działań, • Dowodzący działaniami powiadamia kierownika komórki właściwej do spraw psychologii odpowiedniej KWP (KSP) o udziale policjantów w działaniach związanych z reagowaniem na sytuacje kryzysowe.

PROCEDURA NR 16 (PAŃSTWOWA STRAŻ POŻARNA, Górskie Ochotnicze Pogotowie Ratunkowe, Tatrzańskie Ochotnicze Pogotowie Ratunkowe, Wodne Ochotnicze Pogotowie Ratunkowe) **Działania Policji w przypadku katastrofy statku powietrznego**	
Cel działań: Zabezpieczenie miejsca katastrofy i działań ratowniczych	
możliwe zagrożenia	**podstawowe przedsięwzięcia, czynności do wykonania przez policję**

1. Zagrożenie życia i zdrowia pasażerów statku powietrznego oraz osób w rejonie katastrofy. 2. Zniszczenie mienia w znacznych rozmiarach. 3. Zagrożenie dla środowiska naturalnego. 4. Utrudnienia na szlakach komunikacyjnych w pobliżu miejsca zdarzenia. 5. Naruszenie porządku prawnego, w tym kradzież mienia osób poszkodowanych. 6. Niestosowanie się ludności do poleceń, zarządzeń wydanych przez służby ratownicze i porządkowe.	1. Zabezpieczenie i izolacja miejsca katastrofy w uzgodnieniu z kierującym działaniami. 2. Nawiązanie kontaktu z dowodzącym siłami Państwowej Straży Pożarnej, Państwową Komisją Badania Wypadków Lotniczych, Komisją Badania Wypadków Lotniczych Lotnictwa Państwowego oraz prokuraturą w celu uzgodnienia zakresu i sposobu współpracy. 3. Zapewnienie bezpieczeństwa i porządku w ruchu drogowym w rejonie prowadzonych działań, w tym wyznaczenie objazdów. 4. Realizacja czynności procesowych związanych z zaistniałym zdarzeniem (m.in.: ustalanie danych ofiar, osób poszkodowanych, sprawców i świadków).

etapy działania	
etap wstępny	**etap realizacji**
1. Skierowanie na miejsce zdarzenia patrolu (m.in.: nawiązanie bezpośredniego kontaktu z dowodzącym działaniami celem wskazania zadań do realizacji przez funkcjonariuszy Policji, zebranie dodatkowych informacji, ocena sytuacji), 2. Przekazanie informacji o bieżącej sytuacji właściwemu kierownikowi jednostki organizacyjnej Policji (lub osobie przez niego wyznaczonej) oraz dyżurnemu jednostki nadrzędnej. 3. Powiadomienie służb dyżurnych sąsiednich jednostek organizacyjnych Policji oraz zapewnienie bieżącej współpracy i wymiany informacji z właściwymi służbami i instytucjami, 4. Nawiązanie bezpośredniego kontaktu z dowodzącym siłami Państwowej Straży Pożarnej, przedstawicielami Państwowej Komisji Badania Wypadków Lotniczych i prokuratury.	1. Ustalenie zakresu współpracy ze służbą wiodącą na miejscu zdarzenia, 2. Izolacja rejonu zdarzenia w uzgodnieniu z kierującym działaniami, 3. Pomoc w ewakuacji osób poszkodowanych, 4. Organizowanie objazdów rejonów zagrożonych oraz informowanie o objazdach, 5. Zapewnienie drożności dróg dojazdowych dla podmiotów uczestniczących w działaniach, 6. Wsparcie działań ratowniczo-poszukiwawczych (m.in.: za osobami, które mogły oddalić się z miejsca katastrofy), 7. Bieżące zbieranie informacji o poszkodowanych, 8. Ustalenie przewoźnika oraz pozyskanie listy pasażerów, 9. Prowadzenie działań prasowo-informacyjnych w zakresie realizowanych czynności.

współdziałanie z:	**informacje dodatkowe**
• Państwową Strażą Pożarną, • Służbami medycznymi, • Górskim Ochotniczym Pogotowiem Ratunkowym, Tatrzańskim Ochotniczym • Pogotowiem Ratunkowym – na terenach górskich, • Wodnym Ochotniczym Pogotowiem Ratunkowym – na terenach wodnych, • Organami administracji publicznej, • Państwową Komisją Badania Wypadków Lotniczych, • Komisją Badania Wypadków Lotniczych Lotnictwa Państwowego, • Prokuraturą, • Żandarmerią Wojskową – w przypadku katastrofy wojskowego statku powietrznego, • Przewoźnikiem lotniczym,	• W prowadzonych działaniach należy stosować „Metodykę oględzin miejsc przestępstw o charakterze terrorystycznym i katastrof oraz identyfikacji ciał ofiar" opracowaną przez Zespół Zadaniowy ds. wypracowania metodologii oględzin miejsc przestępstw o charakterze terrorystycznym i katastrof oraz identyfikacji ciał, • W ramach współpracy na miejscu zdarzenia należy dążyć do prowadzenia łączności z pozostałymi służbami, wykorzystując kanał współdziałania B112, • W przepadku przedłużających się działań, w celu zabezpieczenia logistycznego zaangażowanych sił Policji, należy zastosować procedurę Działania Policji w przy-

• Zarządcami dróg, obiektów, terenów, • Morską Służbą Poszukiwania i Ratownictwa, • Dyrektorem Regionalnej Dyrekcji Lasów Państwowych, • Służbami dyplomatycznymi, • Służbami komunalnymi (m.in.: energetyczne, gazownicze, wodociągowe).	padku przedłużających się działań, • Dowodzący działaniami powiadamia kierownika komórki właściwej do spraw psychologii odpowiedniej KWP (KSP) o udziale policjantów w działaniach związanych z reagowaniem na sytuacje kryzysowe.

PROCEDURA NR 17 (PAŃSTWOWA STRAŻ POŻARNA)

Działania Policji w przypadku uwolnienia niebezpiecznej substancji chemicznej

Cel działań: Zabezpieczenie bezpieczeństwa i porządku publicznego w rejonie zagrożenia

możliwe zagrożenia	podstawowe przedsięwzięcia, czynności do wykonania przez policję
1. Zagrożenie dla życia i zdrowia osób przebywających w rejonie zdarzenia. 2. Skażenie ludzi, zwierząt i roślin w rejonie zdarzenia. 3. Utrudnienia na szlakach komunikacyjnych w pobliżu miejsca zdarzenia. 4. Zakłócenia bezpieczeństwa i porządku publicznego w rejonie zdarzenia. 5. Niestosowanie się osób do zakazów, nakazów, poleceń w związku ze zdarzeniem.	1. Zabezpieczenie i izolacja miejsca skażenia. 2. Do czasu przybycia na miejsce właściwych podmiotów wydzielenie strefy bezpieczeństwa o promieniu nie mniejszym niż 300 metrów i ewakuacja z niej osób. 3. Zapewnienie bezpieczeństwa i porządku w ruchu drogowym w rejonie prowadzonych działań w tym wyznaczenie objazdów. 4. Zapewnienie bezpieczeństwa i porządku publicznego w rejonie punktów dekontaminacji. 5. Egzekwowanie przestrzegania zakazów i nakazów obowiązujących w wyznaczonej strefie. 6. Realizacja zadań procesowych związanych z zaistniałym zdarzeniem (m.in.: ustalanie danych ofiar, osób poszkodowanych, sprawców i świadków).

etapy działania

etap wstępny	etap realizacji
1. Skierowanie na miejsce zdarzenia patrolu (m.in.: nawiązanie bezpośredniego kontaktu z dowodzącym działaniami, zebranie dodatkowych informacji, ocena sytuacji), 2. Przekazanie informacji o bieżącej sytuacji właściwemu kierownikowi jednostki organizacyjnej Policji (lub osobie przez niego wyznaczonej) oraz dyżurnemu jednostki nadrzędnej, 3. Powiadomienie służb dyżurnych sąsiednich jednostek organizacyjnych Policji oraz zapewnienie bieżącej współpracy i wymiany informacji z właści-	1. Ustalenie zakresu współpracy ze służbą wiodącą na miejscu zdarzenia, 2. Izolacja rejonu zdarzenia lub zagrożenia w uzgodnieniu z dowodzącym działaniami, 3. Zapewnienie drożności dróg dojazdowych dla podmiotów uczestniczących w działaniach, 4. Organizowanie objazdów rejonów zagrożonych oraz informowanie o objazdach, 5. Informowanie ludności o występujących zagrożeniach, 6. Pomoc w ewakuacji osób poszkodowanych, 7. Egzekwowanie przestrzegania przepisów i poleceń kierujących działaniami ratowniczymi, 8. Informowanie ludności o kierunkach, odległościach, sposobie dojścia lub dojazdu do miejsc zbiórek do ewakuacji, 9. Zapewnienie bezpieczeństwa i porządku publicznego, m.in.: w rejonie działania służb ratowniczych, miejscach dekontaminacji, punktach medycznych, punktach zbiórek poszkodowa-

wymi służbami i instytucjami, 4. Skierowanie w rejon zdarzenia sił i środków Policji – z uwzględnieniem wyznaczonej strefy bezpieczeństwa.	nych, 10. Ochrona pozostawionego mienia, 11. Skierowanie w rejon zdarzenia grupy operacyjno-procesowej (realizacja czynności z zachowaniem zasad bezpieczeństwa niezbędnych do ochrony zdrowia), 12. Prowadzenie działań prasowo-informacyjnych w zakresie realizowanych czynności.
współdziałanie z:	**informacje dodatkowe**
• Organami administracji publicznej, • Państwową Strażą Pożarną, • Inspekcjami właściwymi do spraw sanitarnych i weterynaryjnych, • Służbami medycznymi, • Zarządcami dróg, obiektów, terenów, • Strażą Graniczną – w przypadku zdarzenia w rejonach przejść granicznych, • Siłami Zbrojnymi RP.	• Osoby przebywające w rejonie skażonym poddawane są dekontaminacji zgodnie z decyzją kierującego działaniami, • Zadania z zakresu likwidacji skażeń i zakażeń realizowane są przez jednostki Państwowej Straży Pożarnej oraz stacje sanitarno- epidemiologiczne, • W ramach współpracy na miejscu zdarzenia należy dążyć do prowadzenia łączności z pozostałymi służbami, wykorzystując kanał współdziałania B112, • W razie konieczności doposażenia policjantów w środki ochrony osobistej należy pozyskać je od właściwego podmiotu, • W przypadku przedłużających się działań, w celu zabezpieczenia logistycznego zaangażowanych sił Policji, należy zastosować procedurę Działania Policji w przypadku przedłużających się działań, • Dowodzący działaniami powiadamia kierownika komórki właściwej do spraw psychologii odpowiedniej KWP (KSP) o udziale policjantów w działaniach związanych z reagowaniem na sytuacje kryzysowe.

PROCEDURA NR 18 (PAŃSTWOWA STRAŻ POŻARNA)

Działania Policji w przypadku wystąpienia niebezpiecznych zjawisk atmosferycznych m.in.: intensywne opady, silne mrozy, susze, huragany

Cel działań: Zapewnienie bezpieczeństwa i porządku publicznego w rejonie prowadzonych działań

możliwe zagrożenia	**podstawowe przedsięwzięcia, czynności do wykonania przez policję**
1. Zagrożenie dla życia i zdrowia ludzi oraz dla środowiska w związku z działaniem niebezpiecznych sił natury. 2. Spowodowanie znacznych strat materialnych, uszkodzenie obiektów mieszkalnych, gospodarczych i użyteczności publicznej, m.in.: poprzez wystąpienie katastrofy budowlanej, epidemii chorób zakaźnych, braku wody pitnej. 3. Uszkodzenie infrastruktury drogowej, kolejowej, wodnej lub lotniczej powodujące ograniczenia, dezorganizację lub całkowity paraliż transportu. 4. Wystąpienie przerw w dostawach energii elektrycznej, cieplnej, a także ograniczenie bądź utrata łączności radiowej i telefonicznej. 5. Niestosowanie się ludności do poleceń, zarządzeń wydanych przez organy administracji publicznej oraz służby ratownicze i porządkowe. 6. Niechęć opuszczenia miejsc zamieszkania przez ludność przebywającą w strefach zagrożonych i potrzeba podejmowania działań porządkowych	1. Współpraca i wymiana informacji z organami administracji publicznej i innymi instytucjami właściwymi do działań w sytuacjach zwalczania skutków zagrożeń spowodowanych działaniem sił natury. 2. Zapewnienie bezpieczeństwa i porządku w ruchu drogowym w rejonie prowadzonych działań, w tym wyznaczenie objazdów.

przez Policję w celu wsparcia procesu ewakuacji ludności. 7. Dewastacja lub kradzież mienia prywatnego i publicznego pozostawionego na czas ewakuacji ludności z terenu ewakuowanego lub potencjalnie narażonego na wystąpienie niebezpieczeństwa. 8. Powstanie paniki w miejscu prowadzonych działań ratowniczych oraz zakłócenie bezpieczeństwa i porządku publicznego. 9. Utrudnienia na szlakach komunikacyjnych w rejonie miejsca zdarzenia.	

etapy działania	
etap wstępny	**etap realizacji**
1. Skierowanie na miejsce zdarzenia patrolu (m.in.: potwierdzenie, zebranie dodatkowych informacji, ocena sytuacji), 2. Przekazanie informacji o bieżącej sytuacji właściwemu kierownikowi jednostki organizacyjnej Policji (lub osobie przez niego wyznaczonej) oraz dyżurnemu jednostki nadrzędnej, 3. Powiadomienie służb dyżurnych sąsiednich jednostek organizacyjnych Policji oraz zapewnienie bieżącej współpracy i wymiany informacji z właściwymi służbami i instytucjami, 4. Zabezpieczenie prowadzonych działań policyjnych pod względem logistycznym, 5. Stosownie do potrzeb wykorzystanie lotnictwa policyjnego, bezzałogowych statków powietrznych, w działaniach obejmujących w szczególności rozpoznanie i monitorowanie zagrożeń.	1. Ustalenie zakresu współpracy ze służbą wiodącą na miejscu zdarzenia, 2. Alarmowanie ludności o występujących zagrożeniach, 3. Pomoc w ewakuacji osób poszkodowanych, 4. Zabezpieczenie dróg dojazdowych dla podmiotów uczestniczących w działaniach, 5. Organizowanie objazdów rejonów zagrożonych oraz informowanie o objazdach, 6. Zapewnienie bezpieczeństwa i porządku publicznego m.in.: w rejonie działania służb ratowniczych, miejscach pracy punktów medycznych, punktów zbiórek poszkodowanych, w miejscach dystrybucji środków pomocy humanitarnej, 7. Egzekwowanie przestrzegania przepisów i poleceń kierujących działaniami ratowniczymi, 8. Informowanie ludności o kierunkach, odległościach, sposobie dojścia lub dojazdu do miejsc zbiórek do ewakuacji, 9. Ochrona pozostawionego mienia, 10. Przygotowanie i zabezpieczenie własnych obiektów oraz sprzętu na wypadek wystąpienia zagrożenia spowodowanego działaniem sił natury, 11. Przygotowanie posiadanego sprzętu logistycznego, który mógłby zostać dodatkowo wykorzystany w niesieniu pomocy poprzez udostępnienie znajdujących się na stanie Policji, m.in.: agregatów prądotwórczych, namiotów, termosów, koców, śpiworów oraz dodatkowych środków transportu, 12. Współdziałanie z prokuraturą w procesie identyfikacji ofiar, 13. Stosownie do potrzeb wykorzystanie lotnictwa policyjnego w działaniach obejmujących transport pomocy medycznej oraz dostarczanie żywności i lekarstw potrzebującym i poszkodowanym, 14. Prowadzenie działań prasowo-informacyjnych w zakresie realizowanych czynności.

współdziałanie z:	**informacje dodatkowe**
• Organami administracji publicznej, • Państwową Strażą Pożarną, • Służbami medycznymi, • Właściwymi inspekcjami, • Nadzorem budowlanym, • Górskim Ochotniczym Pogotowiem Ratunkowym, Tatrzańskim Ochotniczym Pogoto-	• W ramach współpracy na miejscu zdarzenia należy dążyć do prowadzenia łączności z pozostałymi służbami, wykorzystując kanał współdziałania B112, • W przypadku przedłużających się działań, w celu zabezpieczenia logistycznego zaangażowanych sił Policji, należy zastosować procedurę Działania Policji w przypadku przedłużających się działań,

wiem Ratunkowym, Wodnym Ochotniczym Pogotowiem Ratunkowym, • Siłami Zbrojnymi RP, • Służbami komunalnymi (m.in.: energetyczne, gazownicze, wodociągowe), • Zarządcami dróg, obiektów, terenów, • Strażą Graniczną.	• W razie konieczności doposażenia policjantów w środki ochrony osobistej należy pozyskać je od właściwego podmiotu, • Dowodzący działaniami powiadamia kierownika komórki właściwej do spraw psychologii odpowiedniej KWP (KSP) o udziale policjantów w działaniach związanych z reagowaniem na sytuacje kryzysowe.

PROCEDURA NR 19 (PAŃSTWOWA STRAŻ POŻARNA)

Działania Policji w przypadku wystąpienia osuwiska

Cel działań: Zapewnienie bezpieczeństwa i porządku publicznego w rejonie prowadzonych działań

możliwe zagrożenia	podstawowe przedsięwzięcia, czynności do wykonania przez Policję
1. Zagrożenie dla życia i zdrowia ludzi oraz dla środowiska w związku z działaniem sił natury. 2. Spowodowanie znacznych strat materialnych, uszkodzenie obiektów mieszkalnych, gospodarczych i użyteczności publicznej, niebezpieczeństwo wystąpienia katastrofy budowlanej. 3. Uszkodzenie infrastruktury drogowej, kolejowej powodujące ograniczenia, dezorganizację lub całkowity paraliż transportu. 4. Utrudnienia na szlakach komunikacyjnych w pobliżu miejsca zdarzenia. 5. Zniszczenia w infrastrukturze m.in.: wytwarzania, przesyłu lub dystrybucji energii elektrycznej, gazu ziemnego. 6. Wystąpienie przerw w dostawach energii elektrycznej, cieplnej, a także ograniczenie bądź utrata łączności radiowej i telefonicznej. 7. Niechęć opuszczenia miejsc zamieszkania przez ludność przebywającą w strefach zagrożonych. 8. Niestosowanie się ludności do poleceń, zarządzeń wydanych przez organy administracji publicznej oraz służby ratownicze i porządkowe. 9. Dewastacja lub kradzież mienia pozostawionego na czas ewakuacji ludności. 10. Powstanie paniki w miejscu prowadzonych działań ratowniczych oraz zakłócenie bezpieczeństwa i porządku publicznego w czasie prowadzonej akcji.	1. Zapewnienie bezpieczeństwa i porządku publicznego w rejonie prowadzonych działań, w tym wyznaczenie objazdów. 2. Izolacja i zabezpieczenie rejonu osuwiska. 3. Współpraca i wymiana informacji z organami administracji publicznej, instytucjami i służbami właściwymi do działań w sytuacjach zwalczania skutków katastrofy naturalnej. 4. Uzyskanie informacji o miejscu i skali zdarzenia. 5. Zapewnienie bezpieczeństwa i porządku publicznego w rejonie działania służb ratowniczych. 6. Zapewnienie pomocy w ewakuacji osób i mienia. 7. Zabezpieczanie mienia pozostawionego przez osoby ewakuowane. 8. Realizacja zadań procesowych związanych z zaistniałym zdarzeniem (m.in.: ustalanie danych ofiar, osób poszkodowanych, świadków).

etapy działania

etap wstępny	etap realizacji
1. Skierowanie na miejsce zdarzenia patrolu (m.in.: potwierdzenie, zebranie dodatkowych informacji, ocena sytuacji), 2. Przekazanie informacji o bieżącej sytuacji wła-	1. Ustalenie zakresu współpracy ze służbą wiodącą na miejscu zdarzenia, 2. Izolacja rejonu zdarzenia lub zagrożenia w uzgodnieniu z dowodzącym działaniami,

ściwemu kierownikowi jednostki organizacyjnej Policji (lub osobie przez niego wyznaczonej) oraz dyżurnemu jednostki nadrzędnej, 3. Powiadomienie służb dyżurnych sąsiednich jednostek organizacyjnych Policji oraz zapewnienie bieżącej współpracy i wymiany informacji z właściwymi służbami i instytucjami, 4. Skierowanie na miejsce zdarzenia dostępnych sił i środków Policji zgodnie z bieżącą analizą, 5. W razie konieczności podjęcie działań ukierunkowanych na odcięcie mediów, w szczególności gazu i prądu, 6. Stosownie do potrzeb wykorzystanie lotnictwa policyjnego, bezzałogowych statków powietrznych w działaniach obejmujących w szczególności rozpoznanie i monitorowanie zagrożeń, 7. W razie potrzeby przygotowanie posiadanego sprzętu logistycznego, który mógłby zostać dodatkowo wykorzystany w niesieniu pomocy potrzebującym np. poprzez udostępnienie znajdujących się na stanie Policji agregatów prądotwórczych, termosów, koców, śpiworów oraz dodatkowych środków transportu.	3. Zapewnienie drożności dróg dojazdowych dla podmiotów uczestniczących w działaniach, 4. Organizowanie objazdów rejonów zagrożonych oraz informowanie o objazdach, 5. Informowanie ludności o występujących zagrożeniach, 6. Pomoc w ewakuacji osób poszkodowanych, 7. Egzekwowanie przestrzegania przepisów i poleceń kierujących działaniami ratowniczymi, 8. Informowanie ludności o kierunkach, odległościach, sposobie dojścia lub dojazdu do miejsc zbiórek do ewakuacji, 9. Zapewnienie bezpieczeństwa i porządku publicznego m.in.: w rejonie działania służb ratowniczych, punktów zbiórek osób, punktów medycznych, 10. Ochrona pozostawionego mienia, 11. Ustalenie administratora obiektu, terenu oraz pozyskanie listy osób tam przebywających, 12. Skierowanie w rejon zdarzenia grupy operacyjno-procesowej, 13. Prowadzenie działań prasowo-informacyjnych w zakresie realizowanych czynności.
współdziałanie z:	**informacje dodatkowe**
• Organami administracji publicznej, • Państwową Strażą Pożarną, • Służbami medycznymi, • Nadzorem budowlanym, • Górskim Ochotniczym Pogotowiem Ratunkowym, Tatrzańskim Ochotniczym Pogotowiem Ratunkowym, • Siłami Zbrojnymi RP, • Służbami komunalnymi (m.in.: energetyczne, gazownicze, wodociągowe), • Zarządcami dróg, obiektów, terenów, • Strażą Graniczną, • Prokuraturą, • Strażą gminną (miejską).	• W ramach współpracy na miejscu zdarzenia należy dążyć do prowadzenia łączności z pozostałymi służbami, wykorzystując kanał współdziałania B112, • W przypadku przedłużających się działań, w celu zabezpieczenia logistycznego zaangażowanych sił Policji, należy zastosować procedurę Działania Policji w przypadku przedłużających się działań, • Dowodzący działaniami powiadamia kierownika komórki właściwej do spraw psychologii odpowiedniej KWP (KSP) o udziale policjantów w działaniach związanych z reagowaniem na sytuacje kryzysowe.

PROCEDURA NR 20 (STRAŻ GRANICZNA)

Działania Policji w przypadku nasilonego nielegalnego przekraczania granicy polski

Cel działań: Uniemożliwienie przemieszczania się osób, które nielegalnie przekroczyły granicę oraz zapewnienie bezpieczeństwa i porządku publicznego w rejonie przygranicznym

możliwe zagrożenia	podstawowe przedsięwzięcia, czynności do wykonania przez policję
1. Zagrożenie dla życia i zdrowia: a) osób legalnie przekraczających granicę Polski, b) osób zamieszkujących w rejonie przygranicznym oraz znajdujących się na trasach Przemieszczania nielegalnych migrantów. 2. Zbiorowe zakłócenia porządku prawnego. 3. Nieuprawnione przekroczenie granicy przez uzbrojone osoby lub grupy osób. 4. Wzrost ryzyka związanego z przeprowadzeniem na terenie Polski zamachu terrorystycznego. 5. Wzrost przestępczości transgranicznej, w szczególności dotyczącej przemytu: środków odurzających, broni, materiałów wybuchowych i CBRN (chemiczne, biologiczne, radiologiczne, nuklearne). 6. Nielegalny przerzut cudzoziemców przez granicę oraz handel ludźmi. 7. Wzrost zagrożenia epidemiologicznego. 8. Wprowadzenie do obiegu krajowego fałszywych środków płatniczych.	1. Pozyskiwanie informacji o sytuacji operacyjnej, w tym przede wszystkim o stopniu nasilenia zjawiska i potencjalnych kierunkach nielegalnej migracji. 2. Wsparcie działań Straży Granicznej w zakresie zabezpieczenia rejonu przygranicznego. 3. Realizacja działań poza strefą przygraniczną mających na celu ujawnienie nielegalnych imigrantów oraz ich zatrzymanie. 4. Identyfikacja zatrzymanych nielegalnych imigrantów – wykonanie wymaganej dokumentacji, w tym m.in.: fotograficznej, daktyloskopijnej, procesowej. 5. Zapewnienie środków transportu celem przekazania Straży Granicznej zatrzymanych nielegalnych imigrantów. 6. Zapewnienie bezpieczeństwa i porządku w ruchu drogowym w rejonie prowadzonych działań. 7. Monitorowanie poziomu bezpieczeństwa i porządku publicznego w miejscach dużych zbiorowisk ludzkich. 8. Zintensyfikowanie działań mających na celu pozyskiwanie informacji pod kątem identyfikowania zdarzeń oraz ustalenia osób mogących stanowić zagrożenie dla bezpieczeństwa i obronności państwa.

etapy działania

etap wstępny	etap realizacji
1. Pozyskanie informacji o konieczności uruchomienia działań związanych z nasiloną nielegalną migracją na teren Polski, 2. Przekazanie informacji o bieżącej sytuacji właściwemu kierownikowi jednostki organizacyjnej Policji (lub osobie przez niego wyznaczonej) oraz dyżurnemu jednostki nadrzędnej, 3. Powiadomienie służb dyżurnych sąsiednich jednostek organizacyjnych Policji oraz zapewnienie bieżącej współpracy i wymiany informacji z właściwymi służbami i instytucjami, 4. Ocena sytuacji i skierowanie na	1. Ustalenie zakresu współpracy ze służbą wiodącą na miejscu zdarzenia, 2. Uruchomienie i realizacja przedsięwzięć mających na celu zabezpieczenie strefy przygranicznej we współpracy ze Strażą Graniczną, 3. Uruchomienie i realizacja przedsięwzięć mających na celu zapewnienie bezpieczeństwa na głównych szlakach komunikacyjnych w rejonie prowadzenia działań, 4. Uruchomienie i realizacja działań rozpoznawczych, kontrolnych i blokadowych mających na celu ujawnienie i zatrzymanie nielegalnych imigrantów, 5. Identyfikacja zatrzymanych nielegalnych imigrantów oraz zapewnienie środków transportu celem ich przekazania Straży Granicznej, 6. Uruchomienie i prowadzenie działań rozpoznawczych i operacyjnych ukierunkowanych na ujawnienie, identyfikację i neutralizację zagrożeń terrorystycznych i kryminalnych, 7. Stosownie do potrzeb wykorzystanie lotnictwa policyjnego, bez-

miejsce działań dostępnych sił i środków Policji zgodnie z bieżącą analizą.	załogowych statków powietrznych, w działaniach obejmujących w szczególności rozpoznanie i monitorowanie zagrożeń. 8. Prowadzenie działań prasowo-informacyjnych w zakresie realizowanych czynności.
współdziałanie z:	**informacje dodatkowe**
• Strażą Graniczną. • Organami administracji publicznej. • Siłami Zbrojnymi RP. • Agencją Bezpieczeństwa Wewnętrznego. • Operatorami obiektów infrastruktury krytycznej. • Państwową Strażą Pożarną. • Przedstawicielstwami dyplomatycznymi. • Zarządcami dróg, obiektów, terenów. • Inspekcją właściwą do spraw transportu drogowego. • Służbami medycznymi. • Inspekcjami właściwymi do spraw sanitarnych i epidemiologicznych. • Strażą gminną (miejską). • Strażą Leśną. • Służbami komunalnymi (m.in. energetyczne, gazownicze, wodociągowe).	• Wszystkie działania są prowadzone we współdziałaniu z właściwymi jednostkami Straży Granicznej. • Zgodnie z zaleceniami Rady UE, wyrażonymi w Nocie 9454/17 z dnia 30 maja 2017 r., Państwa Członkowskie w celu utrzymania porządku publicznego w obliczu wzmożonego napływu nielegalnych migrantów, powinny dokonywać sprawdzeń tych osób zarówno w krajowych jak i międzynarodowych bazach danych (np. SIS, VIS, Europol). • W ramach współpracy na miejscu zdarzenia należy dążyć do prowadzenia łączności z pozostałymi służbami, wykorzystując kanał współdziałania B112. • W razie konieczności doposażenia policjantów w urządzenia mobilne do szybkiego potwierdzania i ustalenia tożsamości lub środki ochrony osobistej należy pozyskać je od właściwych podmiotów. • W przypadku przedłużających się działań, w celu zabezpieczenia logistycznego zaangażowanych sił Policji, należy zastosować procedurę Działania Policji w przypadku przedłużających się działań. • Dowodzący działaniami powiadamia kierownika komórki właściwej do spraw psychologii odpowiedniej KWP (KSP) o udziale policjantów w działaniach związanych z reagowaniem na sytuacje kryzysowe.

PROCEDURA NR 21 (STRAŻ GRANICZNA) **Działania Policji w przypadku masowej migracji cudzoziemców na teren Polski**	
Cel działań: Zapewnienie bezpieczeństwa i porządku publicznego w rejonie przygranicznym oraz miejscach grupowania się napływających cudzoziemców	
możliwe zagrożenia	**podstawowe przedsięwzięcia, czynności do wykonania przez policję**
1. Niekontrolowana i spontaniczna migracja osób usiłujących przekroczyć granicę Polski, również poza wyznaczonymi przejściami granicznymi. 2. Wzrost przestępczości transgranicznej, w szczególności dotyczącej przemytu: środków odurzających, broni palnej, materiałów CBRN (chemiczne, biologiczne, radiologiczne, nuklearne) i wybuchowych, a także nielegalnego przekraczania granicy i handlu ludźmi. 3. Wzrost przestępczości pospolitej.	1. Pozyskiwanie informacji o sytuacji operacyjnej, w tym przede wszystkim o stopniu nasilenia napływu cudzoziemców na teren odpowiedzialności służbowej oraz towarzyszących temu procesowi zjawiskach. 2. Monitorowanie bezpieczeństwa w ruchu drogowym. 3. Wsparcie w przeprowadzeniu szybkiej rejestracji i identyfikacji napływających migrantów oraz pobieranie od nich odcisków linii

4. Wzrost przestępczości związanej z podrabianiem i przerabianiem dokumentów umożliwiających obcokrajowcom legalizację pobytu na terytorium Polski. 5. Wprowadzenie do obiegu krajowego fałszywych środków płatniczych (waluta polska i zagraniczna). 6. Wzrost ryzyka związanego z przeprowadzeniem zamachu terrorystycznego. 7. Zakłócenia bezpieczeństwa i porządku publicznego związane z dezorganizacją funkcjonowania organów administracji publicznej, szpitali, sądów, służb bezpieczeństwa i porządku publicznego również poprzez wystąpienie działań prowokacyjnych. 8. Utrudnienia w ruchu drogowym w rejonach przygranicznych oraz na drogach przemieszczania się cudzoziemców. 9. Wzrost liczby zdarzeń drogowych spowodowanych zwiększonym ruchem kołowym i osobowym. 10. Protesty społeczne wywołane masowym napływem cudzoziemców. 11. Wzrost zagrożenia epidemiologicznego. 12. Niestosowanie się ludności do poleceń, zarządzeń wydanych przez służby ratownicze i porządkowe.	papilarnych poprzez przygotowanie mobilnych punktów Hotspot w Polsce. 4. Monitorowanie poziomu bezpieczeństwa i porządku publicznego w miejscach dużych zbiorowisk ludzkich. 5. Zabezpieczenie strefy przygranicznej we współpracy ze Strażą Graniczną. 6. Bieżąca współpraca z podmiotami pozapolicyjnymi w celu optymalizacji podejmowanych działań. 7. Realizacja zadań związanych z zabezpieczeniem tras przemieszczania grup cudzoziemców z terenu przejść granicznych do wyznaczonych, tworzonych Centralnych Punktów Recepcyjnych (CPR) oraz innych miejsc pobytu uchodźców (organizowanych przez Urząd ds. Cudzoziemców). 8. Zapewnienie bezpieczeństwa w rejonie CPR oraz innych miejscach pobytu uchodźców. 9. Realizacja zadań organizacyjnych i logistycznych związanych z uruchomieniem na terenie miejsc pobytu uchodźców tymczasowego posterunku Policji.

etapy działania	
etap wstępny	**etap realizacji**
1. Pozyskanie informacji o konieczności realizacji zadań związanych z masową migracją. 2. Przekazanie informacji o bieżącej sytuacji właściwemu kierownikowi jednostki organizacyjnej Policji (lub osobie przez niego wyznaczonej) oraz do dyżurnego jednostki nadrzędnej. 3. Powiadomienie służb dyżurnych sąsiednich jednostek organizacyjnych Policji oraz zapewnienie bieżącej współpracy i wymiany informacji z właściwymi służbami i instytucjami.	1. Ustalenie zakresu współpracy z podmiotem wiodącym na miejscu zdarzenia, 2. Prowadzenie przedsięwzięć mających na celu zabezpieczenie strefy przygranicznej we współpracy ze Strażą Graniczną. 3. Prowadzenie działań mających na celu zapewnienie bezpieczeństwa na głównych szlakach komunikacyjnych z rejonu przejść granicznych. 4. Zapewnienie drożności dróg dojazdowych dla podmiotów uczestniczących w działaniach. 5. Prowadzenie działań mających na celu zapewnienie bezpieczeństwa i porządku publicznego w rejonach miejsc pracy przedstawicieli Urzędu ds. Cudzoziemców (CPR oraz innych miejsc pobytu uchodźców). 6. Działania rozpoznawcze i operacyjne ukierunkowane na ujawnienie, identyfikację i neutralizację zagrożeń terrorystycznych i kryminalnych. 7. Stosownie do potrzeb wykorzystanie lotnictwa policyjnego, bezzałogowych statków powietrznych, w działaniach obejmujących w szczególności rozpoznanie i monitorowanie zagrożeń. 8. Prowadzenie działań prasowo-informacyjnych w zakresie prowadzonych czynności.

współdziałanie z:	**informacje dodatkowe**
• Urzędem ds. Cudzoziemców. • Strażą Graniczną. • Organami administracji publicz-	• Na terenie tworzonych doraźnie CPR oraz innych miejsc pobytu uchodźców obowiązują zasady analogiczne do stosowanych na terenie stałych „Ośrodków Recepcyjnych" znajdują-

nej. • Siłami Zbrojnymi RP. • Agencją Bezpieczeństwa Wewnętrznego. • Przedstawicielstwami dyplomatycznymi. • Strażą gminną (miejską). • Operatorami obiektów Infrastruktury Krytycznej. • Zarządcami dróg, obiektów, terenów. • Służbami medycznymi. • Inspekcjami właściwymi do spraw sanitarnych i epidemiologicznych. • Inspekcją właściwą do spraw transportu drogowego. • Państwową Strażą Pożarną. • Służbami komunalnymi (m.in.: energetycznymi, gazowniczymi, wodociągowymi).	cych się w dyspozycji Urzędu do spraw Cudzoziemców – charakteryzujące się brakiem zasadniczych ograniczeń swobód i wolności cudzoziemców, którzy zwrócili się o nadanie statutu uchodźcy. • Zgodnie z zaleceniami Rady UE, wyrażonymi w Nocie 9454/17 z dnia 30 maja 2017 r., Państwa Członkowskie w celu utrzymania porządku publicznego w obliczu wzmożonego napływu nielegalnych migrantów, powinny dokonywać sprawdzeń tych osób zarówno w krajowych jak i międzynarodowych bazach danych (np. SIS, VIS, Europol). • W razie konieczności doposażenia policjantów w urządzenia mobilne do szybkiego potwierdzania i ustalenia tożsamości lub środki ochrony osobistej należy pozyskać je od właściwych podmiotów. • W ramach współpracy na miejscu zdarzenia należy dążyć do prowadzenia łączności z pozostałymi służbami, wykorzystując kanał współdziałania B112. • W przypadku przedłużających się działań, w celu zabezpieczenia logistycznego zaangażowanych sił Policji, należy zastosować procedurę Działania Policji w przypadku przedłużających się działań.

PROCEDURA NR 22 (SŁUŻBA WIĘZIENNA) **Działania Policji w przypadku zagrożenia lub naruszenia bezpieczeństwa jednostki organizacyjnej służby więziennej**	
Cel działań: Przywrócenie bezpieczeństwa i zatrzymywanie osób, które dokonały samowolnego oddalenia z jednostki organizacyjnej służby więziennej	
możliwe zagrożenia	**podstawowe przedsięwzięcia, czynności do wykonania przez policję**
1. Zagrożenie dla zdrowia i życia osób przebywających w rejonie zdarzenia. 2. Wystąpienie zbiorowych zakłóceń porządku prawnego. 3. Niszczenie lub kradzież mienia. 4. Utrudnienia na szlakach komunikacyjnych w pobliżu jednostki organizacyjnej Służby Więziennej. 5. Posiadanie przez więźniów broni, innych niebezpiecznych przedmiotów lub substancji. 6. Sytuacje zakładnicze. 7. Bunt. 8. Samowolne oddalenie się osób pozbawionych wolności.	1. Izolacja rejonu jednostki organizacyjnej Służby Więziennej. 2. Wsparcie działań Służby Więziennej, w tym ewentualna realizacja działań na terenie jednostki organizacyjnej Służby Więziennej. 3. Zapewnienie bezpieczeństwa i porządku publicznego w rejonie prowadzonych działań, w tym wyznaczenie objazdów. 4. Działania pościgowo-blokadowe. 5. Realizacja zadań procesowych związanych z zaistniałym zdarzeniem.
etapy działania	
etap wstępny	**etap realizacji**
1. Skierowanie na miejsce zdarzenia patrolu (m.in. nawiązanie bezpośredniego kontaktu z przedstawicielem jednostki organizacyjnej	1. Ustalenie zakresu współpracy ze służbą wiodącą na miejscu zdarzenia. 2. Izolacja rejonu jednostki organizacyjnej Służby

Służby Więziennej, zebranie dodatkowych informacji, ocena sytuacji). 2. Przekazanie informacji o bieżącej sytuacji właściwemu kierownikowi jednostki organizacyjnej Policji (lub osobie przez niego wyznaczonej) oraz dyżurnemu jednostki nadrzędnej. 3. Powiadomienie służb dyżurnych sąsiednich jednostek organizacyjnych Policji oraz zapewnienie bieżącej współpracy i wymiany informacji z właściwymi służbami i instytucjami. 4. Skierowanie na miejsce zdarzenia dostępnych sił i środków Policji zgodnie z bieżącą analizą.	Więziennej, uruchomienie działań pościgowo-blokadowych. 3. Zapewnienie drożności dróg dojazdu i wyjazdu dla podmiotów uczestniczących w działaniach. 4. Organizowanie objazdów rejonu prowadzonych działań oraz informowanie o objazdach. 5. Stosownie do potrzeb wykorzystanie lotnictwa policyjnego, bezzałogowych statków powietrznych, w działaniach obejmujących w szczególności rozpoznanie i monitorowanie zagrożeń. 6. Skierowanie w rejon zdarzenia grupy operacyjno-procesowej. 7. Prowadzenie działań prasowo-informacyjnych w zakresie realizowanych czynności.
współdziałanie z:	**informacje dodatkowe**
• Służbą Więzienną. • Służbami medycznymi. • Państwową Strażą Pożarną. • Strażą Graniczną, • Organami administracji publicznej. • Prokuraturą. • Służbami komunalnymi (m.in.: energetyczne, gazownicze, wodociągowe). • Zarządcami dróg, obiektów, terenów.	• Wsparcie działań Służby Więziennej przez Policję następuje w sytuacji, gdy z rozwoju zdarzeń wynika, że bezpieczeństwo placówki nie zostanie przywrócone siłami i środkami Służby Więziennej. Kierownik jednostki organizacyjnej Służby Więziennej w celu uzyskania wsparcia Policji zwraca się z pisemnym wnioskiem do kierownika właściwej terytorialnie jednostki organizacyjnej Policji. W sytuacjach wymagających nagłego działania wniosek składa się ustnie i potwierdza pisemnie niezwłocznie po zakończeniu działań. • Kierownik właściwej terytorialnie jednostki organizacyjnej Policji informuje wnioskującego kierownika jednostki organizacyjnej Służby Więziennej o zakresie i terminie udzielonej pomocy. • W ramach współpracy na miejscu zdarzenia należy dążyć do prowadzenia łączności z pozostałymi służbami, wykorzystując kanał współdziałania B112. • W przypadku przedłużających się działań, w celu zabezpieczenia logistycznego zaangażowanych sił Policji, należy zastosować procedurę Działania Policji w przypadku przedłużających się działań. • Dowodzący działaniami powiadamia kierownika komórki właściwej do spraw psychologii odpowiedniej KWP (KSP) o udziale policjantów w działaniach związanych z reagowaniem na sytuacje kryzysowe.

PROCEDURA NR 23 (PAŃSTWOWA INSPEKCJA SANITARNA-EPIDEMIA, PAŃSTWOWA INSPEKCJA WETERYNARYJNA-EPIZOTIA, PAŃSTWOWA INSPEKCJA OCHRONY ROŚLIN I NASIENNICTWA-EPITIFOZA)

Działania Policji w warunkach zagrożenia wystąpienia lub zwalczania choroby zakaźnej ludzi, zwierząt lub roślin

Cel działań: Zapewnienie bezpieczeństwa i porządku publicznego na obszarze zagrożonym chorobami zakaźnymi

możliwe zagrożenia	podstawowe przedsięwzięcia, czynności do wykonania przez policję
1. Zagrożenie dla życia i zdrowia osób. 2. Powstanie paniki w miejscu prowadzonych działań oraz zakłócenie bezpieczeństwa i porządku publicznego. 3. Niestosowanie się ludności do poleceń, zarządzeń wydanych przez służby ratownicze i porządkowe. 4. Dewastacja lub kradzież mienia pozostawionego na czas ewakuacji ludności z terenu ewakuowanego lub potencjalnie narażonego na wystąpienie niebezpieczeństwa. 5. Nieuprawnione wynoszenie lub wywożenie przedmiotów, roślin lub zwierząt z obszaru objętego zakazami.	1. Współpraca i wymiana informacji z organami administracji publicznej i innymi instytucjami właściwymi do działań w sytuacjach zwalczania skutków wystąpienia chorób zakaźnych. 2. Zapewnienie bezpieczeństwa i porządku w ruchu drogowym w rejonie prowadzonych działań, w tym wyznaczenie objazdów. 3. Izolacja zagrożonego terenu. 4. Egzekwowanie przestrzegania zakazów i nakazów obowiązujących w wyznaczonej strefie. 5. Udzielanie pomocy w transporcie organizowanym przez inspekcję, m.in.: pilotaż podczas przewozu próbek materiału zakaźnego do badań. 6. Realizacja zadań procesowych związanych z zaistniałym zdarzeniem (m.in.: ustalanie danych ofiar, osób poszkodowanych, sprawców, świadków).

etapy działania

etap wstępny	etap realizacji
1. Ustalenie zakresu współpracy z inspekcją wiodącą na miejscu zdarzenia. 2. Powiadomienie służb dyżurnych sąsiednich jednostek organizacyjnych Policji oraz zapewnienie bieżącej współpracy i wymiany informacji z właściwymi służbami i instytucjami. 3. Zabezpieczenie dróg dojazdowych dla podmiotów uczestniczących w działaniach. 4. We współpracy z właściwą inspekcją organizacja szkoleń w zakresie m.in.: źródeł zakażenia, środowiska występowania choroby, sposobach jej przenoszenia, objawach, środkach ostrożności, środkach ochrony osobistej, sposobie pełnienia służby. 5. Izolacja rejonu zdarzenia lub zagrożenia w uzgodnieniu z kierującym działaniami.	1. Zapewnienie drożności dróg dojazdowych dla podmiotów uczestniczących w działaniach. 2. Organizowanie objazdów rejonów zagrożonych oraz informowanie o objazdach. 3. Pomoc w ewakuacji osób poszkodowanych. 4. Zapewnienie bezpieczeństwa i porządku publicznego m.in.: w rejonie działania służb ratowniczych, punktów zbiórek osób, medycznych, miejscach kwarantanny. 5. Egzekwowanie przestrzegania przepisów i poleceń kierującego działaniami. 6. Ochrona pozostawionego mienia. 7. Skierowanie w rejon zdarzenia grupy operacyjno-procesowej (realizacja czynności z zachowaniem zasad bezpieczeństwa niezbędnych dla ochrony zdrowia). 8. Prowadzenie działań prasowo-informacyjnych w zakresie realizowanych czynności.

współdziałanie z:	informacje dodatkowe
• Organami administracji publicznej. • Państwową Strażą Pożarną. • Służbami medycznymi.	• Obszary zagrożone określają przedstawiciele właściwej inspekcji. • W ramach współpracy na miejscu zdarzenia należy dążyć

• Inspekcjami właściwymi do spraw: − sanitarnych i epidemiologicznych, − weterynaryjnych, − ochrony roślin i nasiennictwa, − transportu drogowego. • Służbami komunalnymi (m.in. energetyczne, gazownicze, wodociągowe). • Zarządcami dróg, obiektów, terenów. • Strażą Graniczną. • Strażą Leśną. • Siłami Zbrojnymi RP.	do prowadzenia łączności z pozostałymi służbami, wykorzystując kanał współdziałania B112. • W przypadku przedłużających się działań, w celu zabezpieczenia logistycznego zaangażowanych sił Policji, należy zastosować procedurę Działania Policji w przypadku przedłużających się działań. • W razie konieczności doposażenia policjantów w środki ochrony osobistej należy pozyskać je od właściwego podmiotu. • Dowodzący działaniami powiadamia kierownika komórki właściwej do spraw psychologii odpowiedniej KWP (KSP) o udziale policjantów w działaniach związanych z reagowaniem na sytuacje kryzysowe.

PROCEDURA NR 24 (PAŃSTWOWA INSPEKCJA SANITARNA)

Działania Policji w przypadku skażenia biologicznego

Cel działań: Zapewnienie bezpieczeństwa i porządku publicznego

możliwe zagrożenia	podstawowe przedsięwzięcia, czynności do wykonania przez policję
1. Zagrożenie dla życia i zdrowia osób. 2. Niestosowanie się ludności do poleceń, zarządzeń wydanych przez służby ratownicze i porządkowe. 3. Powstanie paniki w miejscu prowadzonych działań oraz zakłócenie bezpieczeństwa i porządku publicznego. 4. Dewastacja lub kradzież mienia pozostawionego na czas ewakuacji ludności z terenu ewakuowanego lub potencjalnie narażonego na wystąpienie niebezpieczeństwa. 5. Nieuprawnione wynoszenie lub wywożenie przedmiotów, roślin lub zwierząt z obszaru objętego zakazami. 6. Niekontrolowane rozprzestrzenianie się skażenia biologicznego.	1. Współpraca i wymiana informacji z organami administracji publicznej i innymi instytucjami właściwymi do działań w sytuacjach zwalczania skutków wystąpienia skażenia. 2. Izolacja zagrożonego terenu. 3. Zapewnienie bezpieczeństwa i porządku w ruchu drogowym w rejonie prowadzonych działań, w tym wyznaczenie objazdów. 4. Egzekwowanie przestrzegania zakazów i nakazów obowiązujących w wyznaczonej strefie. 5. Udzielenie wsparcia przy czynnościach wykonywanych przez przedstawicieli właściwych inspekcji oraz służb medycznych. 6. Udzielanie pomocy w transporcie dysponowanym przez inspekcje, m.in.: pilotaż podczas przewozu próbek do badań. 7. Realizacja czynności dochodzeniowo-śledczych związanych z zaistniałym zdarzeniem.

etapy działania

etap wstępny	etap realizacji
1. Ustalenie zakresu współpracy z inspekcją wiodącą na miejscu zdarzenia. 2. Przekazanie informacji przez dyżurnego jednostki o bieżącej sytuacji właściwemu kierownikowi jednostki organizacyjnej Policji (lub osobie	1. Izolacja rejonu zdarzenia lub zagrożenia w uzgodnieniu z kierującym działaniami. 2. Pomoc w ewakuacji osób poszkodowanych. 3. Zapewnienie drożności dróg dojazdowych dla podmiotów uczestniczących w działaniach. 4. Organizowanie objazdów rejonów zagrożonych oraz informowanie o objazdach. 5. Zapewnienie bezpieczeństwa i porządku publicznego m.in.:

przez niego wyznaczonej) oraz dyżurnemu jednostki nadrzędnej, 3. Powiadomienie służb dyżurnych sąsiednich jednostek organizacyjnych Policji oraz zapewnienie bieżącej współpracy i wymiany informacji z właściwymi służbami i instytucjami.	w rejonie działania służb ratowniczych, punktów zbiórek osób, punktów medycznych, miejscach kwarantanny, 6. Współdziałanie z Państwową Strażą Pożarną w zakresie zabezpieczenia miejsc dekontaminacji osób i mienia, 7. Egzekwowanie przestrzegania przepisów i poleceń kierującego działaniami, 8. Ochrona pozostawionego mienia, 9. Skierowanie w rejon zdarzenia grupy operacyjno-procesowej (realizacja czynności z zachowaniem zasad bezpieczeństwa niezbędnych dla ochrony zdrowia), 10. Prowadzenie działań prasowo-informacyjnych w zakresie realizowanych czynności.
współdziałanie z:	**informacje dodatkowe**
• Organami administracji publicznej, • Państwową Strażą Pożarną, • Agencją Bezpieczeństwa Wewnętrznego, • Służbami medycznymi, • Inspekcjami właściwymi do spraw sanitarnych i weterynaryjnych, • Inspekcją właściwą do spraw transportu drogowego, • Służbami komunalnymi (m.in.: energetyczne, gazownicze, wodociągowe), • Zarządcami dróg, obiektów, terenów, • Strażą Graniczną, • Siłami Zbrojnymi RP.	• Przedstawiciele właściwej inspekcji określają obszary i poziom zagrożenia oraz adekwatne środki ochrony indywidualnej, • W przypadku wystąpienia czynnika biologicznego z III i IV grupy zagrożenia wymagane jest stosowanie środków ochrony indywidualnej określonych w Procedurze postępowania w stosunku do osoby podejrzanej o chorobę szczególnie niebezpieczną i wysoce zakaźną lub z potwierdzonym jej rozpoznaniem jak i sposobem postępowania wobec osoby zakwalifikowanej do odbywania kwarantanny z dnia 22 czerwca 2016 r. Głównego Inspektora Sanitarnego MSWiA, • W razie konieczności doposażenia policjantów w środki ochrony osobistej należy pozyskać je od właściwego podmiotu, • W ramach współpracy na miejscu zdarzenia należy dążyć do prowadzenia łączności z pozostałymi służbami, wykorzystując kanał współdziałania B112, • W przypadku przedłużających się działań, w celu zabezpieczenia logistycznego zaangażowanych sił Policji, należy zastosować procedurę Działania Policji w przypadku przedłużających się działań, • Dowodzący działaniami powiadamia kierownika komórki właściwej do spraw psychologii odpowiedniej KWP (KSP) o udziale policjantów w działaniach związanych z reagowaniem na sytuacje kryzysowe.

PROCEDURA NR 25 (PAŃSTWOWA AGENCJA ATOMOSTYKI PAA)

Działania Policji w przypadku zdarzenia radiacyjnego

Cel działań: Zapewnienie bezpieczeństwa i porządku publicznego

możliwe zagrożenia	podstawowe przedsięwzięcia, czynności do wykonania przez policję
1. Zagrożenie dla życia i zdrowia osób przebywających w rejonie zdarzenia. 2. Skażenie radiacyjne ludzi, zwierząt i roślin w rejonie zdarzenia. 3. Utrudnienia na szlakach komunikacyjnych w pobliżu miejsca zdarzenia. 4. Zakłócenia bezpieczeństwa i porządku publicznego wynikające z panicznych reakcji w obliczu zagrożenia radiacyjnego. 5. Nieuprawnione wynoszenie lub wywożenie rzeczy z obszaru skażonego. 6. Niestosowanie się osób do zakazów, nakazów, poleceń w związku ze zdarzeniem.	1. Zabezpieczenie i izolacja miejsca, w którym znajduje się przedmiot lub substancja stanowiąca źródło promieniowania jonizującego. 2. Do czasu przybycia na miejsce właściwych podmiotów wydzielenie strefy bezpieczeństwa z zachowaniem następujących parametrów: a) w przypadku przedmiotów nieuszkodzonych lub noszących nieznaczne ślady uszkodzenia – promień nie mniej niż 30 m, b) w przypadku przedmiotów wyraźnie uszkodzonych, rozległych plam skażenia (rozlania nieznanej substancji), wybuchu lub obłoku dymu, obecności wypalonego paliwa jądrowego lub skażenia plutonem – promień nie mniej niż 1000 m. 3. Zapewnienie bezpieczeństwa i porządku w ruchu drogowym w rejonie prowadzonych działań, w tym wyznaczenie objazdów. 4. Zapewnienie bezpieczeństwa i porządku publicznego w rejonie punktów dekontaminacji. 5. Egzekwowanie przestrzegania zakazów i nakazów obowiązujących w wyznaczonej strefie. 6. Realizacja zadań procesowych związanych z zaistniałym zdarzeniem (m.in.: ustalanie danych ofiar, osób poszkodowanych, sprawców, świadków).

etapy działania

etap wstępny	etap realizacji
1. Skierowanie na miejsce zdarzenia patrolu (m. in.: nawiązanie bezpośredniego kontaktu z dowodzącym działaniami, zebranie dodatkowych informacji, ocena sytuacji), 2. Przekazanie informacji o bieżącej sytuacji właściwemu kierownikowi jednostki organizacyjnej Policji (lub osobie przez niego wyznaczonej) oraz dyżurnemu jednostki nadrzędnej, 3. Powiadomienie służb dyżurnych sąsiednich jednostek organizacyjnych Policji oraz zapewnienie bieżącej współpracy i wymiany informacji z właściwymi służbami i instytucjami, 4. Skierowanie w rejon zdarzenia sił i środków Policji – z uwzględnieniem wyznaczonej strefy bezpieczeństwa.	1. Ustalenie zakresu współpracy z podmiotem wiodącym na miejscu zdarzenia, 2. Izolacja rejonu zdarzenia lub zagrożenia w uzgodnieniu z dowodzącym działaniami, 3. Organizowanie objazdów rejonów zagrożonych oraz informowanie o objazdach, 4. Zapewnienie drożności dróg dojazdowych dla podmiotów uczestniczących w działaniach, 5. Informowanie ludności o występującym zagrożeniu, 6. Pomoc w ewakuacji osób poszkodowanych, 7. Zapewnienie porządku publicznego m.in.: w rejonie działania służb ratowniczych, miejscach dekontaminacji, punktach medycznych, punktach zbiórek poszkodowanych, 8. Egzekwowanie przestrzegania przepisów i poleceń kierujących działaniami ratowniczymi, 9. Informowanie ludności o kierunkach, odległościach, sposobie dojścia lub dojazdu do miejsc zbiórek do ewakuacji, 10. Ochrona pozostawionego mienia, 11. Skierowanie w rejon zdarzenia grupy operacyjno-procesowej (realizacja czynności z zachowaniem zasad

	bezpieczeństwa niezbędnych dla ochrony zdrowia), 12. Prowadzenie działań prasowo-informacyjnych w zakresie realizowanych czynności.
współdziałanie z:	**informacje dodatkowe**
• Organami administracji publicznej, • Państwową Agencją Atomistyki, • Państwową Strażą Pożarną, • Inspekcją właściwą do spraw sanitarnych i epidemiologicznych, • Służbami medycznymi, • Prokuraturą, • Służbami komunalnymi (m.in.: energetyczna, gazownicza, wodociągowa), • Zarządcami dróg, obiektów, terenów, • Strażą Graniczną – w przypadku zdarzenia w rejonach przejść granicznych, • Siłami Zbrojnymi RP.	• Osoby przebywające w rejonie skażonym poddawane są pomiarom dozymetrycznym oraz dekontaminacji, • Pomiaru skażeń promieniotwórczych dokonują służby ochrony radiologicznej (ekipa dozymetryczna PAA lub członkowie Wojewódzkiej Drużyny Wykrywania Zagrożeń Radiacyjnych), • Jednostki Państwowej Straży Pożarnej przy pomocy jednostek Policji zabezpieczają miejsce zdarzenia, w sposób uzgodniony z Centrum ds. Zdarzeń Radiacyjnych PAA lub ekipą dozymetryczną PAA, • Zadania z zakresu likwidacji skażeń i zakażeń realizowane są przez jednostki Państwowej Straży Pożarnej oraz stacje sanitarno-epidemiologiczne, • W ramach współpracy na miejscu zdarzenia należy dążyć do prowadzenia łączności z pozostałymi służbami, wykorzystując kanał współdziałania B112, • W przypadku przedłużających się działań, w celu zabezpieczenia logistycznego zaangażowanych sił Policji, należy zastosować procedurę Działania Policji w przypadku przedłużających się działań, • W razie konieczności doposażenia policjantów w środki ochrony osobistej należy pozyskać je od właściwego podmiotu, • Dowodzący działaniami powiadamia kierownika komórki właściwej do spraw psychologii odpowiedniej KWP (KSP) o udziale policjantów w działaniach związanych z reagowaniem na sytuacje kryzysowe.

PROCEDURA NR 26 (POLICJA) **Wykorzystanie statków powietrznych lotnictwa Policji**	
Cel działań: Użycie śmigłowca lotnictwa policyjnego	
użycie śmigłowców lotnictwa policji do wsparcia działań policyjnych powinno następować w przypadkach:	**podstawowe przedsięwzięcia, czynności do wykonania przez lotnictwo Policji**
1. Działań policyjnych z wykorzystaniem termowizji i transmisji obrazu telewizyjnego na stanowisko kierowania lub ruchome stanowisko kierowania w czasie rzeczywistym. 2. Wsparcia działań pościgowo-blokadowych. 3. Sytuacji kryzysowych. 4. Akcji ratowniczych. 5. Poszukiwań osób i mienia o znacznej wartości. 6. Monitorowania stanu bezpieczeństwa i porządku publicznego podczas zgromadzeń i imprez masowych. 7. Monitorowania głównych ciągów komunikacyjnych, mającego na celu zapewnienie bezpieczeństwa w ruchu drogowym. 8. Współdziałania z pododdziałami antyterrorystycznymi. 9. Filmowania i fotografowania w celach rozpoznawczych lub dowo-	1. Ochrona życia i zdrowia osób. 2. Zwiększenie skuteczności i efektywności realizowanych czynności. 3. Skrócenie czasu prowadzonych działań. 4. Identyfikacja i rozpoznanie obiektów. 5. Usprawnienie poszukiwań osób Lub mienia o znacznej wartości. 6. Pościg za sprawcami prze-

dowych. 10. Lotów transportowych na terenie Polski i Unii Europejskiej. 11. Współdziałania z innymi rodzajami lotnictwa. 12. Zabezpieczenia działań na rzecz ministra właściwego do spraw wewnętrznych.	stępstwa. 7. Prowadzenie akcji ratowniczo-ewakuacyjnych.

organizacja działań

loty statków powietrznych lotnictwa policji realizowane są w trybie:
A) planowym, B) alarmowym

1.1. W przypadku użycia statku powietrznego w trybie PLANOWYM:
- a) należy złożyć „Wniosek o użycie śmigłowca" do kierownika właściwej jednostki organizacyjnej Policji lub komórki organizacyjnej Komendy Głównej Policji (komendant wojewódzki Policji dysponujący Sekcją Lotnictwa Policji, Dyrektor Głównego Sztabu Policji KGP) i uzyskać jego akceptację,
- b) po akceptacji „Wniosku o użycie śmigłowca", osoby uprawnione zobowiązane są wystawić pisemne „Polecenie wykonania lotu".

1.2. W przypadku użycia statku powietrznego w trybie ALARMOWYM:
- a) użycie statku powietrznego realizowane jest przez służbę dyżurną Komendy Głównej Policji lub służbę dyżurną komendy wojewódzkiej Policji (lub inną uprawnioną osobę) posiadającą w dyspozycji statek powietrzny,
- b) dopuszczalne jest rozpoczęcie działań śmigłowca po uzgodnieniach telefonicznych – wypełniony „Wniosek o użycie śmigłowca" przesyłany jest do dowódcy załogi dyżurnej (najpóźniej bezpośrednio po zakończeniu działań związanych z użyciem statku powietrznego).

współdziałanie z:	**informacje dodatkowe**
• Państwową Strażą Pożarną, • Strażą Graniczną, • Biurem Ochrony Rządu, • Agencją Bezpieczeństwa Wewnętrznego, • Centralnym Biurem Antykorupcyjnym, • Służbami medycznymi, • Służbami komunalnymi (m.in.: energetyczne, gazownicze, wodociągowe).	• wniosek o użycie śmigłowca stanowi załącznik do: o zarządzenia nr 27 Komendanta Głównego Policji z dnia 6 sierpnia 2015 r. w sprawie metod i form wykonywania zadań przez służbę Lotnictwo Policji, o Instrukcji wykorzystania śmigłowców Lotnictwa Policji, • w razie potrzeby użycia statku powietrznego w rejonie stacjonowania lotnictwa Straży Granicznej w pierwszej kolejności należy podjąć próbę współpracy z wyżej wymienionymi placówkami za pośrednictwem służby dyżurnej Straży Granicznej, • w ramach współpracy na miejscu zdarzenia należy dążyć do prowadzenia łączności z pozostałymi służbami, wykorzystując kanał współdziałania B112.

PROCEDURA NR 27 (POLICJA)

Działania Policji w przypadku przedłużających się działań

Cel działań: Logistyczne zabezpieczenie działań Policji

możliwe zagrożenia	podstawowe przedsięwzięcia, czynności do wykonania przez kierującego działaniami policyjnymi
1. Zagrożenie życia i zdrowia policjantów uczestniczących w działaniach. 2. Zagrożenie ciągłości realizowanych działań. 3. Nieadekwatność posiadanych sił i środków względem zagrożenia. 4. Uszkodzenie infrastruktury drogowej, kolejowej powodujące ograniczenia, dezorganizację lub całkowity paraliż transportu utrudniający przemieszczanie sił policyjnych. 5. Braki w zabezpieczeniu potrzeb logistycznych sił policyjnych.	1. Przeprowadzenie analizy sił i środków niezbędnych do założonej taktyki prowadzenia działań. 2. Identyfikacja potrzeb w zakresie niezbędnych sił i środków. 3. Określenie szacunkowego czasu prowadzenia działań. 4. Przegląd posiadanych zasobów. 5. Analiza w zakresie możliwości pozyskania wsparcia od jednostek organizacyjnych Policji. 6. Analiza w zakresie możliwości pozyskania wsparcia od podmiotów zewnętrznych, w tym w szczególności od organów administracji samorządowej. 7. Organizacja współdziałania z właściwymi terytorialnie organami administracji publicznej i innymi instytucjami w zakresie wsparcia logistycznego realizowanych działań. 8. Wnioskowanie do kierowników komórek logistycznych, kierującego działaniami logistycznymi o realizację zabezpieczenia logistycznego prowadzonych działań.

organizacja działań

1. W ramach zabezpieczenia logistycznego prowadzonych działań należy w szczególności uwzględnić:
   a) organizację zakwaterowania sił policyjnych skierowanych do działań (siły wsparcia z innych jednostek organizacyjnych Policji),
   b) organizację wyżywienia sił policyjnych skierowanych do działań, w tym sił wsparcia z innych jednostek organizacyjnych Policji (m.in. pakiety żywnościowe),
   c) zapewnienie napojów dla sił policyjnych skierowanych do działań (w tym sił wsparcia z innych jednostek organizacyjnych Policji) stosownie do pory roku i temperatur,
   d) zabezpieczenie środków transportu (w tym sił wsparcia z innych jednostek organizacyjnych Policji) z uwzględnieniem zabezpieczenia w paliwo, utrzymania sprawności technicznej środków transportowych,
   e) zaplanowanie miejsc przechowywania uzbrojenia w przypadku zakwaterowania sił wsparcia z innych jednostek organizacyjnych Policji w obiektach innych niż policyjne (np. hotele, pensjonaty),
   f) zaplanowanie miejsc przechowywania środków łączności w przypadku zakwaterowania sił wsparcia z innych jednostek organizacyjnych Policji w obiektach innych niż policyjne (np. hotele, pensjonaty),
   g) zapewnienie możliwości uzupełnienia lub wymiany zużytego sprzętu lub materiałów,
   h) zapewnienie możliwości wymiany uszkodzonego lub zniszczonego umundurowania,
   i) ewidencjonowanie poniesionych strat w sprzęcie i mieniu.
2. W ramach realizacji zabezpieczenia logistycznego w pierwszej kolejności należy wykorzystać zasoby własne jednostki organizacyjnej Policji.
3. W przypadku, gdy potrzeby logistyczne przekraczają możliwości jednostki organizacyjnej Policji, brakujące zasoby należy pozyskać odpowiednio:
   a) w ramach wsparcia z innych jednostek organizacyjnych Policji,
   b) od koordynującego działaniami służb i instytucji zaangażowanych w działania,
   c) w ramach uruchomienia procedury zakupów niezbędnego sprzętu, materiałów i usług od podmiotów rynkowych.

4. W celu prawidłowego zabezpieczenia logistycznego działań Policji konieczne jest informowanie służb logistycznych (z wyprzedzeniem) o zaistniałych potrzebach związanych m.in. z zapotrzebowaniem na zakwaterowanie, wyżywienie policjantów (celem pozyskania niezbędnych miejsc noclegowych i realizacji usługi żywienia).
5. W informacji, o której mowa w ust. 4, należy wskazać:
   a) nazwę pododdziału, grupy, jednostkę macierzystą pododdziału lub grupy (siły wsparcia z innych jednostek organizacyjnych Policji),
   b) liczbę funkcjonariuszy Policji sił własnych,
   c) liczbę funkcjonariuszy Policji (siły wsparcia z innych jednostek organizacyjnych Policji),
   d) liczbę i typ sprzętu transportowego w tym specjalistycznego,
   e) szacunkowy czas pobytu (zakwaterowania) osób stanowiących wsparcie z innych jednostek organizacyjnych Policji w obiektach policyjnych i innych niż policyjne (m.in.: hotele, pensjonaty),
   f) szacunkowy czas objęcia wyżywieniem osób stanowiących wsparcie z innych jednostek organizacyjnych Policji,
   g) liczbę funkcjonariuszy Policji i szacunkowy czas objęcia ich wyżywieniem w formie pakietów żywnościowych,
   h) szacunkowy czas pełnienia służby (godziny, zmiany, grafiki) w celu zabezpieczenia wyżywienia w miejscu zakwaterowania, bądź w formie pakietów żywnościowych.
6. W przypadku konieczności zabezpieczenia sprzętu i materiałów niezbędnych do działań lub zużytych w trakcie działań należy wystąpić z wnioskiem o pozyskanie (uzupełnienie) do kierowników komórek logistycznych (wg właściwości merytorycznej). Wniosek powinien zawierać proponowane ilości sprzętu i materiałów oraz wymagania dotyczące proponowanego sprzętu i materiałów (np. wytyczne, wskazania właściwych organów, itp.).

informacje dodatkowe

- W przypadku potrzeby pozyskania rezerw strategicznych należy stosować zarządzenie nr 84/2016 Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych z dnia 7 lipca 2016 r. w sprawie wprowadzenia „Procedury udostępnienia rezerw strategicznych."

Telefony kontaktowe do instytucji (osób) ważnych dla funkcjonowania jednostki organizacyjnej Policji

L.p.	Nazwa instytucji (dane osoby)	Numer telefonu

5. Zarządzanie, nadzór funkcjonalny oraz inne zadania dyżurnego jednostki Policji

Dyżurny z racji zajmowanego stanowiska pełni funkcję zarządzającego, nadzorującego oraz kontrolującego pracę podległych sobie funkcjonariuszy. Aby w pełni wyjaśnić rolę dyżurnego w aspekcie tych znaczeń, należy zacząć od wyjaśnienia wymienionych pojęć.

Ze służbą dyżurnego nierozerwalnie związane jest SK. Jeśli mówimy o SK, to należy wspomnieć o procesie kierowania. **Proces kierowania** obejmuje wzajemnie powiązane rodzaje działalności: planowanie, organizowanie, przewodzenie i kontrolowanie. Każda z nich wiąże się ze stosunkami między ludźmi i z czasem[55].

Zarządzanie – to pewna działalność kierownicza polegająca na ustalaniu celów i powodowaniu ich realizacji w organizacjach podległych zarządzającemu.

Pojęcie „zarządzanie" jest obszerniejsze niż „kierowanie", które dotyczy osób, instytucji lub rzeczy niekoniecznie podległych kierującemu z tytułu własności środków produkcji. Istotą funkcji zarządzania jest w szczególności formułowanie celu działania, planowanie, czyli organizowanie toku czynności, pozyskiwanie i rozmieszczanie potrzebnych zasobów (ludzkich i rzeczowych), czyli organizowanie struktur oraz kontrolowanie realizacji celów[56]. Zarządzaniem można również nazwać proces koordynowania zbiorowych wysiłków ludzi działających w zorganizowanych strukturach dla osiągnięcia założonych celów, w oparciu o wyznaczone zadania i za pomocą techniki[57].

Przykładem takiej działalności są czynności dyżurnego, który wysyła, po przyjęciu informacji, grupę operacyjno-procesową na miejsce zdarzenia. Grupa ma nakreślone z góry cele: udać się na miejsce zdarzenia, zebrać informacje na temat zdarzenia, dokonać odpowiedniej kwalifikacji charakteru zdarzenia oraz dokonać obsługi zdarzenia, tj. przyjąć protokół zawiadomienia o przestępstwie lub o wykroczeniu lub wykonać inną dokumentację. Dyżurny wysyłając grupę na miejsce zdarzenia, powoduje realizację tego celu.

Nadzór – kontrolowanie, pilnowanie kogoś lub czegoś, opieka, kontrola[58].

Szerszym ujęciem nadzoru jest „prawnie określony zespół uprawnień i obowiązków do władczego wkraczania w sferę działalności określonego podmiotu, nieodłącznie związany ze zdecentralizowanym systemem organizacyjnym, sprawowany z punktu widzenia legalności, tj. zgodności działań z prawem albo celowości i legalności jednocześnie. Wyznacza granice samodzielności

[55] J.A.F. Stoner i in., *Kierowanie*, Warszawa 2001, s. 39.
[56] J. Penc, *Systemowe zarządzanie organizacją*, Szczytno 2007, s. 19.
[57] Tamże, s. 20.
[58] *Uniwersalny słownik języka polskiego*, Warszawa 2003, s. 786.

podmiotu nadzorowanego. Poza przypadkami określonymi w przepisach prawa nie można wkraczać w sferę działalności nadzorowanego. Organ nadzoru ma do dyspozycji określone w przepisach prawa środki prawne ingerencji nadzorczej, które powszechnie dzieli się na informacyjne, prewencyjno-ostrzegawcze i represyjne. W odróżnieniu od kierownictwa uprawnienia nadzorcze nie dają możliwości wkraczania w sferę działalności podmiotu nadzorowanego na podstawie tzw. ogólnej normy kompetencyjnej i wymagają konkretnego upoważnienia w przepisach prawa. Z kolei od uprawnień kontrolnych nadzór odróżnia możliwość podejmowania działań mających na celu doprowadzenie stanu rzeczywistego do stanu przewidzianego przez prawo"[59].

Należy bezspornie stwierdzić, że nadzór jest pojęciem znacznie szerszym od kontroli i zawiera także w sobie pojęcie odpowiedzialności.

Grupa operacyjno-procesowa wykonuje na miejscu zdarzenia wszelkie czynności zgodnie z zaleceniami dyżurnego i po ich wykonaniu powraca do jednostki. Dyżurny w ramach przysługującego nadzoru funkcjonalnego sprawdza dokumentację i poleca usunąć wady i błędy w wykonanej dokumentacji.

Wręcz codziennością w pracy dyżurnego są takie sytuacje, gdy dyżurny instruuje policjanta, w jaki sposób ma wykonać określone zadanie, np. młody stażem policjant ma do wykonania zleconą interwencję. Po zebraniu informacji przekazuje je dyżurnemu, a ten na ich podstawie instruuje funkcjonariusza, jak wykonać kolejne czynności oraz w jaki sposób interwencja ma być przeprowadzona i zakończona. Zadanie jest więc wyodrębnioną częścią celu działania przewidzianą do wykonania w ustalonym okresie lub terminie mieszczącym się w przedziale czasu przewidzianym na osiągnięcie tego celu[60].

Sprawowanie nadzoru i kontroli nad podległą służbą ma szczególne znaczenie z następujących powodów:

- specyfiki wykonywanych zadań, polegającej na tym, że policjanci wykonują je w miejscu publicznym; sprawność oraz jakość wykonywanych czynności podlega bezpośredniej ocenie, i to zarówno przez osoby, w stosunku do których działania zostały podjęte, jak i osoby postronne,
- liczby przeprowadzonych interwencji, udzielania pouczeń, nakładania grzywny w drodze postępowania mandatowego oraz kierowania wniosków o ukaranie do sądów grodzkich,
- niepowtarzalności zadań i sytuacji, w jakich policjanci je realizują,
- podejmowania przez policjantów samodzielnych oraz niejednokrotnie natychmiastowych decyzji w czasie pełnionej służby,
- szerokiego zakresu obowiązków i realizowanych zadań,
- wykonywania zadań oraz różnego rodzaju czynności w różnorodnych, nieporównywalnych warunkach i okolicznościach,

[59] *Wielka encyklopedia prawa. Prawo i praktyka gospodarcza*, Warszawa 2000, s. 470.
[60] L. Krzyżanowski, *Podstawy nauki zarządzania*, Warszawa 1985, s. 183.

– występujących niejednokrotnie trudności w obiektywnej ocenie wysiłku policjantów włożonego w wykonywanie określonych zadań.

Nadzór i kontrola powinny nam udzielić odpowiedzi na pytanie, na ile jest sprawne działanie kontrolowanych policjantów. Dobrze zorganizowanie działanie polega na tym, że poszczególne jego elementy następują po sobie we właściwej kolejności. Nie wykonuje się czegoś, co nie służyłoby jasno określonemu celowi, wykonuje się tylko to, co jest potrzebne, aby każdy element przyczyniał się do powodzenia działania jako całości.

Organizacja pracy w Policji polega na współdziałaniu poszczególnych ogniw organizacyjnych i ludzi oraz na wykorzystaniu będących w dyspozycji sił i środków w celu najlepszego wykonywania zadań przed nią stojących.

Poniżej zostaną przedstawione zadania i obowiązki dyżurnego wynikające z przepisów resortowych. Pominięto tutaj obowiązki dyżurnego związane z alarmowaniem z uwagi na fakt, że przepisy w tym zakresie są niejawne.

1) Uprawnienia i zadania szczególne Policji w sytuacji działań antyterrorystycznych.

Funkcjonariusze Policji są uprawnieni do pobierania obrazu linii papilarnych lub utrwalania wizerunku twarzy lub nieinwazyjnego pobierania materiału biologicznego w celu oznaczenia profilu DNA osoby niebędącej obywatelem Rzeczypospolitej Polskiej, w przypadku gdy:

1) istnieje wątpliwość co do tożsamości osoby lub
2) istnieje podejrzenie nielegalnego przekroczenia granicy Rzeczypospolitej Polskiej albo wątpliwość co do deklarowanego celu pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, lub
3) istnieje podejrzenie co do zamiaru nielegalnego przebywania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, lub
4) istnieje podejrzenie związku osoby ze zdarzeniem o charakterze terrorystycznym, lub
5) osoba mogła uczestniczyć w szkoleniu terrorystycznym[61].

W przypadku wprowadzenia w trybie art. 16 ust. 1 drugiego stopnia alarmowego lub stopnia wyższego dokonuje się sprawdzenia zabezpieczeń obiektów na obszarze objętym stopniem alarmowym. Sprawdzenie zabezpieczeń przeprowadza:

1) Policja – w obiektach infrastruktury krytycznej[62].

W ramach działań kontrterrorystycznych, jeżeli jest to niezbędne do przeciwdziałania bezpośredniemu, bezprawnemu, gwałtownemu zamachowi na życie lub zdrowie człowieka lub do uwolnienia zakładnika, a użycie broni palnej w sposób wyrządzający możliwie najmniejszą szkodę jest niewystarczające i przeciwdziałanie takiemu zamachowi lub uwolnienie zakładnika w inny spo-

[61] *Ustawa z dnia 10 czerwca 2016 r. o działaniach antyterrorystycznych*…, dz. cyt., art. 10 ust. 1.

[62] Tamże, art. 12 ust. 1.

sób nie jest możliwe, dopuszcza się, z uwzględnieniem wszelkich okoliczności zdarzenia o charakterze terrorystycznym oraz możliwości działań kontrterrorystycznych, użycie broni palnej przeciwko osobie dokonującej zamachu albo biorącej lub przetrzymującej zakładnika, którego skutkiem może być śmierć lub bezpośrednie zagrożenie życia lub zdrowia tej osoby, zwane dalej „specjalnym użyciem broni”[63].

W przypadku podejrzenia lub usiłowania popełnienia albo przygotowania przestępstwa o charakterze terrorystycznym, w celu wykrycia lub zatrzymania albo przymusowego doprowadzenia osoby podejrzewanej, a także w celu znalezienia rzeczy mogących stanowić dowód w sprawie lub podlegających zajęciu w postępowaniu karnym, prokurator może postanowić o: przeprowadzeniu przeszukania pomieszczeń i innych miejsc znajdujących się na wskazanym w postanowieniu obszarze, zatrzymaniu osoby podejrzewanej – jeżeli istnieją uzasadnione podstawy do przypuszczenia, że osoba podejrzewana lub wymienione rzeczy na tym obszarze się znajdują. W celu znalezienia rzeczy wymienionych powyżej można też dokonać przeszukania znajdujących się na wskazanym w postanowieniu obszarze osób, ich odzieży i podręcznych przedmiotów. Przeszukania i zatrzymania można dokonać o każdej porze doby. Postanowienie prokuratora należy okazać osobie, u której przeszukanie ma być przeprowadzone[64].

2) Postępowanie przygotowawcze.

Rola dyżurnego w postępowaniu przygotowawczym jest znaczna z uwagi na fakt że praktycznie on nadzoruje przyjęcie zawiadomienia o przestępstwie i często jest pierwszym, który otrzymuje komplet wstępnych materiałów do zarejestrowania.

- W trakcie codziennej służby może zajść konieczność zlecania innej jednostce czynności do wykonywania, szczególnie w sytuacji niecierpiącej zwłoki, gdy potrzeba natychmiast podjąć działania takie, jak przeszukanie lub zatrzymanie. Jeżeli konieczność taka wyniknie np. w porze nocnej, obowiązek podjęcia działań często spada na dyżurnego jednostki, który musi spowodować wysłanie stosownego zlecenia. Merytorykę takich czynności przedstawiono poniżej:

„Zlecenie innej jednostce Policji przeszukania lub zatrzymania rzeczy albo przeszukania systemu informatycznego lub zatrzymania danych informatycznych bez postanowienia sądu lub prokuratora może nastąpić jedynie w wypadkach niecierpiących zwłoki, gdy uzyskanie postanowienia nie było możliwe, a zwłoka mogłaby doprowadzić do utraty rzeczy lub danych informatycznych mogących stanowić dowody w sprawie. Zlecenie może być przekazane w szczególności telegramem, faksem, pocztą elektroniczną i powinno zawierać w szczególności dane osoby zlecającej wykonanie czynności, numer sprawy, a także informacje dotyczące rzeczy lub danych informatycznych podlegających

[63] Tamże, art. 23 ust. 1.
[64] Tamże, art. 25 ust. 1–4.

zatrzymaniu. W ww. przypadku nakaz przeszukania lub zatrzymania rzeczy albo danych informatycznych wydaje kierownik jednostki Policji, która ma wykonać czynność. Powyższe przepisy stosuje się odpowiednio do zlecenia zatrzymania osoby."[65]

„Dowody rzeczowe (…), które w postępowaniu należy przechować, a które ze względu na swój rodzaj, rozmiar, wartość oraz znaczenie dla sprawy nie nadają się do przechowania w aktach postępowania, przechowuje się w specjalnie wydzielonym pomieszczeniu lub w pomieszczeniach wyposażonych w regały lub szafy, odpowiednio zabezpieczonych przed dostępem osób nieuprawnionych lub w przeznaczonych do tego celu szafach metalowych, zwanych dalej „składnicą dowodów rzeczowych" oraz na placach lub parkingach będących w dyspozycji Policji (…). Podczas prowadzenia postępowania dowody rzeczowe lub ślady kryminalistyczne można czasowo przechowywać w pomieszczeniu służbowym użytkowanym przez policjanta prowadzącego postępowanie lub w odpowiednio zabezpieczonym innym pomieszczeniu (…).

Zwierzęta domowe lub laboratoryjne, zwierzęta gospodarskie albo zwierzęta wykorzystywane do celów rozrywkowych, widowiskowych, filmowych, sportowych lub utrzymywane w ogrodach zoologicznych przekazuje się odpowiednio schronisku dla zwierząt, gospodarstwu rolnemu wskazanemu przez wójta (burmistrza, prezydenta miasta) albo ogrodowi zoologicznemu, po uzyskaniu zgody podmiotu, któremu zwierzę ma być przekazane. W przypadku braku zgody, o której mowa wyżej, lub wystąpienia innych okoliczności uniemożliwiających przekazanie zwierzęcia podmiotom, o których mowa powyżej, zwierzę może zostać przekazane innej osobie prawnej lub jednostce organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej albo osobie fizycznej, która zapewni mu właściwą opiekę. Podczas przekazywania zwierząt właściwym podmiotom Policja współdziała z organizacjami społecznymi, których statutowym celem działania jest ochrona zwierząt. Z przekazania zwierzęcia sporządza się protokół, który zawiera:

1) datę przekazania zwierzęcia;
2) nazwę i siedzibę osoby prawnej lub innej jednostki organizacyjnej albo imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i adres osoby fizycznej, której zwierzę jest przekazywane;
3) w miarę możliwości określenie gatunku, wieku, płci oraz informację o stanie zdrowia zwierzęcia.

Pojazdy, statki wodne lub powietrzne można przekazać podmiotom gwarantującym prawidłowe wykonanie umowy przechowania na parkingach, przy-

[65] *Zarządzenie nr 4 Komendanta Głównego Policji z dnia 9 lutego 2017 r. w sprawie niektórych form organizacji i ewidencji czynności dochodzeniowo-śledczych Policji oraz przechowywania przez Policję dowodów rzeczowych uzyskanych w postępowaniu karnym* (Dz.Urz. KGP, poz. 9), § 23.

staniach lub w hangarach, jeżeli jednostka Policji nie dysponuje obiektami lub parkingami gwarantującymi odpowiednie ich przechowywanie[66].

- Ustne zawiadomienie o przestępstwie powinno być przyjęte od każdej osoby, która w tym celu przybyła do jednostki organizacyjnej Policji, zwanej dalej „jednostką Policji", lub zwróciła się do policjanta w jakimkolwiek innym miejscu – również wtedy, gdy inna jednostka Policji lub inny organ ścigania jest właściwy miejscowo lub rzeczowo do prowadzenia postępowania przygotowawczego, zwanego dalej „postępowaniem".

Policjant przyjmujący od pokrzywdzonego zawiadomienie o przestępstwie w sprawach o przestępstwa określone w art.197–199 k.k. powinien ograniczyć się do uzyskania od niego najważniejszych faktów i dowodów, którymi w szczególności mogą być dane dotyczące daty i miejsca popełnienia przestępstwa, dane identyfikujące sprawcę, w tym jego opis, dane świadków i dokumentacja medyczna będąca w dyspozycji pokrzywdzonego.

Podczas przyjmowania zawiadomienia o przestępstwie od pokrzywdzonego może być obecna osoba przez niego wskazana, jeżeli nie uniemożliwia to przeprowadzenia czynności albo nie utrudnia jej w istotny sposób.

Jeżeli nie można sporządzić protokołu przyjęcia zawiadomienia o przestępstwie wobec niemożności dostatecznie komunikatywnego porozumienia się z zawiadamiającym z powodu jego specyficznego stanu psychofizycznego albo nieznajomości języka polskiego, przy jednoczesnej niemożności natychmiastowego sprowadzenia tłumacza – policjant sporządza jedynie notatkę urzędową wskazującą taki powód i zawierającą opis informacji na temat zgłaszanego przestępstwa, jakie udało się uzyskać. W przypadku opisanym powyżej protokół spisuje się w odpowiednim do okoliczności terminie późniejszym, na który należy wezwać osobę zawiadamiającą o przestępstwie[67].

- „Policjant, który pierwszy przybył na miejsce zdarzenia, jest obowiązany m.in. powiadomić służbę dyżurną Policji o najistotniejszych ustaleniach, a także o potrzebie wsparcia i ewentualnych zagrożeniach"[68].
- „Po ujawnieniu zdarzenia i podjętych czynnościach dyżurny jednostki niezwłocznie powiadamia właściwego miejscowo prokuratora, w przypadku zdarzeń stanowiących przestępstwa, w odniesieniu do których właściwym do prowadzenia śledztwa jest prokurator (stosownie do przepisów ustawy kodeks postępowania karnego). **Dyżurny** ustala, czy prokurator będzie obecny na miejscu zdarzenia. Jeżeli prokurator odstąpi od przybycia na miejsce zdarzenia, to należy to udokumentować w notatce urzędowej z podaniem sposobu i czasu powiadomienia oraz decyzji i poleceń wydanych przez prokuratora"[69].

[66] Tamże, § 24–30.

[67] *Wytyczne nr 3 Komendanta Głównego Policji z dnia 30 sierpnia 2017 r. w sprawie wykonywania niektórych czynności dochodzeniowo-śledczych przez policjantów* (Dz.Urz. KGP, poz. 59), § 4.

[68] Tamże, § 47.

[69] Tamże, § 48.

3) Czynności administracyjno-porządkowe oraz immunitety.

Poniżej zostaną przedstawione sytuacje, w których sprawcą wykroczenia może być osoba korzystająca z immunitetu (krajowego lub zakrajowego) lub będąca funkcjonariuszem związanym z formacjami mundurowymi. W związku z tym, że w takich przypadkach dyżurny jednostki odgrywa ważną rolę, zostaną one pokrótce omówione na podstawie zarządzenia nr 323 komendanta głównego Policji z dnia 26 marca 2008 r.

Natomiast osobny temat stanowi postępowanie policjantów wobec uczestników ruchu drogowego korzystających z immunitetów zakrajowych lub krajowych. W tym przypadku drogę postępowania prawnego wskazują wytyczne nr 1 komendanta głównego Policji z dnia 3 stycznia 2006 r., cytowane szczegółowo w dalszej części niniejszego podrozdziału.

- W przypadku gdy sprawcą wykroczenia jest osoba posiadająca immunitet materialny zakrajowy (art. 5 ust. 1 pkt 6 k.p.w.), policjant poprzestaje na sporządzeniu **karty informacyjnej** (patrz **załącznik nr 1 do zarządzenia nr 323 komendanta głównego Policji z dnia 26 marca 2008 r.** poniżej), poza przypadkami określonymi w art. 5 § 2 i 4 k.p.w. oraz gdy policjant podejmie czynności wyjaśniające wobec osoby określone w art. 5 § 3 k.p.w.

…… dnia …. / …. / ……. r.

……
(nazwa komendy wojewódzkiej / Stołecznej Policji)

Ministerstwo Spraw Zagranicznych
Protokół Dyplomatyczne
……
(za pośrednictwem Komendy Głównej Policji)

KARTA INFORMACYJNA
o uzasadnionym podejrzeniu popełnienia wykroczenia przez osobę korzystającą z immunitetu za krajowego

W dniu …. / ….. / ……. r. godz./około godziny* …. : …. w miejscowości …… powiat …… gmina ……
ulica/droga* ……

1. Imię i Nazwisko ……
2. Obywatelstwo ……
3. Stanowisko i miejsce zatrudnienia ……
……
4. Nazwa, seria i numer dokumentu stwierdzającego prawo do korzystania z immunitetu: ……
……
5. Szczegółowy opis zdarzenia i zachowania osoby: ……
……
……
……
……
……
……
……
……
……

Powyższe okoliczności wskazują na popełnienie przez wymienionego wykroczenia z art. ……
tj. czynu zagrożonego karą ……

……
(stopień, imię i nazwisko sporządzającego kartę)

……
(data i podpis dyżurnego jednostki Policji miejsca zdarzenia)

(pieczęć jednostki Policji)

……
(podpis dyżurnego komendy wojewódzkiej / stołecznej Policji)

** niepotrzebne skreślić*

Tryb przekazywania karty jest następujący:

1) policjant wykonujący czynności służbowe wobec osób posiadających immunitet zakrajowy sporządza kartę i przekazuje dyżurnemu jednostki Policji właściwej dla miejsca zdarzenia,
2) dyżurny jednostki właściwej dla miejsca zdarzenia niezwłocznie przesyła kartę dyżurnemu komendy wojewódzkiej (Stołecznej) Policji,
3) dyżurny komendy wojewódzkiej (Stołecznej) Policji niezwłocznie przesyła kartę dyżurnemu Komendy Głównej Policji.

- W przypadku gdy sprawcą wykroczenia jest osoba posiadająca immunitet formalny (określony w art. 5 ust. 1 pkt 7 k.p.w.):
  1) poseł, senator, członek Parlamentu Europejskiego, członek Trybunału Stanu, Prezes Najwyższej Izby Kontroli, Rzecznik Praw Obywatelskich, Rzecznik Praw Dziecka, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych, Prezes Instytutu Pamięci Narodowej – policjant, o ile zastosowanie środków oddziaływania wychowawczego wobec osoby korzystającej z immunitetu jest niewystarczające, poprzestaje na sporządzeniu notatki urzędowej, zwanej „notatką", zawierającej szczegółowy opis zdarzenia oraz dane identyfikujące sprawcę wykroczenia, którą wraz z materiałami, zebranymi bez udziału osoby posiadającej immunitet, przekazuje **dyżurnemu jednostki organizacyjnej** Policji właściwej dla miejsca zdarzenia,
  2) sędzia Sądu Najwyższego, sędzia Trybunału Konstytucyjnego, sędzia sądu powszechnego lub sądu administracyjnego względnie wojskowego albo prokurator lub asesor powszechnej względnie wojskowej jednostki prokuratury – policjant poprzestaje na sporządzeniu notatki, którą przekazuje **dyżurnemu jednostki organizacyjnej Policji** właściwej dla miejsca zdarzenia. Notatkę niezwłocznie przesyła się bezpośredniemu przełożonemu sprawcy wykroczenia (prezesowi sądu lub kierownikowi jednostki organizacyjnej prokuratury).
- W przypadku gdy sprawcą wykroczenia jest sędzia lub prokurator w stanie spoczynku – policjant jest obowiązany podjąć przewidziane przepisami k.p.w. czynności w celu ukarania sprawcy, a następnie sporządzić notatkę, którą przekazuje **dyżurnemu jednostki organizacyjnej Policji** właściwej dla miejsca zdarzenia. Następnie notatkę przesyła się odpowiednio Rzecznikowi Dyscyplinarnemu działającemu przy Krajowej Radzie Sądownictwa albo Rzecznikowi Dyscyplinarnemu działającemu przy Prokuratorze Generalnym.
- W przypadku popełnienia wykroczenia związanego z wypełnianiem obowiązków służbowych przez wiceprezesa, dyrektora generalnego i pracownika Najwyższej Izby Kontroli nadzorujących lub wykonujących czynności kontrolne – policjant ogranicza czynności wyjaśniające do czynności niecierpiących zwłoki w celu zabezpieczenia śladów i dowodów, a następnie materiały z tych czynności przekazuje **dyżurnemu jednostki organizacyjnej Policji** właściwej dla miejsca zdarzenia. Następnie właściwy dla miejsca zdarzenia organ Policji kieruje do Prezesa Najwyższej Izby Kontroli **wniosek o wyrażenie przez Kolegium Najwyższej Izby Kontroli zgody na pociągnięcie sprawcy wykroczenia do odpowiedzialności karnej** (patrz **załącznik nr 1a do zarządzenia nr 323 komendanta głównego Policji z dnia 26 marca 2008 r.** poniżej).

Załącznik nr 1a

Wzór wniosku o wyrażenie zgody na pociągnięcie sprawcy wykroczenia do odpowiedzialności karnej

---

RZECZPOSPOLITA POLSKA
KOMENDANT GŁÓWNY POLICJI

L.dz. .....

Warszawa, dnia .....

Marszałek Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej[1)]
Pan .....
.....
(za pośrednictwem Prokuratora Generalnego)

Wniosek
o wyrażenie zgody na pociągnięcie posła[2)] **do odpowiedzialności za wykroczenie**

Działając na podstawie art. 7 ust. 1, art. 7b i art. 10b ustawy z dnia 9 maja 1996 r. o wykonywaniu mandatu posła i senatora (Dz. U. z 2003 r. Nr 221, poz. 2199, z 2004 r. Nr 116, poz. 1202 i Nr 210, poz. 2135, z 2005 r. Nr 28, poz. 446 i Nr 169, poz. 1414, z 2006 r. Nr 104, poz. 708, z 2009 r. Nr 144, poz. 1177 i Nr 178, poz. 1375 oraz z 2010 r. Nr 152, poz. 1022)[3)] – wnoszę o wyrażenie zgody na pociągnięcie do odpowiedzialności za wykroczenie Posła na Sejm Rzeczypospolitej Poskiej[4)]
Pana (Panią) .....
ur. ..... w .....
któremu (której) zarzuca się, że: .....
.....
.....
.....
.....
.....

(opis czynu ze wskazaniem miejsca, czasu, sposobu i okoliczności jego popełnienia oraz skutków – w tym wysokości wyrządzonej szkody oraz wskazanie kwalifikacji prawnej)

UZASADNIENIE

.....
.....
.....

(uzasadnienie powinno zawierać szczegółowy opis zdarzenia z uwzględnieniem sposobu zachowania się osoby posiadającej immunitet, czynności podjętych przez policjantów, innych okoliczności istotnych dla oceny zdarzenia)

Jednocześnie udzielam _____ (*stopień, imię i nazwisko*), funkcjonariuszowi Komendy Głównej Policji pełnomocnictwa do reprezentowania Policji jako wnioskodawcy podczas rozpatrywania niniejszego wniosku przez Komisję Regulaminową i Spraw Poselskich Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej[5)].

Z upoważnienia Komendanta Głównego Policji

.....
(pieczęć i podpis Dyrektora Biura Prewencji Komendy Głównej Policji)

1) wpisać odpowiednio: Marszałek Senatu Rzeczypospolitej Polskiej, Przewodniczący Parlamentu Europejskiego.
2) wpisać odpowiednio: senatora, posła do Parlamentu Europejskiego.
3) jeżeli wniosek dotyczy posła do Parlamentu Europejskiego dodać w pierwszej kolejności „art. 10a Protokołu nr 36 w sprawie przywilejów i immunitetów Wspólnot Europejskich, podpisanego w Brukseli w dniu 8 kwietnia 1965 r. (Dz. Urz. WE C 321E z 29.12.2006 r. str. 317)".
4) wpisać odpowiednio: Senatora Rzeczypospolitej Polskiej, Posła do Parlamentu Europejskiego.
5) wpisać „Komisję Regulaminową, Etyki i Spraw Senatorskich Senatu Rzeczpospolitej Polskiej" – jeśli wniosek dotyczy senatora; nie zamieszczać adnotacji o pełnomocnictwie, jeżeli wniosek dotyczy posła do Parlamentu Europejskiego.

- W przypadku popełnienia wykroczenia związanego z wypełnianiem obowiązków służbowych przez inspektora kontroli skarbowej lub osobę wykonującą czynności kontrolne w zakresie prowadzenia gier losowych, zakładów wzajemnych lub gier na automatach – policjant poprzestaje na sporządzeniu notatki, którą przekazuje **dyżurnemu jednostki organizacyjnej Policji** właściwej dla miejsca zdarzenia. Notatkę przesyła się Ministrowi Finansów w celu wdrożenia odpowiedzialności dyscyplinarnej za wykroczenie. Jeśli

wykroczenie nie ma związku z wypełnianiem obowiązków służbowych – postępowanie prowadzi się na ogólnych zasadach.

- W przypadku popełnienia przez strażaka Państwowej Straży Pożarnej wykroczenia związanego z wykonywaniem polecenia służbowego – policjant poprzestaje na sporządzeniu notatki urzędowej, którą przekazuje **dyżurnemu jednostki organizacyjnej** Policji właściwej dla miejsca zdarzenia. Notatkę przesyła się właściwemu kierownikowi jednostki organizacyjnej Państwowej Straży Pożarnej w celu wdrożenia odpowiedzialności dyscyplinarnej za wykroczenie. W przypadku, gdy wykroczenie nie jest popełnione w wyniku wykonywania polecenia służbowego lub strażak wykonując polecenie służbowe, umyślnie dopuszcza się wykroczenia – postępowanie prowadzi się na ogólnych zasadach.
- W przypadku popełnienia wykroczenia przez funkcjonariusza Centralnego Biura Antykorupcyjnego policjant jest obowiązany podjąć przewidziane przepisami k.p.w. czynności w celu ukarania sprawcy, a następnie przedłożyć drogą służbową kierownikowi jednostki Policji wniosek o zawiadomienie Szefa Centralnego Biura Antykorupcyjnego o popełnionym wykroczeniu oraz rezultatach czynności podjętych w celu ukarania sprawcy.
- W przypadku popełnienia wykroczenia przez funkcjonariusza Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Wywiadu Wojskowego lub Służby Kontrwywiadu Wojskowego, a także o odmowie przyjęcia w takim przypadku mandatu karnego lub nieuiszczeniu w terminie grzywny nałożonej w drodze mandatu karnego zaocznego, organ Policji właściwy dla miejsca zdarzenia zawiadamia szefa właściwej Agencji lub Służby.
- W przypadku popełnienia wykroczenia przez policjanta, funkcjonariusza Straży Granicznej lub Biura Ochrony Rządu – policjant ujawniający wykroczenie jest obowiązany podjąć przewidziane przepisami k.p.w. czynności w celu ukarania sprawcy, a następnie sporządzić notatkę i przekazać ją drogą służbową odpowiednio kierownikowi jednostki lub Straży Granicznej, w której pełni służbę sprawca wykroczenia albo Szefowi Biura Ochrony Rządu”[70].
- „W każdym przypadku uzasadnionego podejrzenia popełnienia wykroczenia przez kierującego pojazdem wyposażonym w dyplomatyczne tablice rejestracyjne policjant powinien zatrzymać pojazd i przeprowadzić kontrolę wymaganych dokumentów pojazdu oraz dokumentów osoby kierującej. Jeżeli kierujący pojazdem (…) jest osobą korzystającą z przywilejów i immunitetów dyplomatycznych lub konsularnych, policjant nie jest uprawniony do nałożenia grzywny w drodze mandatu karnego, skierowania sprawy do sądu, jak również wpisania tej osoby do ewidencji kierowców naruszających przepisy ruchu drogowego. Policjant poprzestaje na zwróceniu uwagi oraz sporządze-

[70] *Zarządzenie nr 323 Komendanta Głównego Policji z dnia 26 marca 2008 r. w sprawie metodyki wykonywania przez Policję czynności administracyjno-porządkowych w zakresie wykrywania wykroczeń oraz ścigania ich sprawców* (Dz.Urz. KGP Nr 9, poz. 48), § 6, 7.

niu **karty informacyjnej** według wzoru określonego **w załączniku nr 2 do wytycznych nr 1 komendanta głównego Policji z dnia 3 stycznia 2006 r.** (zamieszczony poniżej).

Załącznik nr 2

Wzór karty informacyjnej

...., dnia ..... 20..... r.
(Komenda Wojewódzka Policji/
Komenda Stołeczna Policji)

Ministerstwo Spraw Zagranicznych
Protokół Dyplomatyczny
fax: (0-22) 621-19-14
za pośrednictwem KGP

Karta informacyjna
o uzasadnionym podejrzeniu popełnienia wykroczenia / przestępstwa* drogowego
przez kierującego korzystającego z immunitetu

Dnia ..... 20..... r. około godziny ....., w miejscowości

..... powiat .....

gmina ..... ulica/droga nr .....

1. Imię i nazwisko – .....
2. Obywatelstwo – .....
3. Seria i nr prawa jazdy .....
4. Stanowisko i miejsce zatrudnienia – .....
5. Seria i numer legitymacji MSZ – .....

kierował pojazdem marki ..... rodzaj .....

o nr. rejestracyjnym ..... kraj rejestracji .....

Zebrany materiał wskazuje na popełnienie przez wymienionego wykroczenia/przestepstwa*.

z art. ..... tj. czyn zagrożony karą .....

oraz ..... punktami,

Uwagi .....

.....

....
(stopień imię i nazwisko sporządzającego) (data i podpis dyżurnego jednostki Policji miejsca zdarzenia)

....
(jednostka Policji) (podpis dyżurnego KWP/KSP)

*) niepotrzebne skreślić

Ustala się następujący tryb sporządzania i przekazywania karty informacyjnej:

– policjant przeprowadzający interwencję – jest obowiązany do jej sporządzenia,

– dyżurny jednostki organizacyjnej Policji właściwej dla miejsca zdarzenia – po uprzednim jej potwierdzeniu, niezwłocznie przesyła kartę za pomocą faksu do dyżurnego komendy wojewódzkiej (Stołecznej) Policji,
– dyżurny komendy wojewódzkiej (Stołecznej) Policji – niezwłocznie przesyła kartę informacyjną za pomocą faksu dyżurnemu Komendy Głównej Policji,
– dyżurny Komendy Głównej Policji – kartę przesyła za pomocą faksu do dyżurnego Protokołu Dyplomatycznego Ministerstwa Spraw Zagranicznych w Warszawie oraz do komórki organizacyjnej właściwej do spraw ruchu drogowego w Komendzie Głównej Policji.

- Jeżeli istnieje uzasadnione podejrzenie, że kierujący pojazdem korzystający z immunitetu zakrajowego znajduje się w stanie nietrzeźwości lub w stanie po użyciu alkoholu albo środka działającego podobnie do alkoholu (np. wyczuwalna woń alkoholu z ust, trudności z zachowaniem równowagi po wyjściu z pojazdu, bełkotliwa mowa), policjant:
  – nie może żądać poddania się przez kierującego badaniu w celu ustalenia zawartości w organizmie alkoholu lub środka działającego podobnie do alkoholu, zwanemu dalej „badaniem”,
  – jest obowiązany zaproponować kierującemu poddanie się badaniu,
  – uniemożliwia dalsze kierowanie pojazdem w razie odmowy poddania się badaniu lub w przypadku pozytywnego wyniku badania (…).

  W tym konkretnym przypadku stosuje się tryb informacyjny jak w podpunkcie wcześniejszym”[71].
- „Jeżeli istnieje uzasadnione podejrzenie, że kierujący pojazdem, będący osobą korzystającą z immunitetu krajowego, znajduje się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego (np. wyczuwalna woń alkoholu z ust, trudności z zachowaniem równowagi po wyjściu z pojazdu, bełkotliwa mowa), policjant jest obowiązany do żądania poddania się przez tę osobę badaniu w celu ustalenia zawartości w organizmie alkoholu lub środka działającego podobnie do alkoholu, które jest czynnością niecierpiącą zwłoki, podejmowaną w trybie art. 17 § 2 k.p.k. (…). W przypadku gdy kierujący jest osobą korzystającą z immunitetu parlamentarnego (poseł, senator, poseł do Parlamentu Europejskiego), policjant przeprowadzający kontrolę niezwłocznie zawiadamia o jej rozpoczęciu **dyżurnego jednostki** organizacyjnej Policji właściwej dla miejsca przeprowadzania kontroli (…), który niezwłocznie powiadamia komendanta wojewódzkiego (Stołecznego) Policji lub jego zastępcę, który niezwłocznie powiadamia komendanta głównego Policji lub jego zastępcę oraz podejmuje czynności zmierzające do niezwłocznego powiadomienia Marszałka Sejmu lub Marszałka Senatu, a także właściwego miejscowo prokuratora o podjęciu wobec takiej osoby czynności zmierzających do poddania się przez tę osobę badaniu.”[72]

[71] Tamże, § 4–6.
[72] Tamże, § 12–13.

- W analogicznym jak wyżej przypadku, jeżeli kierujący jest osobą korzystającą z immunitetu sędziowskiego lub prokuratorskiego, policjant przeprowadzający kontrolę niezwłocznie zawiadamia o jej rozpoczęciu dyżurnego jednostki Policji właściwej dla miejsca przeprowadzania kontroli, który niezwłocznie powiadamia o podjęciu wobec takiej osoby czynności zmierzających do poddania się przez tę osobę badaniu:
  - w przypadku, gdy osobą tą jest sędzia – prezesa właściwego miejscowo sądu oraz prezesa sądu apelacyjnego właściwego ze względu na miejsce dokonywania czynności,
  - w przypadku, gdy osobą tą jest prokurator – właściwego miejscowo prokuratora, a także prokuratora przełożonego[73].
- Policjant dokonujący czynności wobec osób korzystających z immunitetu krajowego sporządza notatkę służbową zawierającą szczegółowy opis zdarzenia oraz dane tej osoby. W odniesieniu do posła, senatora, członka Trybunału Stanu, sędziego Trybunału Konstytucyjnego, Rzecznika Praw Obywatelskich, Rzecznika Praw Dziecka, Prezesa Najwyższej Izby Kontroli, Prezesa IPN, Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych notatka, po potwierdzeniu przez dyżurnego jednostki organizacyjnej Policji właściwej dla miejsca zdarzenia, powinna być niezwłocznie przesłana za pomocą faksu do dyżurnego właściwej komendy wojewódzkiej (Stołecznej) Policji, a dyżurny komendy wojewódzkiej (Stołecznej) Policji przesyła ją dyżurnemu Komendy Głównej Policji[74].

4) Broń palna oraz środki przymusu bezpośredniego.

Rola dyżurnego przy użyciu środków przymusu bezpośredniego oraz broni przez policjantów polega głównie na koordynowaniu ewentualnych działań po skutkowym użyciu (powiadomienie, kierowanie patroli itp.). Oczywiście może się zdarzyć, że dyżurny jednostki będzie zmuszony przeprowadzić odprawę do służby dla podległych patroli, to w tym przypadku również powinien wykazać się wszechstronną wiedzą w tej dziedzinie. Zastosowanie niektórych środków przymusu bezpośredniego może wymagać zgody lub decyzji dyżurnego jednostki organizacyjnej Policji. W punktach omówiono poszczególne przypadki – z odniesieniem do obowiązujących przepisów.

- W przypadku gdy w wyniku użycia lub wykorzystania środków przymusu bezpośredniego nastąpiło zranienie osoby lub wystąpiły inne widoczne objawy zagrożenia życia lub zdrowia tej osoby albo nastąpiła jej śmierć, zranienie albo śmierć zwierzęcia albo zniszczenie mienia, uprawniony:
  - zabezpiecza miejsce zdarzenia, także przed dostępem osób postronnych,
  - ustala świadków zdarzenia,
  - powiadamia o zdarzeniu właściwego przełożonego lub osobę pełniącą służbę dyżurną, a pracownicy ochrony uprawnieni do użycia lub wyko-

[73] Tamże, § 14.
[74] Tamże, § 15.

rzystania środków przymusu bezpośredniego lub broni palnej na podstawie przepisów *Ustawy z dnia 22 sierpnia 1997 r. o ochronie osób i mienia* albo członkowie służby porządkowej, o których mowa w *Ustawie z dnia 20 marca 2009 r. o bezpieczeństwie imprez masowych* także właściwą miejscowo jednostkę organizacyjną Policji.

Zabezpieczenia miejsca zdarzenia oraz ustalenia świadków można nie stosować w przypadku, gdy:

- zagroziłoby to życiu, zdrowiu lub bezpieczeństwu uprawnionego lub innej osoby,
- spowodowałoby to konieczność zaniechania przez uprawnionego czynności ochronnych wobec osób, ważnych obiektów, urządzeń lub obszarów lub w ramach konwoju lub doprowadzenia (nie dotyczy pracowników ochrony uprawnionych do użycia lub wykorzystania środków przymusu bezpośredniego lub broni palnej na podstawie przepisów *Ustawy z dnia 22 sierpnia 1997 r. o ochronie osób i mienia* oraz członków służby porządkowej, o których mowa w *Ustawie z dnia 20 marca 2009 r. o bezpieczeństwie imprez masowych*)

do czasu ustania tego zagrożenia lub tej konieczności[75].

- O każdym przypadku użycia lub wykorzystania broni palnej uprawniony niezwłocznie powiadamia przełożonego lub osobę pełniącą służbę dyżurną, a pracownicy ochrony uprawnieni do użycia lub wykorzystania środków przymusu bezpośredniego lub broni palnej na podstawie przepisów *Ustawy z dnia 22 sierpnia 1997 r. o ochronie osób i mienia* także właściwą miejscowo jednostkę organizacyjną Policji[76].
- W przypadku gdy w wyniku użycia lub wykorzystania środków przymusu bezpośredniego lub broni palnej nastąpiła śmierć osoby bądź nastąpiło zranienie osoby w wyniku użycia lub wykorzystania broni palnej, właściwy przełożony lub osoba pełniąca służbę dyżurną – w przypadku gdy w wyniku użycia lub wykorzystania środków przymusu bezpośredniego wystąpiły objawy uzasadniające konieczność udzielenia osobie kwalifikowanej pierwszej pomocy lub medycznych czynności ratunkowych albo nastąpiła śmierć tej osoby lub wyrządzona została szkoda w mieniu znacznej wartości, właściwy przełożony lub osoba pełniąca służbę dyżurną niezwłocznie:
  - zapewnia w razie potrzeby wezwanie kwalifikowanej pierwszej pomocy lub podmiotów świadczących medyczne czynności ratunkowe osobom poszkodowanym,
  - zapewnia zabezpieczenie śladów i dowodów użycia lub wykorzystania środków przymusu bezpośredniego,

[75] *Ustawa z dnia 24 maja 2013 r. o środkach przymusu bezpośredniego i broni palnej* (Dz.U. Nr 0, poz. 628), art. 37 i art. 38.

[76] Tamże, art. 50.

– informuje o tym zdarzeniu właściwą miejscowo jednostkę organizacyjną Policji, a w przypadku gdy środków przymusu bezpośredniego użył uprawniony będący żołnierzem – właściwą miejscowo jednostkę organizacyjną Żandarmerii Wojskowej.

Przełożony uprawnionego lub osoba pełniąca służbę dyżurną powiadamia o zdarzeniu właściwego miejscowo prokuratora. Niezależnie od ww. obowiązków, przełożony:

– ustala, czy użycie lub wykorzystanie środków przymusu bezpośredniego nastąpiło zgodnie z prawem,
– niezwłoczne powiadamia właściwego przełożonego.

Właściwy przełożony lub osoba pełniąca służbę dyżurną niezwłocznie zapewnia także uprawnionemu niezbędną pomoc, w szczególności psychologiczną lub prawną[77].

- Decyzję o użyciu lub wykorzystaniu środków przymusu bezpośredniego:
  – kaftana bezpieczeństwa,
  – pasa obezwładniającego,
  – kasku zabezpieczającego

podejmują w przypadku Policji kierownik jednostki organizacyjnej Policji albo osoby przez niego upoważnione, a w razie ich nieobecności – dyżurny jednostki[78].

- Przymus bezpośredni (stosownie do ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi). Należy zaznaczyć, że ustawy o środkach przymusu bezpośredniego nie stosuje się do przymusu bezpośredniego, o którym mowa m.in. w ustawie o wychowaniu w trzeźwości[79].

Wobec osoby przyjętej albo osoby zatrzymanej w jednostce Policji, która stwarza zagrożenie dla życia lub zdrowia własnego lub innej osoby lub niszczy przedmioty znajdujące się w otoczeniu, może być zastosowany **przymus bezpośredni** polegający na przytrzymaniu (siła fizyczna), unieruchomieniu (kaftan, pasy, uchwyty, prześcieradła) lub izolacji (pojedynczo w pomieszczeniu). O zaprzestaniu jego stosowania decyduje komendant jednostki Policji lub osoba przez niego upoważniona albo – podczas ich nieobecności – **dyżurny jednostki Policji.** Jeżeli nie jest możliwe uzyskanie natychmiastowej decyzji ww. osób, o zastosowaniu przymusu bezpośredniego decyduje oraz przymus ten wykonuje funkcjonariusz Policji. O zastosowaniu przymusu bezpośredniego funkcjonariusz Policji niezwłocznie informuje ww. osoby. Przed zastosowaniem przymusu bezpośredniego uprzedza się osobę, wobec której przymus ten ma być zastosowany. Stosuje się taką formę przymusu bezpośredniego, która jest możliwie najmniej uciążliwa dla osoby, wobec której przymus ten ma być zastosowany.

Przy zastosowaniu przymusu bezpośredniego należy zachować szczególną ostrożność i dbałość o dobro tej osoby.

---

[77] Tamże, art. 10 i art. 39.
[78] Tamże, art. 35 ust. 4.
[79] Tamże, art. 3 pkt 2.

Stosowanie przymusu bezpośredniego przewidzianego w innych przepisach jest dopuszczalne jedynie po uprzednim bezskutecznym zastosowaniu przymusu bezpośredniego przewidzianego w ustawie lub gdyby jego zastosowanie było niecelowe.

Przymus bezpośredni w formie:

1) przytrzymania – polega na doraźnym, krótkotrwałym unieruchomieniu osoby z użyciem siły fizycznej,
2) unieruchomienia – polega na dłużej trwającym obezwładnieniu osoby z użyciem pasów, uchwytów, prześcieradeł lub kaftana bezpieczeństwa,
3) izolacji – polega na umieszczeniu osoby pojedynczo w zamkniętym pomieszczeniu.

Przymus bezpośredni w formie unieruchomienia lub izolacji może być stosowany nie dłużej niż cztery godziny. W razie potrzeby stosowanie przymusu bezpośredniego w tych formach może być przedłużone na następne okresy, nie dłuższe niż sześciogodzinne.

Funkcjonariusz Policji wyznaczony przez komendanta jednostki Policji lub osobę przez niego upoważnioną, a podczas ich nieobecności – dyżurnego jednostki Policji, jest obowiązany do kontroli stanu zdrowia osoby, wobec której zastosowano przymus bezpośredni w formie unieruchomienia lub izolacji, nie rzadziej niż co 15 minut, również w czasie snu tej osoby oraz niezwłocznie po zaprzestaniu stosowania przymusu bezpośredniego.

O zwolnieniu osoby zatrzymanej z jednostki Policji decyduje komendant jednostki Policji lub upoważniona przez niego osoba – na podstawie badania zwartości alkoholu w organizmie osoby zwalnianej, w miarę potrzeb biorąc pod uwagę opinię lekarza lub felczera.

Przymus bezpośredni może trwać tylko do czasu ustania przyczyn jego zastosowania[80].

[80] *Ustawa z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi* (Dz.U. z 2012 r., poz. 1356 z późn. zm.), art. 42.

Tabela 5. Przypadki stosowania środków przymusu bezpośredniego

Środków przymusu bezpośredniego można użyć lub wykorzystać do	Siła fizyczna	Gaz	Kajdanki	Pałka	Pociski niepenetr	Prąd	Siatka obezwł.	Kaftan, pas bezpiecz.	Pies	Woda	Koń	Mat. wybuch	Pirotech	Pojazd	Kolczatka	Kask zabezp.
1) wyegzekwowania wymaganego prawem zachowania zgodnie z wydanym przez uprawnionego poleceniem;	Siła fizyczna	Gaz	Kajdanki	Pałka						Woda						
2) odparcia bezpośredniego, bezprawnego zamachu na życie, zdrowie lub wolność uprawnionego lub innej osoby;	Siła fizyczna	Gaz	Kajdanki	Pałka	Pociski niepenetr	Prąd	Siatka obezwł.		Pies	Woda	Koń	Mat. wybuch	Pirotech	Pojazd		
3) przeciwdziałania czynnościom zmierzającym bezpośrednio do zamachu na życie, zdrowie lub wolność uprawnionego lub innej osoby;	Siła fizyczna	Gaz	Kajdanki	Pałka	Pociski niepenetr	Prąd	Siatka obezwł.	Kaftan, pas bezpiecz.				Mat. wybuch	Pirotech	Pojazd		
4) przeciwdziałania naruszeniu porządku lub bezpieczeństwa publicznego;	Siła fizyczna	Gaz	Kajdanki	Pałka	Pociski niepenetr		Siatka obezwł.	Kaftan, pas bezpiecz.		Woda	Koń					
5) przeciwdziałania bezpośredniemu zamachowi na ochraniane przez uprawnionego obszary, obiekty lub urządzenia;	Siła fizyczna	Gaz	Kajdanki	Pałka	Pociski niepenetr	Prąd	Siatka obezwł.		Pies			Mat. wybuch	Pirotech			
6) ochrony porządku lub bezpieczeństwa na obszarach lub w obiektach chronionych przez uprawnionego;	Siła fizyczna	Gaz	Kajdanki	Pałka				Kaftan, pas bezpiecz.	Pies			Mat. wybuch	Pirotech			
8) przeciwdziałania niszczeniu mienia;	Siła fizyczna	Gaz	Kajdanki	Pałka	Pociski niepenetr	Prąd				Woda	Koń					
9) zapewnienia bezpieczeństwa konwoju lub doprowadzenia;	Siła fizyczna	Gaz	Kajdanki	Pałka	Pociski niepenetr	Prąd			Pies					Pojazd		
10) ujęcia osoby, udaremnienia jej ucieczki lub pościgu za tą osobą;	Siła fizyczna	Gaz	Kajdanki	Pałka	Pociski niepenetr	Prąd	Siatka obezwł.	Kaftan, pas bezpiecz.	Pies			Mat. wybuch	Pirotech	Pojazd	Kolczatka	
11) zatrzymania osoby, udaremnienia jej ucieczki lub pościgu za tą osobą;	Siła fizyczna	Gaz	Kajdanki	Pałka	Pociski niepenetr	Prąd	Siatka obezwł.	Kaftan, pas bezpiecz.	Pies			Mat. wybuch	Pirotech	Pojazd	Kolczatka	
12) pokonania biernego oporu;	Siła fizyczna	Gaz								Woda	Koń					
13) pokonania czynnego oporu;	Siła fizyczna	Gaz	Kajdanki	Pałka	Pociski niepenetr	Prąd		Kaftan, pas bezpiecz.	Pies	Woda	Koń					
14) przeciwdziałania czynnościom zmierzającym do autoagresji.	Siła fizyczna		Kajdanki					Kaftan, pas bezpiecz.				Mat. wybuch	Pirotech			Kask zabezp.

Wykorzystać w stosunku do zwierzęcia	Siła fizyczna	Gaz		Pałka	Pociski niepenetr	Prąd	Siatka obezwł.			Woda						
Użyć prewencyjnie w celu zapobieżenia: ucieczce osoby ujętej, doprowadzanej, zatrzymanej, konwojowanej, umieszczonej w strzeżonym ośrodku/areszcie w celu wydalenia, pozbawionej wolności oraz przejawom agresji i autoagresji tych osób	Chwyty transpor-towe		Kajdanki					Kaftan, pas bezpiecz.								Kask zabezp.

Źródło: Opracowanie własne.

- „Jeżeli broń palna jest przechowywana w pomieszczeniu zajmowanym przez dyżurnego jednostki Policji albo komórki, to dyżurny przejmujący służbę w obecności dyżurnego przekazującego służbę wpisuje do książki przebiegu służby liczbę broni i amunicji faktycznie przechowywanej i wydanej do użytkowania (…). Dopuszcza się możliwość dokumentowania liczby przechowywanej broni palnej i amunicji w formie elektronicznej.”[81]
- „Szafy metalowa oraz boksy (…), a także pomieszczenia (zajmowane przez dyżurnego jednostki Policji lub komórki), powinny być każdorazowo zamykane i plombowane przez dyżurnego jednostki Policji albo komórki, albo policjanta lub pracownika odpowiedzialnego za przechowywanie broni.”[82]
- „Klucze do szaf metalowych, boksów oraz pomieszczeń (…) przechowuje dyżurny jednostki Policji albo komórki albo wyznaczony policjant lub pracownik odpowiedzialny za przechowywanie broni w miejscu uniemożliwiającym nieuprawnionym osobom wejście w ich posiadanie. Komplet zapasowy kluczy (…) przechowuje dyżurny jednostki Policji albo komórki,

[81] *Zarządzenie nr 24 Komendanta Głównego Policji z dnia 21 lipca 2015 r. w sprawie szczegółowych zasad przyznawania i...*, dz. cyt., § 17.

[82] Tamże, § 18 ust. 3.

a w przypadku braku służby dyżurnej przechowuje się go w miejscu określonym przez kierownika jednostki Policji albo komórki, w zaplombowanym woreczku lub pojemniku."[83]

- „Liczbę broni palnej i amunicji oraz przestrzeganie przepisów związanych z jej posiadaniem, przechowywaniem, obsługą i zabezpieczeniem przez utraceniem sprawdzają w jednostce Policji albo komórce (…) dyżurny jednostki Policji albo komórki – codziennie w zakresie broni palnej przechowywanej w pomieszczeniu zajmowanym przez dyżurnego, przy czym wynik sprawdzenia wpisuje do książki przebiegu służby (…)."[84]
- „O utracie broni palnej lub amunicji policjanci są obowiązani niezwłocznie powiadomić dyżurnego najbliższej jednostki Policji, w rejonie której nastąpiła utrata broni palnej lub amunicji lub stwierdzono ich utratę, oraz bezpośredniego przełożonego, podając okoliczności utraty, rodzaj broni palnej, jej serię, numer i rok produkcji lub liczbę, typ i kaliber utraconej amunicji. Dyżurny jednostki Policji niezwłocznie podejmuje niezbędne czynności zmierzające do odnalezienia broni palnej lub amunicji oraz powiadomienia dyżurnego właściwej KWP (KSP) o fakcie utraty broni palnej lub amunicji, dokumentując zgłoszenie i podjęte czynności w formie notatki służbowej, podając dane określone wyżej (…)."[85]

5) Osoby zaginione, osoby o nieustalonej tożsamości oraz znalezienie nieznanych zwłok.

Ze względu na wagę i charakter czynności związanych z przyjęciem zawiadomienia o zaginięciu osoby oraz znalezieniem nieznanych zwłok, w niniejszym opracowaniu – pomimo umieszczenia we wcześniejszym rozdziale algorytmu takich czynności – postanowiono poświęcić szczególną uwagę temu zagadnieniu. Przedstawione zostaną obowiązki dyżurnego podczas realizacji takich czynności. W całości oparto się tutaj na *Zarządzeniu nr 48 Komendanta Głównego Policji z dnia 28 czerwca 2018 r. w sprawie prowadzenia przez Policję poszukiwania osoby zaginionej oraz postępowania w przypadku ujawnienia osoby o nieustalonej tożsamości lub znalezienia nieznanych zwłok oraz szczątków ludzkich.*

Zaginięcie osoby – zaistnienie zdarzenia, uniemożliwiające ustalenie miejsca pobytu osoby fizycznej, wymagające jej odnalezienia albo udzielenia pomocy w celu zapewnienia ochrony życia, zdrowia lub wolności.

Osoba zaginiona – osoba, którą na skutek zdarzenia uniemożliwiającego ustalenie miejsca jej pobytu należy odnaleźć w celu zapewnienia ochrony jej życia, zdrowia lub wolności.

Poziom poszukiwania – stopień określający niezwłoczność i zakres podjęcia czynności poszukiwawczych w zależności od stwierdzonego ryzyka wystąpienia zagrożenia dla życia, zdrowia lub wolności osoby zaginionej, oznaczony jako:

a) poziom I – dotyczący osoby, której zaginięcie związane jest z realnym, bezpo-

[83] Tamże, § 18 ust. 4, 5.
[84] Tamże, § 21.
[85] Tamże, § 23.

średnim występowaniem zagrożenia dla jej życia, zdrowia lub wolności, dla którego ratowania wymagane jest bezpośrednie i natychmiastowe podjęcie czynności poszukiwawczych z zaangażowaniem znacznych sił i środków ze strony Policji, na przykład dotyczące osoby:
– małoletniej w wieku do 10 lat,
– małoletniej w wieku od 11 do 13 lat, zaginionej po raz pierwszy,
– niezdolnej do samodzielnej egzystencji,
– wymagającej stałego przyjmowania leków, których brak przyjęcia w odpowiednim czasie stanowi zagrożenie jej życia,
– zaginionej w związku z realnym podejrzeniem popełnienia na jej szkodę przestępstwa przeciwko życiu lub wolności,
– której zachowanie w realny sposób wskazywało na bezpośredni zamiar popełnienia samobójstwa, a natychmiastowe podjęcie czynności poszukiwawczych oraz zaangażowanie znacznych sił i środków z dużym prawdopodobieństwem przyczyni się do zapobieżenia zamachu samobójczego,
– zaginionej w warunkach atmosferycznych zagrażających jej życiu w przypadku niezwłocznego nieodnalezienia;

b) poziom II – dotyczący osoby, której zaginięcie związane jest z uzasadnionym podejrzeniem wystąpienia ryzyka zagrożenia dla jej życia, zdrowia lub wolności, na przykład dotyczące osoby:
– deklarującej po raz kolejny zamiar popełnienia samobójstwa, albo której deklaracja zamiaru popełnienia samobójstwa nie stanowiła realnych przesłanek jej spełnienia,
– małoletniej w wieku od 14 do 18 lat zaginionej po raz pierwszy,
– zdolnej do samodzielnej egzystencji, ale wymagającej opieki i stałego przyjmowania leków, których nie przyjęcie może spowodować zagrożenie jej zdrowia,
– zaginionej za granicą Rzeczypospolitej Polskiej, wobec której istnieje uzasadniona potrzeba udzielenia pomocy w celu ochrony jej życia, zdrowia lub wolności;

c) poziom III – dotyczący osoby, której zaginięcie nie jest związane z bezpośrednim oraz uzasadnionym zagrożeniem dla jej życia, zdrowia lub wolności, na przykład dotyczące osoby:
– wyrażającej wolę zerwania kontaktów z rodziną, osobami najbliższymi lub środowiskiem, w którym ostatnio przebywała,
– która oddaliła się z miejsca zamieszkania w wyniku nieporozumień rodzinnych,
– co do której nie jest możliwe ustalenie przyczyn lub okoliczności zaginięcia,
– z którą brak jest kontaktu, a która deklarowała chęć wyjazdu lub jej zaginięcie związane jest z wyjazdem albo pobytem za granicą Rzeczypospolitej Polskiej,
– niewymagającej stałej opieki medycznej lub stałego przyjmowania leków, która samowolnie oddaliła się z placówki opiekuńczej, leczniczej lub innej placówki,
– małoletniej w wieku od 11 do 13 lat zaginionej po raz kolejny.

Poszukiwanie opiekuńcze – poszukiwanie osoby małoletniej i nieletniej prowadzone w związku z:
– decyzją sądu rodzinnego o umieszczeniu nieletniego w schronisku dla nieletnich, zakładzie poprawczym lub innej wskazanej placówce, zawierającą zlecenie lub polecenie wydane na podstawie ustawy z dnia 26 października 1982 r.

o postępowaniu w sprawach nieletnich (Dz.U. z 2016 r. poz. 1654 oraz z 2017 r. poz. 773), zwanej dalej „UPN”,
- samowolnym oddaleniem się nieletniego ze schroniska dla nieletnich lub zakładu poprawczego albo innej placówki, w której nieletni był umieszczony na mocy decyzji sądu rodzinnego albo z niepowrotem nieletniego tam przebywającego z przepustki lub urlopu w wyznaczonym terminie,
- samowolnym oddaleniem się małoletniego w wieku od 14 lat z domu rodzinnego, placówki opiekuńczo wychowawczej, młodzieżowego ośrodka socjoterapii lub innej tego typu placówki zapewniającej pieczę zastępczą albo nie powracających z przepustek do tych ośrodków i placówek;

Porwanie rodzicielskie – zdarzenie, w wyniku którego jedno z rodziców lub opiekunów prawnych posiadających władzę rodzicielską bez woli i wiedzy drugiego z nich pod pretekstem krótkotrwałego pobytu wywozi lub zatrzymuje osobę małoletnią na stałe, pozbawiając tym samym drugiego rodzica lub opiekuna prawnego posiadającego władzę rodzicielską możliwości utrzymywania kontaktu z małoletnim w przysługującym mu zgodnie z prawem zakresie.

NN osoba – osoba o nieustalonej tożsamości, której dane są nieznane, niepełne lub niewiarygodne, w szczególności, gdy jest to następstwem choroby uniemożliwiającej samodzielne podejmowanie decyzji przez tę osobę lub osobę usiłującą ukryć swoją tożsamość, zwłaszcza w sytuacji mającej znaczenie prawne.

NN zwłoki – nieznane zwłoki lub szczątki ludzkie odnalezione w stanie lub okolicznościach uniemożliwiających ich identyfikację, w tym rozkawałkowane części ciała ludzkiego, jeżeli umożliwiają pobranie próbek biologicznych do badań genetycznych. Nie stanowią NN zwłok noworodki urodzone martwe.

Miejsce zaginięcia – ustalone i jednoznacznie potwierdzone na podstawie uzyskanych informacji miejsce, w którym osoba zaginiona przebywała bezpośrednio przed zaginięciem.

Miejsce zameldowania – miejscowość, w której osoba była zameldowana na pobyt stały lub czasowy.

Miejsce zamieszkania – miejscowość, w której osoba przebywała przed zaginięciem, gdzie znajdował się ośrodek jej codziennego życia oraz gromadzenia rzeczy osobistych lub materialnych, nie zmieniająca się wskutek dłuższego lub krótszego oddalenia się z niej.

Zbiór danych daktyloskopijnych – zbiory odcisków linii papilarnych osób, niezidentyfikowanych śladów linii papilarnych z miejsc przestępstw oraz śladów linii papilarnych, które mogą pochodzić od osób zaginionych.

Zbiór zdjęć sygnalitycznych – zbiory kart albumowych prowadzone na zasadach określonych w przepisach w sprawie uzyskiwania, przetwarzania i wykorzystywania przez Policję informacji oraz sposobów zakładania i prowadzenia zbiorów tych informacji.

Osoba uprawniona – osoba, która zawiadomiła Policję o zaginięciu osoby lub samowolnym oddaleniu się osoby małoletniej lub nieletniej, o której mowa w pkt 4, wskazując jednoznacznie okoliczności tego faktu.

Osoba najbliższa – małżonek, wstępny, zstępny, rodzeństwo, powinowaty w tej samej linii lub stopniu, osoba pozostająca w stosunku przysposobienia oraz jej małżonek, a także osoba pozostająca we wspólnym pożyciu.

Policja podejmuje poszukiwania osoby zaginionej niezwłocznie po otrzymaniu informacji o zaginięciu osoby. Zawiadomienie o zaginięciu osoby, którego wzór stanowi załącznik nr 1 do zarządzenia, przyjmuje się od osoby

uprawnionej bezpośrednio po otrzymaniu takiej informacji. W przypadku otrzymania informacji o zaginięciu osoby drogą telefoniczną, mailową lub pocztową należy niezwłocznie nawiązać bezpośredni kontakt ze zgłaszającym w celu przyjęcia od niego zawiadomienia o zaginięciu osoby.

Zawiadomienie o zaginięciu osoby jest obowiązany przyjąć dyżurny jednostki Policji lub wyznaczony przez niego policjant jednostki Policji, do której zgłosiła się osoba uprawniona.

Odstępuje się od przyjęcia zawiadomienia o zaginięciu osoby po upływie 5 lat od daty jej zaginięcia.

Każdy pełniący służbę policjant, inny niż wymieniony powyżej, do którego zgłosi się osoba uprawniona, jest zobowiązany:

1) przyjąć od osoby uprawnionej informację o zaginięciu osoby,
2) niezwłocznie przekazać informację o zaginięciu osoby do dyżurnego najbliższej jednostki Policji oraz podjąć zarządzone przez niego czynności,
3) sporządzić notatkę służbową z wykonanych czynności i przekazać ją dyżurnemu jednostki Policji, o którym mowa wyżej.

Jeżeli z treści przyjętego zawiadomienia lub otrzymanej informacji o zaginięciu osoby wynika, iż istnieje realna możliwość szybkiego odnalezienia osoby zaginionej, a zwłaszcza osoby małoletniej lub wymagającej opieki albo gdy zachodzi obawa bezpośredniego zagrożenia życia, zdrowia lub wolności tej osoby – dyżurny jednostki Policji, o którym mowa powyżej, zarządza czynności poszukiwawcze w niezbędnym zakresie i nadzoruje ich przebieg.

W przypadku, kiedy z przyjętego zawiadomienia lub otrzymanej informacji o zaginięciu osoby wynika, że osoba ta po raz ostatni przed zaginięciem mogła przebywać na terenie działania innej jednostki Policji, należy powiadomić przedmiotową jednostkę Policji w celu wykonania wszelkich niezbędnych i wskazanych czynności poszukiwawczych zmierzających do ustalenia miejsca pobytu i odnalezienia osoby zaginionej.

Dokumentację z wykonanych czynności, przesyła się niezwłocznie do jednostki Policji właściwej miejscowo do prowadzenia poszukiwań osoby zaginionej.

Jeżeli odnalezienie osoby wymaga zaangażowania dodatkowych sił i środków policyjnych z innych jednostek Policji oraz sił i środków pozapolicyjnych, dyżurny nadrzędnej komendy wojewódzkiej Policji wspiera jednostkę Policji prowadzącą poszukiwania poprzez zadysponowanie niezbędnych sił i środków oraz koordynuje przebieg czynności realizowanych z udziałem tych sił i środków.

W przypadku konieczności zadysponowania do czynności poszukiwawczych prowadzonych w terenie specjalistycznych grup poszukiwawczo-ratowniczych zrzeszonych w ramach Krajowego Systemu Ratowniczo-Gaśniczego, o którym mowa w art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej, sporządza się wniosek o zadysponowanie, stanowiący załącznik nr 2 do zarządzenia, **który po podpisaniu przez właściwego**

dyżurnego komendy powiatowej lub komendy wojewódzkiej Policji należy przesłać do powiatowego lub wojewódzkiego stanowiska kierowania Państwowej Straży Pożarnej.

Jeżeli z treści uzyskanej informacji o zaginięciu osoby wynika, iż mogła zostać uprowadzona lub pozbawiona wolności w celu wymuszenia okupu, odstępuje się od przyjęcia zawiadomienia o zaginięciu osoby, a dalsze czynności wykonuje właściwa komórka służby śledczej na podstawie odrębnych przepisów.

W przypadku zaistnienia realnych okoliczności wskazujących na to, iż zaginięcie związane jest z uprowadzeniem osoby lub pozbawieniem wolności w celu wymuszenia okupu, jednostka Policji prowadząca poszukiwanie osoby zaginionej wstrzymuje wykonywanie czynności poszukiwawczych, a dalsze czynności w sprawie wykonuje właściwa komórka służby śledczej na podstawie odrębnych przepisów.

Rejestracja

Zawiadomienie o zaginięciu osoby oraz osobę poszukiwaną rejestruje się w KSIP niezwłocznie po przyjęciu zawiadomienia o zaginięciu osoby.

Rejestrację w KSIP, wykonuje dyżurny jednostki Policji lub wyznaczony przez niego policjant albo pracownik Policji.

Przyjmujący zawiadomienie o zaginięciu osoby sporządza notatkę służbową zawierającą dodatkowe ustalenia i informacje uzyskane w trakcie przyjęcia zawiadomienia.

Dyżurny jednostki Policji rejestrującej informacje o osobie zaginionej w KSIP, w przypadku zakwalifikowania poszukiwań do poziomu I, ww. notatkę służbową, niezwłocznie przesyła do CPOZ KGP oraz nadrzędnej komendy wojewódzkiej Policji.

Dyżurny jednostki Policji, po wykonaniu czynności określonych powyżej przekazuje telefonicznie informację o poszukiwaniach w ramach poziomu I dyżurnemu nadrzędnej komendy wojewódzkiej Policji.

Przyjęcie zawiadomienia

Przyjmując zawiadomienie o zaginięciu osoby należy ustalić w szczególności:

1) pełne dane personalne osoby zaginionej,
2) cechy wyglądu zewnętrznego z uwzględnieniem znaków szczególnych,
3) opis ubioru z uwzględnieniem znaków lub cech szczególnych poszczególnych elementów,
4) opis przedmiotów posiadanych w czasie zaginięcia, w tym numer telefonu komórkowego osoby zaginionej,
5) miejsce i okoliczności zaginięcia,
6) informacje o stanie zdrowia osoby zaginionej, w tym dane dotyczące upośledzeń fizycznych oraz psychicznych, nałogach oraz charakter nawyków

i skłonności z uwzględnieniem prób samobójczych oraz innych zagrożeń dla bezpieczeństwa własnego i innych osób,
7) rodzaj, czas trwania i skutki poprzednich oddaleń z miejsca pobytu,
8) prawdopodobną przyczynę zaginięcia, w kontekście sytuacji rodzinnej, zawodowej, konfliktów, wypowiedzi, pozostawionych listów,
9) adresy osób i instytucji, do których mogła udać się osoba zaginiona,
10) rodzaj i zakres czynności poszukiwawczych podjętych dotychczas przez rodzinę, znajomych lub podmioty pozapolicyjne,
11) informacje dotyczące opiekuna prawnego osoby zaginionej, w szczególności dane kontaktowe,
12) jeżeli to możliwe, informacje dotyczące osoby uprawnionej do odbioru osoby zaginionej w przypadku wystąpienia takiej konieczności,
13) nazwy kont internetowych portali społecznościowych, do których osoba zaginiona należała,
14) kryteria umożliwiające uruchomienie Child Alert, o których mowa w § 20 ust. 2.

Zawiadomienie o zaginięciu osoby oraz osobę poszukiwaną rejestruje się w KSIP niezwłocznie po przyjęciu zawiadomienia o zaginięciu osoby.

Rejestrację w KSIP, o której mowa wyżej, wykonuje dyżurny jednostki Policji lub wyznaczony przez niego policjant albo pracownik Policji.

Przyjmujący zawiadomienie o zaginięciu osoby sporządza notatkę służbową zawierającą dodatkowe ustalenia i informacje uzyskane w trakcie przyjęcia zawiadomienia.

Dyżurny jednostki Policji rejestrującej informacje o osobie zaginionej w KSIP, w przypadku zakwalifikowania poszukiwań do poziomu I, notatkę służbową, o której mowa powyżej, niezwłocznie przesyła do CPOZ KGP oraz nadrzędnej komendy wojewódzkiej Policji.

Dyżurny jednostki Policji, o którym mowa wyżej, po wykonaniu ww. czynności przekazuje telefonicznie informację o poszukiwaniach w ramach poziomu I dyżurnemu nadrzędnej komendy wojewódzkiej Policji.

Stopień poziomu poszukiwań określa policjant sporządzający zawiadomienie o zaginięciu osoby, po dokonaniu analizy i oceny podanych w nim faktów i okoliczności, a następnie zatwierdza go kierownik jednostki Policji, **a w przypadku jego nieobecności dyżurny jednostki Policji**, w której przyjęto zawiadomienie o zaginięciu osoby. Jeżeli zawiadomienie o zaginięciu osoby, pod nieobecność kierownika jednostki Policji, sporządził dyżurny jednostki Policji, określony przez niego poziom poszukiwań nie wymaga zatwierdzenia.

Jednostką Policji właściwą miejscowo do prowadzenia poszukiwania osoby zaginionej jest ta jednostka Policji, na której obszarze osoba zaginiona posiadała miejsce zamieszkania

W przypadku poszukiwań zakwalifikowanych do poziomu I, jednostką Policji właściwą do prowadzenia czynności poszukiwawczych przez pierwsze

7 dni od dnia zgłoszenia zaginięcia jest jednostka Policji, na której obszarze miało miejsce zaginięcie osoby.

W przypadku, w którym nie można ustalić miejsca zamieszkania osoby zaginionej, jednostką właściwą do prowadzenia poszukiwania osoby zaginionej jest jednostka Policji, na której obszarze osoba zaginiona posiadała ostatnie znane miejsce zameldowania na pobyt stały na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, a w przypadku braku ustalonego miejsca zameldowania na pobyt stały na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, ostatnie znane miejsce zameldowania na pobyt czasowy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

W przypadku, gdy niemożliwe jest ustalenie miejsca zamieszkania osoby zaginionej oraz nie ustalono jej miejsca zameldowania na pobyt stały lub czasowy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jednostką właściwą do prowadzenia poszukiwania osoby zaginionej jest jednostka Policji, na której obszarze osoba zaginęła.

Child Alert

W przypadku, gdy na podstawie uzyskanych informacji zachodzi uzasadnione podejrzenie, że zaginiona osoba małoletnia, jest ofiarą przestępstwa związanego z pozbawieniem wolności lub jej życie, zdrowie jest bezpośrednio zagrożone, Policja może uruchomić system Child Alert.

Child Alert może zostać uruchomiony na każdym etapie prowadzonych poszukiwań, jeśli łącznie spełnione zostaną następujące przesłanki:

1) osoba zaginiona w chwili zaginięcia nie ukończyła 18 roku życia,
2) istnieje uzasadnione podejrzenie, że osoba małoletnia jest ofiarą przestępstwa związanego z pozbawieniem wolności lub jej życie, zdrowie jest bezpośrednio zagrożone,
3) uzyskano pisemną zgodę, której wzór stanowi załącznik nr 6 do zarządzenia, od rodzica albo opiekuna prawnego zaginionej osoby małoletniej na rozpowszechnienie komunikatu, a w przypadku braku możliwości nawiązania kontaktu z rodzicem albo opiekunem prawnym uzyskano zgodę sądu rodzinnego,
4) z posiadanych przez Policję informacji wynika, że rozpowszechnienie komunikatu może w realny sposób przyczynić się do odnalezienia małoletniej osoby zaginionej,
5) uzyskane informacje są wystarczające do sporządzenia komunikatu.

Komunikat, zawiera informacje dotyczące małoletniej osoby zaginionej oraz inne istotne dane mogące się przyczynić do jej odnalezienia. Treść komunikatu zawiera również numer telefonu Child Alert, na który mogą być przekazywane informacje o zaginionej osobie.

Jeżeli z posiadanych informacji wynika, iż użycie Child Alertu może spowodować realne zagrożenie dla życia, zdrowia osoby małoletniej, należy odstąpić od jego uruchomienia.

Postępowanie w przypadku ujawnienia nn osoby

Jeżeli podczas wykonywania czynności służbowych występują trudności z ustaleniem danych personalnych osoby, albo gdy zataja ona swoją tożsamość, w szczególności jeśli jest to następstwem choroby, należy podjąć czynności identyfikacyjne zmierzające do ustalenia tożsamości osoby, zwane dalej „czynnościami identyfikacyjnymi".

Informację o ujawnieniu NN osoby rejestruje się w KSIP w ciągu 48 godzin od ujawnienia NN osoby i podjęcia czynności.

W przypadku ujawnienia noworodka porzuconego w miejscu niestwarzającym zagrożenia dla jego zdrowia lub życia, gdzie może zostać objęty natychmiastową opieką (np. szpital, tzw. okno życia), a następnie może zostać objęty procedurą nadania tożsamości i procedurą adopcyjną, nie prowadzi się czynności identyfikacyjnych, tylko czynności w niezbędnym zakresie wynikające z przepisów postępowania karnego.

Za realizację wstępnych czynności identyfikacyjnych związanych z ujawnieniem NN osoby jest odpowiedzialny dyżurny jednostki Policji lub wyznaczony przez niego policjant jednostki, na której obszarze działania osoba ta została ujawniona.

Zakres wstępnych czynności identyfikacyjnych obejmuje w szczególności:

1) ustalenie faktów i okoliczności ujawnienia NN osoby, w tym przez nią podawanych,
2) rozpytanie świadków,
3) sprawdzenie poczynionych ustaleń,
4) badanie lekarskie NN osoby,
5) opis cech wyglądu zewnętrznego, w tym znaków szczególnych, ubioru i posiadanych przedmiotów oraz ustalenie potencjalnego wieku osoby,
6) niezwłoczne sporządzenie zdjęć sygnalitycznych,
7) sprawdzenie NN osoby przy pomocy urządzenia do szybkiej identyfikacji daktyloskopijnej, niezwłoczne pobranie odbitek linii papilarnych palców rąk i dłoni oraz przeprowadzenie wywiadu daktyloskopijnego metodą elektroniczną za pomocą urządzenia „LiveScan" wraz z wydrukiem karty daktyloskopijnej lub metodą tradycyjną.

Jeżeli w wyniku wstępnych czynności identyfikacyjnych nie zidentyfikowano NN osoby i ustalono, że niemożność identyfikacji nie jest następstwem stanu zdrowia tej osoby, należy podjąć czynności określone w przepisach postępowania karnego.

Postępowanie w przypadku znalezienia nn zwłok

W przypadku znalezienia NN zwłok dyżurny jednostki Policji, właściwej miejscowo dla znalezionych NN zwłok, podejmuje działania określone w przepisach o metodach i formach wykonywania zadań przez dyżurnego jednostki Policji, w szczególności:

1) organizuje zabezpieczenie miejsca znalezienia NN zwłok,

2) zapewnia przyjazd lekarza celem stwierdzenia zgonu,
3) kieruje na miejsce zdarzenia odpowiednią grupę policjantów celem wykonania czynności w niezbędnym zakresie i wyznacza kierownika tej grupy,
4) zawiadamia właściwego miejscowo prokuratora[86].

Poniżej przedstawiono druki niezbędne przy przyjęciu zawiadomienia o zaginięciu osoby i prowadzeniu poszukiwań.

[86] *Zarządzenie nr 48 Komendanta Głównego Policji z dnia 28 czerwca 2018 r. w sprawie prowadzenia przez Policję poszukiwania osoby zaginionej oraz postępowania w przypadku ujawnienia osoby o nieustalonej tożsamości lub znalezienia nieznanych zwłok oraz szczątków ludzkich* (Dz.Urz. KGP z 2018 r., poz. 77), § 2–52, załącznik 1–2.

Załączniki do zarządzenia nr 48
Komendanta Głównego Policji
z dnia 28 czerwca 2018 r.

Załącznik nr 1

(pieczęć nagłówkowa jednostki Policji) (miejscowość, data sporządzenia)

ZAWIADOMIENIE O ZAGINIĘCIU OSOBY

W dniu / / r. o godz. :

ID:

(stopień, imię i nazwisko)

Przyjął od:

(imię i nazwisko, miejsce zamieszkania, telefon kontaktowy, stopień pokrewieństwa do osoby zaginionej)

PESEL:

(dokument tożsamości)

Zawiadomienie o zaginięciu: Płeć*: K M

(nazwisko i imię, nazwisko panieńskie)

PESEL:

(obywatelstwo)

ur. / / r. w

(miejscowość)

(imiona rodziców i nazwisko panieńskie matki)

(miejsce zameldowania)

(miejsce zamieszkania)

(inne używane nazwiska, aliasy, pseudonimy)

(prawdopodobna przyczyna zaginięcia):

(stan zdrowia / zdolność do samodzielnej egzystencji):

(nałogi, uzależnienia):

(zażywane leki):

(wcześniejsze próby samobójcze, kiedy?):

Rysopis:	
wiek z wyglądu:	wzrost:
sylwetka: (wątła, wysmukła, szczupła, średnia, krępa, otyła)	
włosy: (długość, kolor, typ)	
zarost: (jaki?)	oczy: (kolor)
nos: (kształt)	uszy: (kształt)
uzębienie: (pełne/niepełne/brak/proteza, cechy charakterystyczne)	

charakterystyczne cechy wyglądu i znaki szczególne (rodzaj znaku, miejsce występowania, opis znaku):

opis ubioru:

przedmioty posiadane w chwili zaginięcia (dokumenty, telefon, itp. – rodzaj i nr):

wcześniejsze zaginięcia (kiedy? Okoliczności odnalezienia. Czy zgłaszano Policji?):

dane osób i instytucji, z którymi osoba zaginiona utrzymywała w ostatnim czasie kontakty rodzinne i towarzyskie, w tym jej miejsce pracy i nauki (imię i nazwisko, adres, telefon, rodzaj kontaktu):

okoliczności zaginięcia:

(czas i miejsce zaginięcia, data i miejsce ostatniego kontaktu z zaginionym, fakty i osoby potwierdzające zaginięcie)

fotografia*			
materiał biologiczny pobrano*			
przyjęty poziom poszukiwań **	I	II	III

ZATWIERDZAM

(pieczęć i podpis kierownika jednostki Policji lub dyżurnego jednostki Policji)

Zobowiązuję się niezwłocznie zgłosić Policji o powrocie zaginionej(go) do miejsca zamieszkania bądź o jakiejkolwiek wiadomości związanej z zaginięciem.

(podpis przyjmującego) (podpis zgłaszającego)

Jeżeli pole zawiadomienia zawiera zbyt mało miejsca na wpisanie danych uzupełnia się je na osobnym arkuszu formatu A4, który należy dołączyć do zawiadomienia

*** wstawić „x”**

**** niewłaściwe skreślić**

Oświadczenie osoby zgłaszającej**

W związku ze zgłoszonym przeze mnie w dniu ……
w ……
(nazwa jednostki Policji)
zaginięciu osoby……
(imię, nazwisko, data urodzenia, miejsce zamieszkania, PESEL, stopień pokrewieństwa)
……
……

1. Zobowiązuję się niezwłocznie i osobiście powiadomić Policję o otrzymaniu jakiekolwiek informacji związanej z zaginięciem osoby wskazanej w niniejszym zawiadomieniu, w tym o jej powrocie do miejsca pobytu.
2. Wyrażam/nie wyrażam* zgodę na publikację danych zaginionego (w tym fotografii), na stronie internetowej Komendy Głównej Policji, stronie internetowej właściwej do prowadzenia poszukiwań jednostki Policji, a także w środkach masowego przekazu.
3. Oświadczam, że podane przeze mnie i zapisane w powyższym zawiadomieniu dane są prawdziwe i zgodne ze stanem faktycznym.
4. Zostałem/am poinformowany/a o najbliższym punkcie/organizacji udzielającej pomocy prawnej lub psychologicznej rodzinom osób zaginionych oraz o całodobowej bezpłatnej linii telefonicznej 116 000 dotyczącej osób małoletnich.

…… ……
(podpis przyjmującego) (podpis zgłaszającego)

ZATWIERDZAM

……
(pieczęć i podpis kierownika jednostki Policji
lub dyżurnego jednostki Policji)

*** niepotrzebne skreślić**
**** ww. oświadczenie stanowi potwierdzenie złożenia zawiadomienia o zaginięciu osoby.**

Załącznik nr 2

……
(miejsce i data sporządzenia)

……
(pieczęć jednostki Policji)
L. dz. ……

Stanowisko Kierowania Komendanta
Powiatowego / Miejskiego / Wojewódzkiego*
Państwowej Straży Pożarnej
w ……
……

WNIOSEK O ZADYSPONOWANIE SPECJALISTYCZNYCH GRUP POSZUKIWAWCZO-RATOWNICZYCH ZRZESZONYCH W RAMACH KRAJOWEGO SYSTEMU RATOWNICZO-GAŚNICZEGO

W związku z zaginięciem w dniu …….. o godz. ……..
w miejscowości ……..……..
(miejscowość, powiat, województwo)
osoby ……..……..
(imię, nazwisko i data urodzenia)

Zwracam się z prośbą o zadysponowanie ..... specjalistycznych grup
(ilość grup)
poszukiwawczo-ratowniczych z psami do poszukiwania osób w terenie, zrzeszonych w ramach Krajowego Systemu Ratowniczo-Gaśniczego w celu wsparcia prowadzonych przez ……..……..……..... działań poszukiwawczych na terenie
(nazwa jednostki Policji)

.....
(miejscowość, powiat, województwo)

Dowodzącym działaniami poszukiwawczymi w terenie jest .....

.....
(stopień, imię i nazwisko, stanowisko policjanta dowodzącego, nr kontaktowy)
.....

Proszę o udzielenie odpowiedzi o zadysponowanych siłach i środkach na numer

.....
(nr telefonu, nr faxu)

.....
(podpis dyżurnego KPP/KMP/KRP/KWP/KSP*)

*** niepotrzebne skreślić**

6) Służba na drogach oraz badanie na zawartość alkoholu.

- Do pełnienia służby na drogach wyznacza się policjanta z komórki organizacyjnej Policji właściwej w sprawach Ruchu Drogowego. Jeżeli wyznaczenie takiego policjanta nie jest możliwe, kierownik jednostki organizacyjnej Policji, upoważniona przez niego osoba lub dyżurny jednostki wyznacza do pełnienia służby na drodze policjanta spoza tej komórki.
- W przypadku braku możliwości skorzystania z przerwy w czasie wyznaczonym przez odprawiającego policjant uzgadnia inny czas przerwy z przełożonym lub dyżurnym. Policjant w czasie przerwy może opuścić rejon służbowy wyłącznie za zgodą przełożonego lub dyżurnego.
- Policjant w uzasadnionych przypadkach opuszcza rejon służbowy na polecenie albo za zgodą przełożonego lub dyżurnego. Opuszczenie rejonu służbowego policjant niezwłocznie zgłasza dyżurnemu.
- Policjant jest obowiązany niezwłocznie poinformować dyżurnego o ujawnieniu kierującego, który jest w stanie nietrzeźwości lub w stanie po użyciu alkoholu lub podobnie działającego środka, bądź wobec którego istnieje uzasadnione podejrzenie, że znajduje się w takim stanie, oraz asystowaniu do najbliższego miejsca wypłaty lub wymiany środków pieniężnych osobie obowiązanej do zapłaty mandatu karnego wydawanego ukaranemu po uiszczeniu grzywny bezpośrednio funkcjonariuszowi, który ją nałożył[87].
- „W razie niezatrzymania się pojazdu do kontroli policjant natychmiast przekazuje **dyżurnemu jednostki** informacje o pojeździe i znajdujących się w nim osobach oraz, w miarę możliwości, podejmuje pościg.
- Decyzję o użyciu sygnałów uprzywilejowania pojazdu Policji podejmuje policjant pełniący służbę na drodze zgodnie z przepisami ustawy –Prawo o Ruchu Drogowym.
- Procedurę usunięcia pojazdu realizuje się za pośrednictwem dyżurnego. Jeżeli w pojeździe podlegającym usunięciu przewożona jest osoba albo wymagający dostarczenia do miejsca przeznaczenia w określonym czasie ładunek o szczególnych właściwościach, policjant niezwłocznie informuje o tym dyżurnego w celu uzgodnienia dalszego trybu postępowania.
- Policjant po zakończeniu służby przekazuje, za pokwitowaniem w notatniku służbowym, kierownikowi komórki organizacyjnej Policji właściwej do spraw ruchu drogowego lub wyznaczonej przez niego osobie, a w czasie ich nieobecności w jednostce organizacyjnej Policji – dyżurnemu lub upoważnionej przez niego osobie, dokumenty sporządzone podczas służby[88].
- W trakcie obsługi zdarzenia drogowego policjant, który pierwszy przybył na miejsce, informuje o tym dyżurnego oraz o konieczności przybycia dodatkowych sił (innych służb) osoby pełniącej nadzór (celem skoordynowania),

[87] *Zarządzenie nr 30 Komendanta Głównego Policji z dnia 22 września 2017 r. w sprawie pełnienia służby na drogach* (Dz.Urz. KGP, poz. 64), § 2–12.

[88] Tamże, § 14–18.

czasowego zamknięcia lub ograniczenia ruchu, zorganizowania objazdów, ewakuacji uczestników zablokowanych na drodze dwujezdniowej oraz o konieczności wezwania biegłego.

- Policjant ma obowiązek poinformować dyżurnego o konieczności wezwania biegłego, właściwych służb do uporządkowania miejsca oraz właściwego przedsiębiorcy odpowiedzialnego za ładunek.
- Policjant powiadamia dyżurnego o konieczności poinformowania osoby najbliższej ofierze śmiertelnej wypadku, rannej osobie nieprzytomnej bądź poszkodowanemu małoletniemu oraz innych osób (jeśli przemawiają za tym okoliczności).
- Powiadomić dyżurnego o zakończeniu czynności na miejscu zdarzenia drogowego[89].
- „Przed podjęciem czynności kierowania ruchem drogowym policjant jest obowiązany powiadomić **dyżurnego** stanowiska kierowania właściwej terytorialnie jednostki Policji o przystąpieniu do wykonania tych czynności. Natomiast przed podjęciem czynności kierowania ruchem drogowym przez żołnierza Żandarmerii Wojskowej lub żołnierza wojskowego organu porządkowego obowiązany jest on osobiście lub przez przełożonego albo innego uprawnionego żołnierza powiadomić najbliższą właściwą terytorialnie jednostkę Policji."[90]

7) Służba patrolowa (w tym na wodach).

- „Odprawę przeprowadza bezpośredni przełożony policjanta lub **inny policjant wyznaczony przez kierownika jednostki Policji** posiadający odpowiednią wiedzę i doświadczenie zawodowe, szczególnie z zakresu służby prewencyjnej. W sytuacjach szczególnie uzasadnionych bez odprawy mogą rozpoczynać służbę patrolową tylko policjanci posiadający odpowiednie doświadczenie zawodowe w zakresie służby prewencyjnej, którzy uzyskali w tym zakresie zgodę bezpośredniego przełożonego. W tej szczególnej sytuacji policjant ma obowiązek zgłoszenia rozpoczęcia i zakończenia pełnienia służby policjantowi odpowiedzialnemu za nadzór nad przebiegiem służby w jednostce nadrzędnej lub **dyżurnemu** tej jednostki, w zależności od przyjętych rozwiązań organizacyjnych. Fakt ten musi znaleźć odzwierciedlenie w Systemie Wspomagania Dowodzenia lub innej dokumentacji dotyczącej organizacji służby oraz notatniku służbowym policjanta lub na nośniku elektronicznym i prowadzonej dokumentacji dotyczącej organizacji służby. Zapis

[89] Tamże, § 28–31.

[90] *Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 6 lipca 2010 r. w sprawie kierowania ruchem drogowym* (Dz.U. Nr 123, poz. 840), załącznik nr 1, § 1.

zawiera w szczególności: wskazanie stopnia, imienia, nazwiska oraz funkcji przyjmującego informację, uzyskane informacje oraz zadania doraźne."[91]

- „Policjanci pełniący służbę patrolową mają obowiązek utrzymywania bieżącego kontaktu przy pomocy środków łączności z **dyżurnym** jednostki Policji. Opuszczenie rejonu pełnienia służby patrolowej może nastąpić wyłącznie na polecenie lub za uprzednią zgodą **dyżurnego** jednostki Policji lub innej uprawnionej osoby. Zasady utrzymywania łączności pomiędzy policjantami pełniącymi służbę patrolową a **dyżurnym** jednostki Policji ustala prowadzący odprawę."[92]
- „Obowiązkiem prowadzącego odprawę policjantów do służby patrolowej jest m.in. określenie sposobu utrzymywania łączności z **dyżurnym** jednostki Policji"[93] (stosownie do *Zarządzenia nr 734 Komendanta Głównego Policji z dnia 30 lipca 2007 r. w sprawie stosowania środków łączności radiowej, organizacji łączności radiowej oraz sposobu prowadzenia korespondencji radiowej w jednostkach organizacyjnych Policji*).
- „Policjanci, w razie potrzeby, powinni za pośrednictwem **dyżurnego** jednostki Policji zwrócić się o zapewnienie im wsparcia innego patrolu, o ile sytuacja umożliwia im takie działanie."[94]
- „Fakt wyjścia z i powrotu do pojazdu zgłosić **dyżurnemu** jednostki Policji, w której pełnią służbę, o ile mogą zaistnieć trudności w utrzymaniu z nim łączności."[95]
- „Dowódca patrolu zwraca się do **dyżurnego** jednostki Policji lub innej uprawnionej osoby o wyrażenie zgody na przerwę w służbie oraz informuje o rozpoczęciu i zakończeniu przerwy. Za zgodą **dyżurnego** jednostki Policji lub innej uprawnionej osoby policjanci mogą w czasie przerwy opuścić rejon pełnienia służby. W czasie przerwy policjanci pozostają w stałej gotowości do odbioru łączności radiowej."[96]
- „W razie otrzymania informacji o przestępstwie lub wykroczeniu w rejonie pełnienia służby, policjanci meldują o tym fakcie **dyżurnemu** jednostki Policji, a następnie bezzwłocznie udają się na miejsce zdarzenia. Na hasło „Policjant wzywa pomocy" policjanci, w uzgodnieniu z **dyżurnym** jednostki Policji, udają się do miejsca zagrożenia."[97]
- „Jeżeli rozliczenie ze służby patrolowej nie może być dokonane przez bezpośredniego przełożonego albo wyznaczonego przez kierownika jednostki Poli-

[91] *Zarządzenie nr 768 Komendanta Głównego Policji z dnia 14 sierpnia 2007 r. w sprawie form i metod wykonywania zadań przez policjantów pełniących służbę patrolową oraz koordynacji działań o charakterze prewencyjnym* (Dz.Urz. KGP Nr 15, poz. 119), § 25.

[92] Tamże, § 29.

[93] Tamże, § 26.

[94] Tamże, § 31.

[95] Tamże, § 32.

[96] Tamże, § 34.

[97] Tamże, § 35.

cji innego policjanta odpowiedzialnego za służbę patrolową, **dyżurny** jednostki Policji za **zgodą kierownika jednostki Policji** potwierdza w notatniku służbowym policjanta fakt zakończenia służby oraz realizację czynności służbowych (niezbędna dokumentacja z wykonanych czynności, w tym informacje o zagrożeniach wskazanych przez mieszkańców oraz o stwierdzonych nieprawidłowościach w zabezpieczeniu infrastruktury w rejonie służbowym).”[98]

- „Policjanci pełniący służbę na **wodach i terenach przywodnych** mają obowiązek utrzymywania bieżącego kontaktu z **dyżurnym jednostki organizacyjnej Policji** przy pomocy dostępnych środków łączności. Bieżącego rozmieszczenia i odprawy do służby policjantów na obszarze terytorialnego działania komendy powiatowej Policji lub komisariatu wodnego Policji dokonuje bezpośredni przełożony policjantów pełniących służbę na wodach i terenach przywodnych lub **upoważniony przez niego policjant**, który posiada odpowiednie doświadczenie w pełnieniu tego rodzaju służby. Policjanci pełniący służbę na wodach i terenach przywodnych mają obowiązek meldowania **dyżurnemu jednostki** organizacyjnej Policji o podjęciu i zakończeniu interwencji. Opuszczenie rejonu pełnienia służby na wodach i terenach przywodnych może nastąpić na polecenie lub za zgodą **dyżurnego jednostki** organizacyjnej Policji. O rozpoczęciu i zakończeniu przerwy w służbie dowódca patrolu informuje **dyżurnego jednostki** organizacyjnej Policji, który potwierdza zgodę na jej wykorzystanie. Policjant może na czas przerwy opuścić rejon pełnienia służby za **zgodą dyżurnego** jednostki organizacyjnej Policji. W razie otrzymania informacji o przygotowywanym, dokonywanym przestępstwie lub wykroczeniu w rejonie pełnienia służby policjant niezwłocznie melduje o tym **dyżurnemu jednostki** organizacyjnej Policji, po czym udaje się na miejsce zdarzenia. Policjant po zakończeniu służby melduje bezpośredniemu przełożonemu, a w razie jego nieobecności **upoważnionemu** przez niego policjantowi lub **innemu policjantowi** wyznaczonemu przez kierownika jednostki organizacyjnej Policji, o jej przebiegu oraz uzyskanych efektach.”[99]

8) Działania pościgowe.

Rola dyżurnego podczas organizowania i prowadzenia pościgów jest ogromna. On najczęściej pierwszy zarządza i kieruje działaniami. W tym miejscu zostaną przedstawione obowiązki i nadzór dyżurnego związane z takimi właśnie zadaniami. Metody i formy prowadzenia działań pościgowych zostały opisane w zarządzeniu nr 45 Komendanta Głównego Policji w sprawie organizowania i prowadzenia przez Policję działań pościgowych.

---

[98] Tamże, § 38.

[99] *Zarządzenie nr 1386 Komendanta Głównego Policji z dnia 17 listopada 2009 r. w sprawie metod i form wykonywania zadań przez policjantów pełniących służbę na wodach i terenach przywodnych* (Dz.Urz. KGP Nr 15, poz. 70), § 15, 16, 19, 26, 29.

Na wstępie przedstawione zostaną właściwe określenia:

Osoba ścigana – osoba:

a) co do której zachodzą przesłanki do jej zatrzymania w trybie art. 15 ust. 1 pkt 2, 2a i 3, art. 15 ust. 3 oraz art. 15a ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji, zwanej dalej „ustawą o Policji", a inne środki okazały się bezcelowe lub nieskuteczne,
b) skazana, tymczasowo aresztowana, zatrzymana lub z zaburzeniami psychicznymi, która zbiegła z miejsca prawnej izolacji, konwoju lub doprowadzenia,
c) poszukiwana, o której mowa w art. 14 ust. 1 pkt 2 ustawy o Policji.

Pościg – działania prowadzone na ustalonym lub prawdopodobnym kierunku ucieczki osoby ściganej, zmierzające do jej zatrzymania.

Zorganizowane działania pościgowe – zespół przedsięwzięć związanych z prowadzeniem pościgu, prowadzonych w formie posterunku kontrolno-blokadowego, rozpoznania, działań blokadowych, działań kamuflowanych, patrolowania lub przeszukania terenu.

Pościg transgraniczny – pościg lub zorganizowane działania pościgowe prowadzone w trybie art. 41 Konwencji Wykonawczej do Układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r., zwanej „KWS".

Działania blokadowe – forma zorganizowanych działań pościgowych zmierzających do odizolowania określonego obszaru, realizowanych poprzez:

a) blokadę krajową,
b) blokadę wojewódzką,
c) blokadę powiatową, w tym miasta stołecznego Warszawy.

Blokada – forma zorganizowanych działań pościgowych realizowana poprzez system posterunków kontrolno-blokadowych wystawianych na ustalonym lub prawdopodobnym kierunku ucieczki osoby ściganej lub wokół określonego obszaru.

Posterunek kontrolno-blokadowy – wyznaczone i odpowiednio wyposażone miejsce pełnienia służby przez co najmniej dwóch policjantów, których zadaniem jest ujawnienie i zatrzymanie osoby ściganej.

Rozpoznanie – forma zorganizowanych działań pościgowych, której celem jest uzyskanie informacji umożliwiających zatrzymanie osoby ściganej, w szczególności w wyniku prowadzonej obserwacji, wywiadu środowiskowego lub na podstawie danych uzyskanych ze środków masowego przekazu.

Działania kamuflowane – forma zorganizowanych działań pościgowych, których celem jest zatrzymanie lub zmniejszenie prędkości pojazdu, którym porusza się osoba ścigana, prowadzonych w sposób uniemożliwiający identyfikację wykonywanych czynności z działaniami policyjnymi.

Pościg

Podjęcie pościgu następuje:

1) z inicjatywy policjanta, który:
   a) widzi osobę ściganą,
   b) uzyskał informację o prawdopodobnym kierunku ucieczki osoby ściganej,
   c) bezpośrednio po zaistniałym zdarzeniu ustalił prawdopodobny kierunek ucieczki osoby ściganej,
2) na polecenie kierownika jednostki organizacyjnej Policji, wyznaczonego przez niego policjanta albo dyżurnego jednostki organizacyjnej Policji.

Policjant prowadzący pościg powiadamia właściwego dyżurnego jednostki organizacyjnej Policji w szczególności o:

1) podjęciu pościgu i jego przyczynie,
2) danych umożliwiających identyfikację osoby ściganej,
3) środkach transportu i szybkości ich przemieszczania się, w przypadku gdy osoba ścigana z nich korzysta,
4) użyciu pojazdu służbowego, jako pojazdu uprzywilejowanego w ruchu drogowym,
5) kierunku ucieczki osoby ściganej i punktach orientacyjnych,
6) marce, rodzaju, kolorze, numerze rejestracyjnym pojazdu służbowego, a w przypadku pojazdu oznakowanego również o numerze taktycznym,
7) czynnościach zmierzających do zatrzymania osoby ściganej lub miejscu jej ukrycia.

Policjant odstępuje od podjęcia pościgu, a podjęty pościg przerywa w przypadku, gdy zachodzi konieczność udzielenia pomocy osobie, której życiu i zdrowiu zagraża bezpośrednie niebezpieczeństwo i gdy nie może spowodować udzielenia tej pomocy przez osoby trzecie.

O odstąpieniu od podjęcia pościgu lub przerwaniu go policjant powiadamia dyżurnego jednostki organizacyjnej Policji właściwej dla miejsca odstąpienia od podjęcia pościgu lub przerwania go, przekazując informacje umożliwiające podjęcie zorganizowanych działań pościgowych.

3) osobach ściganych, ich liczbie, rysopisach, dokumentach którymi się posługują, przedmiotach które przy sobie posiadają.

Zorganizowane działania pościgowe

Zorganizowane działania pościgowe prowadzą jednostki organizacyjne Policji właściwe ze względu na stwierdzoną obecność lub uzasadnione przypuszczenie obecności osoby ściganej.

W ramach zorganizowanych działań pościgowych oddziały i pododdziały zwarte Policji mogą również stosować taktykę działania pododdziałów zwartych Policji w sytuacji zagrożenia lub naruszenia porządku publicznego oraz pościgu za osobą, o której mowa w przepisach w sprawie taktyki działania pododdziałów zwartych Policji w sytuacji zagrożenia lub naruszenia porządku publicznego oraz pościgu za osobą.

W trakcie zorganizowanych działań pościgowych rozpoznanie prowadzi się w szczególności w celu uzyskania informacji o:

1) okolicznościach popełnionego przestępstwa, wykroczenia lub czynu karalnego, czasie jego popełnienia, śladach pozostawionych na miejscu, osobach pokrzywdzonych i świadkach – jeżeli zorganizowane działania pościgowe prowadzone są za sprawcą przestępstwa, wykroczenia lub czynu karalnego,
2) rzeczach skradzionych – jeżeli w wyniku zdarzenia doszło do zaboru mienia,
4) posiadaniu przez osobę ściganą broni palnej lub niebezpiecznego narzędzia,

5) stanie zdrowia oraz uzależnieniach osoby ściganej,
6) członkach rodziny osoby ściganej lub osobach, z którymi utrzymywała ona kontakt oraz adresach zamieszkania tych osób,
7) adresach miejsc, w których może przebywać osoba ścigana,
8) kierunku ucieczki osoby ściganej,
9) rodzaju i cechach charakterystycznych środka transportu, jeśli osoba ścigana z niego korzysta lub korzystała,
10) topografii terenu i charakterystyce obiektów do przeszukania.

Do prowadzenia zorganizowanych działań pościgowych kieruje się, w miarę możliwości, policjantów znających teren działań.

Należy zwracać się o udzielenie niezbędnej pomocy od instytucji państwowych, w szczególności Straży Granicznej, Żandarmerii Wojskowej, Straży Ochrony Kolei, Służby Więziennej, Straży Leśnej, Państwowej Straży Pożarnej, jeżeli pomoc ta będzie konieczna dla zapewnienia skuteczności działania lub logistycznego zabezpieczenia.

Zorganizowane działania pościgowe przerywa się na polecenie dyżurnego właściwej terytorialnie jednostki organizacyjnej Policji lub policjanta dowodzącego zorganizowanymi działaniami pościgowymi, po zatrzymaniu osoby ściganej lub braku możliwości lub celowości prowadzenia tych działań.

Zorganizowanych działań pościgowych nie przerywa się, gdy z posiadanych informacji wynika, że wspólnie z osobą ściganą mogą przebywać osoby, których życie lub zdrowie może być zagrożone.

Zorganizowane działania pościgowe prowadzone na obszarze terytorialnego zasięgu działania komendanta powiatowego Policji lub komendanta miejskiego Policji koordynuje odpowiednio dyżurny komendy powiatowej Policji, zwanej dalej „KPP", lub dyżurny komendy miejskiej Policji, zwanej dalej „KMP", albo policjant wyznaczony przez odpowiednio komendanta powiatowego Policji lub komendanta miejskiego Policji.

Dyżurny KPP, KMP lub komendy rejonowej Policji, zwanej „KRP", po otrzymaniu informacji o pościgu w szczególności:

1) powiadamia o zdarzeniu policjantów pełniących służbę w rejonie zorganizowanych działań pościgowych,
2) kieruje siły i środki w rejon zorganizowanych działań pościgowych oraz wyznacza miejsce zorganizowania posterunku kontrolno-blokadowego,
3) informuje o zdarzeniu i podjętych działaniach odpowiednio komendanta powiatowego, miejskiego albo rejonowego Policji oraz dyżurnego odpowiednio KWP albo KSP,
4) jeżeli wymaga tego charakter zdarzenia, wzywa na miejsce zdarzenia służby ratunkowe,
5) informuje dyżurnego jednostki organizacyjnej Policji, w kierunku obszaru terytorialnego zasięgu działania której przemieszcza się osoba ścigana, a w terenach przygranicznych również dyżurnego placówki Straży Granicznej o:
   a) potrzebie zorganizowania blokady,

b) rodzaju i liczbie zaangażowanych sił i środków, w tym danych umożliwiających identyfikację policjantów, kryptonimach, użytych do działań pojazdów, ich numerach rejestracyjnych i numerach taktycznych,
6) kieruje zorganizowanymi działaniami pościgowymi do czasu wyznaczenia policjanta dowodzącego zorganizowanymi działaniami pościgowymi,
7) w uzasadnionych przypadkach zwraca się do dyżurnego właściwej KWP lub dyżurnego KSP o wsparcie działań siłami i środkami innych jednostek organizacyjnych Policji.

Działania blokadowe

Blokadę powiatową na obszarze terytorialnego zasięgu działania komendanta powiatowego Policji lub komendanta miejskiego Policji może zarządzić:
1) właściwy komendant powiatowy lub miejski Policji,
2) dyżurny właściwej KPP lub KMP,
3) policjant dowodzący zorganizowanymi działaniami pościgowymi wyznaczony przez właściwego komendanta powiatowego Policji lub komendanta miejskiego Policji.

Dyslokację posterunków kontrolno-blokadowych wchodzących w skład blokady:
1) powiatowej określa komendant powiatowy lub miejski Policji, a na terenie miasta stołecznego Warszawy - Komendant Stołeczny Policji,
2) wojewódzkiej określa komendant wojewódzki Policji i Komendant Stołeczny Policji,
3) na obszarze kraju określa kierownik komórki organizacyjnej KGP właściwej w sprawach sztabowych na podstawie informacji z komend wojewódzkich Policji i KSP.

Organizacja posterunku kontrolno-blokadowego

Posterunek kontrolno-blokadowy organizuje się w formie statycznej lub dynamicznej.

Do zorganizowania posterunku kontrolno-blokadowego w formie dynamicznej można wykorzystać pojazd służbowy jako przeszkodę oraz może on być wykorzystany w celu zatrzymania lub zablokowania, o którym mowa w art. 31 ust. 2 ustawy z dnia 24 maja 2013 r. o środkach przymusu bezpośredniego i broni palnej (Dz.U. z 2017 r. poz. 1120 oraz z 2018 r. poz. 106, 138, 730 i 912), innego pojazdu.

Do zorganizowania posterunku kontrolno-blokadowego w formie statycznej można wykorzystać przeszkody ruchome, w szczególności pojazdy służbowe lub kolczatki drogowe lub zespoły przeszkód stałych, w skład których mogą wchodzić w szczególności betonowe bloki, beczki z wodą, worki z piaskiem.

Organizując posterunek kontrolno-blokadowy, kierownik jednostki organizacyjnej Policji, lub wyznaczony przez niego policjant wyznacza:
1) dowódcę posterunku kontrolno-blokadowego,

2) pojazdy lub zespoły przeszkód stałych,
3) zespół kontrolujący składający się minimum z dwóch policjantów,
4) w miarę możliwości:
   a) zespół informujący składający się minimum z dwóch policjantów, których zadaniem jest podanie sygnału do zatrzymania oraz informowanie o zasadach przejazdu przez posterunek uczestników ruchu drogowego,
   b) zespół osłaniający składający się minimum z dwóch policjantów z bronią długą znajdujący się w niewielkiej odległości od zespołu informującego oraz kontrolującego w celu zapewnienia bezpieczeństwa działań w rejonie posterunku oraz kontynuowania pościgu.

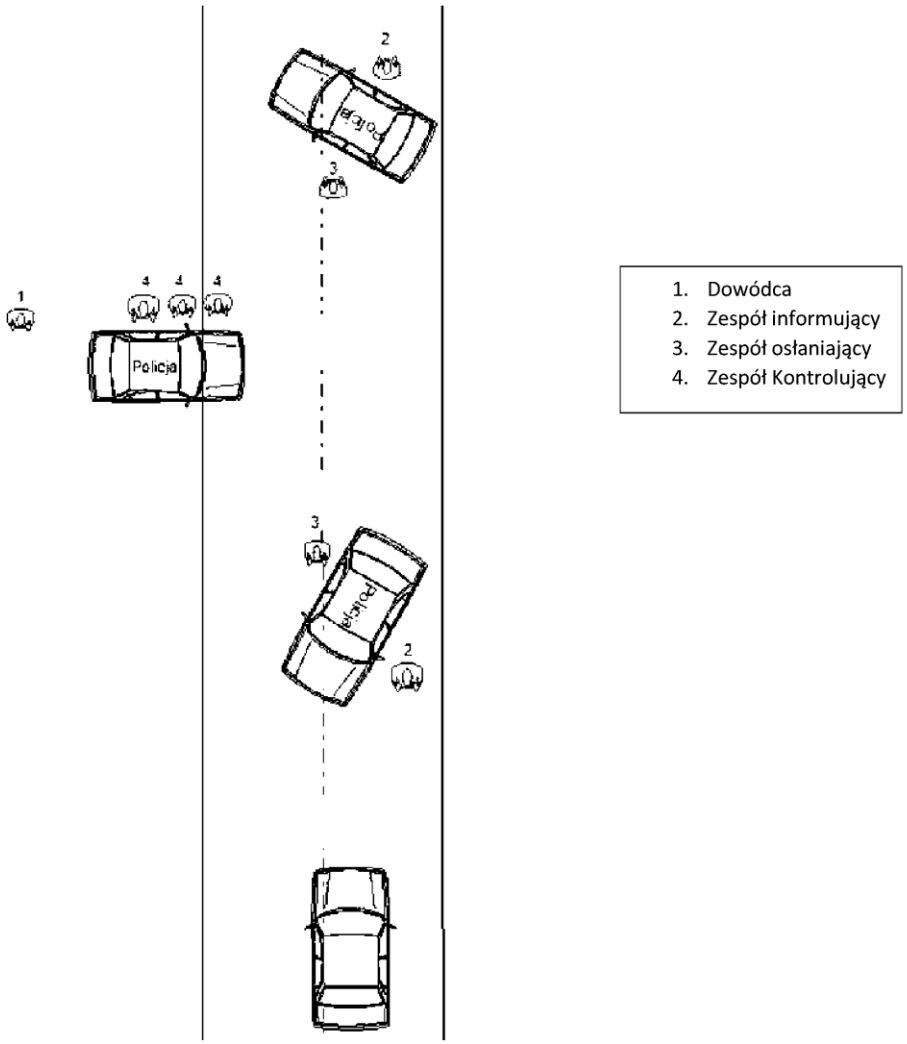
W posterunku kontrolno-blokadowym zorganizowanym w formie dynamicznej pojazdy służbowe można ustawić w następujący sposób:
1) dwa pojazdy zewnętrzne na obu kierunkach ruchu – pełnią rolę przeszkód wyznaczając tor jazdy i wymuszając powolne poruszanie się pojazdów przy przejeździe przez posterunek, a w razie konieczności umożliwiają szybkie podjęcie pościgu,
2) środkowy pojazd prostopadle do drogi – pełni rolę ruchomej przeszkody, przeznaczony jest do poprzecznego blokowania drogi.

Schematy poglądowe posterunków kontrolno-blokadowych z wykorzystaniem pojazdów służbowych oraz z wykorzystaniem pojazdów służbowych i kolczatki drogowej określa załącznik do zarządzenia[100].

[100] *Zarządzenie nr 45 Komendanta Głównego Policji z dnia 21 czerwca 2018 r. w sprawie organizowania i prowadzenia przez Policję działań pościgowych* (Dz.Urz. z 2018 r., poz. 75), § 2–26.

Załącznik do zarządzenia nr 45
Komendanta Głównego Policji
z dnia 21 czerwca 2018 r.

Schemat poglądowy posterunku kontrolno-blokadowego z wykorzystaniem pojazdów służbowych.

Pościg transgraniczny

Pościg transgraniczny prowadzi się w zakresie i w sposób określony w art. 41 KWS, umowach międzynarodowych, których stroną jest Rzeczpospolita Polska oraz porozumieniach wykonawczych do tych umów.

O ile umowy międzynarodowe, których stroną jest Rzeczpospolita Polska nie określają inaczej, przestępstwami stanowiącymi podstawę do rozpoczęcia i prowadzenia pościgu transgranicznego, o których mowa w art. 41 ust. 4, są stanowiące podstawę do ekstradycji przestępstwa zagrożone według prawa obu umawiających się stron karą pozbawienia wolności o maksymalnym wymiarze co najmniej jednego roku lub karą surowszą albo czyny, wobec sprawców których można orzec środek zabezpieczający w takim samym wymiarze.

O ile umowy międzynarodowe, których stroną jest Rzeczpospolita Polska nie stanowią inaczej, do praw i obowiązków funkcjonariuszy prowadzących pościg transgraniczny stosuje się art. 41 KWS.

W przypadku przekroczenia granicy państwowej przez policjantów prowadzących pościg, dyżurny właściwej jednostki organizacyjnej Policji przekazuje dyżurnemu właściwej KWP informacje umożliwiające ich identyfikację.

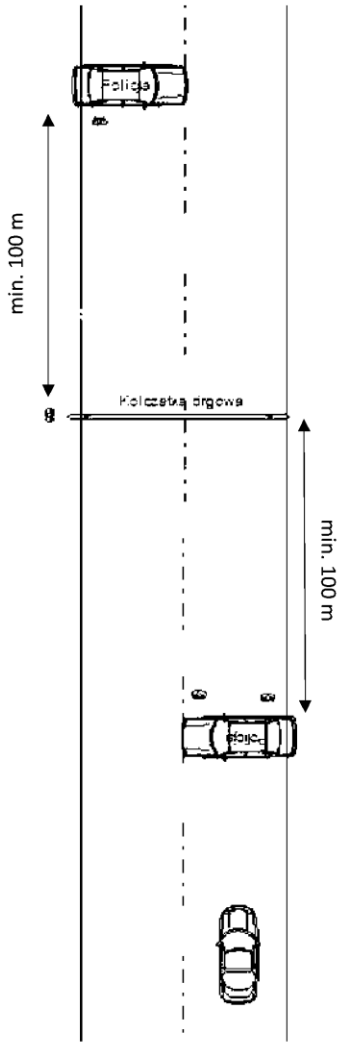
Po otrzymaniu informacji o prowadzeniu przez funkcjonariuszy innego państwa pościgu transgranicznego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej dyżurny jednostki organizacyjnej Policji:

1) kieruje siły i środki, w celu niezwłocznego przejęcia pościgu;
2) przekazuje dyżurnemu nadrzędnej jednostki organizacyjnej Policji informacje umożliwiające identyfikację tych funkcjonariuszy oraz policjantów, przejmujących pościg.

Na polecenie dyżurnego jednostki organizacyjnej Policji lub policjanta dowodzącego zorganizowanymi działaniami pościgowymi policjanci przejmują pościg od funkcjonariuszy państwa, którzy prowadzą pościg na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, a także osobę ujętą wraz z odebranymi przedmiotami[101].

[101] Tamże, § 27–32.

Schemat poglądowy posterunku kontrolno-blokadowego z wykorzystaniem pojazdów służbowych i kolczatki drogowej.

9) Służba w pomieszczeniach przeznaczonych dla osób zatrzymanych lub doprowadzonych w celu wytrzeźwienia.

Służba dyżurna odgrywa niebagatelną rolę podczas nadzoru nad osobami zatrzymanymi lub doprowadzonymi w celu wytrzeźwienia. Wynika to z faktu, że służbę w pomieszczeniach dla takiej grupy osób pełnią najczęściej zastępcy dyżurnego jednostek Policji. W niniejszej publikacji nie będą poruszane sprawy związane z pełnieniem służby w takich pomieszczeniach, a tylko zasygnalizowany zostanie nadzór dyżurnego nad ich prawidłowym działaniem. W przypadku posiadania przez jednostkę pomieszczeń dla osób zatrzymanych, gdzie jest osobna, niezależna służba dyżurna sprawująca bezpośredni nadzór nad osobami zatrzymanymi i doprowadzonymi w celu wytrzeźwienia, to dyżurny komendy powiatowej (miejskiej, rejonowej) Policji nadzoruje pełnienie tego rodzaju służby.

- „Pomieszczenie może być zorganizowane w jednostce organizacyjnej Policji, w której służba pełniona jest przez **dyżurnego** całodobowo, w sposób ciągły (…).
- W jednostce, w której w skład pomieszczenia wchodzi jeden oddział, a służba na stanowisku kierowania pełniona jest co najmniej w obsadzie dwuosobowej, dopuszcza się pełnienie służby w oddziale przez zastępcę **dyżurnego** jednostki lub policjanta – pomocnika dyżurnego jednostki. Decyzję o tym podejmuje kierownik jednostki.
- Kierownik jednostki lub wyznaczony przez niego policjant albo **dyżurny** jednostki sprawuje nadzór nad pełnieniem służby w pomieszczeniu.
- **Dyżurny** jednostki lub policjant wyznaczony przez kierownika jednostki przechowuje klucze do zamków drzwi i krat, wejść do pomieszczenia i wyjść z niego oraz otwiera i zamyka drzwi i kraty zgodnie z umownymi sygnałami, przekazywanymi przez policjantów pełniących służbę w pomieszczeniu.
- Decyzję o objęciu z innych przyczyn (niż wymienione w zarządzeniu nr 130 KGP) szczególnym nadzorem osoby umieszczonej w pomieszczeniu może podjąć policjant pełniący służbę w pomieszczeniu, dyżurny zmiany, **dyżurny** jednostki, kierownik komórki organizacyjnej Policji, do dyspozycji którego osoba pozostaje, kierownik jednostki lub policjant przez niego wyznaczony.”[102]
- „Pokój przejściowy może być zorganizowany w jednostce organizacyjnej Policji, w której służbę pełni **dyżurny**. Kontrolę zachowania osoby umieszczonej w pokoju przeprowadza policjant wyznaczony przez kierownika jednostki, a w przypadku nieobecności kierownika policjant wyznaczony przez **dyżurnego** tej jednostki. Policjant ten niezwłocznie informuje o zastosowaniu wzmożonych środków ostrożności kierownika jednostki (lub wyznaczonego przez niego), a pod jego nieobecność **dyżurnego** jednostki. Obowiązki związane z powiadamianiem dyżurnego jednostki (użycie kaftana, badanie lekar-

[102] *Zarządzenie nr 130 Komendanta Głównego Policji z dnia 7 sierpnia 2012 r. w sprawie metod i form wykonywania zadań*..., dz. cyt., § 2, 3, 5, 11, 12.

skie itp.) – analogicznie jak podczas służby w pomieszczeniu dla osób zatrzymanych lub doprowadzonych w celu wytrzeźwienia. W przypadku zdarzenia nadzwyczajnego policjant, który je ujawnił, jest obowiązany niezwłocznie powiadomić **dyżurnego** jednostki oraz sporządzić notatkę urzędową i przekazać ją bezpośrednio przełożonemu lub **dyżurnemu jednostki**."[103]

- „Obowiązki policjanta związane z pobytem osób zatrzymanych lub doprowadzonych w *tymczasowym pomieszczeniu przejściowym* są analogicznie do zadań w *pokoju przejściowym*."[104]

10) Konwoje i doprowadzenia.

- „**Dyżurny jednostki** organizacyjnej Policji, na której terenie działania doszło do zaistnienia zdarzenia nadzwyczajnego, wypadku, kolizji lub awarii pojazdu, którym realizowany jest konwój, jest obowiązany natychmiast udzielić dowódcy konwoju niezbędnej pomocy.
- W przypadku, gdy osoba doprowadzana do zakładu karnego lub aresztu śledczego, zakładu poprawczego, schroniska dla nieletnich lub innego ośrodka dla nieletnich, sądu, prokuratury lub podmiotu leczniczego nie posiada dokumentu tożsamości, kierownik jednostki organizacyjnej Policji właściwy ze względu na miejsce zatrzymania osoby lub **policjant upoważniony** przez tego kierownika sporządza stwierdzenie tożsamości według wzoru określonego w załączniku nr 1 do zarządzenia nr 360 (…).
- W przypadku wykonywania konwoju w czasie, w którym policjant odpowiadający za przeprowadzenie odprawy nie pełni służby, odprawę można przeprowadzić odpowiednio wcześniej, a wyposażenie, uzbrojenie i umundurowanie konwojentów sprawdza bezpośrednio przed rozpoczęciem konwoju **policjant wyznaczony** przez kierownika komórki organizacyjnej Policji wykonującej konwój.
- W przypadku konieczności pozostawienia osoby konwojowanej w zakładzie opieki zdrowotnej czasowy nadzór nad osobą konwojowaną zapewnia właściwa ze względu na usytuowanie zakładu opieki zdrowotnej komenda powiatowa (miejska, rejonowa) Policji na ustny wniosek dowódcy konwoju zgłoszony **dyżurnemu** tej komendy.
- W przypadku zaistnienia zdarzenia nadzwyczajnego dowódca konwoju lub policjant odpowiedzialny za wykonanie doprowadzenia podejmuje działania zmierzające do eliminacji zagrożenia, m.in.:

---

[103] *Zarządzenie nr 125 Komendanta Głównego Policji z dnia 12 czerwca 2012 r. w sprawie metod i form wykonywania zadań związanych z pobytem osób zatrzymanych lub doprowadzonych w pokoju przejściowym* (Dz.Urz. KGP z dnia 12 czerwca 2012 r., poz. 30), § 2–3, 11, 16–17.

[104] *Zarządzenie nr 126 Komendanta Głównego Policji z dnia 12 czerwca 2012 r. w sprawie metod i form wykonywania zadań związanych z pobytem osób zatrzymanych lub doprowadzonych w tymczasowym pomieszczeniu przejściowym* (Dz.Urz. KGP z dnia 12 czerwca 2012 r., poz. 31).

- wzywa pomocy hasłem „konwój wzywa pomocy” oraz niezwłocznie powiadamia dyżurnego jednostki organizacyjnej Policji, na której terytorialnym zasięgu działania nastąpiło zdarzenie nadzwyczajne;
- niezwłocznie po zakończeniu czynności na miejscu zdarzenia nadzwyczajnego sporządza szczegółową notatkę służbową z jego przebiegu i podjętych działań, którą przekazuje bezpośredniemu przełożonemu i dyżurnemu jednostki organizacyjnej Policji właściwej terytorialnie dla miejsca zdarzenia nadzwyczajnego.”[105]

- „W przypadku wystąpienia zagrożenia lub naruszenia bezpieczeństwa konwoju dowódca konwoju niezwłocznie informuje o zaistniałej sytuacji dyżurnego najbliższej komendy powiatowej (miejskiej) Policji i najbliższą jednostkę organizacyjną. Jeżeli z rozwoju zdarzeń wynika, że bezpieczeństwo konwoju nie zostanie przywrócone siłami i środkami własnymi, dowódca konwoju wzywa siły Policji, zwracając się w tym celu z wnioskiem do kierownika najbliższej jednostki organizacyjnej i dyżurnego najbliższej komendy powiatowej (miejskiej) Policji.”[106]

11) Inne czynności służbowe.

- **Kontrola osobista.** „Jeżeli w trakcie wykonywania czynności służbowych, związanych m.in. z dokonywaniem kontroli osobistej, a także przeglądaniem zawartości bagaży i sprawdzania ładunku w portach i na dworcach oraz w środkach transportu lądowego, powietrznego i wodnego, przedmioty ujawnione w wyniku przedmiotowych czynności stwarzają niebezpieczeństwo dla życia, zdrowia ludzkiego lub mienia, policjant, w granicach dostępnych środków, niezwłocznie podejmuje czynności ochronne, a w szczególności zabezpiecza miejsce zagrożone przed dostępem osób postronnych oraz powiadamia dyżurnego właściwej miejscowo jednostki organizacyjnej Policji o konieczności zarządzenia działań usuwających to niebezpieczeństwo.”[107]
- **Zatrzymanie osoby.** Zatrzymanie osoby nigdy nie może pozostać „niezauważone” przez dyżurnego jednostki Policji, nawet w sytuacji, gdy osoba nie będzie osadzana w PDOZ. „Policjant niezwłocznie informuje dyżurnego komendy powiatowej (miejskiej, rejonowej) Policji lub komisariatu specjalistycznego Policji, w którym obszarze działania przebywa osoba zatrzymana, o każdym przypadku:

---

[105] *Zarządzenie nr 360 Komendanta Głównego Policji z dnia 26 marca 2009 r. w sprawie metod i form wykonywania przez policjantów konwojów i doprowadzeń* (Dz.Urz. KGP Nr 6, poz. 29), § 2, 8, 13, 33, 43.

[106] *Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 lutego 2011 r. w sprawie trybu współdziałania Służby Więziennej z Policją w przypadku zagrożenia lub naruszenia bezpieczeństwa jednostki organizacyjnej Służby Więziennej lub konwoju* (Dz.Urz. MS Nr 31, poz. 154), § 5.

[107] *Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 29 września 2015 r. w sprawie sposobu postępowania przy wykonywaniu niektórych uprawnień policjantów* (Dz.U. z 2015 r. Nr 145, poz. 529), § 3.

– udzielenia osobie zatrzymanej pierwszej pomocy, kwalifikowanej pierwszej pomocy, poddania osoby zatrzymanej badaniu lekarskiemu lub wykonania medycznych czynności ratunkowych,
– odmowy osoby zatrzymanej na udzielenie jej pierwszej pomocy, kwalifikowanej pierwszej pomocy, na poddanie się badaniu lekarskiemu lub medycznym czynnościom ratunkowym albo zachowania tej osoby uniemożliwiającego dokonanie takich czynności oraz sporządza na tę okoliczność notatkę urzędową (gdzie odnotowuje się w szczególności imię i nazwisko lekarza, w obecności którego nastąpiła odmowa, albo fakt, że odmowa nastąpiła podczas nieobecności lekarza."[108]

Dyżurny, o którym mowa wyżej, dokumentuje w policyjnych systemach informatycznych, a w przypadku braku takiej możliwości – w książce przebiegu służby (może być prowadzona w postaci elektronicznej), każdy przypadek:

– udzielenia osobie zatrzymanej pierwszej pomocy, kwalifikowanej pierwszej pomocy, poddania osoby badanej badaniu lekarskiemu lub wykonania medycznych czynności ratunkowych,
– odmowy osoby zatrzymanej na udzielenie jej pierwszej pomocy, kwalifikowanej pierwszej pomocy, na poddanie się badaniu lekarskiemu lub medycznym czynnościom ratunkowym albo zachowania tej osoby uniemożliwiającego dokonanie takich czynności[109].

- **Organizacja hierarchiczna Policji.** Nie sposób pominąć roli dyżurnego jednostki w funkcjonowaniu organizacji hierarchicznej Policji w zakresie starszeństwa stopni policyjnych. „Każdy policjant starszy stopniem jest zobowiązany do wydania policjantowi młodszemu stopniem, chociażby nie był podwładnym, stosownego polecenia w celu:
  1) przywrócenia zgodności z prawem wykonywanej czynności służbowej;
  2) ochrony praw i wolności obywatelskich, jeżeli czynność służbowa może być wykonana w sposób mniej dolegliwy lub uciążliwy dla obywatela bez uszczerbku dla skuteczności działania;
  3) zapobieżenia popełnienia przewinienia dyscyplinarnego lub naruszenia dyscypliny finansów publicznych, jeżeli postępowanie policjanta wyraźnie wskazuje na taką możliwość;
  4) ochrony dobrego imienia służby;
  5) zapobieżenia naruszeniu obowiązujących zasad ochrony informacji niejawnych i danych osobowych;
  6) zapobieżenia naruszeniu zasad bezpieczeństwa służby;
  7) niedopuszczenia do uszczerbku na majątku pozostającym w dyspozycji Policji.

Policjant młodszy stopniem jest obowiązany zmienić sposób wykonywania czynności służbowej lub innego rodzaju postępowania stosownie do treści wyżej cytowanych poleceń.

[108] *Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 13 września 2012 r. w sprawie badań lekarskich osób zatrzymanych przez Policję* (Dz.U. Nr 190, poz. 1102), § 6.

[109] Tamże, § 7.

Policjant starszy stopniem w związku z wydaniem poleceń powinien:
1) wyraźnie wskazać, na czym polega niewłaściwe postępowanie policjanta młodszego stopniem;
2) niezwłocznie po wydaniu polecenia zawiadomić o tym bezpośredniego lub wyższego przełożonego policjanta, którego polecenie dotyczyło, **albo dyżurnego jednostki organizacyjnej, w której policjant ten pełni służbę.**

Dyżurny, o którym mowa wyżej, jest obowiązany niezwłocznie poinformować o powziętej wiadomości właściwego przełożonego oraz wydać dodatkowe polecenia, jeżeli uzna taką potrzebę."[110]

Dowodzenie – „ukierunkowana działalność dowódcy, realizowana w ramach działań policyjnych, zapewniająca wysoką zdolność sił i środków Policji do osiągnięcia celów tych działań oraz charakteryzująca się szczególnie sprawnym, jednoosobowym podejmowaniem decyzji i ponoszeniem za nie odpowiedzialności, precyzyjnym rozdziałem i kontrolą przebiegu czynności."[111]

Cytując definicję dowodzenia, należy od razu skupić się na najprostszej formie organizacyjnej działań policyjnych, tj. interwencji, gdzie rola dyżurnego jest niebagatelna.

Interwencja – to niezwłoczne włączenie się policjanta lub policjantów w tok zdarzenia będącego przestępstwem, wykroczeniem, zagrożeniem lub innym faktem istotnym dla stanu porządku i bezpieczeństwa publicznego, zmierzającego do ustalenia charakteru, rodzaju i okoliczności powstałego zdarzenia oraz przedsięwzięć ukierunkowanych na przywrócenie naruszonego porządku i bezpieczeństwa publicznego.

Do dowodzenia interwencją uprawnieni są w kolejności:
1. Policjant, który przybył na miejsce zdarzenia jako pierwszy.
2. Dowódca patrolu lub policjant **wyznaczony przez dyżurnego** lub kierownika jednostki Policji właściwej terytorialnie dla miejsca zdarzenia kryzysowego[112].

- **Zabezpieczenie przejazdów.** „We współdziałaniu pomiędzy jednostkami Policji na etapach przygotowania zabezpieczenia i gromadzenia informacji o zagrożeniach, wiodącymi ogniwami są komórki właściwe ds. sztabowych komend wojewódzkich Policji (Komendy Stołecznej Policji), komend powiatowych Policji (na terenie działania Komendy Stołecznej Policji także komend rejonowych Policji) i komend miejskich Policji, a na etapie realizacji – **służby dyżurne** tych jednostek. Kierownik jednostki Policji odpowiedzialnej za zabezpieczenie przejazdu uczestników imprez zobowiązany jest do (…)

[110] *Zarządzenie nr 30 Komendanta Głównego Policji z dnia 16 grudnia 2013 r. w sprawie funkcjonowania organizacji hierarchicznej w Policji* (Dz.Urz. KGP z 2014 r., poz. 89), § 21–22.

[111] *Zarządzenie nr 23 Komendanta Głównego Policji z dnia 24 września 2014 r. w sprawie metod i form przygotowania i realizacji działań Policji w związku ze zdarzeniami kryzysowymi* (Dz.Urz. KGP Nr 5, poz. 65), § 2 ust. 1 pkt 1.

[112] Tamże, § 2, 4 i 5.

przekazywania informacji o wystąpieniu patrolu zabezpieczającego przejazd, poprzez właściwe **służby dyżurne** jednostek organizacyjnych Policji, zainteresowanym kierownikom tych **jednostek** oraz Dyżurnemu Komendy Głównej Policji, a także w przypadku przemieszczania się uczestników imprezy środkami kolejowymi transportu publicznego, właściwym jednostkom organizacyjnym przewoźników kolejowych. Informacja powinna zawierać w szczególności dane telefoniczno-osobowe dowódcy patrolu oraz skład liczebny i trasę przemieszczania (…). **Dyżurni jednostek Policji** właściwych dla trasy przejazdu uczestników imprez oraz miejsca organizowanej imprezy, uroczystości i zgromadzenia zobowiązani są do:

- niezwłocznego przekazywania informacji **dyżurnym właściwych jednostek Policji** o przejeździe uczestników imprez, którzy mogą być źródłem potencjalnych zagrożeń, ich liczebności, zachowaniu oraz sposobie zabezpieczenia trasy przejazdu, a także innych danych, istotnych z punktu widzenia zagrożenia porządku i bezpieczeństwa,
- utrzymywania bieżącego kontaktu z dowódcą patrolu realizującego zabezpieczenie przejazdu,
- przekazywania wszelkich informacji związanych z naruszeniem bezpieczeństwa i porządku publicznego lub mogących mieć wpływ na bezpieczeństwo przemieszczających się uczestników imprez, za pośrednictwem właściwych dyżurnych jednostek organizacyjnych Policji do Dyżurnych Komendy Głównej Policji,
- prowadzenia bieżącej konsultacji dotyczącej ewentualnego skrócenia lub wydłużenia czasu realizacji zadań przez patrole zabezpieczające przejazd uczestników imprez."[113]

- **Naprawa szkód.** „Dowodzący akcją informuje o wystąpieniu oczywistej omyłki bezpośredniego przełożonego i **dyżurnego** właściwej miejscowo komendy powiatowej (miejskiej, rejonowej) Policji. **Dyżurny** właściwej miejscowo komendy powiatowej (miejskiej, rejonowej) Policji informuje o wystąpieniu oczywistej omyłki kierownika tej jednostki oraz dyżurnego komendy wojewódzkiej lub Stołecznej Policji. **Dyżurny** właściwej miejscowo komendy powiatowej (miejskiej, rejonowej) Policji zapewnia dowodzącemu akcją wsparcie w zakresie tymczasowego zabezpieczenia pomieszczenia lub obiektu, do którego zastosowano wejście siłowe na skutek oczywistej omyłki. **Dyżurny** właściwej miejscowo komendy powiatowej (miejskiej, rejonowej) Policji, jeżeli jest to uzasadnione, wyznacza policjantów do fizycznego zabezpieczenia pomieszczenia lub obiektu do czasu naprawy zniszczonych zabezpieczeń lub zamontowania innych albo podpisania ugody,

[113] *Wytyczne nr 4 Komendanta Głównego Policji z dnia 19 września 2006 r. w sprawie zasad organizacji i trybu wykonywania przez Policję zadań związanych z przejazdami uczestników imprez, uroczystości i zgromadzeń* (Dz.Urz. KGP Nr 13, poz. 83), § 3, 5.

w której strony zgodziły się na naprawienie szkody poprzez zapłatę odszkodowania."[114]

6. Dyżurny jednostki organizacyjnej Policji

Jaki powinien być dyżurny jednostki organizacyjnej Policji? Czy każdy policjant może zostać dyżurnym? Oczywiście diametralnie inne zadania ma dyżurny jednostki, a inne pozostała obsada SK. Jednak gdy zajdzie konieczność zastąpienia dyżurnego, to jego obowiązki przejmie zastępca lub nawet (wyjątkowo) jego pomocnik.

Policjant podejmujący obowiązki dyżurnego jednostki Policji powinien mieć odpowiednią wiedzę teoretyczną i określone umiejętności praktyczne oraz odpowiednie **predyspozycje psychofizyczne**, w szczególności umiejętność:

- koncentracji i opanowania, podzielność uwagi,
- szybkiej oceny sytuacji,
- trafnego wnioskowania,
- podejmowania właściwych decyzji,
- nawiązywania i utrzymywania kontaktów interpersonalnych.

Dyżurny powinien cechować się:

- szerokim zakresem wiedzy teoretycznej,
- odpowiednim doświadczeniem zawodowym i umiejętnościami związanymi z jego obowiązkami i kompetencjami,
- wykształceniem zgodnym z obowiązującymi przepisami,
- odpowiednim przeszkoleniem.

Dyżurny, bardzo często nazywany „komendantem po godzinach", musi znać przepisy resortowe i pozaresortowe. Oczywiście nie sposób wiedzieć wszystko, ale dyżurny powinien wiedzieć np., gdzie znaleźć konkretny przepis.

Na stanowisko dyżurnego należy wybrać osobę z odpowiednim doświadczeniem zawodowym oraz umiejętnościami. Bardzo dobrym rozwiązaniem przy doborze na SK jest wybranie funkcjonariusza, który ma doświadczenie zarówno w służbach prewencyjnych, jak i dochodzeniowo-śledczych czy kryminalnych.

Dyżurny powinien mieć odpowiednie wykształcenie resortowe, oprócz ukończonego kursu podstawowego Policji wskazane jest ukończenie kursu specjalistycznego dyżurnych jednostek Policji. Duże znaczenie mają inne kursy,

[114] *Wytyczne nr 1 Komendanta Głównego Policji z dnia 28 lipca 2011 r. w sprawie sposobu postępowania przy naprawianiu szkód w mieniu, powstałych w wyniku siłowego pokonywania przez policjantów przeszkód utrudniających lub uniemożliwiających przeprowadzenie czynności służbowych* (Dz.Urz. KGP Nr 6, poz. 45), § 4–5.

związane ze stanowiskiem kierowania (obsługa systemów informatycznych na SK, przemoc w rodzinie itp.).

Poniżej przedstawiono wymagania niezbędne do objęcia stanowiska dyżurnego bądź zastępcy dyżurnego w jednostce organizacyjnej Policji.

„Policjant uzyskuje kwalifikacje zawodowe podstawowe po ukończeniu szkolenia zawodowego podstawowego. Policjant uzyskuje kwalifikacje zawodowe wyższe po ukończeniu wymaganych do mianowania na pierwszy stopień policyjny w korpusie oficerów młodszych wyższych studiów zawodowych w Wyższej Szkole Policji w Szczytnie albo szkolenia zawodowego dla absolwentów szkół wyższych.

Do stażu służby wymaganego do zajmowania stanowisk służbowych określonych w tabelach stanowiących załącznik do rozporządzenia nie wlicza się okresu zawieszenia w czynnościach służbowych, jeżeli policjant został skazany prawomocnym wyrokiem za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe ścigane z oskarżenia publicznego lub w prawomocnie zakończonym postępowaniu dyscyplinarnym został ukarany karą dyscyplinarną inną niż wydalenie ze służby albo odstąpiono od jego ukarania, okresu urlopu wychowawczego oraz urlopu bezpłatnego.”[115]

Tabela 6. Wykaz kwalifikacji zawodowych stażu służby

L.p.	Stanowisko	Wykształcenie	Kwalifikacje zawodowe	Staż służby w latach
61	dyżurny KMP, KPP i KRP oraz dyżurny KP o stanie etatowym powyżej 60	wyższe	wyższe	5
		wyższe	podstawowe	6
		średnie	podstawowe	8
74	dyżurny KP o stanie etatowym do 60 oraz zastępca dyżurnego KMP, KPP i KRP, zastępca dyżurnego KP o stanie etatowym powyżej 60	średnie	podstawowe	5

Źródło: *Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 19 czerwca 2007 r. w sprawie wymagań w zakresie wykształcenia, kwalifikacji zawodowych i stażu służby, jakim powinni odpowiadać policjanci na stanowiskach komendantów Policji i innych stanowiskach służbowych oraz warunków ich mianowania na wyższe stanowiska służbowe* (Dz.U. Nr 123, poz. 857 z późn. zm.), załącznik, tabela 2, poz. 61, 74.

[115] *Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 19 czerwca 2007 r. w sprawie wymagań w zakresie wykształcenia, kwalifikacji zawodowych i stażu służby, jakim powinni odpowiadać policjanci na stanowiskach komendantów Policji i innych stanowiskach służbowych oraz warunków ich mianowania na wyższe stanowiska służbowe* (Dz.U. Nr 123, poz. 857 z późn. zm.), § 2–4.

6.1. Stres w pracy dyżurnego

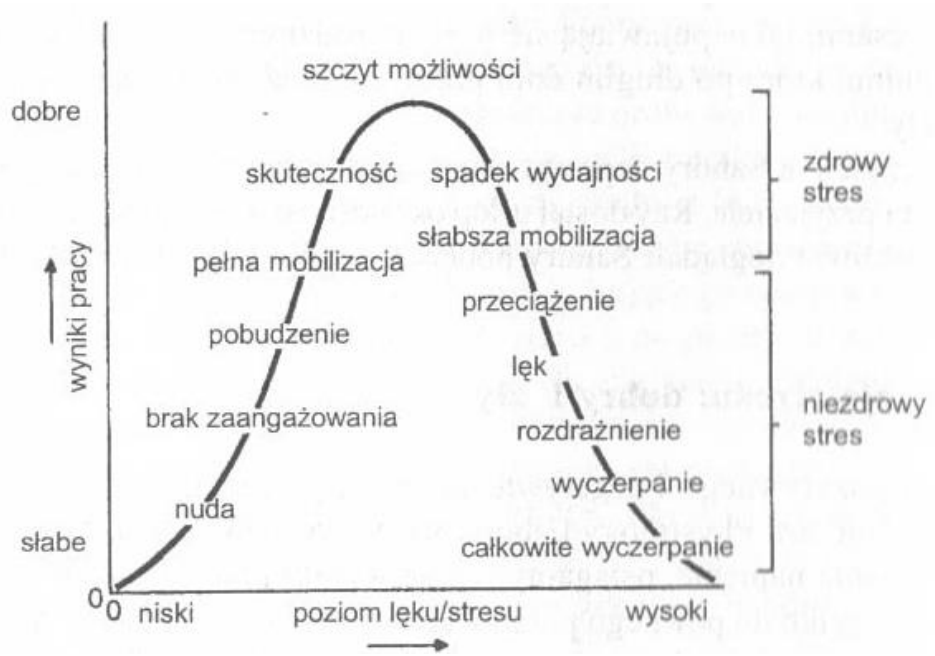
Obecnie słowo „stres" jest stosowane w wielu kontekstach na określenie różnorodnych przyczyn, stanów i reakcji naszego organizmu. Stres jest terminem ogólnym opisującym psychologiczną i fizjologiczną reakcję na bodziec zwany stresorem, wyprowadzający organizm ze stanu równowagi. Odpowiedzią na stresor są reakcje stresowe, które służą przywróceniu w organizmie homeostazy.

Współcześnie za najwybitniejszy autorytet w dziedzinie stresu psychologicznego uważany jest Richard Lazarus, profesor psychologii Uniwersytetu Kalifornijskiego w Berkeley w USA i autor tzw. transakcyjnej teorii stresu. Uważa on, iż stres psychologiczny jest uwarunkowany zarówno przez cechy środowiska, jak i przez właściwości człowieka znajdującego się w określonej sytuacji.

Lazarus proponuje ujmować stres w płaszczyźnie trzech kontekstów, współzależnych z sobą i jednocześnie mogących istnieć niezależnie od siebie. Są to konteksty:

- społeczny – to relacja jednostki z otoczeniem,
- psychologiczny – własne reakcje emocjonalne, zachowania, ocena sytuacji,
- fizjologiczny – mobilizacja do działania, przystosowanie organizmu.

Stres – to efekt braku równowagi pomiędzy wymaganiami stawianymi organizmowi i jego możliwościami poradzenia sobie z nimi.

Ryc. 1. Krzywa Yerkesa – Dodsona – różne skutki stresu dla działania

Źródło: H. Jones, *Nie mam czasu na stres,* Warszawa 1998, s. 52.

Wybrane sytuacje zawodowe powodujące stres (stresory):

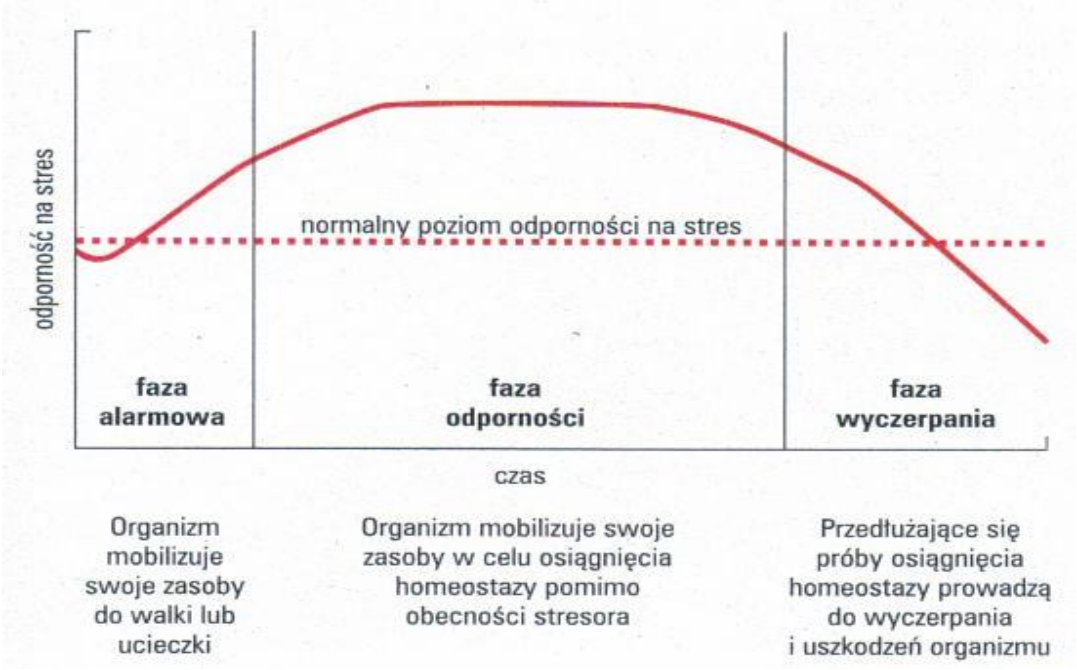
- nadmiar i niedobór zadań,
- stres organizacyjny i wypalenie zawodowe,
- bezczynność zawodowa.

Stresory organizacyjne związane z rolą zawodową:

a) przeciążenie zadaniami w zakresie:
   - ilości,
   - jakości,
   - odpowiedzialności – dyżurny,
b) wieloznaczność roli,
c) konfliktowość roli.

Wypalenie zawodowe (syndrom):

- charakterystyczne dla wykonywania zawodów związanych z brakiem satysfakcji z pracy i niewidocznością jej rezultatów (zawody społeczne, np. opiekun społeczny, terapeuta, policjant, lekarz/pielęgniarz, nauczyciel),
- jako przejście do fazy wyczerpania w modelu GAS według Selyego.

Ryc. 2. Trzy stadia reakcji stresowej według Selyego

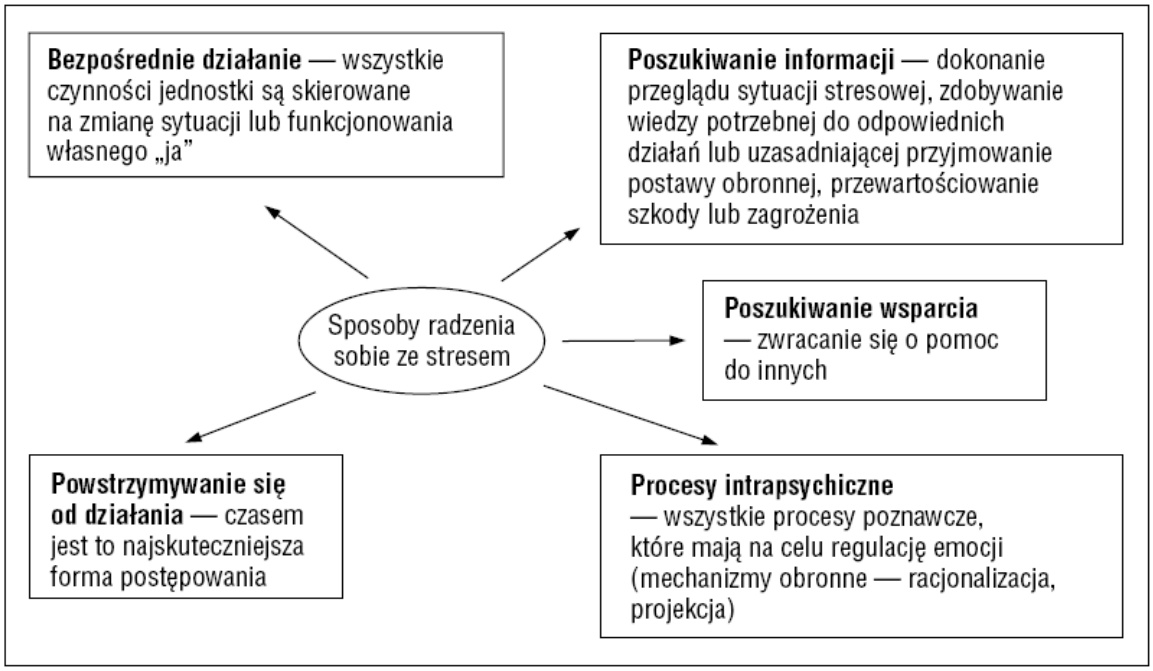
Źródło: S.M. Kosslyn, R.S. Rosenberg, *Psychologia*, Kraków 2006, s. 586.

Faza wyczerpania dotyczy zachowań opisanych w trzech fazach wypalenia według Maslacha:

1. Nadmierne i długotrwałe obciążenie pracą – skutek to wyczerpanie fizyczne i emocjonalne.
2. Zachowania zdehumanizowane w pracy – cynizm, apatia, sztywność, rutyna, emocjonalny dystans do pracy.
3. Wypalenie terminalne – trwałe deficyty postaw i motywacji do pracy.

Zgodnie z prawem Bircha „człowiek rozwiązujący problem uzyskuje najlepsze wyniki przy średniej motywacji, natomiast motywacja zbyt słaba lub zbyt silna powoduje obniżenie wyników”[116].

[116] W. Okoń, *Nowy słownik pedagogiczny*, Warszawa 2004, s. 327.

Ryc. 3. Radzenie sobie w sytuacji stresowej
Źródło: J. Moryś, M. Jeżowska, A. Rynkiewicz, *Znaczenie stresu w patogenezie nadciśnienia tętniczego. Część II*. „Nadciśnienie Tętnicze" 2005, t. 9, nr 5, s. 376.

Tabela 7. Strategie zaradcze zorientowane na problem i zorientowane na emocje

Strategie zorientowane na problem	
Aktywne radzenie sobie	Aktywne podejmowanie prób usunięcia czynnika wywołującego stres lub złagodzenie skutków jego działania
Planowanie	Rozważanie różnych możliwości poradzenia sobie ze stresorem
Instrumentalne wsparcie społeczne	Poszukiwanie konkretnej porady, wsparcia lub informacji
Hamowanie konkurencyjnych aktywności	Wstrzymanie innych form aktywności w celu skoncentrowania się na radzeniu sobie ze stresem
Radzenie sobie przez powstrzymanie aktywności	Oczekiwanie na odpowiedni moment dla podjęcia działania
Strategie zorientowane na emocje	
Emocjonalne wsparcie społeczne	Poszukiwanie zrozumienia, sympatii i wsparcia moralnego od innych osób
Rozładowanie emocji	Skupienie się na własnych doznaniach i jawne ich wyrażanie
Pozytywna reinterpretacja i rozwój	Reinterpretacja sytuacji stresowej, nadająca jej charakter pozytywny lub pozwalająca traktować ją jako wyzwanie
Spadek zaangażowania behawioralnego	Zredukowanie wysiłków zmierzających do poradzenia sobie ze stresem
Spadek zaangażowania umysłowego	Zajęcie się innymi czynnościami w celu odwrócenia uwagi od stresora

Źródło: S.M. Kosslyn i R.S. Rosenberg, *Psychologia*, Kraków 2006, s. 604.

Wykaz tabel

Tabela 1. Praktyczne ustalenie informacji o zdarzeniu 33
Tabela 2. Praktyczny sposób realizacji zadania przez dyżurnego 36
Tabela 3. Praktyczny sposób realizacji zadania przez dyżurnego w zakresie powiadamiania 36
Tabela 4. Zachowania werbalne i niewerbalne dyżurnego 39
Tabela 5. Przypadki stosowania środków przymusu bezpośredniego 153
Tabela 6. Wykaz kwalifikacji zawodowych stażu służby 187
Tabela 7. Strategie zaradcze zorientowane na problem i zorientowane na emocje 190

Wykaz rycin

Ryc. 1. Krzywa Yerkesa – Dodsona – różne skutki stresu dla działania 188
Ryc. 2. Trzy stadia reakcji stresowej według Selyego 189
Ryc. 3. Radzenie sobie w sytuacji stresowej 190

Bibliografia

Rozporządzenie nr 1987/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie utworzenia, funkcjonowania i użytkowania Systemu Informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II) (Dz.Urz. UE L 381 z 28.12.2006).

Decyzja Rady 2007/533/WSiSW z dnia 12 czerwca 2007 r. w sprawie utworzenia, funkcjonowania i użytkowania Systemu Informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II) (Dz.Urz. UE L 205 z 07.08.2007).

Ustawa z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (tekst jednolity: Dz.U. z 2016 r., poz. 487 z późn. zm.).

Ustawa z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (tekst jednolity: Dz.U. z 2017 r., poz. 2067 z późn. zm.).

Ustawa z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks karny (tekst jednolity: Dz.U. z 2017 r., poz. 2204 z późn. zm.).

Ustawa z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks postępowania karnego (tekst jednolity: Dz.U. z 2017 r., poz. 1904 z późn. zm.).

Ustawa z dnia 22 sierpnia 1997 r. o ochronie osób i mienia (tekst jednolity: Dz.U. z 2017 r., poz. 2213 z późn. zm.).

Ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (tekst jednolity: Dz.U. z 2016 r., poz. 922 z późn. zm.).

Ustawa z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji (tekst jednolity: Dz.U. z 2017 r., poz. 1839 z późn. zm.).

Ustawa z dnia 24 sierpnia 2001 r. Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (tekst jednolity: Dz.U. z 2018 r., poz. 475 z późn. zm.).

Ustawa z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym (tekst jednolity: Dz.U. z 2017 r., poz. 209).

Ustawa z dnia 20 marca 2009 r. o bezpieczeństwie imprez masowych (tekst jednolity: Dz.U. z 2017 r., poz. 1160 z późn. zm.).

Ustawa z dnia 24 maja 2013 r. o środkach przymusu bezpośredniego i broni palnej (tekst jednolity: Dz.U. z 2017 r., poz. 1120 z późn. zm.).

Ustawa z dnia 10 czerwca 2016 r. o działaniach antyterrorystycznych (tekst jednolity: Dz.U. z 2018 r., 452 z późn. zm.).

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 18 października 2001 r. w sprawie rozkładu czasu służby policjantów (Dz.U. z 2018 r., poz. 209).

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 19 czerwca 2007 r. w sprawie wymagań w zakresie wykształcenia, kwalifikacji zawodowych i stażu służby, jakim powinni odpowiadać policjanci na stanowiskach komendantów Policji i innych stanowiskach służbowych oraz

warunków ich mianowania na wyższe stanowiska służbowe (Dz.U. Nr 123, poz. 857 z późn. zm.).

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 6 lipca 2010 r. w sprawie kierowania ruchem drogowym (Dz.U. Nr 123, poz. 840).

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 11 maja 2011 r. w sprawie szczegółowych warunków używania wyrobów tytoniowych na terenie obiektów oraz w środkach przewozu osób podlegających ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych (Dz.U. Nr 97, poz. 564).

Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 lutego 2011 r. w sprawie trybu współdziałania Służby Więziennej z Policją w przypadku zagrożenia lub naruszenia bezpieczeństwa jednostki organizacyjnej Służby Więziennej lub konwoju (Dz.Urz. MS Nr 31, poz. 154).

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 13 września 2012 r. w sprawie badań lekarskich osób zatrzymanych przez Policję (Dz.U. Nr 190, poz. 1102).

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 29 września 2015 r. w sprawie postępowania przy wykonywaniu niektórych uprawnień policjantów (Dz.U. z 2015 r., poz. 1565).

Zarządzenie nr 715 Komendanta Głównego Policji z dnia 22 grudnia 2003 r. w sprawie szczegółowych zasad organizacji i zakresu działania nieetatowych pododdziałów i oddziałów prewencji Policji (Dz.Urz. KGP Nr 22, poz. 127).

Zarządzenie nr 805 Komendanta Głównego Policji z dnia 31 grudnia 2003 r. w sprawie „Zasad etyki zawodowej policjanta" (Dz.Urz. KGP Nr 1, poz. 3).

Zarządzenie nr 1173 Komendanta Głównego Policji z dnia 10 listopada 2004 r. w sprawie organizacji służby dyżurnej w jednostkach organizacyjnych Policji (Dz.Urz. KGP Nr 21, poz. 132).

Zarządzenie nr 1173 Komendanta Głównego Policji z dnia 10 listopada 2004 r. w sprawie organizacji służby dyżurnej w jednostkach organizacyjnych Policji (tekst jednolity: Dz.Urz. KGP z 2018 r., poz. 4).

Zarządzenie nr 768 Komendanta Głównego Policji z dnia 14 sierpnia 2007 r. w sprawie form i metod wykonywania zadań przez policjantów pełniących służbę patrolową oraz koordynacji działań o charakterze prewencyjnym (Dz.Urz. KGP Nr 15, poz. 119).

Zarządzenie nr 1041 Komendanta Głównego Policji z dnia 28 września 2007 r. w sprawie szczegółowych zasad organizacji i zakresu działania komend, komisariatów i innych jednostek organizacyjnych Policji (Dz.Urz. KGP Nr 18, poz. 135).

Zarządzenie nr 323 Komendanta Głównego Policji z dnia 26 marca 2008 r. w sprawie metodyki wykonywania przez Policję czynności administracyjno-porządkowych w zakresie wykrywania wykroczeń oraz ścigania ich sprawców (Dz.Urz. KGP Nr 9, poz. 48 z późn. zm.).

Zarządzenie nr 360 Komendanta Głównego Policji z dnia 26 marca 2009 r. w sprawie metod i form wykonywania przez policjantów konwojów i doprowadzeń (Dz.Urz. KGP Nr 6, poz. 29 z późn. zm.).

Zarządzenie nr 1386 Komendanta Głównego Policji z dnia 17 listopada 2009 r. w sprawie metod i form wykonywania zadań przez policjantów pełniących służbę na wodach i terenach przywodnych (Dz.Urz. KGP Nr 15, poz. 70).

Zarządzenie nr 453 Komendanta Głównego Policji z dnia 27 kwietnia 2011 r. w sprawie form i metod przetwarzania informacji wspomagających kierowanie niektórymi działaniami Policji podejmowanymi w celu wykonywania zadań ustawowych (Dz.Urz. KGP Nr 4, poz. 27).

Zarządzenie nr 125 Komendanta Głównego Policji z dnia 12 czerwca 2012 r. w sprawie metod i form wykonywania zadań związanych z pobytem osób zatrzymanych lub doprowadzonych w pokoju przejściowym (Dz.Urz. KGP z dnia 12 czerwca 2012 r., poz. 30).

Zarządzenie nr 126 Komendanta Głównego Policji z dnia 12 czerwca 2012 r. w sprawie metod i form wykonywania zadań związanych z pobytem osób zatrzymanych lub doprowadzonych w tymczasowym pomieszczeniu przejściowym (Dz.Urz. KGP z dnia 12 czerwca 2012 r., poz. 31).

Zarządzenie nr 130 Komendanta Głównego Policji z dnia 7 sierpnia 2012 r. w sprawie metod i form wykonywania zadań w pomieszczeniach przeznaczonych dla osób zatrzymanych lub doprowadzonych w celu wytrzeźwienia (Dz.Urz. KGP, poz. 34).

Zarządzenie nr 7 Komendanta Głównego Policji z dnia 1 marca 2013 r. w sprawie regulaminu musztry w Policji (Dz.Urz. KGP Nr 1, poz. 18).

Zarządzenie nr 30 Komendanta Głównego Policji z dnia 16 grudnia 2013 r. w sprawie funkcjonowania organizacji hierarchicznej w Policji (Dz.Urz. KGP z 2018 r., poz. 9).

Zarządzenie nr 23 Komendanta Głównego Policji z dnia 24 września 2014 r. w sprawie metod i form przygotowania i realizacji działań Policji w związku ze zdarzeniami kryzysowymi (Dz.Urz. KGP, poz. 65).

Zarządzenie nr 24 Komendanta Głównego Policji z dnia 21 lipca 2015 r. w sprawie szczegółowych zasad przyznawania i użytkowania broni palnej przez policjantów (Dz.Urz. KGP z 2015 r., poz. 57 z późn. zm.).

Zarządzenie nr 30 Komendanta Głównego Policji z dnia 22 września 2017 r. w sprawie pełnienia służby na drogach (Dz.Urz. KGP, poz. 64).

Zarządzenie nr 45 Komendanta Głównego Policji z dnia 21 czerwca 2018 r. w sprawie organizowania i prowadzenia przez Policję działań pościgowych (Dz.Urz. KGP z 2018 r., poz. 75).

Zarządzenie nr 48 Komendanta Głównego Policji z dnia 28 czerwca 2018 r. w sprawie prowadzenia przez Policję poszukiwania osoby zaginionej oraz postępowania w przypadku ujawnienia osoby o nieustalonej tożsamości lub znalezienia nieznanych zwłok oraz szczątków ludzkich (Dz.Urz. KGP z 2018 r., poz. 77).

Decyzja nr 137 Komendanta Głównego Policji z dnia 10 kwietnia 2013 r. w sprawie procedur postępowania w przypadku odnalezienia osoby lub przedmiotu na skutek wglądu do danych SIS (Dz.Urz. KGP z dnia 10 kwietnia 2013 r., poz. 34).

Decyzja nr 165 Komendanta Głównego Policji z dnia 25 lipca 2017 r. w sprawie funkcjonowania Krajowego Systemu Informacyjnego Policji (Dz.Urz. KGP, poz. 51).

Wytyczne nr 1 Komendanta Głównego Policji z dnia 3 stycznia 2006 r. w sprawie postępowania policjantów wobec uczestników ruchu drogowego korzystających z immunitetów i przywilejów dyplomatycznych lub konsularnych oraz korzystających z immunitetów krajowych (Dz.Urz. KGP Nr 4, poz. 17).

Wytyczne nr 4 Komendanta Głównego Policji z dnia 19 września 2006 r. w sprawie zasad organizacji i trybu wykonywania przez Policję zadań związanych z przejazdami uczestników imprez, uroczystości i zgromadzeń (Dz.Urz. KGP Nr 13, poz. 83).

Wytyczne nr 1 Komendanta Głównego Policji z dnia 28 lipca 2011 r. w sprawie sposobu postępowania przy naprawianiu szkód w mieniu, powstałych w wyniku siłowego pokonywania przez policjantów przeszkód utrudniających lub uniemożliwiających przeprowadzenie czynności służbowych (Dz.Urz. KGP Nr 6, poz. 45).

Wytyczne nr 3 Komendanta Głównego Policji z dnia 30 sierpnia 2017 r. w sprawie wykonywania niektórych czynności dochodzeniowo-śledczych przez policjantów (Dz.Urz. KGP, poz. 59).

Encyklopedia organizacji i zarządzania, Pasieczny L. (red.), Warszawa 1982.

Jones H., *Nie mam czasu na stres*, Warszawa 1998.

Kosslyn S.M., Rosenberg R.S., *Psychologia*, Kraków 2006.

Krzyżanowski L., *Podstawy nauki zarządzania*, Warszawa 1985.

Moryś J., Jeżowska M., Rynkiewicz A., *Znaczenie stresu w patogenezie nadciśnienia tętniczego. Część II*, „Nadciśnienie tętnicze" 2005, t. 9, nr 5.

Okoń W., *Nowy słownik pedagogiczny*, Warszawa 2004.

Penc J., *Systemowe zarządzanie organizacją*, Szczytno 2007.

Stoner J.A.F. i in., *Kierowanie*, Warszawa 2001.

Uniwersalny słownik języka polskiego, Warszawa 2003.

Wielka encyklopedia prawa. Prawo i praktyka gospodarcza, Warszawa 2000.